68
6 E
16

R. II col. 10. I p. 96. n-5

5. 7. C. 3.

I seguenti otto libri di Erodiano
sono stati tolti dal mezzo di un volume maggiore, tutto greco,
che aveva questo titolo.
– Xenophontis omissa; que et Graeca gesta appellantur, –
Georgii Gemisti, qui et Plethro dicitur, ex Diodori
et Plutarchi historiis, de hac iis que post Manticam
gesta sunt, per capita tractatis — Herodiani, a Marci
principatu, historiarum libri octo; quos Angelus Po-
litianus elegantissime latinos fecit (1) Enarrabiuncule
antique et perbreves in totum Thucydidem, sine quibus
autor intellectu est quam difficillimus.

Venetiis
in Aldi Neacademia, mense Octobri
M. D. III.

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

L'intiero volume era di carte 156 non numerate, delle quali
l'ultima portava di fronte la sottoscrizione, e a tergo l'ancora.

(1) Dice Aldo non fa altro che cogliere l'occasione di lodare il Poliziano,
accennando alla elegantissima di lui traduzione dei libri di Erodiano:
non per questo viene a promettere di dar la detta traduzione nel volume
stesso (tutto greco) di cui viene scrivendo il titolo.
Vedi Renouard, ed.ne 1834, pag: 4.1. Severini.

Ι πολεῖσιν ἢ περὶ συγκομιδὴν ἰσοπέδας ἀπολωλότων, οἷόν τε πόλεμον τοιοῦτον, μυρίων ἀνατιθέντας ἀνδρῶν φθορὰν ἑκάστου, πλείονας κλίνας ἀσθενῶν μιᾶς μόνης, ἄσσα εἰς τὸ σῶσαι τε, καὶ θρέψαι ἐς τὸ πολὺ ἔμελλον ἀφ' ἑαυτῶν μοῦνα, τῆς μὲν ἀληθείας οἱ τοῖς ἀφηγήσεσιν ἀλιτηριῶται, ἐχ ὅτου τὴ ἐπιμελῆ, ὅπως ἀφανίσωσι τε, ὧν βιβλιοπῶλαι, βαρβάρου τινὸς, ὡς ἔπος εἰπεῖν, μυθώδους λόγους, ἢ μᾶλλον ἀνερασάμενοι, καὶ τὸ κουρτσούτερ, τοῦ ἀληθοῦς ἐπιδεέστερα, ἐκ ἀλιγωρίας δ' ἐσὶ καὶ διὰ πρὸς ἔλεγχε. ἢ μᾶλλον Ἰυρανίων, καὶ χαμαιπάς τε, ἢ πάντ' ἐπιπολῆς ἐσιν ἀληθῆ μείζονι, ἢ καὶ διὰ τερέα ἢ πάσι ἄλλων ἀφανέσερα, ἢ μᾶλλον ἀμαρτύρητα, ὑπὸ τεαρᾶς ἢ τῆ ἔτ' οὐ πυξομένων μνήμη, μᾶλ πάσης ἀληθοῦς ἀκεραίας ὑφαίσεις ἐς συγγραφὴν, οὐκ ἀπαρτὶ τῶν γνῶσιν ἢ πόλε ἐζήθησε ἑαυτῆς προσδοκήσεις, ἔργων μεγάλων τε, καὶ πολλῶν οὐ ὀλίγῳ χρόνῳ γενομένων. ἀπὸ γὰρ τῆς παραβάλοι πάντα ἂν ἀφ' ἧς Σεβαςοῦ χρόνοι, ἕως ἔ περὶ ῥωμαίων διωασείας μετέπεσεν ἀφ' ἑαυτῶν ἐς μοναρχίαν, ἐκ αὖ ὀλιγαρχικὴ ἔπεσε περὶ τοῦ διακοσίου, μέχρι τῆ Μαρκέλλου τε, καὶ Σασιλείου οὕτως ἐπὶ πολλὰς διακόσιε, ἅτε πολέμων ἐμφυλίων τε, καὶ ἐξωτερικῶν τύχαι ποικίλαι, ἐνδόν τε κινήσεσι, καὶ τοῦ λαοῦ ἀλλοίωσις, ἔτ' ἐκ τῆ ἡρεσθεντῆ, καὶ οὐ πολλοῖς βουλεύσασι, γῆς τε σεισμοῖς, καὶ ἀέρων φοραῖς, πυρκαϊαῖς τε, καὶ λοιμοῖς ἐπὶ πλείοσι διὰ τῆς πανδήμου ἔρξασι. οἱ δ' ἐκ μικρᾶς τύχοι, ῥᾳδίως μέτροι ἐκβαίνοντες, ἢ μᾶλλον ἐκ ἀπὸ τοῦ μέτρου ὄντες ἐκ ἀπὸ τῆ ἐπὶ τὴν ἀδικίαν τε, καὶ ὕβριν ἐκβάσεως ἢ ἀλλοίας τε, καὶ ἀνομίας ἐκ ἐλάσσονος ἢ

πάντα μεμεύμενος, καὶ κακῶς μὲν πρεσβεύσας τῇ πατρίδι αὐτὸ καυσάσῃ, καὶ διαδήματος μα
κεδονικοῦ, δύρδον δ' αὐτὸ σκήπτρῳ φέρων, ἵνα δὴ καὶ μᾶλλον αὐτὸν ἐλύπει τὰ μὴ πρὸς πολ-
λοῦ, ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς ἐγχειρούμενα. πάντα γὰρ πράγματα, ὅσα ἐχώρησε μέχρι με-
ζόνος φόνου, παρεῖχέ τοῖς δήμοις ἑαυτὸν καταγέλαστον διὰ μακρῶν. πάντα δὲ μετὰ τοῦ τολ
μηρίας, τὸ ἐρᾶν τῆς ἀμύητος οὐδὲν ἀπολείπων τοιαῦτα. φιαύτας δὴ τυραννίδος ἐκήμασε ὑπὸ
τυπούμενος, ἐλλιπὲς τὸ καὶ ὕλαιζον. οὐ μέχρι δ' αὐτὸν ἐπάρατον καὶ ἀγερμασὲ γενέ-
σθαι, ἕως οὐδέπω πάντας ἐκεκέρωτο· ἀλλὰ τοῦ μὴ, πεισθεῖς συμμαχίαν προσηγάγε-
το· τὸ δὲ, καὶ πρᾶπτε δι' οὗ ἐπὶ πᾶσι, δι' διαφθείρας, πρὸς τὸ πρὸς αἰκιαν χω
ρήσαι, δέον τὸ παρελθεῖν τὸ τοῦ βασιλέως· ὑπὸ πᾶσιν δὲ μὴ τ' ἐλπίδας τὸ μέρακίῳ κα-
ταφθονήσαι τε, ἐπαθεῖν τῇ αὐτῷ. ἐρᾷ τὸ βαρβαροι καὶ ὃ ταῖς τυχούσαις ἀφορ-
μαῖς ῥᾷστα κινεῖσθαι· κυμαίνουσαν δὲ ἔχων τοσαύτας φροντίσι πλὴν τύχην, συμκαλέσας τοὺς
φίλους, ἔσει, τὸ παρῆκεν τὸ συνηθοῦς, καὶ δ' ἐπὶ δὲ πρᾶξασά μ', ἐπειδὴ πάντες σωθῆλθον,
ἠσυχῇ τὸ σκήπτρου δὺς καθίσας ἑαυτὸν, τοιούτων λόγων ἤρξατο·

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΡΚΟΥ.

ἀχθεσθε μὲν ὑμᾶς ἐφ' οἷς ὁρᾶτέ με διακείμενον θαυμαστὸν ἐδέν. φύσει τὸ δ' τὸ ἀνθρώπινον,
ἐλεεῖσθαι τὰ ταῖς τὸ ὁμοφύλων συμφοραῖς· τά τε μέγιστα ὑπ' ὄλεθρου πεσόντα, δίκαιον προσκλᾶ-
σαι μείζονα· ἐμοὶ δ' τι καὶ πλέον ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν δοκῶ. ἐκ γὰρ ὧν αὐτὸ διάκειμαι
πρὸς ὑμᾶς, ἀμείβασθαι δίκαιος ἐκ' τοῦ ἔλαττον· ἐνῦν δὲ καιρὸς δίκαιος ἐμοί τε ἀνθέσθαι,
καὶ μάτην πρὸς ὑμᾶς τοσοῦτον χρόνον τιμῆ τε, καὶ ἀπονοίᾳ κατατεθέσθαι, ὑμῖν τε ἀποδῦ-
ναι χάριν, δέξασθαι ὅτι ὑπὲρ ὧν ἐτύχητε, οὐκ ἀμνημονοῦντε· ὁρᾶτε δήμου τὸ ὑὸν, ὃν αὐτὸς
ἀνεθρέψαθε, ἄρτι τ' μέρακίῳ ἡλικίας ἐπιβαίνοντα, καὶ δόμενον ὡς πρὸ οἰ χειμῶνι, καὶ ζαλ
λῃ τὸ κυβερνήσοντων, μήπω σεσόμενος ὑπ' ἀπλοῦς τ' τὸ διότητος ἐμπειρίας, εἰς φαῦλα ἐ-
πιτηδεύματα προσφέρεσθαι· χρὴ οὖν δὴ τὸν αὐτὸν ὑμᾶς αὐτὸ εἶδος ἐμοῦ, πατέρισ πολλοὶ, πε-
ρεί ποτε πόσε τε, καὶ τὰ ἄριστα συμβεβλήκοτες. οὔτε τ' χρημάτων πλῆθος ἔδει αὐτάρκεις
πρὸς τυραννίδος ἀκρασίαν, οὔτε δορυφόρων φρουρὰ ἱκανὴ ἐνόμιζε τὸ ἀρχρῆται, ἃ μὴ προϋ-
πάρχοι ἢ τ' ὑπηκόων εὔνοια· μάλιστα δ' ἐκεῖνοι εἰς ἀρχὰς μᾶλλον ἀκινδύνως ἴασι, ἔξω μὴ
φόβου ὄντες, πόθου δὲ τ' αὐτὸ χρυσότητος, ταῖς τῶν ἀρχομένων ἐυτυχίαις οἰόμε-
ξαι· ἐγὼ δὲ οἰ μὲν αἰσίαις δουλεύοντες, ἀλλ' οἱ μὴ πειθαρχοῦντες, αὐθαδῶς πᾶσι. καὶ ἔξω κο-
λακείας προσποιοῦντου δρᾶν τε, καὶ πάσχειν τε, διακελεύσιν. ἐδέποτε ἀφανίζεσθαι, ἢν μὴ
δίκαια, καὶ ὕβρει ἐὰν πύτῳ ἀκολουθεῖν· χαλεπὸν δὲ μεταβαλέσθαι τε, καὶ ὅρον ἐπιθεῖναι ἐπιθυμίαις,
ὑπερηνύσης ὕβρεσιν φιαῦτα ἢ συμβεβλῆσθαι τοῖς αὐτῷ, καὶ δι' ἀκόλ παρὼν ὑπομεμνήσκοι-
τε, ὑμῖν τε αὐτοῖς, καὶ πᾶσι, ἅπερ ἐγὼ ἀποδέξε τε βασιλέα· τῇ τε ἐμῇ μνήμῃ χαρίσθε τὰ
μέγιστα. ὅπου τὸ μέγιστον, αὐδεὶς αὐτὸν ποιῆσαι δυνήσεται. τοσαῦτα ἐπόντα φρονήσαν,
ἐπαπεσοῦσα λήθη θυμία, καὶ τοσάσασι ὑπὸ ἡδυπάθειας, καὶ ἀθυμίας, αὖθις ὑπ' ἐκείνων. δίκαιος
δὲ πάντας ἐχθέσθαι τοὺς πρότας, ὧν μὴ ἢ κατακόντας πε ἀσ αὐτὸ ἀσ ἀμφοτέρους αἰκα-
σθῆναι· ὁ μὲν γὰρ, γυκτός τε, καὶ ἡμέρας ἐπιδιώσας μιᾶς, αὐτοφώρῳ, πόθου τὸ τοῖς κατ' αὐ-
τὸν ἀνθρώποις ἐγκαταλιπὼν, ἀριστῆσαι δεῖπνον μνήμην ἀσ ἔτ' ἐσόμενον αἰώνα. πλουτήσα-
ντος δὲ μάρκου, ἐπειδὴ διαφόρους ἐφθόνησε, πᾶσί τε τὸ πρὸς ἐρατιωτικὸν, καὶ τὸ δημόδεσ πλῆ
θους, ὁμοίως τοῦθ' ἁπανθ' ἐκέκτητο· δέκατος δὲ αὐτοκρατόρων τὸ ὑπὸ τοῦ ῥωμαίων ἀρχῆς, ὃς ἀδακρυ-
τὶ τοσοῦτον ἀγαλίας ἐδέξατο· πάντες δ' ὡς περ ἐκ μιᾶς φωνῆς, οἱ μὲ πατέρα χρηστὸν, οἱ δ'
ἀγαθὸν βασιλέα, ἡνιοῦν δ' ἤπερον ἐρατηγὸν, οἱ δὲ, σώφρονα, καὶ κόσμιον ἄρχοντα αἰανεβόων·
καὶ ἀδὲν ἐλάθανε τὸ ὀλίγου δ' ἐπελήσθησαν μιᾶς, αὐ ὅλως τὸ τὴν καλέαν τὸ παῖδος τὸν υἱὸν ἀπο
κόλουν, ἔδοξε τοῖς φίλοις προσκαλεῖν τὸ μέρακιον· εἰς δ' ἐρατόπεδον, ὡς διακελεύσεσθαι τὰ τ'
ἐρατιώταις, καὶ χρήματα δωρησόμενον ὡς ἔθος ἦν τοῖς βασιλεῦσι διακεχρημένοις, μεγαλο
φρονεῖ ἐπιδόσει οἰκείωσιν τ' ἐρατεύματος· παρηγγέλθη τε δὴ πᾶσιν ἐλθεῖν εἰς τὸ ἀῶ ἔθος πε-
δίον αὐτὸν ὑποδέχεσθαι· προελθὼν δ' ὁ κόμμοδος, τάς τε βασιλείας θυσίας ἐπετέλει· καὶ
ἅματε αὐτῷ εἰς ὕψος ἀρθέντος ὑπὸ μίσθωτοῦ ἐρατοπέδου, ἀπελθὼν ἐπ' αὐτὸ, καὶ πεισκυσά
μενος τὸν παῖδα φίλους, φθονεῖ δὲ, ὦ λόγοι παρῆσαι αὐτῷ, ἕλιξι τοιάδι.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΚΟΜΜΟΔΟΥ.

κοινὸν εἶναί μοι πρὸς ὑμᾶς τὸν ὃν τ' καταλαβεῖν ἀλγεδόνα. ὦ μηδέν πω ἔπαθον ὑμᾶς
ἐμῆ δυσφορεῖν, ἐμαυτὸν ἀκριβῶς πεπεικα. ἐδὲ τ' πεισθέντος μοι τ' παῖδος, πλειστικτεῖν ὑ-
μῶν ἐξίουν. ἐκεῖνος γὰρ πάντας ὑμᾶς, ὡς οἰκειόπατα ἔχαιρεν οὕτω μᾶλλον συγγενόπα
μι, ἢ ὑὸν καλῶν. τὸν μὲν γαρ προσηγορίαν, ἐκεῖνο τὸ φύσεως· τὸν δ', αἱρετὸν κοινωνίαν·
φέρων τε μετ' ἀλλήλων ὄντα, ταῖς ὑμετέραις οἰκείοις τοῖσι. διόπερ καὶ ἐξέ-
στα πάσης εὐνοίας μεθ' ἕξει πρὸς ὑμᾶς ἔλαττον· τῶν μὴ προσβυτέρων, δοκεῖν μοι παῖ-
δα ὀφελεῖσθαι· τοὺς δ' ἡλικιώτας, ἐκόπως αὖ καὶ συμφοιτητὰς τῶν οἰ ὅπλοις ἔζηγε
ἀπαλλοίην· πάντας γὰρ ὑμᾶς ὡς οἰκεῖ πατὴρ ἐφίλει τε, καὶ πᾶσιν ἀριστὴν ἐπαύδα.

ἔσωκε

ἑλωκε ϗ μετ' ἐκεῖνον ἐμὲ βασιλέα ἡ τύχη, ἐκ ἐπείσακτον, ὥς τινὲς οἱ πρὸ ἐμοῦ, προσκτήσω
σὺμ ωὐδὲν ὁ ἀρχὴ, ἀλλὰ μόνος τε ὑμῖν ὑμὰς οὐ τοῖς βασιλεῦσι ἀσκευὴ ἦκον· ϗ μὴ πειρα-
θῆτε με ἰδιώτικον ὑποτοπήσαντες, ἅμα δ' ὑπ' αὐχοῦς ἀσκεμένου, ὁ βασιλεὺς ὑπεὶ ἔκεινο φρ
φυείσ· ὁ μὲν δὴ με ἐθέλει ἥλιος αὐθρωπον, ὡς βασιλέα· ἐκὴ πως ἂν πῶς τις λογιζόμενος, σῴ-
ζειτε ὁ θὼ δέ τε ὑμῖν, ἀλλὰ χθὼν θέντα αὐ τοκρατορα· ὁ μὲν γὰρ πατὴρ, εἰς ὀρανὸν ἀφαπᾶσ,
ὁ πατὴρ δὲ ἥλιος, ϗ σωτὴρ ὅδε θεὸς ἡμῖν ὁ γὰρ μέλει τε οὐ αὐθρώποις, ϗ τὰ δὴ γῆς διοι-
κεῖν· ϗ κρῆθρ δὲ αὖ τοὶ, ϗ ἐς ὅσαδε, ὑμέτερον ἔργον, εἰ τὰ τε θ' ἑλέμας λελᾶται μὴ πάσησ
αὐσφαλὲς ἀπαλεῖ ἰοιτε, ϗ πῶ ῥωμαίων ἀρχὴ μέχρις ὠκεανοῦ προκαθῆσται· ὑμῖν τε ἢ
πῶ τε δῦναι σίσει. ϗ πῶ τ' κοινὸ παῖδες μένημι, χάρεισι ἀξίσασε ὅπως ἀμείλεδε· ὃν ἐσ'
ἀκάλυ τε τ' λεγομένων, ϗ τοὶ πραξ' μοσα ἐφορᾶ ϗ λίδι· διδιμετοὶ μῶ δ' αὖ τοὶ δίεσ τα
πρᾶξ' οντες ὑπ' ἐκείστω μαρτυρεῖ. ϗ τὰ μὲν πρότερον ὑμῖν αὐσφάσα κατ' ρδῶ δ' ἐτα, ἐς τὸ
ἐκείνε σοφίσαν τε, ϗ χρατηγίαν, πῶ αὖ κορφὰν ἔχει· ὁ ζ. δ' αὖ ζὼν ἐμοὶ βασιλεὺ τέῳ προσύ-
μασ ἐ σπιλεῖ ἐνδε, σοῦ πῶ δῦναι πίστεῶσ τε ἀγαθὸν, ϗ αὐσφάσα ἀπίσειδε· τὸ, τε σὸ ἐμὸν
νέσι σιμότητ' σε πλαρώσ τε τῇ τ' ὑμετέρων ἔργων αὐσφαλεία, σέ, τε βάρβαροι οἱ αρχὴ
νέαϗ ἡ γεμονίας κωλυθοὶ, ὅτε εἰς τ' παρὸν ϗ πλαρωσίσει, ἢ ὀλικίας ϗ πασφοῦ σειν· τὰ τε
μὲ λλον τα φοβήσοντ' δέα τ' ωπειραμένοι. τοσοῦτο τὸ κόμασδο εἰ σῶν, ϗ μιχαλόφοσι
σῶρρεῖς χωμᾶτων οἰκειῶ ζεμ' ϗ σρατηγῶν, εἰσ' πῶ βασιλέοσ ἐπαῦλ δ' ἐν αὐλῆ· ὁλί-
γου δ' ἂν τινες χρόνε, πολίτα ἐ πρᾶξ' ετο τῆ γνώμη τ' παῖ χῶμα τ' φιλοι, οἱ ταύτ' μέσοι συνέ
ζευ ἀσῶ, τὰ δὲ ἐπίστε συμξυλλοῦσ τες, ϗ ῥσοῦ τοι οὐ δηδύτες χρόνοι, ὅσου οὐ ἐμὲ ζοι αὐ-
τάρκη πρὸς σῴ φορὰ τ' σώ μασ ἐ πιμέλεαι. παῤῥοδῶ τες δὲ τινες τ' δὴ τ' αὐ λῆς δίκα τ',
ἀλαφθέρῳ τ' πειρῶν τε νέοι ἦ, ἴσος βασιλέως. ὥσι τε ϗ λακεδαιμόνιοι, ϗ τ' ὀδύσμιοι μάχε-
ϗ, ϗ τοῖς αὐρίσοις μᾶζεσι, ὑπὸ μεμψίσκοι τες αὐτ' τ' οὐ ῥόμῳ ξυσθε. ϑελήματα τε, ϗ ἀκὸ-
σματα τερπτὰ δι' ηγούμενοι, τήτ τε τ' ἐπιτηδείων σὰ λίλαι ϗ αὐτε ἐμῶ τε τ, ἀλλαξ ἄλλοτ-
τοῖ τῆ πάξ ζειν πῶ δ' τ' ὄνθρακ τ' ἴσχε ῥᾶται, μὴ τὸ ὑπόρασο δύφορον, μυτρεῖ τε ἀεί, ϗ σωτε-
φῶ, ἃ πεύσῃ θ' ἑλεγχο ὧδε ἔ σασθαι, σὴν γνώμενοι τε, ϗ ὀρυπέμβολο πίνων ὕδωρ· ἄλλοι δ' ἀφ
λαώ ζεσι πικτὸ τ' τε θερμῶν, ϗ ἰυχρὸ ϑάματος· ἀτμίσιον τε, ϗ ἄέρων, ἂν ἰταλία μὴ τὸ ἀδύσμιον μετρεῖ,
φορος. τοιαῦτα δὴ πίνα δ' μάρκηῖ ὑπ' ἰυτοῦ μένοι, ϗ γρον αὐτ' τοὶ ὁρίξεῖς· εἰς τὸ ἀδοῦσι
ἐπιθυμίαν, αἰσιδιλίσε ϗ κολίσας τοῦ φίλας, πεῦσι ἔλεγε, πῶ πα ζίδε· ὁ μολογεῖν δὲ τοὺς
αὐτάκα τ' αἰσιδιλίς ὁρμὴς αὐσῆσμ, ἅ λίσι ἀε πρὸς πιθέτε, μὴ τὸ ἐκείσε πρόσκτημ' βοι
πῶ Σασιλέοι ἐσίαι τ' δὲ πα ζιδῶν· πολισίαι· ἐπὶ δ' ἐπε ῥῦ ὀχυράσ ἀκρο πόλεσσ, σῶ σαμεν,
ϗ πατρὸ ϗ δὲ συγκροτῆ ζες, ἐπὶ θέτη τῇ ἀρχῇ. λύτ' ρυθῶ δ' ὁ σῆμ' ραγνῶσαι σπλῆδος ἔσαι
λέκτον τε αἰσίαν. τοιαῦτα πίνα προφωνῆσομένοσ τῆ μιρακίσ, οἱ μ' ἄλλοι, σωιτοὶ λησάν τε
πῶ ἰυχὴν, ϗ σκυθρωπ' τ' ὄλεσιν ἀσχῆν' οὔθυζε· ῥωμηϊκὸς δὲ, ὁσ' πρεισβύτατος τε ὢν
ἀ πάντων, ϗ ἀστ' ἐπαγωμένοι προσήκων αὐτῷ, σωιώπα τ' τῇ πρεισβυτατῇ τῆ τ' ἀδελφῇ τῆ
κομμόδου, σρέξε μὲ σε ἔφη τέκνον, ϗ δέασο τε, πῶ παῖδα, εἰκάσ· ϗ τί αὐ φῆ τ' δίκαι, ὁ-
μοίᾳ ἐπιθυμίᾳ ἐκαλώμεθ· ἀλλὰ τὰ οὐ πάῦσα σρέφειν ἐπὶ τρα ὄντα, ϗ μᾶλλον ἐπεῖ γον-
τα, ἐπίχει πῶ ἐπιθυμίαν· τῇ μὲ τ' ἐκείσε, ϗ ῥζόθεν δ' πάλιν σε αἶσα ἀφλαύσεισ. ἐκεῖ
τε ὑρώμη, ὅπου πό' αὖ ὁ βασιλεὺς ἦ. ὦ τ' ϗ πόλεμον ἀτελῆ ϗ πα λιπεῖν, μὴ τ' ἀπροφῆσθ', ϗ
ἐ σπορκλίσ· θαρσοῦ γὰ ἐμβαλλόμενον ζῆν Σαρβάροις, ἐκ ἐπὶ σόδυ πόδον, ἀλλὰ φυγὴν, ϗ
δόσ ἡ μὲν ϗ πα τρῴδ· ϗ λὸν δὲ σοι χειρωζεμένῳ πάντ' πὸς αὐτὸν, ϗ τὴν ὑπ' τῆ ἀρ' κτῳ αρ
χὴν αἰκεσαῖ ῳ δεῖσα τ' τα, ἰ πα τελθεῖν σὴν ἀ, ῥιαμβαύσ τε, ϗ σισμίσε ἀ πάσ τοτ', ϗ αἰχ-
μαλώ τοις, Σασιλεῦσ τε, ϗ σὺ ζαπας Σαρβαρῆσε. τούτοις τ' ϗ οἱ πρὸ σοῦ ῥωμαῖοι, μεγάλοι
τε, ϗ αὐδρεῖοι γεγόνασι. ϑελίσεις δ' σε ὃ χρὴ, μή τις ἐκεῖ ῥῖσ πράγμασιν ἐπιθῆτ'. οἱ τε γὰ
αὐρῖσοι τ' ϗ ϑαλῆς, οἱ πῶ θεὰ ζὼν σοὶ· ἢ τε σρατηγικὴ σὺμ αμις, πᾶσ ζε πᾶσ σε, τ' οἷς αὐρχὴς
προσκαθίζει· τα μεῖσά τε χωμᾶτ' βασιλικῶν, οἱ παῖδα πάντα· ἢ τε τ' πα ζῶσ μνήμη, αἰώ-
νιόν σοι πῖσιν, ϗ δίσασι ἢ τ' αρχόντων ἐβιβαίωσε. τοιαῦτα πίνα εἰς προσῶπον, ϗ τὴν
πρὸς τὰ κρείττονα ὁρμὴν ὁ ῥωμηϊκὸς ἐπποτ, ἀπίζ ἐλε πρὸς ἀλίγον τ' ϗ μεριλυον· αἰδε-
σθεὶς τ' ὁ κόμμοδος τὰ λεχθέντα, ἐδέι τε ὅσος τε ὢν βιλόγως ἀφικεῖναι, τοῦ φίλους ἀπατ
τεῖμ' λαγο, φίσας ἀκερδεζέσθαι καθ' αὑτὸν τ' ἐπισκίλακτ' σ ϗ πρακτέον. ἐγκμιάζων δ' τ' τ' αὖ
τὸν ϑεραπόντων, ὃκέτ' ἦ τοῦ φίλους ἐδὲν ἐοικόσασα. ἐκπίμλας δὲ τράμματα, ϗ ἀνασεί
μας δὲ ἐδικίμασι, τ' ὄχλος τῆ ἴσρα τὴν πρόσοιαν, προσταῖ ξας τὰ αὐ ρῖσ αὐξκεν τὰς τ'
Σαρβαρῶν ἐ πισβοιμάς, ἵνα μγέλλει πλο ἔξοδον· ὁ μὲ, οὖν διάπτωσ τε ἐγκειρεισμόσα.
οἱ καὶ οὐ πολλῷ χρόνῳ, πολέσσοι τῶν βαρβαρῶν ὅσπλοις ἐκεφώσαντ· τοὺσ δὲ, ὧδ'
μεγάλασε σωτᾶξεσι, ἐς φιλίαν ἐ πηγάγοντ', ῥᾴστε πείσαντες· φύσει γοῦν ὁ βάρβαρον
φιλοχρήματον. καὶ κειδιὼν ϗ ἡ τα ῥοηθοσιτες, ἢ δίκ' ἐσθομῆς, καὶ ἐφόλου τ' χρῆσθε
πρὸς τὸν βίον ποεῖζον τα, ἢ μεγάλων μαθὼν τὴν ἀρύπη τα πλωσον τα. ἅπερ ὁ

κόμμοδος ἀσφῶς, καὶ τὸ ἀμέλει μὴ σοι ὠφέλιμος, ἀφαιρῶσ τε ἴσχυν χρήμασι, πάντα ἐλίλκε τὰ αὐτοῦ μέρη· τὸ δὲ ὄχλου διαγγελθείσης, κίνησις δὴ μεγίστη κατελαμβάνει τὸ στρατόπεδον. καὶ πάντες αὐτῷ συνεπελήφθησαν ὡσεὶ ἀπαλλαγῆναι μὲν τῆσ τυραννίδος, ἀπολαῦσεσθαι δὲ τῆς οἰκείας ζυφῆς. ἐπειδὴ δὲ διεφοίτησεν ἡ φήμη, ἄγγελοί τε ἦκον κυρύττοντες πανταχοῦ τὸν βασιλέωσ ἄφιξιν, ὑποδύεται τὸ ῥωμαίων δῆμος, καὶ χρυσᾶσ ἄκρας ἐλπίδας, νέου αὐτοκράτορος ἐπιδημίᾳ, παίζοντεσ τὸ μειράκιον ἠγούμενοι. αἴσιόν τε δὴ τὸ ὄνομα τοῦ κόμμοδου μετὰ τυραννικῆσ ἀπουσίασ, καὶ διασῳζομένησ τῆσ οἰκείου τύχησ, ὑπερηφανεῖσθαί τε παντελῶσ βασιλικῶσ, καὶ δήμοισι ἑορτάζουσι ἐπιφανεῖσ, ἀσπασόν τε, καὶ ποθεινὸν πᾶσιν ἄφνω. ὡσ δὲ πλησίον ἐγένετο τῆσ ῥώμησ, πᾶσά τε ἡ σύγκλυτοσ βουλὴ, καὶ παντοδαπὲσ ὅσοι τὴν ῥώμην κατῴκησαν ἄνθρωποι, μὴ καταλέποντεσ αὐτῶν, ἀλλ' ἅπαντεσ ἐθέασαν ἥλιον, διαφθειρόμενα τε, καὶ πάντα ἐπιφερόμενον αὖθισ πρὸσ ἀμάξοντα, ὡσ ἕκαστοσ δίεσ τε ἰδεῖν, πόῤῥω τῆσ πόλεωσ ὑπαντῶντεσ, θεασόμενοι τὸν νέον, καὶ δῆλον βασιλέα. ἐπύθοντο γὰρ αὐτὸν ἀληθῆ τυχεῖν διαδόσεωσ, ἅτε παρ' αὐτοῖσ γενησόμενα τε, καὶ διαφέροντα, καὶ αὔξησιν ἐκ τειχηρείασ βασιλέα τε, καὶ δι' παῖδα ὄντα ῥωμαίων. τὸ μὲν γὰρ πρὸσ πατρὸσ αὐτῷ γένοσ, ἐκ τῶν τῆσ συγκλήτου βουλῆσ ἐπισήμων ἦν. Φαυστῖνα δὲ ἡ μήτηρ βασίλισσα γενέσθαι, θυγάτηρ τε οὖσα αὐτοκράτοροσ τοῦ δύσει βορρᾶ ἐπικληθέντοσ, καὶ ἀσφαλοῦσ ἔκγονοσ κατὰ βασιλείαν. αἰτίαν δὲ τὸ γένοσ αὐτῇ ἐδίδου τραχεῖαν πρόπαππον· γένουσ μὲν οὖν ὁ κόμμοδοσ οὕτωσ εἶχε. πρὸσ δὲ τῆσ οἰκείασ ἀκμῆσ, καὶ πολὺ ἔτι ἐξεθαίνετο, σώματόσ τε συμμετρίᾳ, καὶ κάλλει προσώπου μετ' αἰδοῦσ· ὀφθαλμῶν τε γὰρ ἀρθμίᾳ, καὶ πυρώδεσ βολαὶ, κἀμπεδοῦντο φύσει ἐναργεῖ, καὶ οὖλα, ὡσ ἅπαξ φανεῖσι δι' ἥλιον, πολὺ τοῦ ἐκλάμπειν αὐτῷ πυροειδέσ τι, ὡσ τοὺσ μὲν, οἷα δὴ χρυσοῦ πρόσοψιν ἐπιπάστασθαι. τοὺσ δὲ, ἐκθάζειν, λίγειαν αὖγαλον πρὸ οὐράνιον περὶ πολὺ κεφαλὴν συγχεῖσθαι αὐτῷ· ἴουλοί τε αὐτοῦ κατάντεσ, ταῖσ παρειαῖσ ἐπῆνθουν· φιλοῦντεσ δὴ διαζόμενοι τὸν βασιλέα οἱ ῥωμαῖοι, δι' φημίαν τὸ παρὸν διάδοσιν, καὶ σεφάνων, καὶ αὐδῆσ βολαῖσ ὑπεδέχοντο· ὡσ δ' εἰσ πλὴν ῥώμην εἰσήλασεν, εἴσ τε τοῦ δίεσ τὸ πένεσθαι, καὶ τοὺσ ἄλλουσ πάντασ ἀπελθεῖν, δι' ὑπὸσ τῇ τε συγκλήτῳ, καὶ τοῖσ οἱ ῥώμην κατειληφόσι στρατιώταισ, χαρισίεια ὁμολογήσασ τῆσ φυλαχθείσησ πίστεωσ, εἰσ πλὴν βασίλειον αὐλὴν αὐτοχώρησε· χρόνου μὲν οὗν πισσὸν ὀλίγον ἐπῶν, πομπὴ πᾶσαν ἀπῆκε μεῖσ παῖζουσι φίλοισ· πάντα τε ἔπραττεν ἐκείνοισ συμβούλοισ χρώμενοσ· ἐπεὶ δὲ πλὴν πρόσοδοσ αἱ ἐκ χειρὸσ τῆσ ἀρχῆσ ἐγένοντο αὐτῷ, ἐπισήσασ τοῖσ στρατιώτασ περίοδον, αὖθισ δὲ μὴ γένοσ, ἰταλιώτην, στρατιωτικὸν δ' εἶναι ἀδυνατοῦντα, διὸ καὶ μάλιστα αὐτὸν ἐπαειρόμενοσ τῶν στρατοπέδων, τῇ τῆσ μειρακίου ἀποχώρησεν ἠλικίᾳ ἐκάστου, εἴασεν αὐτὸν ζυφοῦσ ἀρχέζοντα, καὶ κραιπάλαισ· τῆσ τε Φρυγίδοσ, καὶ τῶν βασιλέων κομμάτων, ἀπῆγεν αὐτόν. καὶ παῖζων πλὴν διῴκησεν ἡ ἀρχῆσ αὐτῷ σε ἀνελέξατο, πλέον τε ἀνδρικὴν ἐπιθυμίᾳ, καὶ ἧ μὲν προσκωμῴδουν ἀεὶ καὶ ἀφορώντεσ, τῶν δ' οὔπω παρόντων, ἀσπλήσῳ αὐτῇ πόθεσει· τοὺσ τε παῖζοντασ φίλουσ πρῶτοσ διαζάλλῃ ἔρξατο· καὶ ὅσοι πλάσταί τε ἦσαν, καὶ θύμελικοί, πύκτεσ ἐσ ὑπερβολὴν ἄγων, ἡ μειράκιον ἐρόβει, ὡσ αὖ αὐτὸν διαχρυσάμενοσ, ἀφορμὴν αὐτῷ παράσχοι, ἐξουσίαν, ἁρπάζειν τὰ ἐκείνων κτήματα· μέχρι μὲν δή τινοσ, ἐπεῖχε τὸ νεανίσκου ἦθοσ τε ἡ παῖζουσα μανία, καὶ ἡ πρὸσ τὸν φίλουσ αἰδώσ· ἀλλὰ τὸ ὡσ πέρ τινοσ φυτοῦ, καὶ βασιλικὴ τύχησ αἰωρεῖσθαι αὐτοῦ πλὴν ἐπὶ σώφρονα, καὶ κόσμιον, σωιζόμενα τὰ τοιαῦτα. λευκίλλα δὲ ἡ κομμόδῳ πρεσβυτάτη παίδων ἀλλοφύλῳ αὐτὴ πρότερον λευκίῳ βέρῳ αὐτοκράτορι συνῳκηκὸσ· ὃν καὶ σωτῆρα τῆσ βασιλείασ μάρκου φυσσάμενοσ, ἐκδοῦναί τε αὐτὴν πλὴν θυγατέρα, δισμοῖσ ὑπαίοις ἐχυρώτατον πλὴν πρὸσ αὐτὸν ἐπιγαμίαν ἐποιήσατο· ἀλλ' ἐπεὶ σωίζεται τὸν λεύκιον τελευτῆσαι, μιλόντων τῇ λευκίλλῃ τῆσ βασιλείασ συμβόλων, πομπικῷ ὁ πατὴρ αὐτὸν ὑπέδυτο· οὐδὲν ἧσσον μὲν ἡ κόμμοδοσ ἐφύλαττεν ἐπιμελῶσ τῇ ἀδελφῇ. καὶ γὰρ δὴ τὴν βασιλείαν θρόνου καθῆστο σὺν τοῖσ θεάζουσι, καὶ τὸ πῦρ προκόμπευον αὐτῆσ· ἐπεὶ δὲ ὁ κόμμοδοσ γαμίσκεται ὑμέναιοσ τε καπνὸν ὅσον, αὐάγκη τὸ ἐλπίζεσθαι πλὴν προσοίσειαν ἀποστέμματα τῇ τε βασιλεύοντοσ γαμετῇ, δυσφόρωσ φῦτο φέρουσα ἡ λευκίλλα, καὶ πλὴν ἐκείνου τιμὴν, ἑαυτῆσ ὕβριν νομίζουσα, ἐν μὲν ἑαυτῇ αὖσθαι τοιαῦτα ἐπῳκτίσατο· ἀλλὰ καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν κόμμοδον, οὐδὲν αὐτῷ περὶ ἐπιθέσεωσ τῆσ ἀρχῆσ αὐαισθητοῦναι. κοσβρόνιον δὲ νεανίσκον δύνασίν τινεσ, καὶ πλουσίου, ἐφ' οὗ καὶ χαριθαύσησ σωουσία διεβάλλετο, πείραν τῆσ γνώμησ λαμβάνουσα, περί τε τῆσ σωτηρίασ χαλεπῶσ ἀσωδύρετο, καὶ κατ' ὀλίγον αὐέπεισε τὸν νεανίσκον ὀλίθρια βουλεύσασθαι ἑαυτῷ τε, καὶ πάσῃ τῇ συγκλήτῳ· σωωμότασ γὰρ ἐκείνου τῆσ βουλῆσ λαβόντεσ τοσοῦτον, ὑπὲρ τῶν ὑπερόντων, αὐαπεῖσι νεανίσκον πικρὸν, καὶ αὐτὸν ὄντα τῆσ βουλῆσ, κυνηγετικὸν ὄνομα, προπομπῆ δὴ, καὶ θρασυνῶν, λαβόντα ἐγχειρίδιον ὑπὸ κόλπου, καταβὰν φυλαξάντα, καὶ τύχοι ἐπιτήδειον, ἐπιπεσεῖν τε τῷ κομμόδῳ, καὶ φονεῦσαι, τὰ λοιπὰ

φόνους

Φάσας αὐτὸς κατορθῶσαθαι χρημάτων ἐπιδόσει· ὅλῃ τ ποτὲ σὺ τῇ τοῦ ἀμφιτρίωνος
οἰκίᾳ, ζοφώδης δ αὖτη, κ λήσεσθαι ἔλπεται, γυμνάδας τ ἐφήβων, ἐπαλθεῖν τε αἰσχύ-
νῃσθαι κομμόδῳ, κ μεγαλοφωνῆ προσπῖπτ ὑπ' τ συγκλήτου αὖθις ἐπαπάμφθαι, ζῶσαν
μὲν Φάσας, ἀλλ' οὐ φ πρὶ πλῆθ τῆ ῥώμῃ τῶν προφορᾶ ὑχολεῖτο, Θ πλῆθει τοῦ ἔφους,
συλλυθεὶς ὑπὸ τῆ σωματοφυλάκων τῆ βασιλέως, δίκην αἰσίας ὑπέχων· ὅσ προσῆπ δ βε-
βαλυμένου μᾶλλον, ἢ ὅσβασι. παρέχ τε αὖθις μὲν προγωνιάζ τ ἀλῆναι, ἐκείνῳ δ προ-
παζάντ φυλάξασθαι. αὖτη μὲν δὴ πρώτη, καὶ μεγίστη αἰτία τῷ μέρακίῳ μίσους ἐγλύφο
πρὸς πλῆθ σύγκλητον βουλήν. ἔζωσέ τε αὖτ πλῆθ ἐχθρὰ τὰ λειχθέντα· Θ κοινὸς ἐχθροὺς
πάντας ἡγεῖτο, μεμνημένος ἀεὶ τ' τ ἐπισβαμένους Φάσης. ὑπῆρξε δ καὶ τῷ περεννίῳ
πρόφασίς τε, κ ὑπόθεσις αὐτάρκης· ἐκπ' ἦν γὰρ ἀεὶ, καὶ κωλύσει αὖθις σωβάλλειν τὴν
ὑπερέχοντας. ὧν ἁρπάζων τὰς οὐσίας, ἥκιστα πλεισάντων ἐγλύετο τ καὶ' αὖτὸν αἰθερέ-
των· γνωμένων δ' ἔζετάσεως ἐξ τῆ Πομπείου ἀκριβείας, πλὴν τε ἀλλαφθεὶς ὁ κόμμοδος
ἀνεχώσατο, κ πάντας ἀφιέσθαι τοὺς τε ὄντας οἰ τῆ σωμασίᾳ, κ τοὺς ἐφ' ἑαυτοῦ πάντ
διαβληθέντας ὑπ' ἀτίμασ. ὁδὶ περίνιος ἀποσκυλαζόμενος πάντας, ὃς κ ὁ κόμμοδος ἐδέ-
ξ, κ ὅσοι παζῶν αὐτῷ οὐσίαν ἐπλήκυνον, τ' τε ἐκείνῳ Θ πείας προμήθεια ἄχρι· φι-
λοσόφ τε αὐτὸν ἐπ' ἐξουσίαν, ἐπιβάλλει τῇ αὐχῇ. κ τοῖς τε ὑβρισ ἑαυτοῦ πανίας δ-
σιν, ἐγχειρίσαι πείθει τὸν κόμμοδον πρόνοιαν τ' ἐλπυεικοῦ σραπυμάτων· αὐτὸς τε πολλᾶ
τὰ χρήματα ἤθροιζεν, ὡς δ' ἐπιδόσει χαμηρᾶς ἀφῃδεῖν τ σραπωτικόν· οἱ δὲ πανδε-
αὐτ' χαιδαίοντες, σωκυρόνων δυνάμει, ὡς αὖ τ' περεννίᾳ καπεργαζόμενος δ' κόμμοδον,
ἐπιθεῖτο τῇ ἀρχῇ· ἐγνώσθη δ' ὑ ἐπιβαλὴ παραδόξῳ τρόπῳ· ἱερὸν ἀγῶνα πλῆσι ῥωμαῖοι
δὶ καπιπολίῳ· διάμαπά τε, κ ἰσχύος πάντα αἰθροίζεσθ, ὡσ οἷς βασιλίδα πόλιν παιν-
γυείζουσαν· διατῆρ ἦ, κ ἀλλοδήπσε ζῶν τοῖς λοιποῖς ἱεροῖσιν, οὔσ ἐκ παριόδου χρόνου ὑ
τάξις καλεῖ, ὁ βασιλεὺς γίγνετ)· καπελθόντος δὶ τ' κομμόδου ὃ πλῆθ ἀκράσει τ' οἰδόξων
ἀγωνιστῶν, κ αὐτοῦ μὲν προκαθίζοντος οἰ τῇ βασιλείῳ ἕδρᾳ, πλησιάζοντος δὲ τ' διάζ-
μῆ πάσης δυνασμίας τ' τε οἰ ἀκρώσεσι ζεαιρέσεις ἕδρασις, καὶ ὡς ἐκάστοις διετάκτο ἐ-
σρυμένοις, πρὸς τί λέγεσθ, ἢ πράττεσθ ἐπὶ τ' σκηνῆς, αἰὴρ φιλοσόφου φέρων σχῆμα, βά-
κζον γὰρ ἐν αὖθις μῆ χέρασ', ἀμπύμενος τὸ αὐτῷ ἐκκρεμὲς πῆρα, ἀσσβαμῶν. καὶ τὰς οἰ
μέσῃ τῇ σκηνῇ, τῷ τε τῆς χειρὸς νύμασι δ' δῆμον καταστήσας, ὁ παιγνυείζει σοι καιρὸς
ἔφη κόμμοδ ναῦ, ὧδὶ ἥκεις, κ ἑορτὰς ἀγάζεις. ἐπίκαται γὰρ σου τῆς αὐχένος τ' τε
περσεὺς ξίφος· καὶ ἡ μὲν φυλάξει κίνδυνον οὐκ ἐπαωρέμενον, ἀλλ' ὃν παρόντα, λύσεις
ἀπολούμενος· αὐτός τε π' οἰ ταῦθα δυνάμει ἐπὶ σοὶ, κ χρήματα ἀθροίζει· ἅ τε ταῖδε
αὖτῷ, πλὴν ἐλπυεικὴν σραπαὶ αἰαπελέσει· ἁ δὲ μὲν φάσεις, διαφθείρει· ταῦτα ἀπ' ἐντος
αὐτοῦ, ἅτε ὑπό τινος δαιμονίου τύχης ἐπειχεόντος, ἅτε κ πλμήσαντος, ἵνα δόξαν αὖτὸ
ται, πρότερον ἄγωνος, κ ἄσημος ὤν. ἅτε κ ἐλπίζοντος ἀμοιβῆς μεγαλοδώρου παρὰ
τῆ βασιλέως, πύξεσθ, φάσκοσα τὸν κόμμοδον καταλαμβάνει· κ πάντ ὑπ' αὐτῷ πᾶσιν μὲν
τὰ λειχθέντα, πιστεύει δὲ οὐ προσῳδοῦντ· καλῶν δὲ αὐ τὸν συλλαφθῆναι ὁ περέννιος· δὶς
δὲ μεμνῆσθαι, καὶ ἀθλῆ λέγονται, πυρὶ παρασθῆναι· ὁ μὲν, δὴ ἀκαίρου παῤῥησίας, ἐκ-
αὐτοῦ τὸν πόλεμον λύειν· ὁ μέντοι περὶ τὸν κόμμοδον, ὅσοι τὸ δύνασθ προσεποιοῦντο, καὶ πάλ-
λακι μὲν ἀπεχθῶς πρὸς τὸν περέννιον διακεῖσθαι. βαρὺς γὰρ, καὶ ἀφόρητος ἦν, ὑπερολίᾳ,
καὶ ὕβρῃ, πότε καιρὸν δύκαιρον ἔχοντες, διαβάλλειν ἐπειρῶντο· ἐχθρὸν τε ἅμα τὸν κόμμο
δον πλὴν ἐπιβαλὼν ἐκφυγεῖν, κ τὸν περέννιον ζῶν τοῖς ταῦτα διολέσθαι κακῶς· ἤλπιζον γὰρ
μετ' οὐ πολὺ σραπῶ ταί τινος χαλάσαντα τὸν περεννίου ταῦτα, καὶ νομίσματα ἐ-
κ μιᾶς ἐκπετυπωμένα πλὴ ἐκείνῃ εἰκόνα· χαλάσαντες δὲ καί τοι ἐπαρχοῦντα τὸν περέν-
νιον, καὶ λείξαντα τῷ κομμόδῳ τὰ νομίσματα, διδάξαντές τε τῆς ἐπιβαλῆσ τὰ χαι-
ρόντα, αὐτοὶ μὲν ἔτυχον μεγάλων δωρεῶν· ἀγνοοῦντος δὲ ταῦτα τὸν περεννίου, μα-
λιστ τό τε ποιοῦτον προσηκόμενον, τύκτωρ ὁ κόμμοδος πέμπει, ἀποτέμνειν πλὴν κεφαλήν.
κ ταυταχόθεν ὅπως πλῆθ πραττομένων γνῶσιν σιάσωσιν, ἐκπέμπει τοὺς πρωτοσπλίους
ἐξυπέρω σρόμῳ, ἐπισκιεῖ τε δωσομένης τῷ παιδὶ τὸν περεννίου τὰ δὲ τῆς ῥώμης ἀγω-
νίσματα, γραμματεῖ τε φιλικῷ ποιήσας, καὶ μέζοσι Φάσας κολᾶν ἐλπίσιν αὐτὸν, ὅπως
κελεύει· ὁδὲ, μήτε τῶν παρασκευῶν πω, καὶ τῶν βεβουλευμένων, μήτέ τι τῶν κατὰ
τὸν παλάτιον ἀδῶσ, πῶν τε ἀγγέλων ἀπόντων ταῦτα καὶ τὸν παλάτιον ὡς πάλ ἔχειν
βήμασι, μηδὲν δ' ἐπισκλκύσαι τοῖς βασιλείοις αἰκυύμενον γράμμασι, πιστεύσας ὁ πανίας,
ἀγγέλων μὲν, καὶ δυσφορῶν, ὅτι δὲ ἀπλῶ κατέλιπε τὰ βεβουλευμένα, ὅμως δὲ
θαῤῥῶν τῇ τοῦ παλάτου ὡς ἔτι σωκτώσῃ δυνάμει, ποιεῖται πλὴν ἔξοδον. χλύμενον δὲ
αὖτὸν κατὰ πλὴν Ἰταλίαν, δὶς ἤδη αὐτὸ ταλτο, διεχρήσατο. ποιοῦτον μὲν δὴ τέλος ἐκά-

νους καταλαβεῖν· ὁ δὲ κόμμοδος, δύο τοὺς ἐπάρχους καταστήσας, ἀσφαλίσεσθαι φήθη μὲν εἰ πιστεύοιτο σφῶν τὴν ὕβρυσιν. μεμαθηκὼς δὲ αὐτὴν, ἀθυμήσας ἔσεσθαι ἔλεγεν, πρὸς τὴν βασιλέως ἐπιθυμίαν. χρόνου δὲ πολλοῦ διαγενομένου, ἐπέρασέ τις ἐπιβουλὴν τοιαύτη κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος. πατέρους ἦν τις, γραπτὸς μὲν πρότερον. πολλαχῆ, μὴ διὰ τολμήσας, τὴν τε τάξιν λιπὼν, καὶ πέσας ἐκ τῆς ἀρχῆς αὖθις ἐπὶ τῶν ὁπλιτῶν σωματοφυλάκων, χεῖρα πολλῶν κακουργῶν· ὑπὸ ὀλίγῳ αἱρούμενος χρόνῳ, τὰ μὲν πρῶτα, καὶ μικρὸς τὶς καὶ ἀγροῖκος ἐπιζήσων, ἐλήστευεν· ἐπεὶ δὲ πολλῶν χρημάτων ἐγκρατὴς ἐγένετο, μεῖζόν τι πλοῦτος ἔθρεψε κακουργῶν, μεγάλως τὸ σῶμα ὑποσχόμενος, καὶ τῆς ἁλισκομένων κοινωνίας, ὡς μικρὸν τι λήσων, ἀλλὰ μὴ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα. τοιαῦτα γὰρ ἤδη μεγίστας ἐπετέλει. καὶ τὰς αὐταῖς δεσμωτήρια βιαζομένους, τοὺς ἐφ' ἑαυτοῦ διὰ καθειργνύοντας αἰτίαις, δεσμῶν ἐλευθέρους ἀφιέντος, ἄλλαι τε ὑπηκρυβόμενοι, καὶ ὑπὸ γυναικὸς ἐν τῷ συμμαχίαν προήγοντο. πᾶσάν τε κατασχόντος τὴν κιλικίαν, καὶ βάρη χώρας, πόλεσί τε ταῖς μεγίστας ἐπιθέντος, καὶ μέρη μὲν ἐμπιπράντες, τὰ δὲ λοιπὰ ἀφ' ἁπασῶν φοιτώμενοι, αἰσχρῶς. ὡς δὲ ταῦτα ἐδηλώθη τῷ κομμόδῳ, μὴ πάσης ὀργῆς τε, καὶ ἀπειλῆς ἐπισέλλει τοῖς τῶν ἐθνῶν ὑπερτιμωμένοις ῥᾳδυμίας ἐκάλει. καὶ κελεύει γραφὴν ἐπ' αὐτοὺς ἀθροισθῆναι. μαθόντες δὲ ἐκεῖνοι δώρα μεγαλομέτρα ἐπ' αὐτὸν, τὴν μὲν χωρείαν, ἃ ἐπόρισαν, ἀπέπεμψαν. λαθόντες δὲ, δι' ταχείας, καὶ ἀβάτου ὁδοῦ πορείας, κατ' ὀλίγους ἅμα πολὺ ἐπαλίαν παρεδύοντο. καὶ περὶ βασιλείαν ἦλθον, καὶ μαζόνων πραγμάτων, ὁ πάτερος ἐβεβούλευτο. ἐπεὶ γὰρ αὐτῷ τὰ περὶ τὴν πραγμάτων πάσης ἐλπίδος μεῖζον ἦν προχωρήσαντα, φήθη δεῖν μέγά τι σφαλῆναι καταῤῥᾳθῦναι, ἢ ἐπὶ πᾶν ἀπαξ ἐν κινδύνῳ καθεστηκέναι, μὴ ἀσφαλῶς, μήδ' ἀδεῶς τελευτῆσαι. ἐπεὶ δὲ αὐτῷ μὲν τοσαύτην ὑπάρχειν δύναμιν ἐγίγνετο, ὡς ὕβρεως ἀπιστάσεως ἐσῤῥέπου, καὶ φανερᾶς ἐφόδου συνῆναι πρὸς τὸν κόμμοδον, νόμῳ τε τῷ πολιτῶν τοῦ ῥωμαίων δήμου ἐλογίζετο, δύνασθαι ἐπὶ τῷ κομμόδῳ ὑπάρχειν, τήν τε περὶ αὐτὸν τῆς φρουρίδος δύναμιν, τύχῃ, καὶ βουλῇ ἥλπισε περιέσεσθαι. καὶ μηχανᾶται τοιόνδε τι· ἦρος αὐτοκρατὴς ἐκάστου ἔτους ὁρισμένου ὑμέραις, μάλιστα τοῦτον πλῆθος ῥωμαίων, καὶ πάντα ὅσα παρ' ἐκείνοις ἐπιτήδεια συμβολᾶς. καὶ μέλλειν τε βασιλέων, ὕλης τε, ὃ πέπυστο θαύματα τῷ θεῷ προπομπεύειν. αὐτόν τε πᾶσι δόξαι ὕβρεσι παροξύνειν τοὺς πολίτας. ἕκαστός τε ὁ βέλτιστος ἄθλημα, ὑποκρίνεσθαι· οὐδὲν δ' ἔστιν ἄτοπον μέγα, ὃ μὴ παντὶ τῷ βουλομένῳ ἀμελέτητον ὑπάρχειν· πολλοῖς δέ τε, καὶ κρύπτειν καὶ ἀληθέσι, ὡς μὴ ῥᾳδίως διαγνῶναι τὸν ἕτερα, καὶ τὸν μεμονωμένον, ἔδοξε δὲ τῷ ματέρνῳ καιρὸς ἐπιτήδειος ἥξειν, ὡς δ' ἐπὶ τὴν ἐπιβουλὴν χωρεῖν· ἔλπισε δ' αὐτός τε αἰσχυνεῖν τὸν τῆς φρουρίδος ὄχλον, καὶ τοὺς μὲν αὐτῷ ὁπλίτας ὁμοίως, αἰκάμιξας τὸ μὲν πολὺ τῆς αἰχμοφόρου, καὶ τῆς πομπῆς τὸ μέρος μυλιάς τε προφυλακτομένους, αἰφνιδίως ἐπιπεσὼν, τὸν κόμμοδον διαχρήσασθαι. ἀλλὰ προδοθέντος γνωμῶν, καὶ τινων τῆς μὲν αὐτῷ προκατειλημένων ἐκ τὴν πόλιν, καὶ τὴν ἐπιβουλὴν κατειπόντων, φόβος δ' αὐτοὺς εἰσῆλθε τοῦτο παρόξυνον, ἀλλὰ μέλλοντι αὐτὸ λήσειν, διαπορεῖν ἔξεστι, καὶ βασιλέα, πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἑορτὴν, αὐτὸς τε ὁ πατὴρ ὁ συλλαβόντος συλληφθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπεμάθη, καὶ ὁ σωφρονιστὴς ἀεὶ τύραννος δίκας ὑπέσχεν δίκας ὁ δὲ κόμμοδος ζῶσαν τὸ τῇ θεῷ, καὶ χαριστήρια ὁμολογήσασι, τὴν ἑορτὴν ἐπετέλει· παρέπεμπέ τε τὴν θεὸν χαίρων· καὶ ὡς τῆς καὶ βασιλέως ὁ δῆμος μὴ τὴν ἑορτὴν ἐπανορθώσειε. θρησκεύεσθαι δὲ μάλιστα τὴν θεὸν τὴν ῥωμαίοις ὑπὸ αἰτίας τοιαύτης, ὡς ἱστορίᾳ παρειλήφαμεν, ἧς ἐπεμνοθῆναι ἔδοξε, λέγειν τὴν παρ' ἑλλήνων τοῖς ἀγνοοῦσιν. αὐτὰ μὲν ἄγαλμα διοπτεῖς ὡς λίθινόν ἐστιν· ὅτι δὲ τὴν ὕλην, ὅτι τε χωρὶς, ὅστις ἐποίησεν ἐγνωσμένον, καὶ ἑαυτὸν χειρὸς αἰθρωπίνης· ἔστιν δὲ πάλαι μὲν ὑπὸ ἔρανον καταπεπτωκέναι λόγος εἰς τινα τῆς φρυγίας χῶρον· παρῆσαν δ' ὄνομα αὐτῷ. τὴν δὲ προσηγορίαν λαβεῖν ἐν τόπῳ, ἐν τῷ πεσόντος ἀγάλματος ὑπὸ ἔρανον, καὶ πρῶτον ἐκεῖσε ὁρᾶσθαι· ὡς δὲ παρ' ἑτέροις εἴρηται, ἴλιον ὑπὸ φρυγὶ, καὶ παντάλιον ὑπὸ λυδῷ, πάλαι μὲν ἐκεῖ γενέσθαι λέγουσιν. οἱ μὲν, ἐν ὀσίῳ, οἱ δὲ, περὶ τὸ καταμάθειν αὐτὸ παρῆσαν ἐσῤῥέοντος δὲ ὑπὸ τὸ πλοῦτος μάχης γενομένης, ἐκατέρωθεν πεσεῖν ἐκανοὺς, καὶ τὴν συμφορὰν ὄνομα δοῦναι ὑπὸ χωρίῳ, οἷον καὶ τὸ καταμάθειν αὐτὸ παθόντα, ἀφανῆ γενέσθαι λόγος, αὐτὸ γενόμενον αὐδενὸς ἐν ἀλλοῖς, καὶ ἐν ἐραστοῦ. ἀφανοῦς δὲ γενομένου τοῦ σώματος, ἐκλελαθῆναι δὲ πάντας ἐν μυθευθῆναι, καὶ τὴν λίθον αὐτὸ παγέν· οἱ δὲ τῷ προφερομένῳ παρεισοῦσιν, πάλαι μὲν φρύγες ὠργίαζον ὧδε τῷ τοιαμῷ χάλλῳ παραῤῥέοντι· ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν σέβουσιν οἱ τῇ θεῷ τιμαὶ ἱερομένοι· ἐπεὶ δὲ ῥωμαίων ἤνεγκε τὰ πράγματα, φασὶν αὐτοῖς χρησθῆναι, μέλλειν τε τὴν αὐτοκράτορα, καὶ ἐκ μέγα προχωρήσειν, ἐὰν τὴν παρεισουσίαν θεὸν μεταγάγωσιν ὡς αὐτούς· πέμπουσι δὲ πρέσβεις ἐς φρύγας, τὸ ἄγαλμα ἥξοντας· ἔτυχον δὲ ῥᾳδίως, συγγένειαν προβαλλόμενοι, καὶ τὴν ἀπ' αἰνείου τοῦ φρυγὸς ἐς αὐτοὺς δικαιοχὴν καταλέγοντες· κομισθὲν δὲ ὧδε τὸ

ἄγαλ

τὴ ἀγαλμα, καὶ χλιόμενοι οἱ τοῦς τοῦ ζύμβελους ἐκβολοῖς, παύσαμ γαρ αὐτὴ λιμένων ἐχώντο ῥωμαίοι, ἔγησι θεία σὺωάμει ἃ σκάφοσ· ἐπισολὴ δὲ παιδιὰμε τῶν ῥωμαίων πὼ ναων ἐφιλκήσαν, αὐτε γὴν σὸσε τῆσ ἰλιάσ, οὐ πρότερον ἡ ναῦς αὐέσβαμε, πρὶν ἃ πὼ ἱέρεια οἱ ἐχλῦναι τῆς Θεοῦ, ὥτις τῆσ ἱείασ ἰωῖ, παύσαν ἔλεα παρ Θεὸ διδοῦσα, αὐτίαν δὴ διαφθορᾶς ἔχειν. ὡς μέλλουσα δὲ κει, ἢ σὸ θεὰ, ἰμα τυύ, ἢ ν δῆ μοι ἐπιβλέψαι τὴ σὴν ἱερωσύνηα Θεῷ πὼ κρίσιν· καὶ λυθ ζμὸν πὼ ζόσιν, ἐπαφῶκα τῇ πρώρᾳ τῆσ νεὼσ, προσευξαμένη ἀ πορᾷτέσα ἐῦ, καὶ ἀγνὴ, πειθὴν εἶναι ἃ σκαφοσ· ῥᾳδίαν δὲ τῆσ ζόσησ ὑρᾷμενίας, ὑ ναῦσ ἡ κολοῦ ζησεν. ὁμοῦ δὲ τῷ ἀρχῇσ τῆσ Θεοῦ, καὶ ἃ σμὺν τῆσ παρῦσασ, ῥωμαῖοί ἐβαύμασαν· ὁ σωῦ τε μὴ δὴ σ' ποσιν ἐπίασε Θεὸ φιλοτιμῦ πρὸσ τὴ σορόσθω, ὅτε ἄγκειν ἐξοντα γνῶσιν τ' τὸ ῥωμαίων ἐκ ἀκεμβέσιν· ὁ δὲ ἰκμαίοσ ἐκφυτὸν πὼ ματέρασ ἐπισελλὸν, σελεόῳ τε ῇ αὐ τὴ ἐγχῶν ὁρμῇ, κὴ αὐτοίσιν τ' δῆ μοιο ἐπιφάνεσι, τὸν σελεστε σὸ προσεῖσιν, καὶ τοῖσ ἀ σὸωτὸν πλὼν τῆς πολεσς βασιλικῆσ κὴ πάσασ διατεῖβεσι, ἡ ἐαυτὸν διηκοσείων ἀπείργων, καὶ βασιλικῶν πρωῖ ἔχων· σωῖεβη δ' κὰτ' ἐκεῖνο κοιρὸν λοιμῶδη νόσον κὰτα χλῦσ πὼ ἰταλίαν· μᾶλιστα δὲ ἀ πὸ ζησ τῇ ῥωμαίων πόλει ἠκμασεν, ἄπο πολυανθρώπῳ τὲ οὔσῃ, καὶ τοῦς πανταχόθεν ὑρμῶσι· πολλὴ τε τῆς Φλορᾶ ἐγλεῖ τὸ πολυχώνασ ἄμα, καὶ αὐθράκωσ· πότε ὁ κόμμοδοσ συμβουλᾶζόντων αὐ τῷ τινῶν ἰατζῶν, ἐς πὼ λουρεῶνον αὐτοχώρησεν· ἀὐλυχέσθων γαρ ἃ χοεῖσι, κὴ μεγίστοισ κὰτα σκιοσ δυσφθόροισ ἄλωσιν. ὅθεν καὶ ἃ ὄνομα τῷ χωρίῳ σωπηρίων ἔσχε ἐδίκει, καὶ σρὸσ πὼ σὺ ἀέρος Φθορᾶν αὐτίχειν ἐλέγωτο. ὠλιῶ δὲ τὸ τῆς πὼν δυσφθορᾶν ἀπορᾶς, καὶ τ' πὼν δέ σρων ὑδάτων σκιᾶσ· ἀλλὰ καὶ ἃ κατὰ πὼ πόλιν, καλιόντων πὼν ἰατζῶν, μᾶλιστα τοῦς ἐν τῷ ὑπογαίῳ τότε τε ὑσρεῦσεισ, καὶ τὰ ὧπτα οἰκ σιμαλαζεν. ζυμμεμαρῶτε, καὶ ἀρώμασι σωεχῶς ἐχρῶντο, Φασκόντων πιῶν τὴν ὠλιάδα φθεῖρασι, ἐμπαλάσαι τοὺσ πόρουσ τῶν αἰσθήσεων, καὶ κωλύειν ἀναπνεῖν ἃ ἀέρα· ἡ δὲ κὰι τὸ προεμπάσοι, κατὸχλᾷσθαι σὺωάμει κρατῆσαι· πολλῷ οὐδὲν ῦσῆρε ἡ ὀσσα ὧν πολέσσε ἐπὶ ἀνθρώσοισ σωοίκων· ὑπὸ ζῳῦ κατ' αὐ τὸ ἡ λιμὸσ τὴν πόλιν ὑβ' ἑπτὰσ' σαυτὸν. κλίνασθαι σρὸσ τῆ ἰλύ, καὶ μὴ χλόσ, φρῦξ, τῶν δημοσίᾳ ἐλαῖῶν ἀ τὸ κήρυκα σαρῳκῶσθαι· οἰκέτησ δὲ βασιλικὸσ χλόμος σωαυξηθεὶς τὸ τῷ κομμόδῳ, ὡσ ὑβοῦν ὑπ' αὐ τ' πμῖσ, κὴ ζῳουσίασ σρὸσ ἐλεῦ σήν τε τοῦ σώματοσ φορυβᾷ, καὶ τὴν τοῦ βαχῷ μου ζῳουσίαν, τήν τε τῶν σρατῶν αὐχῆν ἐγχειρεδίῳ· ὑπὸ δὲ πὼ σὺτου, καὶ ζυφῆς, αὐτ πειθὴ καὶ σρὸσ βασιλέα ἐπιβυλίαν, αἱροῦζαν δὲ χρήματα, καὶ σίνου πολέσσου σωωσούμενοσ, καὶ ἀποκλέων, ἢ λπὶς σροσδέκεσθαι τὸν τ' δῆ μον, καὶ τὸ σρατ' σὸν, εἰ ῥῳῶν τ' αὐσαίνει τῶν ἐπιπολέων κατασήσε, ἐπισῆσαι χαμπαῖῳ ἀλλὸντασ, σὸθῳ τῷ χρεώδους σροσεκχέοντο· μέγιστ δὲ γυμνασίσιν κατασκευάσασ, λουσῶν δημοσίων αὖθισ αὐ τοῖσ· ὁ μὲν, ὅσω σὺ τὸ δῆ μον ἐκλέλεγε· οἱ δὲ ῥωμαῖοι, ἀπ' χρῆσ ἔχοντεσ σρὸῳ αὐ τὸ, καὶ τῶν ἀνέων τὸσ αἰτίασ εἰσ ἐωθὸν σεαφέροντοσ, μισολᾶτεσ αὐτοῦ τὸ ἀκόρεστον τῆς τῷ σλούτου ἐπιθυμίασ, τὰ μὲν σρῶτα οὐ σκαῖοις σωιστάμενοι κατὰ σολῖτ, ἡκιστ' ἠσχύοντο. καὶ σ' τελευτῶντοσ διαλογοντοσ οἱ σροαστεῖοι τοῦ Κομμόδου, ἐσελᾷζοντεσ σαλάμῳ· ἐβδόμ, καὶ σ' τὸ κλίνασθαι εἰσ βαθὺ σορ ἦεαν· σαρακλῆσ δ' οὖσησ σερὶ τ' σροαίρεσιν, τῷ τε Κομμόδου οἰ τοῖσ αὐσκευχόμενοι σὸ σῆσ σόρασ εἰσ ἀθῶσ ὀρλοζόντοσ, ἀγνοοῦντοσ τὰ ἐμυλοῦμενοσ, ἐπειτ' δὲ ὁ κλίνασθαι ἀγγέλλειδαί τι σῆ σρακτέομένων ἐκ' λυεν αὐτῷ, αἰφνιδίωσ ἀ σροσδοκῆτοσ ἢ δή μοσ, ἐσσοιέοντοσ ἀ σαλισμοῖσι, καὶ βδύοντοσ ἢ κλεαίσβου· σὸν τε δὲ ἐκασίλειοι ἱππῆς, τούσ τε ἐντυγχάνοντασ ἐβαλλον, κὴ ἐσὶ ζωσιον· ὁδὲ δῆ μοσ οὐδὲ αὐ σησὶνεσ δίδοσ τε ἢ, αὐσοῖσι σροὸσ ἀσαλισμοῖσ, κὴ σαρὸι σρὸσ ἱππῆσ· ζοσῆσ δὲ χλομένων, ἐφθυ ζῃ ἐές τὴν πόλιν. ἐφθείρεσ δὲ ὁ δῆ μοσ ἐ μόνον ζα λόμῳ ὑπ' ἢ σρατιᾶσ, οὐδὲ πολύμυθοσ ὑπ' ἢ ἐσσων, ἀλλὰ κὴ ὑπ' ἢ πολίτασ ζῶδυῦμ, κὴ ὑπ' ἢ ἱππέων ἱπὸ Μαίλοι τὴ πῆ οντεσ, φλοὶ ἀ σασὸ λοντο· μέχοι μὲν ἢν ἢ σ' ῥώμησ πυλῶν, ἀκωλύτωσ οἱ ἱππῆσ διάκοντεσ τὸν ἐμπῆ πον τεσ, ἀφεσῶσ αὐήκαν. ἐπεὶ δ' οἱ σὺ τῇ πόλῃ μείναντοσ, αὐὸ δῆμοι ὁ κατειλικρὸσ σαῦθοσ, ἀσοκλείζοντεσ τὰσ σύλασ σὺκέτι ἀσοῦδυῦ, ἐσ τὰ σδωμάτια αἰκεδαίτεσ, λίθοισ, κὴ κεράμοισ ἐβαλλον τοῦ ἱππεῖσ. οἱ δ', ἔσκοροι, ἀ σαῦ διασκέασαν, οὐδένοσ μὲν αὐ τοῖσ συζάδην μαχομένου, ἢ δὲ σολῖσιν ζῷ ἀσρακλοῦν ἤδη βάλλοντοσ αὐ τοῦσ· σῆ δασκόμενοι σρίνου, καὶ μὴ φέροντεσ, ἐς συγλὴν ἐζέσασαν· σολλοὶ δὲ αὐ τῶν διεφθείροντο ὑπὸ τῆς σὼν λίθων σωεχῶσ ζοδῆς. οἱ δ' ἱππεῖ, κυλινδυμένοισ τοῖς λίθοισ ἐσβαίνοντες, ὠλίζαινον, καὶ τοῖσ ἐσβαίνεσ ἀσαῦ ζδολῶν. σολλῶν δὲ καὶ σρῳῶθεν σαῖ ὄντων, ἐσεβοῆσαν τῷ δή μῳ· καὶ σὶ τῆσ σόλεως σαῖοι σρατιῶται, μίσει τῶν ἱππέων· ὄντοσ δὲ σολλῷ μὲν μφυλίου, ἄλλοσ μὲν οὐδὲν ἀγωλαεῖ

τὰ πρακτέα μᾶλλον τῷ κομμόδῳ ἐβούλετο, μὴ τῆς κλεπάτρου ὀργιζόμενος· ἡ δὲ περισβυτάτη τῶν κομμόδου ἀδελφῶν, φαλίλλα ὠνόμαστο αὐτῇ, ἀσφαλισαμένη πρὸς τὴν βασιλέα, φαλίλλα δὲ ἐκαλεῖτο αὐτῇ, καὶ ἀκόλυτος, ἅτε ἀδελφῇ, λυσαμένη τὰς τείχας, ἐξέβαλέ τε εἰς τὴν γῆν ἑαυτὴν, οὐδὲν ἄλλ' ἢ τὸν θυμὸν σχῆμα δείξασα, σὺ μὲν ἔφη ὦ βασιλεῦ, μόνων ὧνδρ' ἡσυχίᾳ τῶν πρακτέων ἀγνοίᾳ, ἐμοί τε καὶ ἡσσήσῃ κινδύνῳ, ἡμεῖς δὲ, ἢ σὸν γένος, ὅσον οὐδέπω ἀπολούμεθα· οὐχ ταῦτά σοι ὁ, τε δῆμος ἐφαίνετο, καὶ ἡ βουλὴ τοῦ στρατιωτικοῦ· ἃ δὲ πρὸς μανίας βαρβάρων πείσεσθαι προσεδόκων ἡμᾶς οἱ οἰκέται. καὶ οὔσε μᾶλλον διηρέθησαν, τοὺς μὲν χείρους ἔχειν κλίνασθαι ὧδέ σε τόν τε δῆμον, καὶ ἡ στρατιωτικὴ ὤφελεν· ἐκ δὲ διαφόρου, καὶ οἱ αὐτίκα γνώμης, οἱ μὲν, μᾶλλον ἦσαν αὐτῇ ὁ δῆμος, οἱ δὲ στρατιῶται, παῖε ἡ ἐπικηδεῖα πάγμα, οἱ ὅπλων εἰσὶ κἀ φθείρουσι τὰ ἀλλήλους, ἐμφυλίου αἵματος τὴν ῥώμην ἐπλήρωσαν. τὰ δὲ ἐκ τοῦδε τοῦ πλήθους δεινὰ, ἡμᾶς προσλάβεται, ἃ μὴ τηνικαῦτα πρὸς ἡσυχίαν ἐκώλυσεν τοιοῦτοι οἰκέται, ὁλίθρου φθόνου τοῖς μὲν, αἴτιον ὅτι γεγονότα, ἡμῖν δὲ ἰσόμοιρον ὅσον οὐδέπω. τοιαῦτά τινα ἐπῳδᾶς, ἐμβαλόντες τὴν ἐαυτῶν, καὶ τῶν παρόντων τοὺς θαρρήσαντας τοῖς τῆς ἀδελφῆς τοῦ βασιλέως λόγοις, ἡν κόμμοδον ἐπάραξαι· ἐκπλαγεὶς δὲ ἐκεῖνος τόν τε ἐπικείμενον κίνδυνον οὐ μέλλοντα, ἀλλ' ἤδη παρόντα ἤδη φοβηθεὶς, μεταπέμπεται ζυλκλέα σφοῦν, οὐδὲν μέρος ἀσθενὲς τῶν ἀπιστελλομένων, οἰόμενον δ' ἐλθόντα δ' αὐτὸν, συλληφθῆναι κελεύει. καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμών, δόρατί τε ἐπιμήκει ἐκάτερα πήξας, ἐκπέμπει περ πύλῃ, ᾗ τοιοῦτον τῷ δήμῳ θέαμα· ἔστι γὰρ οὕτω ἡ πόλις· ᾗ ἐκεῖθεν πλεμεωῦσι, ἐπαύσαντο. οἱ μὲν στρατιῶται, ἀφημένοι ἰδόντες ὑποδρὰ οὐ μάχεσθαι, δίκη τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς· σωίζειν γὰρ ὕβριστὴν θάνατον, καὶ τὰ σφαδάζοντα παρὰ γνώμην αὐτὸν πολεμικέναι· ὁ δὲ δῆμος κινήσειν, πρωΐαν παρὰ τοῦ θεοῦ σφαγὴν φιλοφόνου. προσεπῆλθον δὲ καὶ τοῦ παῖδας τῆς κλεπάτρας· δύο δὲ ἦσαν ἄῤῥενες αὐτῷ. πάντας τε ὅσους ἤλεγεν ἐκείνῳ φίλους, διεχρήσαντο, σύροντές τε τὰ σώματα, καὶ πᾶσαν ὕβριν ἐνυβρίζοντες· τέλος, λιλαῖα βεμένους ἐς τὸν ὀχετὸν ἔῤῥιψαν Φέροντες· τοιούτῳ μὲν δὴ τέλει κλίναντός τε, καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐχρήσαντο, φιλοπημοσαμένοις ὡς αὖ τις εἶπεν ἂν αὐθρωπίνης Φύσεως οὐ οἷα δέξαι, ὅτι ἐκ τῆς ἐφάτης δυτελείας, ἐς ἀμίγνυσθαι πάλιν ἐν, αῤῥήκτα βίλαι, ὀλίγα, καὶ αὐέλπιστος δύναται τύχης ῥοπή· ὁ δὲ κόμμοδος, ἀλλιῶς μὲν τὸν τῆς δήμου κίνησιν, μή τι καὶ περὶ αὐτῷ νεωτερίσειεν, ὅμως δὲ παρορμῶντων αὐτὸν τῶν οἰκείων, καὶ τελῶν ἐστὶν ἄῤῥυ, μᾶλλον πάσης δίφημίας τε, καὶ παραπομπῆς τοῦ δήμου ὑποδεχεὶς, ἐς τὸν βασίλειον ἐπανῆλθεν αὐλήν· πειραθεὶς δὲ τοσούτων κινδύνων, ἀπίστως προσφέρεσθαι πᾶσιν, ἀφειδῶς τε φονεύων, καὶ πάσας διαβολὰς ἐῤῥᾳδίως πιστεύων, μὴ δέ τινα προσίμενος τῶν λόγου ἀξίων, ἀλλὰ τῆς μὲν περὶ τὰ καλὰ σπουδῆς, ἀπῆγεν ἑαυτόν· ἐβούλοντο δὲ πάντες αὐτοῦ τὸν ἥλιον δύνειν τύκτωρ τε, καὶ μεθ' ἡμέραν ἐπάλληλοι, καὶ ἀκόλαστοι σώματος ἡδοναί· καὶ σώφρων μὲν πᾶς, καὶ παιδεύσας καὶ μετρίως μεμυημένος, τῆς αὐλῆς ὡς ἐπίκλητος ἐδιώκετο· γέλωτα ποιοῦσι δὲ, καὶ τῶν αἰσχίστων ὑποκρίσεται, ἕλκει αὐτὸν ἡ ῥᾳστώνη. ἀῤῥωστίαν τὲ ὑποκρίσεται, ἵνα μὴ ἐν τοῖς ἀγῶσι μάχασθαι ἐπαναδύηται, τῶν μὲν κινδύνων εἰς ἀσφάλειαν δόξαν αὐτὰ ὑμνούντων, φῦλα δὲ, ἀπρεπίστερον μετέπιπτε, ἢ βασιλεῖ σώφρονι ἥρμοζεν· ἐγένετο δὲ ποθ' ἐκείνου καιρὸς ἡδιστοποιός. ἀσθενοῦντος γοῦν ἡμέρας συνεχῶς ἐβλίσθησαν· ἐπερεί τε εἰς μῆκος κεχαλασμένοι, ὡς οἱ μέσῳ ἀέρι κρεμασθαι δοκεῖν, ζῶά' τε παντοῖα, καὶ τὴν ἑαυτῆ Φύσιν μὴ τηροῦντα, ἀμάσαί τε ἀλλοδαπῆς, καὶ μέρισι σώματος αἰσχρύνοισι, φλαῦκις ἀπεκυήθη· μέμφεσθαι δὲ ἥδιστ' ἢ ἔπρόντα καιρὸν ἐλύπησε, καὶ πρὸς τὸ μέλλον, οἰονεὶ σκιᾷ, καὶ φαύλῳ συμβόλῳ χρωμένης, πάντας ἐπάραξε· οὔτε γὰρ ὄμβρου προῦπάρξαντος, ἅτε πεφὼν ἀθροιζόντων, σεισμῷ ἢ ὀλίγου προσχλυομένης γῆς, εἴτε σκηπτὸς νύκτωρ κατενεχθέντος, εἴτε καὶ πυρὸς τοῦδε ἐκ τοῦ σεισμοῦ διαῤῥυέντος, πᾶν τὸ τῆς ἀρίστης τέμενος κατεφλέχθη, μέγιστον, καὶ κάλλιστον ὑλούμενον τῶν οὐ τῇ πόλει ὄρους. πλοῦσιόν τε ἦν ἰδεῖν πάντων ἱερῶν δι' ἀσφάλειαν, αἰσθήσεσι κεκοσμημένων χρυσοῦ τε, καὶ ἀῤῥήτου. ἔκειτο δὲ ἃ ἔδει, ἐκεῖσε ἐζητεῖτο· ἀλλὰ τὸ πῦρ ἐκ τῆς νυκτὸς, πλεῖστ' ἐκ πλουσίων εἶναι τὰ ποίνυσι. ὅθεν ὠλοφύρετο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, ἴδιος δὲ τὰ ἴδια αὐτοῦ· καταφλέξαι δὲ τὸ πῦρ τόν τε νεὼν, καὶ πάντα τὸν περιβόλου, ἐπεμήνθη καὶ τὰ πλεῖστα τῆς πόλεως, καὶ κάλλιστα ὁρᾶται· ὅτε καὶ τῆς ἑστίας τοῦ νεὼ καταφλεχθέντος ὑπὸ τοῦ πυρὸς, γυμνωθὲν ὤφθη τὸ τῆς παλλάδος ἄγαλμα, ὃ σέβασί τε, καὶ κρύπτουσι ῥωμαῖοι, κομιδῇ ἀῤῥήτοις ἐσάσι ὡς λόγος, ὅτε πρῶτον καὶ μετὰ τὴν ἀπ' Ἰλίου εἰς Ἰταλίαν ἄφιξιν, ἐδόθη οἱ καθ' ἡμᾶς αὐθρωποι· ἀῤῥήτοισι γὰρ τὸ ἄγαλμα αὐτῆ ἑστάσι ἱέρεια παρθένοι, ἐξ μέσου τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ ἐς τὸν τοῦ βασιλέως αὐλὸν μετιοῦ-

μεσιν.

μεσαν· καὶ πεφλίχθη δὲ καὶ πλεῖστα ἄλλα τῶν πόλεως μέρη κἀλλιστα· ἐμαινῶν τε ἀμφὶ πάντα ἐποιεῖτο τὸν πῦρ, ἐπεβόσκετο· οὐδὲ πρότερον ἐπαύσατο, πρὶν ἢ καὶ πεπληθές τε ὄμβροι, ἐπίσχον αὐτοῦ πλὴν ὀρμῆς· ὅθεν καὶ δὴ πολὺ ὀρᾶσθαι, πιστεύοντων καὶ ἐκείνῳ καιροῦ τῶν τότε αἰθερώντων, ὅτι γνώμῃ θείᾳ, καὶ δικαίᾳ, ἔρξαντά τε τὸν πῦρ, καὶ ἐπαύσατο, σωτηρίαν ἄλλοτε δὲ τινὸς ἐκ τῶν καὶ πεπληφότων πολίμων σημεῖον εἶναι τὴν τοῦ νεὼ τῆς εἰρήνης ἀπώλειαν· τὰ γοῦν ἀκόλουθα ἔσεσθαι, ὡς οἱ τῆς ἐξοῦ ἱερεῖς μοι, ἐκ τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ προῦ πάλαι χρυσοῦ Φύμου ἐπισώσατο· πολλῶν δὴ, καὶ δεινῶν σωτηρίων καὶ πεπληφότων τὴν πόλιν, οὐκέτι ὁ ῥωμαίων δῆμος μετ' ἀνοίας ἐν κόμμῳδον ἐπίβλεπτο, ἀλλὰ καὶ τὰς αἰτίας τῶν ἐπ' ἀλλήλων συμφορῶν, εἰς τοὺς ἐκείνου ἀκρίτους φόνους, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς βίας αἰσίφερον ἁμαρτήματα. οὐδὲ ἐτόλμησαν τὰ πρακτόμενα πάντας, ἀλλ' ἐδὲ αὐτὸς χαυβαίδης ἤθελεν. ἀλ' ἢ πράξεων ἄκων ἐκεδάλλετο, ταῦτα καὶ δημοσίᾳ λέξαι ἐπόλμησεν. εἰς τοσοῦτόν τε μανίας, καὶ παροινίας προυχώρησεν, ὡς πρῶτον μὲν πλὴν παλαίων προσηγορίαν παρακτήσασθαι. αὐτὸ ἢ κομμόδου, καὶ μαρκίου υἱοῦ, ἡρακλέα τε, καὶ διὸς υἱὸν αὐτὸν κελεύσας καλεῖσθαι, ἀποδυσάμενός τε τὸ ῥωμαίων, καὶ βασίλειον σχῆμα, λεοντῆν ὑπεζώσατο, καὶ ῥόπαλον μετὰ χεῖρας φορῶν· ἀμφιέννυτό τε ἀλουργῆ, καὶ χρυσοφαῆ ἐσθῆτας, ὡς εἶναι καταγέλαστον αὐτὸν, καὶ ὑφ' ἑνὶ σχήματι πολλῶν πολλά, καὶ ἡρώων ἰσχὺν μεμουμένον· τοιοῦτος μὲν δὴ πρῶτα, ἐφαίνετο· ἄλλα δὲ καὶ τῆν ἐπισωσίαν μέλλων τὰ ὀνόματα, ὅσα μὲν αἰσχρὰ καὶ πάλυσε, πάντας δὲ ταῖς ἑαυτοῦ προσηγορίαις ὠνόμαζε· ὧν οὐ πολλάς, ὡς ἀσεβοῦντα τὸν ἀδελφόν· ἴσως ἢ καὶ αὐσφορίας αὐ τοῦ καὶ πᾶσι νῦν πόλιν· ἀλλὰ μὲν καὶ αὐτικρὺ τοῦ τῆς συγκλήτου σωτηρίου τόξον διηγκυλημένον. ἐβούλετο γοῦν δὴ καὶ τὰς ἀκτίας αὐτῷ φόβου ἀπειλεῖν· τὸ μὲν οὖν αὐσφορίαν, μᾶλλον νῦν ἐκείνου πελεμοῦσα ἡσυχίαν τος, ἀλλ' ἐδρίασε· ἀκόντια ἐσφύσατο· δὲ κόμμοδος μικτὴ, καὶ τοξεύων ἑαυτοῦ, δὴ μοῖρα θέας ἐπὶ τέλεσιν, ὑπὸ τοξόμενος πάντα θηρία πάντα ἰδίᾳ χειρὶ καὶ τακτέλῃ, καὶ τοῖς αὐσφορεστέροις τῶν ναυσὶν μονομαχήσειν· διασφαμούσης δὲ τῆς Φύμης, ζωνίδιον ἐκ τε τῆς ἰταλίας πάσης, καὶ τῶν ὁμόρων ἐθνῶν, θρασούμενοι ἃ μὴ πρότερον μήτε ἐωράκεσαν, μήτε ἐκπολέμησε· καὶ γοῦν δικηγέλλειν αὐτοῦ τῆς χειρὸς τὸ βύσσχον, καὶ ὅπως ἔμελεν αὐτῷ ἀκοντίζοντι, καὶ τοξεύοντι, μὴ πῆ αἰσχύνεσθαι δὲ παιδεύοντες αὐτὸν, παρθενίαν δὲ τοξικὸν ἀκρεσσῶντες, καὶ μαυρουσίων, δὲ ἀκοντίζειν αὖτι ζητοῦσιν· οὐς πάντας βύσσειρα ἐπεδρίβαλλον· ἐπεὶ δὲ κρείττονα εἰ τῆς θέας ὑμῶν, τὸ μὲν ἀμφιθέατρον πλήρωμα· τῷ δὲ κομμόδῳ πρόδρομος κύκλῳ καθεσκεύαστο, ὡς μὴ συστάσιν τοῖς θηρίοις μαχόμενος, κινδυνεύειν. αὖθις δὲ, καὶ ἐξ ἀσφαλοῦς ἀκοντίζειν, δὲ τοξίσασθαι μᾶλλον, ἢ αἰσχύνεσθαι παρέχοιτο δεῖξιν· ἐλάφους μὲν οὖν, καὶ δρυκάδας, ὅσα τε κέρασφόρα, πλὴν ταύρων, ζωνθέντων αὐτοῖς, καὶ καταδήκων, ἔβαλε, φθαίων τὲ αὐτῶν τὸν δρόμον, καὶ πλαγαῖς κατείαις αἰωρῶν· λέοντας δὲ, μὴ παρθένειος, ὅσα τε ζῶα γενναῖα, πάρδαλίν τε ἄνθρωπον ἀποκτείνοντα, οὐδέ τις ἔδει ἀκόντιον διὰ τόρου, οὐδὲ ἅμαξα ἄλλο, πλὴν τοῦ θανατηφόρου· ἅμα γὰρ τῇ τοῦ ζώου ὁρμῇ, καὶ τὰ μετώπου, ἢ καὶ τὰ καρδίας ἔφθη τὸν πλαγέν· ἢ οὐδέποτε σκοπὸν ἄλλον ἔσχε, οὐδὲ ἐπ' ἄλλο μέρος ἔλθε τὸ ἀκόντιον τοῦ σώματος, ὡς μὴ ἅμα τὲ ζῶσαι, καὶ φονεῦσαι· τὰ ἢ πάντα χρόνον ζῶα ὑπέρειχεν αὐτῷ. τότε γοῦν ἔδοξε, ὅθεν ἐν γραφαῖς ἰδεῖν μάζομεν· ἀπό τε γοῦν ἐνδῦναι, καὶ ἀθλιότατον, εἴ τι πρότερον ἄγωνα ἐδύσατο, μεσημβρίᾳ τε, καὶ τῆς ἀρκτικῆς γῆς, ζῶα πάντα φονεύων, ῥωμαίοις ἐλέξε· τὸ δ' ὕστερον τῆς χειρὸς αὐτὸ, πάντας ἐξεπλήττοντο· λαβὼν οὖν ποτε βέλη, ὧν αἰκμαῖς ἦσαν μιλουσιεῖς, τοὺς μαυρουσίους σχοινοῖς ἐξύοντας Φθρομένους, καὶ πανδῶν πάχει, καὶ κλατῶσι πῆχυν, ἐπαφεὶς τὰ βέλη κατ' ἄκρου τοῦ ζαχάλου, ἐκαρατόμει, ὡς τῶν κεφαλῶν ἀφιρημένας, ὁρμῇ τοῦ ἕλους ἐπὶ πόδιθεν αὐτὰς, ὡς μηδὲν παθούσας· παρδάλεως δέ ποτε ὀξυτάτῳ σθόρμῳ τὸν ἐκκαλούμενον καταλαβούσης, φθάσας τῷ ἀκοντίῳ μέλλουσα δέξασθαι, τὴν μὲν, ἀπέκτεινε, τὸν δὲ, ἐρρύσατο, φθάσας τῇ τῆς δόρατος αἰχμῇ, τὴν τ' ὀδόντων ἀκμὴν· λέοντων δὲ τε ἐξυπογαίων ἑκατὸν αἰκᾶσι φθέντων, ἕλκεσι μοις ἀκοντίοις πάντας ἀπέκτεινεν, ὡς ὠδὶ πολὺ κμῆνον τῶν πάντων, δὲ αὐτὸν ὕστερ ὠδὶ ὀρλῆς πάντας αἰρεθμῆσθαι, καὶ μηδεὶ ἰδεῖν πόδιθεν ἀνόντον· μέχρι μὲν φύτων, ἐκαὶ ἔκασπλέας τὰ πρακτόμενα ἰῶ ἀλλόζια, πλὴν αἰσχέως, καὶ ὕστοχέως, παρὰ τοῖς δημόσιον ἐκέπτυα χέειν· ἐπεὶ ἢ καὶ τυμνὸς ἐς τὸ ἀμφιθέατρον εἰσῆλθεν, ὅπλα τε αἰκαλκῶν, ἐμονομάχει, τε σπυθρωπὸν ἔδει δῆμος θέαμα· τὸν ὀγκινῆ, καὶ ῥωμαίων βασιλέα, μὲν τοσαῦτα ζόπυκα παίζοντα, καὶ προγόνων, οὐκ ἐὼν βαρβάρους ὅπλα λαμβάνοντα σχαπτικὰ, ἢ ῥωμαίων αὐχῆ πρέποντα, καθυβρίζοντα δὲ τὸ ἄξιωμα αἰσχέσιν, καὶ μεμισημένην ἡμέρᾳ· ὁμὸν, ἢν μονομαχῶν, ῥᾳδίως τῶν αὐτοκρατορικῶν πεμ-

χὴν τὸν μὲν Ἰαυμάσιον προιέχρει, ὑπεικόντων ἀπέντων, μὴ τὸν βασιλέα τῶν μονομάχων ὑποσώσων· εἰσὶ τοσοῦτον ἢ προιέχρησε μαίεσθαι, ὡς μηκέτι βέλεσθαι μὴ δι' αὐτὸν βασιλέα ὁρᾶσθαι, ἀλλὰ χαίρειν μετοικισθῆναι βουλόμενος εἰς τὸν μονομάχων κατατιθέναι· ἐαυτὸν δὲ οὐκέτι ἡρακλέα, ἀλλὰ τῶν μονομαχούντων ἑνδέξου τινὸς προτετελευτηκότος, ὀνόμασι καὶ ἐσθῆσι καὶ ὅπλοις τοῦ μεγίστου ἀγάλματος κολοσσιαίου, ὃ τοῦ σίδηρου ῥωμαῖοι, ἐπὶ τοῦ Φόβου ἱδρύσαντο, σὺν ἐκείνῳ ἀποτεθῆναι, ἰσοῦ ζέφυρος ἐαυτοῦ, ὑποχωρήσαντος τῇ Σάσει, ὀχεῖ ἂς ἐώθεσαν βασιλικὰς, καὶ παζώους προσηγορίας, αὐτὸ δὲ περιμανῆναι, μονομάχους χιλίας νικήσαντα. ἐλπὶ δ' ἄρα ποτὲ κἀκεῖνον παύσασθαι μεμηνότα, καὶ τὸν ῥωμαίων ἀρχὴν τυραννοῦντα μέτριον· εἰσὶ μὲν γὰρ ἔτους τῆς ἐπωνύμου ἡμέλλεν ἡμέρας, σὺν ἑσπέρᾳ τε τὴν ἑορτὴν ῥωμαῖοι, ὅτε θεῶν ἀρχαιοτάτων τῆς Ἰταλίας ἐπηκόων ἀφιδρύοντες· ὅπερ χαὶ αὐτοῦ καὶ κρόνου ὑπὸ ζιὸς ἐκβληθέντα τῆς ἀρχῆς, κατελθόντα εἰς γῆν, γενέσθαι ξένοι. δηλοῦται δὲ τὴν τοῦ πανδοῦς ἀλυσιτέλειαν, παρ' αὐτῷ κρυπτόμενον λανθεῖν· ὃ δεῖ καὶ τὸ ὄνομα ἀθλιῶσαι τῷ χώρῳ τῆς Ἰταλίας, λατῖνον τε κληθῆναι, ἀφ' τῆς Ἑλλάδος φωνῆς εἰς τὴν ἐπιχωρίου παραχθέν. λ' ταῦτα δὲ καὶ μέχρι νοῦ Ἰταλιῶται τὰ μὲν κρόνια, πρωτοτρέζουσι ἐκ τῷ λαχόντι τὴν δὲ τοῦ ἔτους ἀρχὴν, ἱδρυμωίαν ἄγουσι τῷ τῆς Ἰταλίας ἑβᾷ· δηλοῦσωποιοῦ αὐτοῦ ἰδρύματα τὰς ἀγάλματος, ἐπεὶ δὲ εἰς αὐτὸ ἐσ ἐαυτὸν ἀφ' χρεῖ τε, καὶ παύεται· ταύτης δὲ τῆς ἑορτῆς πρόδοσις, ἐν ᾗ μάλιστα ῥωμαῖοι δεξιοῦνται τὰς ἀλλήλων, ἢ προσκυνοῦσι, τομισμάτων τε αὐτοῦσαι, καὶ κοινωνίαι τῶν χρῆς, καὶ θαλαττῆς καλοῦ διφερεύουσι αὐτοὺς, ἀρχεῖ τε ἐπιόντος μοι τότε πρῶτον νῦν ἐνδέξου, καὶ ἐναυσίου παρφύρας ἀνδρὶ τὶ δέντας, πάντων ἑορτας ζόντων, ὁ κόμοδος ἐβουλεύετο οὐκ ἐκ τῆς βασιλείου ὡς ἔθος, προελθεῖν οἰκίας, ἀλλ' ἐκ τοῦ τῶν μονομάχων κατωχυρώνου· αὐτὸ δὲ τῆς ἀμφιφύου, καὶ βασιλικῆς προφύρας, ὥσπερ τὰ αὐτὸς φίλων, καὶ συμπροϊόντων τῶν λοιπῶν μονομάχων ὁφθῆναι τοῖς ῥωμαίοις. ἐπεὶ δὲ πὼ γνῶμαι αὐτοῦ ταύτην αἰδοῦσιν πρὸς μαρκίαν, ὡὴ ἔχων ἀπαλικιάν τιμιωτάτην, ἢ οὐδεὶ τι ἀπέλπε χαμητῆς χωικῆσ, ἀλλὰ πάντα ὑπῆρχεν, ὅσα σεβασῆ, καλὼ τοῦ πυρός· ὑ μαθοῦσα πὼ παρελόγαν οὖτο, καὶ ἀπρεπῆ βοβλῆσθαι αὐτοῦ, πὲ περὶ ταῦτα ἰλιπερῆ, μὴ προσπῆπτουσα, μᾶξε δικαίων ἐθέτο, μήτε πὼ ῥωμαίων ἀρχὴν κριθυβεῖσαι, μήθ' ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦτο μονομάχοις, καὶ ἀπιγωασμένοις αἰθρώποις, κατδωιοῦσαι. ἐπεὶ δὲ παλλακὶς τυύσασα οὐκ ἐτύγχανεν αὐτοῦ, ἢ μὴ, δικαίουσα ἀπίγνοδὲ κόμοδος μᾶξε πιμάμενος λαῖτον τὸν ἐπαρχον τῶν φρατοπίδων, ἐκλειπτὸν τε τὸλα τοῦ θαλάμου προεστῶτα, ἐκέλευσεν αὐτῷ πᾶρασκιδαυθῆναι, ὡσ ἀσυνεπδοῦσαν ἐν τῷ ἵππ μονομάχῳ καπαχθῆναι, κἀκεῖνον ἀποκτεῖναι· ὃς δὲ τὰς ἐντολὰς τῆσ ἐμπεσὼν ἐαυτοῦ, ὡσ ῥωμαίοις ἔιοσπλος ὀφθεῖν. ἀλλ' ἐκ ἐτυνε, καὶ πείθῃ ἐπειρῶτο, μηδὲν αἰδέμενοσ τῆς βασιλείασ· ταυτεῖν, ὁδὲ κόμοδος ἀραλῶν, τοὺς μὲν ἀπεπέμψατο· αὐτὸς δὲ ἐπαπολῶν εἰς τὸ σῶμα πίον ὡς δὴ κατευθύνων, καὶ γὰ μεσημβρίαν ἐώθει ἐξίεσθαι, λαβὼν τὸ ῥομφαιτεῖον, τοῦτον δὴ τῶν ἐκ φιλύρας εἰσ λειπόντα τὸ ὀσκιμῶσον, ἐ παλλήλως τὸ αἰακλάσεσι ἀμφοτερωθεν ἐπῆγμένον, γράφῃ ὄσους χὴ τῆς ἐυκτὸς φονεύθωσαι· ὧν πρῶτα μὲν ὧν μαρκίᾳ· ἀ πὸ τὸ δὲ, λαῖτος τε, καὶ ἐκλέκτος· ὧν δὲ τούτοις, πολὺ πλῆθος τῶν συγκλήτου προτετευόντων. τοὺς μὲν γὰρ πρισβυτέρους, καὶ λαιτὸν παζώους φίλους, ἀποσκιδάσασθαι πάντας ὑ ἤελεν, αὐδυμένους ἔχειν αἰσχρὸν ὄψεσι σμυοὺς ὑπὸ πᾶσ· τῶν δὲ νεωτέρων, τοὺς οὐσίασ χαρίσασθαι ἐβούλετο, μᾶλλον τε εἰσ τοὺς γραπτώτας, καὶ τοὺς μονομαχοῦντας· τοὺς μὲν, ἵνα φυλάττωσιν αὐτὸν· τοὺς δὲ, ἵνα τὸν τοῦ ἔτους. γράλασ δὲ γραμματεῖον, τῶν δὴ τῶν ὧν τοῦ σὸν μασθος, οἰηθεὶς μηδὲν ἐκεῖθεν ἐσαλεῖσθαι· ὧν δὲ καὶ πιαλίου πάντα τάπητα, τούτων δὴ τῶν γυμνῶν μὲν ἐώθεσθ, χρυσῷ δὲ, καὶ λίθοις πολυτίμοις κεκοσμημένων, οἷς ἐκὲ χαίρουσι ῥωμαῖοι τὸ ἴυφῶν τῷ, ὑ τοῦ μηάπα βαῖ αὐτὸ ὁ κόμοδος, ὡσ συγκαβιβλῆν πολλάκις, φιλοκόμοδος τε ἐκαλεῖτο, διακινούσης καὶ τῆς προσηγορίας τὴν ἐρρωγὴν τὴν ἐσ τὸν πατέρα τοῦ βασιλέως. τὸ δὴ πανδῖον τοῦτον ἄλλως ἀθυρον, προελθόντος τοῦ κόμοδου ἐξὶ τὸ σωλῆνα λουξάτα, καὶ κραυπάλαλ, ἐισόρμασι μὲν ἐς τὸν θάλαμον ὀστοῦ ἐώθει, τὸ γραμματεῖον ὧν τοῦ σκήπτρου κείμενον, ἀπελόμενον, ἵνα δὴ πανδάλῃ ἔχῃ, πρόῃσι τοῦ οἴκου. κατὰ δ' τινα σαίμονα σωλῆνα τινα τῆ μαρκίᾳ· ἀδὲ, καὶ αὐτὴ χθὲς ἔστρεψε πανδῖον, περιπύ ἔασα, καὶ φιλοῦσε, τὸ γραμματεῖον ἀφαιρεῖται, δηδιακίᾳ δὴ μὴ τῶν ἀσκχαιέων ὑπὸ τυπότητος ἀγνοοῦσ πανδῖον διαφθείρῃ· γνωρίζουσα δὲ τὴν κόμοδου χεῖρα, τοῦτο μὲν μᾶλλον ἐωσύσαζε διελεῖσθαι τὴν γραφὴν· ἐπεὶ δὲ εὗρεν αὐτὸ θανατηφόρον, καὶ πρὸ ἀπαίτων αὐτὴν τε μέλουσαν πεπυῆσθαι, λαῖτόν τε, καὶ ἐκλεκτον μετα πέμπεται. ἔθος δὲ ὧ αὐτῷ προσιόντι ἀπὸ τοῦ θαλάμου φύλακι, ἵνα τὸ καὶ ὧδὶ συνουσίαι αὐτοῦ διεβάλλετο· θύσας ἢ τὸ γραμματεῖον, ὁρᾷ φη, πρίαμ μέλλομεν παιτυχῆσθ

ἑορτήν· ὁ δ' Ἐκλεκτος αὐαγνούς τε, καὶ ἐκπλαγεὶς, ἰδὼν δὲ τὸ χύσος αὐχμῶ πᾶν ες, τολμῆσαί τε
ἅμα, καὶ σῴζειν, θυμῷ τε δουλεύζειν πεφυκὼς, καταστομώσας οἷον τὸ γραμματεῖον,
διά τινος τῶν ἑαυτῷ πιστῶν αὐαγνωσθησόμενον, πέμπει τῷ λαῷ τῷ· ὁδὶ, καὶ αὐτὸς παρα-
χθεὶς, ἀφικνεῖται πρὸς Μαρκίαν, ὡς δὴ συσκηνόμενος αὐτοῖς περὶ ἐκλύσεως ὁ βασι-
λεύς, καὶ τοῦ πῶν μονομάχων καταπαύσου. προσπυνθάνεται δὲ περὶ τῶν ἐκείνῳ διαφε-
ρόντων σκέπτεσθαι, σωτήριον εἶναι φθᾶσαί τι σῴζειν τες, ἢ παθεῖν· οὐδὲ καιρὸν εἶναι μελ-
λήσεως, ἢ ἀναβολῆς· ἀρίστην δὲ δοῦναι Φαρμάκιον δηλητήριον τῷ κομμόδῳ· ὑπέσχετο δ'
αὐτὸ ῥᾷστα δώσειν Μαρκία. ἐώθει γὰρ αὐτῷ τὸ κυρταῖόν τε, καὶ δηδόναι τὸν πρώτιστον πό-
σιν, ὡς ἔθος πίειν παρ' ὧν μένος· ἐλθόντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, λαμβάνουσα ἀσκύλι-
ον τοῦ Φαρμάκου, δίνῳ τε κρᾶσαι ἐώθει, δώσειν. ὃ δ' ὡς σωθὲν Φιλοτιμίαι μιᾷ πολ
λὰ λουτὰ, καὶ γυμνάσια τὰ πρὸς ἡμέρᾳ δηλῶν, ἵππων ἀεικινήτων· ἐν δίαις δὲ καίρος ἐπέπε
σεν αὐτῷ. ἐς ὕπνον τε καθελκόμενος, ὑπὸ καμάτου πάνυ ἐνδεοῦς, αἰτεῖται ζέσμα τὸ· ὁδὶ Ἐκλε
κτος, ἢ Μαρκία, πάντας ἀποστῆναι παλίσσειν τες, ἕως τε τὰ οἰκεῖα ἀπενέγκαι, ἡσυχίαν δὲ πα
ρεσκεύαζον αὐτῷ· ἐώθει γὰρ καὶ ὁ ἄλλων ἕνεκεν πάνυ ὁ κόμμοδος, ὑπὸ κραιπάλης. τὸ γὰρ
μεσημβρίας λουσάμενος, καὶ πολλάκις ἐώθει, οὐδέτα καιρὸν ἔχειν εἰς αὔριον ὡρισμένον,
ἀλλ' ἐπ' ἀλλήλοις, καὶ διαφόροις συνιόντα μένος ἐνδεοῦς, οἷς δὴ καταλαβοῦσι ὥρα ἢ ἄκων
ἐδούλευον· ἐπ' ἐλάττον μὲν οὖν ἠσύχασεν. περὶ σόμαχον δὲ, καὶ κοιλίαν τοῦ Φαρμάκου γενο
μένου, ἔλιγγός τε αὐτὸν καταλαμβάνει· ἔμετός τε πολὺς ἐπανίσταται, ἢ τῆς προειλη-
μένης ζοφῶδες ἅμα ποτῷ πολλῷ ἐξωθούσης τὸ Φάρμακον, ἢ οἷά τε προλαμβανόμενον, ὅπερ
ἐώθασι βασιλεῖς ἀκίνδυνόν τι πρὸ πάσης ζοφῶδες λαμβάνειν, κώλυμα δηλητηρίων· πολλῷ ἀλ
λὰ πολλοῦ γε ὄντος τοῦ ἐμέτου, φοβεῖταί τες μὴ πᾶν ἐξεμέσας τὸ Φάρμακον, αἰσιόμε, καὶ
πάντες ἀπόλωνται, πυρίαν τινὰ, ὑπέμακτι καρκίνου, γενναῖόν τε, καὶ ἀκμαῖον, πεί
θουσιν ἐσελθόντα, τὸν κόμμοδον ἀποπνίξαι, μεγάλα δώσειν ἔπαθλα ὑποχρέ-
μενοι. ὁδὶ, ἐσσβαμών, παρεμένων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Φαρμάκου, καὶ μέθης,
ἀποσφίγξας τὸν ζάχαλον, φυσᾷ. τοιοῦτο μὲν τέλος ἔσχε ὁ κόμμο
δος ἐχθύσας, βασιλεύσας ἔτη ζισκαίδεκα, μῆνάς τε τοῦ πα
ντὸς τελευτῶν, ὑγιεινότατός τε τῶν πρὸ αὐτοῦ γενο-
μένων βασιλέων, καὶλλή τε ἢ καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώ
πων ἐπρεπέστατος· εἰ δέ τι δεῖ καὶ περὶ αὐ
σρείας ἀπεῖν, οὐδενὸς ἧττον, ἀνδρα-
γαθίας τε, καὶ ἀνδρείας, ἐμοὶ τῶν
τούτων ἐμπειρίαν, αἰ-
σχρὸν ἐπιπλύ-
μασι κατήχυ-
νον, ὡς πρὸ
ὄντος.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ,
ΒΙΒΛΙΟΝ ΓΡΩΤΟΝ.

Ν
ελόιτης δὲ τὸν Κόμοδον οἱ ἐπὶ βουλὴν σιτησαντες, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ συνταγματι τῆς ἱστορίας ἐδήλωται, κρύφα τὸ ψήφισμα βουλόμενοι, ὡσπερ τοὺς φυλάττοντας τὰς βασιλέων αὐλὰς θορυφόρους λεγόμενους, ἐλλιπεῖς τε γραμμῆ τινι διὰ τελέτῆ ὠμᾶτι ποιῆ, καὶ τὰ δίκαια σκεπτεῖς, ἐπὶ δίκτυα δυσὶν οἰκέταις τῶν πιστῶν ἐαυτῷ, ἐκ πίνακος δύο ἢ τὶ σκιᾶς τῶν ἐν τῷ θαλάσσῃ πεπτωκότων. οἱ δὲ, φόβου τινὸς ὄντος μείζονος ἐκφήνασι τῶν φυλάκων. δι' ὃ μηδὲ ἐκ μέσης ἐκρεμάτο λαιμοῦ. διὰ δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν πρώτων

ἐπρᾶξ[ε]το. διαπίμπουσι δὴ πανταχοῦ τῶν στασιωτῶν τοὺς διαβουλευσομένους, ὅπως ὁ κόμμοδος τελευτᾷ μᾶλλον, ὁ γὰρ πάλαι δι' αὐτὸ τὸ σφαγῆναι βασιλεύσων ἀπειρος διαφορᾶς μούσης δι' ἧς φθόγγος, πᾶς ὁ δῆμος ἐνθουσιᾷ τῇ ἰσοκύκλῳ. ἐξ ἧς βακχεύεται. διὰ ζόης τε, καὶ τοῖς οἰκείοις ἡνιοχεῖ χαίρων διήνεμε. καὶ μάλιστα τοῖς ἐπ' ἀξιώσεως, ὃ βουλεύσεις· ἐκείνοις γὰρ καὶ ἐπιβουλεύσει τὰ ἤδιστα τὸν κόμμοδον. ἐθελόντος περὶ τοῦ πάλαι ὄντος, καὶ ὁμωμοκότος τῆς· ἐβόων δὲ διάφορα. ὁμοῦ, κἀθαυμάζον τὸν τύραννον λέγοντα· οἱ δὲ, τὸν μονομάχον· ἄλλοι δὲ, ἀπροσίτητον ἐλεφαντομοῦντες· καὶ ὅσα πρόσθεν ἐπέχων ὁ φόβος ῥήματα, τοῦτον προελθοῦσιν ἐλέαιρε, καὶ ἐλαθόδ[ε]ασε, βραδίως ἐλέγετο· παλαῖσαι δὴ τὸν δῆμον συμβᾷ σῴζοντα, καὶ ὧδ' ὁ τραχὺ πεῖσαι ἢ πείσας, ῥᾴδιον μᾶλλον διδόντες, μήπως αὖθις οἱ τραπῶσι ὀκνηρότεροι ἐπακούσωσι τῇ ὁρᾷ πίακος αὖθις, ὁ σωμάλων χοῦς σῴζοντα, μὴ πάλιν τὰ ἀποδέξασθαι τοὺς τραπώτας περοσθόκων, τυραννίδ' ἀδυλάβειαν εἰσιμένουσι, αὖθις παλαῖσαι τε, καὶ βίασαι ἐγκαμψασμένους· ἵν' οὕτω αὐτοὺς ἐκβιάσωσιν ὑπακοῦσαι, πάντα μὲν σωιλλβον· ἐπεὶ δὲ ἐπέσπητο ἐν τῷ τραχπίλῳ, ὁ λαῖτος τε, καὶ ἐκλεκτος, ἐθέλβολον ἄγουτες τὸν ὁρᾷ πίνακα, συγκλίσεως τοὺς τραπώτας ὁ λαῖτος, ἔλεξε πρὸς

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΛΑΙΤΟΥ.

Κόμμοδος μὲν ἡμῖν ὁ βασιλεὺς τέθνηκε, καὶ σὺν ἀληθείᾳ· οὔπιος δὲ τοῦ νοῦ τοῦ θανάτου οὐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ· συμβουλεύσοντι γὰρ ἡμῖν ἀεὶ τὰ αὐτὰ, κοὐσωτήρια, δίς μὴ πείθόμενος, βιοῦν δὲ ὡς οὐκ ἀγνοεῖτε, ὑπὸ σπλη[ν]ούσης, διεζβορῶν· τὸν μὲν, οὖν κατὰ λαοῦ τέλος γε πεπρωμένον· οὐδὲ γὰρ μία, οὐδ' ἡ αὐτὴ πᾶσιν αἰθρώπους θανάτου αἰτία. διάφοροι δὲ οὗτοι, εἰσὶ τὸ μὰ βίᾳ ζῶν τελοῦσιν· ἀλλ' αὐτ' ἐκείνης γ' ὑμεῖς ἄγομεν ἡμεῖς τε, καὶ ὁ δῆμος ὁ ῥωμαίων, αἰσθρα πᾶν μᾶλλ' ἠλιτέαν, σωμιόν· τὸν δὲ βίον, σῴζροντα· αἰρετᾶσ' ὃ τῶν ἐν ζῴοις, ἔμπειρον. δὲν ἡμῖν περισβύτερον, ἢ τῶν στρατιωτικῶν αὐτοῦ παραπλέειν, ἐπειρᾶσθητε· οἱ δὲ λοιποὶ τῆσ πόλιως, ἑπόμραγμα τοσούτων ἑτῶν ἀεὶ δι[ε]τιμῆς τε, καὶ βαυματοσ ἔχειτε· διδίωσι τε ὑμῖν ἡ τύχη ὁ βασιλεὺς μόνοι, ἀλλὰ ἡ πατρὶς χρηστὸν. ἄξιον δὲ τοῦτ' ἐστὶ τοῦδε αἰρᾷ οὐ μόνον ὑμᾶς τοὺς ἐστανεδεῖ δερυφορολῦτας, ἀλλὰ καὶ φὺς ἧ τοὺς ὄχθους τῶν στοπμῶν, καὶ τοὺς ὧδ' ἐπὶ ὄρους τῆς ῥαμαίων αἰρᾷς ἰσοῦμβους, οἱ πῶ πτέρας αὐτοῦ τοῦ τῶν ἀγώνων φζοῦσι δ[ε] μιμήσεις. τὸ, τε γοῦν ζωῆς ἔαρον οὐ χρήμασι ἔτι ῥᾳδιαπούσιμον, πατέρα δ' ὧν πρὸς αὐτοῦ πεπιθῆσθαι στρατιωτῶν τος, φόβῳ ὑ τοῦ ἔρου τος.

Τοιαῦτα δὴ λέγοντος τοῦ λαίτου, μὴ κατακρῶν ἐαυτὸν ὁ δῆμος, μᾶλλόν των, καὶ ὀκνῆσων ἔτι τῶν στρατιωτῶν, σὺ δὲ αὖτος τε αἰκαιρᾶλ[ε], καὶ πολ πτέρα κηλεῖ, πάσους τε γεωρύεῳ ἀνθρώπους· ἀλλ' οἱ στρατιῶται οὐχ ὁμοίᾳ μὲν προσθυμίᾳ, τῇ δὲ ἐκ τοῦ πατρόθεν σωιζόμενοι ἀνάγκῃ, καὶ γὰρ ἦσαν πάντα χρ[ε]ῖα πᾶ τοῦ δήμου περιλλαμβάνοντες, ἀλλοι τε, καὶ αὐδὲ τῶν ὄπλων, ὡς ἐν ὁμοιμοίᾳ, σωιλλ σωιξεδόν[ε]ι, καὶ συβεζῶν προσεῖπον τὸν τῶν ῥᾳ πίνακα. εἰς τε τὸ ἐκείνου ὄνομα τοὺς σωιζόμενος ὅρκους ὀμόσαντες. καὶ βύζαντες, ὃν φιλοροῶσιν πᾶσ' ὁ δῆμος, καὶ ὁ στρατιωτικὸν, ἐπεὶ σὺδ' ἰσοῦνθ' ὑπ' τῇ βασιλείᾳ ἑστία, τῶν τε στρατιωτῶν, ἢ τοῦ δήμου ὡς προέρχεται, σύκπωρ ἀκαιρᾶπτων, ὁροντίσι μείσαις πῶ γνώμῳ ἐπαρᾶτ[ε]ο· πάνυ τε αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ δυκλωῶτα ἰυχὰς εἶναι ἐβόμενος, καὶ πρὸς πάντα αὐσβεῖσθ, τὸ παρόν τε ἐφόβ[ε]ῖ, οὐχ οὕτω προνοίᾳ τῆς ἐαυτοῦ σωτηρίας· κινδύνων γὰρ καὶ μᾶζόνων πολλάκις ὧδ' ἐκπεφορημένος· ἐλογίζετο δὲ τήν τε αἰφνίδιον τῆς βουλῆς, οὔτε τῶ πρὸς τὸ μὴ πῦσαι, οὔτε πάλλο τῶν βασιλικῶν συμβάλλων εἰς ὕλος αἰρέλῶσι, σφὶν ἢ μαθεῖν πῶ γνώμῳ τῆς συγκλήτου βουλῆς· ἐπεὶ δὲ αὐτοὶ ἄμα τῷ ἐπιφανῆναι πάντες ὁ μοθυμαδὸν ἀφῆμησιν, σβάσμιοί τε, καὶ βασιλέα προσηγόρβυζον, ὀδὲ τοὺς μὲν πρῶτον, παρρητεῖτο τῆς αἰρᾷς· τὸ ἐπίφθονον γὰρ ἐς τὸ πρᾶγμ' ὑμεῖσ συγγνώμας ἐλέγχ· εἶναί τε τοσαλοὺς δύσπαλους ἰδόντες ἔφασκον, οἷς ὑ βασιλεὺς μᾶλλον ἀρ' ἡσζε· καὶ λαβόμενος τῆς χειρὸς ἑνὸς Γλαδείωνος, εἴλκυσ αὐτὸν, καθίζεσθαι κελεύων ὧδ' ἐπὶ βασιλείου θρόνου. ὧδ δὲ ἐκεῖνος ἀγνεῖστο πᾶν πολὺ ἐπὶ βασιλείου· αὐξόφρις γοῦν εἰς αἰσχύνη ἐν ἀφροδίτης, καὶ ἀγχάλουσ πῶ ἐπ' γνώμῳ σλακδχήν· ἔτι δὲ, καὶ τὴν ὕπατον ἀρχὴν τε λέγεσ ἀδιάτρυτον. ὀδὲ, ἀλλ' αὐτοὺς τε τῆς ἐζῆς ὁγὼ, ἀεὶ σὺ νομίζ[ε]ῖ πάντων ἀξιώτατον, σοί τε τῶν ἀρχῆς πρακτικῶν, καὶ πᾶζ[ε]ν σῴζ ἐξουσίας ὁγὼ, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἀφίζομεν σοι δίδοντες· ὅτε δὲ πάντων αὐτὸς

ἐκβιασαμένων, ἐκλιπαρησάντων τὸ, ὀκνῶν, καὶ μόλις αἰτηθὲν ὑπὸ τῶν βασιλέως θεράπων, ἔλιξ ποιεῖ,

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΡΕΡΤΙΝΑΚΟΣ.

Τὸ παίνυ δεξιὸν ὑμῶν τῆς πρός με τιμῆς, καὶ τὸ τῆς εὐνοίας ὑπερβάλλον, ἐπίδηκτόν τε εἰς πρόκειται τοσοῦτος παρ' ὑμῖν διηνεκάσατο, οὐκ ἔχει κολακείας ὑποψίαν, ἀλλὰ δέξιν, καὶ πίστιν εὐνοίας, ἄλλῳ μὲν οὐ τῳ θαρσῶν, καὶ προθυμίαν ἐπίδηλον, εἰς τὸ ἑτοίμως δέξασθαι τὰ ἐγκεχειρισμένα ἑλπίδα τε βεβαίως ὑπέφηνεν αὖ, ὡς ὑμαρῶς πως ἀρχὴν διοίσοντα, ἐν ἀρχομένοις οὕτως εὐνοοῦσιν· ἐμοὶ δὲ ταῦτα μεγάλα ὄντα, καὶ ἐξαίρετα, τιμῆς τε αὐθησόμενα ἐκ πλείστης μοίρας τε, καὶ ἀπόνως οὐ μικρὸν ἐμποιεῖ, μεγάλων γὰρ δυσχερῶν προὐπαρχόντων, τὸ ἰσότιμον δυσφύλακτον· ἀλλ' ἐν ταῖς ἀμοιβαῖς, καὶ μᾶλλον μὲν λαβεῖν, αἱπόδωμα μείζονα, οὐχ ὅπως ὑμαρὲς, ὡς ἐπιχείρησιν ἔχειν, ὁπωσοῦν δ' ἂν ὁ πρῶτός τι ὀφλήσας ἀγαθὸν, αὖ τοῦ βλάπτειν καταπαύεται χάριν, τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀποδοῦναι, οὐκ οὖν τῳ δυσπόρεστον, ὡς αἰσθάνεται ἅμα, καὶ ἀχάριστον ὀνομάζεται· ὀφῶ δὲ ὀρθῶς τυχόντα μοι ἐπιτρεπόντων ἀπόνως, πρὸς τὸ ἄξιον ἐμαυτὸν παρασχεῖν τῆς τοσούτης παρ' ὑμῶν τιμῆς. οὐ γὰρ ἐν τῇ κατὰ σφᾶς ἡ προθυμία, ἀλλ' ἐν τῷ σφᾶς ὀρθῶς, εἰ πῃ αὖ τὴν μὴ καταισχύνειν ὀφῶ δὲ τὰ γιγνόμενα ὡς φαῦλα μισεῖται, τοσοῦτῳ τὰ μέλλοντα, ὡς ἀγαθὰ μεγάλως ἐλπίζεται· καὶ τὰ μὲν ἤδη ὀρθῶν, ἀεὶ μνημονεύεται· τὸ γὰρ λυπῆσαι, δυσεξάλειπτον· τὰ δὲ χρηστὰ, ἅμα τῇ ἀπολαύσει, καὶ πλὴ τοῦδε αὐτῶν μνήμῃ σωματοειδῆ· ἐπεὶ μὴ ὁμοίως εὐφραίνει ἐλθοῦσα, ὡς λυπεῖ ἀνιῶσα· οὐδέ τις ἀπλῶς τὰ ἑαυτοῦ ἔχων, εἰ χρείας μοίρᾳ τύχεται, τὰ ἴσα καρποῦσθαι νομίζων· ἢ δὲ τῶν οἰκείων στερηθείς, αἰῶνιον ἔχων τὸν μνήμην τοῦ λελυπηκότος, οὐδ' ἐπὶ τοῖς εἰς τὸ κοινὸν χρηστὴ γίνεται μεταβολὴ, αὐτός τε πολίων νομίζει καρποῦσθαι· ἐπεὶ τοῦ μὲν ἀπωφελοῦς, καὶ καὶῇ διαφθορότος, ὀλίγα τοῖς πολλοῖς ἔνεφρόνησε· τὸ δὲ καθ' αὐτὸν ἕκαστος ἐμὴν κατὰ γνώμην προχωροῦν, οὐδέν τι μέγα ὠφελεῖσθαι νομίζει, οἵτε εἰθισμένοι ταῖς τῆς τυραννίδος ἀκρείτοις, καὶ ἀφειδέσι μεγαλοδωρίαις ἐνυφαῖ, πλὴ εἰς τὸ σωφρονέστερον, καὶ μεμιγμένον ἀπείρῳ χρημάτων μεταβολῇ, οὐ φιλοσώφρονα, οὐδὲ σύμπαν, καὶ κεκραμένῃ διαίνυσιν ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ μικρολογίαν, καὶ ἀθλιότητα βίου ἐνδιαίζουσιν, οὐκ εἰδότες ὅπῃ τὸ μὲν, μεγάλα, καὶ ὡς ἔτυχε χαρίζεσθαι, οὐκ αὖ τοῦδε γένοιτο, εἰ μὴ ἐκ τοῦ αὐτάρκους, καὶ διαίζεσθαι. τὸ δὲ, λογισμῷ πάντα, καὶ κατ' ἀξίαν ἐκάστου νέμειν, αὖθις τοῦ ἀνδρὸς τὴν σφῶν, μὴ παρέχει ἄδηλον εὐπορίαν χρημάτων, διδάσκει φείδεσθαι σώφρονα τῶν καλῶς πορισθέντων· ταῦτα δὴ ὑμᾶς ἐγνωκότας, χρὴ σωτηρίαν, καὶ κοινὴν τῆς ἀρχῆς πλὴν ἀοίκητον νομίζοντας. ἀριστοκρατίαν τε, ἀλλ' οὐ τυραννίδα ὑπομένοντας, αὖ τούς τε ἀγαθὰς ἔχειν ἐλπίδας, καὶ πᾶσι τοῖς ἀρχομένοις ταῦτα ὑπάρχειν.

Τοιαῦτα ὁ Πρίνηξ εἶπεν, ὑπηρέτου τε τὴν σύμπνοιαν βουλῆς. καὶ πρὸς πάντων εὐφημηθεὶς, πάσης τε τιμῆς, καὶ αἰδοῦς, παρ' αὐτῶν τυχὼν, εἴς τε τὸν φυλῶν ἐνεγράφη, καὶ τὰ λοιπὰ ἱερὰ τῶν μυστηρίων, ταῖς τε ὑπὲρ τῆς βασιλείας θυσίας τελέσας, εἰς πλὴν βασιλέως ἐπανῆλθεν αὐλήν· ἐπεὶ δὲ διεφοίτησαν ἡ Φύμη τῶν τε λειχθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ συγκλήτῳ, καὶ τῶν πρὸς τὸν δῆμον γραφέντων, ὑπεδέχθη πάντως, σιτηρεσίοις, καὶ ἄπορον ἀρχοντα, καὶ παντόλμῳ, οὐ βασιλείας ἔξω ἑλπίζοντες· πύστι τε χρησάμενοι ἐκέλευσε παύσασθαι τῆς πρὸς τοὺς δημότας ὕβρεως, καὶ μήτε τινὰ ἐν τοῖς παιδίοις τῶν πολιτῶν. εἰς τε τὸ κόσμιον, καὶ εὔτακτον, μετάγειν πάντα ἐπειρᾶτο· οὗ τε ταῖς προόδοις, καὶ τοῖς διηκοσίοις, πρᾶον, καὶ ὑμβρον ἦθος ἐπιδείκνυτο. καὶ τῆς Μαρκίου ἀρχῆς ζῆλῳ τε, καὶ μιμήσει, τοῦ μὲν πρισβυτέρους ὑπομιμνήσκων, εὐφραίνε· τοὺς δ' ἄλλους πάντας, ἐξ ὠμῆς, καὶ ἀφυοῦς τυραννίδος, εἰς σωφροσύνην, καὶ κόσμιον βίου μεταχθέντας, ῥᾷστα εἰς εὐνοίαν ᾠκείωτο, τῆς τε ἡμέρου ἀρχῆς ἡ Φύμη διακόσμησα, πάντα ἦθη, καὶ πάντα γρατόπιδα, ὅθεν τε ῥωμαίοις ὑπῆρχε, καὶ ὅσα φίλα, ἐνθυμάζεται αὐτῷ πλὴν ἀρχικὸν ἔπεισθεν. ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν Καρδαόρων, ὅσοι πρότερον ἀφιλίας ἦσαν, ἢ ἐστασίαζον, φόβῳ τε, καὶ μνήμῃ, τῆς οἱ ταῖς προτέραις αὐτοῦ γρατείαις αἰχθείς, πίστει τε γνώμης, ὅτι μηδὲν ἐκὼν ἀδικήσει τὸν τε, ἐκάστῳ κατ' ἀξίαν ἀπονείμων, χάριτος ἀπρεποῦς, καὶ δίκας ὑμῖν ἀλλόζιος, ἐκάστης αὐτῷ προσχώρουν· πρισβεία τε παντοδαπὴν ἀφικνοῦντο, συνωδὰ μέλλοντα ἀπάντων τῇ ῥωμαίων ὑπὸ ὀρθῇ τάνυ ἀρχῇ, δίμοιρ οἷν ἄλλοι πάντες αὐθρωποι, καὶ κοινῇ, καὶ ἰδίᾳ, τῷ δυστάκτῳ, καὶ ὑμέρῳ τῆς βασιλείας ἔχαιρον. ὁ δὲ πάντας εὐφραίνει, δέος μόνους ἐλύπει τοὺς ἐν τῇ ῥώμῃ γρατοῦντας· ἃ δὴ ῥυφορεῖν ἐώθεσι τοὺς βασιλέας. κωλυόμενοι γὰρ ἁρπάζειν τε, καὶ ὑβρίζειν, εἴς τε τὸ εὔτακτον, καὶ κόσμιον αἰσχαλόμενοι, τὸ πρᾶον, καὶ ὕμβρον τῆς ἀρχῆς, ὕβριν αὐτῶν, καὶ ἀτιμίαν, κωθωνισμόν τε τῆς αὐτοῦ ἐξουσίας νομίζοντες, πλὴ τῆς ἀρχῆς οὐκ

ἔφθροι ὧν ταξίαι· ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα, κατ' ὀλίγους τε ὄντας, καὶ ἀπειθῆς αὐτοὺς τοῖς κελεύουσιν παρῆγεν· ἐπὶ δὲ τελευταίου, οὐδ' ὅλων μιᾷ δυοῖν τοῖν Ϛασιλέαιν αὐτῷ προκεχωρηκόσιν, ἐπαναλεξαμένου τὲ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τὰ μὲν σώφρονα, καὶ χρηστὰ ὀρῶντα, ἐλπίσιν τὲ ἀγαθῶν τοῖς ἀρχομένοις ὑποφαινομένων, βάσκηνα πάντα, καὶ αἰζηλὰ πανταχῆ τύχης ἐκώλυσέ τε θαυμαστὰ, καὶ ἐπαφεῖλε τοῖς ὑπηκόοις ὀρῶντα ἐς τέλος ἀχθόμενα. Πρῶτον μὲν γὰρ πᾶζαν τὴν τε Ἰταλίαν, καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν ἀγαθόν τε, καὶ παντὰ πᾶσιν οὖσαν ἀρχὴν, ἐπίζηλον, ὁπόσην τὶς βούλεται, καὶ δύναται, εἰ καὶ βασιλέως κτῆμα εἴη, καταλαμβάνει. ἐπὶ μὲν δὴ τὸ, καὶ χωρὶς σαυτῷ εἶναι ἑκάστῳ τε, χωρὶς ἅπασιν ἀτέλειαν πάντων ἐς δίκας τε, καὶ δίκ. παντὸς διατείνασαν μέχρι μίας· τῆς τε βασιλικῆς κτήσεως ἐκποίησιν αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἐπιφέρεσθαι, ἐτέρων αὐτὰ οὐκ ἴδια τοῦ βασιλέοντος εἶναι, ἀλλὰ κοινὰ, καὶ δημόσια τῶν ῥωμαίων ἀρχόντων, πόλεις τε πάντα πρότερον ἢ τῆς τυραννίδος ἐς εὐπορείαν χρημάτων ἐπινοῆσαι. ἐπὶ τε ὄχθαις ποταμῶν, καὶ λιμέσι πόλεων, οἵ τε ὁδῶν πορείας καταλύσεις, ἐς τὸ ἀρχαῖον, καὶ ἐλεύθερον ἀφῆκεν· ἐμέλλησε δ' αὖ ἔτι καὶ τελείωσε. ὥσγε τὰς τῆς προαιρέσεως ἐνδιάκενον τὸ εὐθὲς πίστεις τοὺς ὑπηκόους, ἐπεὶ καὶ τοὺς συνῳδαίτας τῆς πόλεως ἰδίῳ διώξασ', καὶ τοὺς πανταχῆ ἰδίῳ κολασθῆναι κελεύσασ', τῷ μηδένα ἐπηρεάζεσθαι, μήτε ματαίοις ἐγκλήμασι τοῦ πίπτειν προτερεύμενος· εἰ δ' ἁλώσε τε, καὶ μακαρίῳ βίῳ ἢ τε σύγκλητος μάλιστα, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες, βιάσεσθαι προσδόκων· ἔπωγε μέζιος, καὶ ἰσότιμος ἰδίῳ, ὡς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἤδη μειράκιον ὄντα, μήτε ἐς πλὴν Ϛασιλέοι αὐλαῖῳ αἰσχαπεῖν, ἀλλ' ἔν τε τῇ παιδιᾷ μιᾷ νικίᾳ, καὶ ἐς τὰ σωφρονεῖν πρόδηλα διδασκαλίαις, καὶ γυμνάσια διωτεύοντα, ὁμοίως τοῖς λοιποῖς παιδεύεσθαί τε, καὶ πάντα πράττειν, οὐδαμοῦ τύφοι, ἢ τοῦ μετὸν παρεχόμενον βασιλικῷ· τοιαῦτ' ἂν ἢ ὑμετέρασ', καὶ ὑπαχθῆναι κατ' χρόνους τὸ εἶσον, μόνοι οἱ δορυφόροι ἀχάλινοι τὲς μὲν ἰδίᾳ τοῖς παροῦσι, πολοῦντες δὲ τὰς ἰδίᾳ τῆς προσημαινομένης τυραννίδος ἀρπαγάς τε, καὶ βίασ', ἵν' τε ἀσωτίαις, καὶ κραιπάλαις, ἐξελθοῦσαν ἀποσκιάζεσθαι τὸν ὀρφανικὸν, ὥσ' ὄντα αὐτοῖς βαρὺ, καὶ ἐπαχθῆ· ζῆν τῷ δὲ πιστὸν πάλιν αὐτοῖς αἴτιοι, καὶ ἀνάλωτον παρέξοντα ἐξουσίαν· αἰφνιδίως τοίνυν οὐδενὸς προσδοκῶντος, ἀλλὰ πάντων ἐν ἡσυχίᾳ διαζιόντων, καὶ θυμῷ, καὶ ἀλόγῳ ὁρμῇ τοῦ στρατοπέδου ὁρμῷ φοβερόμενοι αὐτοὶ, ἠμβλάσ' ἀκμαζούσης, ἐπεισῆλθον τοῖς Ϛασιλείοις, πάντα δίρατα διατειναμένοι, καὶ τὰ ἐίφη ἀστραβίζομενοι· τῷ δὲ παρασδόξῳ τοῦ ὄργου, καὶ αἰφνιδίῳ, οἱ ἐν τῇ βασιλείῳ ὑπηρεσίᾳ παραχθέντες, ὀλίγοι τὲ πρὸς πολλοὺς, καὶ ἄοπλοι πρὸς ὡπλισμένους οὐκ ἔμενον, ἀλλ' ἔκαστος ἐπὶ ἐκχείρεσιν φρουρᾶς λιποῦσ', ἢ ἰδίᾳ τῇ αὐλείῳ, ἢ ἰδίᾳ ποῦς λοιποῦς ἀσφάλειαν ἔφυγον. ὀλίγοι δὲ πρὸς τῶν ὑπασπιστῶν, διαβάλλοντες τῷ ὀρφανικῷ τὸν ἔφοδον, σωτηρίου φυγῆς, τῇ τε φοβουμένου βουλήσει ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι. ὀδὲ, καὶ τοῖς συμβουλεύουσιν αὐτῷ πρὸς τὸ παρὸν ὠφέλημα μὴ πειθθεὶς, ἀπρεπῆ δὲ, καὶ αἰσχρὰ δόξαν Ϛασιλέασ' τε ἀνάξια, καὶ τῶν προϐεϐιωμένων αὐτῷ, καὶ προπραγμένων νομίσας, φόβῳ μὲν, ἢ λαθεῖν, οὐκ ἠθέλησεν· ὁμόσε δὲ χωρήσασ τῷ πράγματι, προῆλθεν ὡς διαλεξόμενος αὐτοῖς, ἐλπίσασ πείσειν τε αὐτοὺς, καὶ παύσειν τῆς ἀλόγου εἰς τὸ παρὸν ὁρμῆς. καὶ δὴ τοῦ δώματος προελθὼν, ὑπαντιόμενος αὐτοῖς, ποιεῖσθαί τε ἐπειρᾶτο τὰς αἰτίασ τῆς ὁρμῆς· πείθειν τε ἐπεχείρει μὴ ἐνθουσιασμένους, καὶ τότε ἐν σώφρονι, καὶ σεμνῷ σχήματι, καὶ τῷ ῥωννυμένῳ τοῦ Ϛασιλέως ἀξίωμα, οὐδέν τι κατεπῆχθε, οὐδὲ κατεδηλιώθη· καὶ ἱκετεύοντος σχῆμα ἐν δηλουμένου,

ΕΤΕΡΑ ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΠΕΡΤΙΝΑΚΟΣ·

» Τὸ μὲν ἐμὲ ἔφη πρὸς ὑμῶν αἱρεθῆναι, οὐδέν τι μέγα, ἢ Ϛαρὺ προσβύτῃ ἐς μακρὸν γῆρας ἐνδέξασθαι λάσιμον· πάντα γὰρ αὐθρώπων ἐστίν, αἰάγκη τέλος ἐπιτελῆσαι· τὸ δὲ ὑμᾶς φύλακας, καὶ φρουροὺς δορυφόρους Ϛασιλέως, καὶ τοὺς ἐξωθεν κινδύνους ἀπείροντας, αὐτοὺς γενέσθαι φονέας, καὶ μὴ μόνον ἐμφυλίῳ, ἀλλὰ καὶ Ϛασιλέως μιαίνειν τὰς δεξιὰς αἵματι, ὀρᾷ τε μὴ πρὸς τὸ ταῦτα αἴσιον, καὶ ῥᾴδιον ὑμῖν ἐπικύλισαι ἢ. οὐ γάρ τι ἐμαυτῷ σύνοιδα λυπήσαντι ὑμᾶς· εἰ δὲ καὶ ἐμοὶ τῇ κομμόδου τελευτῇ δυσχεραίνετε, οὐδὲν παράδοξον, αὐθρωπον ὄντα, εἰ τελευτᾷ καὶ τέλεον. εἰ δὲ ἐξῆρ ἐξ ἐπιβουλῆς δίκαιόν γε πεύθεσθαι, οὐκ ἐμὸν τὸ ἁμαρτεῖν μέ· ἴστε γὰρ ἔξω πάσης ὄντα μεθυπατίας, καὶ οὐδὲν ἧσσον ὑμῶν ἀγνοοῦντα τὰ πρός τε πεπραγμένα, ὡς εἴ τι ὑποπτεύετε, ἑτέροις ὑποφθόνῳ τὸ ἔγκλημα, ἀλλ' ὅμως τελευτήσαντος ἐκείνου, ἐδὲν ὑμῖν τῶν εἰωθότων, καὶ κατ' ἀξίαν, μὴ οὐ δοῦναι βιάζεσθαί· μι, ἢ αὐτὸς ἐκδώσει. τοιαῦτά τινα λέγοντι αὐτοῖς πειρώμενος, ἤδη τινὰς αὐτῶν καὶ πείσαντι ἐμέλλησε· μὴ οὐκ ὀλίγους γε ἀποσκαφοῦντες, ἀπεχώρουν, σεμνοῦ βασιλέως γέρας

ἀξιοῦμεν. ἐπὶ δὲ λακωνίζοντας τὸν πρέσβυν ἐπαισχύνην φοβούμενοι· σφᾶς αὐτοὺς τε οὗτος ὁμοίως ὑβρίσει, δίκῃ πῶν τε τὸ λημμένων φάσκων δέλτιος εἶναι πῶ τοῦ δήμου ἔφοδον, ἐπιστάμενοί τε ὅτι χαλεπῶς ὁ πολίτης ὀργίσει τὰ πεπραγμένα, ἐς τὸ σφῶν δήμου αἰσχυνόμενοι τε, ὡς τὸ πείσεσθαι ἕλμενοι, φρουρεῖς ἐδεῖ πῶν πύργων καταστήσαντες, ὡς ἀμυνούμενον, εἰ δέ τις προσβάλλοι ὁ δῆμος· τέλος μὲν δὴ τοιῶνδε κατέλαβε βραχύνοντες χρόνον μενον βίῳ, καὶ προαιρέσει, ὡς προεῖρηται, ἐπειδὴ δὲ διεφοίτησαν ἐς τὸν δῆμον ἐκ τοῦ βασιλέως ἀπαίροντες, παρασχεῖ τε, καὶ πίνῃ, ὅσῳ πάντες ἠκτίζοντο· διέξιον δὲ ἑκάστοις ἐπικώμιος κίνησις τε ἀλαζὼν καὶ πεῖσις τὸν δῆμον, ζωγράφων τοὺς σφάσαντας, μήτε δὲ ὑβρεῖν, μήτε ἀμώμους ἀθρεῖν ἀλωμαμένους. μάλιστά τε ἐλπίδες ἐφόρουν τὸ πραγμένον· καὶ συμφορᾶς κοινῆς ἐπὶ τοῦ δήμου τοῖς σύγκλητον βουλῇ ἐμνώτες, παλαίφατα τε ὄντα, καὶ χρησὸν προστὰν τὸ πῶ βασιλέως τε. πάλιν τε τυραννίδος ἰῶν ὄλος, ἐπεὶ φύτῳ χειρὶ τοὺς σφαττόντας ἤλπιζον· μεσιτεύσειν δὲ σφίσιν, καὶ ἐλευθερώσειν τὸ μεῖζον ἀπὸ τοῦ δήμου, ὑπάκτις χάριν· ὅτι τὸν ἀξιώσειν ὄντες, ἐπὶ τὸ πολεμιώτατον τῆς πόλεως κτήματος ἀπαλλοτριώσασθαι, ὅσῳ καὶ μὴ πιθανὸν ἐν τῆς ἰσομοίνης αἰρήσεσθαι πεφάντες πεπίστευσε· δι δὲ σφαττόντες τε, ἐπεὶ τὸν τε δῆμον ἰσοχείλοντα ἐσῶσαι, μήτε τὰ πεπραλωμένα ἐπιξελεῖν τῷ βασιλέως αἵματι, ἕλμενοι μὲν ἐνηδὲς φυλάξειν, καὶ τοὺς αἰκαγόντας δὲ τοῦ δήμου τὰ σφέτερα ἐσῶσαν· ὧδέ τε ἐξῆς, ἐπεὶ ἐνόμιζον τὸ πλεκτὸν τῶν αἰρχῶν ἐσῶσθαι, ἐγχειρεῖν ὑπιόντα τὸ αἰρχεῖν, καὶ ὅμα τῷ ἄπαλον αὐτὸν αἰσχύνειν ἀδελφὸς ἐς πῶ βασιλέως αὐτὸν. ἐπεὶ δὲ τὸ κήρυγμα διεφοίτησεν, ὅμιλος συμνότερός τε καὶ ὄντως ἐξ ἑτέρου τῆς συγκλήτου βουλῆς, ὅσοι τὸ ἀπὸ τῶν ἰδίων, ἢ ἐπὶ πλούσιοι, λείπανα ὀλίγα τῆς κομιδοῦ τυραννίδος, οὔτε προσῆλθον τῷ τείχει, οὔτε ἀπεμπῖ, καὶ ἐποτείσησαν χώμασι κτίσασθαι πῶ αἰρχεῖ· ὑβρίζειν δὲ. Ἰουλιανὸς δὲ πιὼν μὲν πῶ ὕπατον τὸ πλεκτὸν τῶν αἰρχείων, δυσχωῖτι δὲ ἐν δύσρεῖα χωμάτων εἶναι, ἐνθυμεῖτο δὲ τοῦ δ' ἀπάλων ἐαυτῷ, δίκην ἄλλῃ τὸ σφαττόντων ἐπὶ κήρυγμα παρὰ μέρων, καὶ κραυπάλων· ὧδ' γὰρ καὶ τῶν ὧδε βίῳ μὴ σῴζοντι, διαβλαβῶν· πείθουσι δ' ὧν αὐτὸν ἢ τε χωῖ, καὶ ἡ δυνάτης, καὶ ἐς τῶν πα ραιτῶν ἀπάλων, ἀπαθεραπεῦσα τὸ φυσικὸν τοιῶνδε, σφαμεῖν αὐτὸ τὸ πεῖχος, καὶ τὸ πραττόμενον ἐμβαλεῖν· πᾶ γὰρ τε πᾶσαι πῶ ὄδὸν συμβουλεύοντες, ἐξέμενεῖν πῶ αἰρχεῖ αἰρπαζόμενα· ἀφιλόξενόν δὲ χωμάτων ἔρχεται, μεγαλοφροσύνῃ ἄπειρος ἀπάλων βαλεῖν, εἰ καὶ τινὸς ἀμοιβῆς τοῦτον τὸν ἔπαθλον τῷ τείχει προσπάλῃ, ἐβόα τε πολίτας σῴζειν, ὅτῳ ξοῦλον τοῦτο, ὑπὲρ χυοῦμενος· πεφρενιέτο τε αὐτῷ πᾶ μάπαλεισα χώματα, καὶ ἅμ σεμνοῦσθ' χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου πεπληρωμένους ἁλῆναι. κραπάλῃ δὲ τοῦ αὐτὸν καιρὸν, καὶ ξουλοπαιγμένος, καὶ αὐτὸς αὖθρ πῶν ὑπατικῶν τοῦ, ἔπαρμρᾶς τε τῆς πάλαι κεκόμενος, πα πᾶ δὲ ὧδ τῆς ἐμβάσεως χωμάκὸς, ὅπως πῶ αἰρχεῖ αὐτοῦ μέρος· ἀλλὰ δῆμον μὲν οὐ προσήκαιν, φοβεῖσθαι τὸ σφαττόντες πῶ πρὸς τὸ ἐμβάπαιμα συλῆσαι, μή τις αὖθα δῆλος ἐὴν τὸ ἐνδικηθῆναι τὸν ἐκείνου φόνον. καὶ δέ τε δι κλίμακος, τὸν Ἰουλιανὸν ὧδὲ τὸ πεῖχος ἀνεβίβασαν· οὐ γὰρ πρότερον αὐδὶ ἔσω τοὺς πύλας ἤθελον, πρὶν ἢ πῶ πσσύπτα τῶν δοξησμένων χωμάτων μαθεῖν· ὅτ' ἀνεῳθῶν, τὸν τε κομιδοῦ μὶν μὲν αὐτὸν, καὶ τὰ σὺν τιμᾶς, καὶ τὰ σὺν ἐνόνασ', ἀξ' ὁ σύγκλητος ἐμβαλεῖν, ἀπαιρεῖσθαι ὑπὸ ὀργῆς· καὶ πᾶν τὸν σῴζειν ἐξουσίας, δῶν θ' ὁ γε ἐπὶ κείνου, ἐπικώσω τε στρατιῶτ' ἐσῶσθαι αἰρχεῖον, ὅσοι μήτε αὐτῆ σοι, μήτε λιβίεσθε προσιόντα δὲ χώματα μὴ μελλήσειε, ἀλλ' οἷκο θεῖ ὧδὲ μεταπαίσασθαι· τοῦτο δὲ ἀπειθοῦντες δὲ στρατιῶται, καὶ πολίτας αἰρῆκτες τοὺς ἐλάσσονας, αὐτὸ κράτορά τε τὸν Ἰουλιανὸν αἰκαγράδιον, καὶ πρὸς τῷ οἰκείῳ ἐκ χώρου ἀπόμαπ, κόμμοδον ἀξιοῦσθαι ἀπὸ τοῦ πλάνου. τά τε σημεῖα ἀφαιρεῖτες, καὶ τὰς ἐκείνου εἰκόνας ἀπὸ τοῦ πολεμιωτάτης, προσπίπτειν ἐπειρῶντο· θύσειας δὲ ὁ Ἰουλιανὸς τὰς νεομισμένας, καὶ βασιλείους ἐν τῷ στρατοπέδῳ θυσίας, προῆκτο ὑπ' αὐτοῦ τοῦ, καθίον τε τῆς σωωβείας δορυφορούμενος· ἀπὸ γὰρ βίᾳ, καὶ παρὰ γνώμην τοῦ δήμου, μετὰ τὸ αἰσχρᾶς, καὶ ἀπρεπῶς διαβολῆς ὠθισθέμενος πῶ αἰρχεῖ, εἰκότως ἐβιάζετο δῆμον ὡς ἐπιπαθοῦμενον· καὶ καλαβόντες οὖν τοὺς πρωτοπαίδας, καὶ φράξαντες αὐτοὺς σὺν στρατιῶται ἐς φάλαγγος σῆμα, ὡς ἐδόκει καὶ πολεμήσοντες, ἐπ' μεῖζι αὐτοῖς ἔχοντες ἢ ἴδιοι βασιλέα, ὑπαδῆ τε τῆς κιφαλῆς αἰωρουῶτος τὰς ἀσπίδος, καὶ τὰ δόρατα, μήπου νὴ λίβοσ τῷ Σολᾷ ἀχθῆ ἢ δωμάτων ὧδὲ τῷ πασῃ γένοιτο, ἀσήκαγον αὐτὸν ἐς τὸ βασίλεα, μηδενὸς τῶν δημοτῶν μήτε ἀπαντῆσαι τῷ λημμένῳ, μήτε μὲν δῆμον ὧδ' ὑπὲρ ἐνδίκου προσπίπτειν τοὺς βασιλέας· τοιοῦτον δὲ, καὶ παρῳδοῦντες ἐστῶτες ἐβόων ἀπὸ τοῦ κήρυγμα, καὶ ἡμῶν ἡ γῆ ἄρλοις ἄτε χωμάτων αὐτῆ σι τὰ λαξάμενοι τὴν αἰρχεῖ· τότε δὲ καὶ πρῶτον ὑπαδιεβάζετο τῶν στρατιωτῶν ἢ δῆ· καὶ χωμάτων ἐλησθήνεσαν ἄπαλον, καὶ αἰσχρᾶς ἐπιθυμίαι· κατὰ φρόνησιν τε τῆδε πρὸς τοὺς αἰρχοντας αἰδοῦς· τὸ γὰρ μήτε τοὺς σύτους ὁμοίως τε τὸ λημμένους

Venale à militibus præponitur imperio.

τετολμημένοις ἐν Φάσῳ τῷ βασιλικῷ ἐπεξέναι πικὰ, μήτε πάνυ οὕτως ἀπρεπῶς ἀδικοῦσι χρήμασι καμνομένοις, καὶ προθύμοις αὐτοῖς εἶναι τοῦ κολούσαι τὰς ἀρχὰς, καὶ αὖ πάλιν ἀπρεπῶς, καὶ ἀπειθῶς καταισχύνειν, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐγκλήτοις ἀεὶ, τῆς Φιλοχρηματίας αὐτῆς, καὶ τῶν τῶν αὐξόντων καὶ προφορήσας μέχρις αἰῶνος αὐξηθέντος. ὁδὸν οὖν τοῦ λαοῦ, ἐπεὶ περ ἦλθε εἰς τὰς ἀρχὰς, ἴνα φαῖς ἀδικεῖν, καὶ πρεσβύτερος ἐρώμενος ἐγένετο τῇ μὲν τῆς δημοσίας ἐπιμελείας, βαθύμως προσφέρομεν· εἰς δὲ τὰ ἀβρολίαν, ἡμᾶς μιστὸν ἐπιδιδοὺς ἑαυτὸν, μερίσκεσθαι τε καὶ τοὺς ξενιτεύοντας ἀναζεύμενος, καὶ ἀπατῆσαι, τῷ μὴ δυνάσθαι ἀπὸ τοῦ πλησίον, ἀ ὑπήκοος· οὐ τε γὰρ οἰκοδομεῖν ἐν αὐτῷ τὰ σοῦτος χρήματα, ὥς κἂν ζωσθῆναι, οὔτε μὴν οἱ δημοσικοὶ ὑποπορεῖσθαι. ἀλλὰ πάντα προεκκείσθω τῇ κομῳδίᾳ ἀπατεῖν, καὶ ἀφιδεῖν, καὶ ἀπειρίᾳ ἀπαλλαγῆναι· ἐν δὲ τοιούτοις τῆς ἀρχῆς, καὶ τῆς αἰτίας, οἷ τε ξενιτεύοντας σφαλεῖς τῆς τῶν ἐλπίδων, ὑπὸ καιρὸν τινα, ὃ, τε δῆμος αἰδοῦμενος τῆς γνώμης ἢ ξενιτευόντων, ἄρχειν ἐν καταφρονήσει, ὡς προσόντας τε καὶ ἀμφιδεῖς λόγοις ἡδυπαθεσκώπτῳ· εἰς τε τὸν ἐπαυξόμενον, ὅπου μάλιστα ἂν πλῆθος ζωνιὸν ἐκκλησιάζῃ, ἂν τοιοῦτον ἐβλασφήμουν. αὐξηθεὶς δὲ τῇ ῥωμαίων ἀρχῇ, καὶ σὺν μικρᾷ βασιλείᾳ προσέτυχε Νίγρου ἐπικαλουῶντος. βοηθεῖν τε αὐτῷ τὴν ταχίστην ἐξέσωσε, ὡς ἐφ' βεῖσε πόλεσιν. ἰδοὺ δὲ ὁ Νίγρος τὴν μὲν προπολοῦ ὑπατευόντων, καὶ δὲ κεκραδὲ τὸ προφυμεῖσθαι ῥώμῃ ἔπραξε τὸ συνεληγκέναι παίσας· πολλὰ δὲ ἰδοὺ μὴ μετῆσαν αὐξηθέντος· φῦλον Φαυίκων ἔθνους πάντες, ἢ τῆς μίχρις ἀφράτου γῆς ὑπὸ τῇ Νίγρᾳ ὄντων ἐξοπάλιδοὺ δὲ αὖ τῆς πάλαι ὑλικίαν, ἡδὺ μεξίσας προβεξβικώς, ἀδρὸν μὴ ἐς δὲ πολλοὺς, καὶ μεγάλους πράξεσι· φῦμα τε τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου ὡς ἐπαφικοῦς, καὶ ἀξιοῦ, ὡς τὸν τοῦ πίνακας εἶσι ζηλοῦντος, ὑφ' ᾧ μάλιστα οἱ ῥωμαῖοι ἐπείθοντο. ἐκβάλοντα τὸ αὐτὸν σωιζῶσ' τοὺς τοῦ δήμου ζωνόδιος· καὶ βλασφημοῦντες τὸν ἰουλιανὸν παρόντα, ἐκεῖνον ἐκσιλικοῖς φανιᾶς ἀνθρώπου ἀπόντα. διαπεληθέσης τε τῆς τοῦ δήμου ῥωμαίων γνώμης, καὶ τῆς ἐπ' ἀλλήλοιν ἐν τοῖς συωσθῆναι βοῆς, ἐνώπιος ὁ Νίγρος αἰσχυνθείς, ῥᾳδίᾳ τε αὐτῷ τὰ πραγμάτα ὑπεκκομίσθαι προσδοκήσας, καὶ μάλιστα τῷ τὸν ἰουλιανὸν ὑπὸ τῶν πιεζομένων ἐρασιτῶν ἀμελεῖσθαι, διότι τοῖς ἐπιχρίσεσι οὐκ ἐπλήρου τῶν χρημάτων, ὑπὸ τε τοῦ δήμου καταφορεῖσθαι, ὡς αὐξεῖσι ἐς ἑαυτὸν αὐξῆς, ἐπαβίβασιν αὐτὸν τῆς Καισιλείας ἐλπίδι· καὶ τὰ μὲν πρῶτα, καὶ ὁ λίγους ἠγκυλώσατο τε, καὶ χαλιαρχοῦσε, τοὺς τε τῶν ἐρασιτῶν ἐξέχοντας οἰκεῖα μᾶλλα πεμπόμενος, διελέγετο, καὶ αὐτὸς πάντα ἐν τοῖς ῥώμης διαλογίμενε, φαεδρὰ ποιῶν· ὡσπερ διαβέβουσι γνώμην, ἔκπυστα, καὶ γνώμενα πᾶσι τοῖς τε ἐρασιτῶσι, καὶ τοῖς λοιποῖς καὶ τὰ αὐξανόμενα ἀλλ' ἐρασιτῶν· οὐ τοῦ γὰρ ῥᾴστε ἔλπιζε πάντας αὐτῷ προσκρήσειν, τῶν βουλομένους ὅτι μὴ αὐτοῦ δῆ ἐπιβουλῆς μᾶλλον τὴν αὐξῆν, ἀλλὰ κολούμενος, καὶ βοηθοῦσιν, ἄπειρα ῥωμαίοις δεομένοις· αὐτὸ δὲ οὐκ ἂν πάντα· καὶ μὰ δι μελλήσειν τε, προσύκειτο, ἐν λίπερωῶντες καὶ αὐτοῦ αὐτὰ λαμβάνοντας ἐπὶ τῇ δήμοι· ἐν δὲ τῷ αὐτῷ καὶ τοῦ θεοῦ τοῦ Νίγρου, ὑπάσας τε αὐξήσεις ἄπαιση, τὰ καθεῖσά τε αὐτοῦ συμπαικνομένοντος. Φιλέορτοι δὲ φύσει σύροι· διὸ μάλιστα τὴν αὐτὸ ἔχειαν κακοικοῦντες, μετῆσαν πολλὰ, καὶ ὑβριζόμενα, ἐκεῖθε παρὰ πάντα ἐν ἑαυτὸν τὸν ἑορταζουσι, ἓν τε τῇ πόλει αὐτῇ, καὶ κατὰ τὰς προάστειας· θέασ' ἐν ἑαυτοῖς ζωνεχθὲν ἐπὶ τὸν Νίγρος, πᾶν· ἀς μάλιστα ἐσυνοδαίκωσι, καὶ δηδοῦς αἴτεσι ἐς τὸν ἑορταζειν, καὶ Φοράτε σθαι, ἅτε πολεῖν ἐκχειρισμένα, ἐκάτωσ ἐπὶ μᾶτο· ἀ' ἐσθῆς, καὶ ἔσοις γοῦς τε πάντας ἀβδεῖν ἐς ἑαυτὸν ἀμβάσ, τοῦ τε λοιποῦ πολλοὺς σωκλθόντος, ξέμαρος αὐτῷ καὶ πασκιλικὸν τος, ἕλεξε τοιάδε αὐτοῖς·

Julianus Commodi imitator.

Niger ad imperium vocatus.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΝΙΓΡΟΥ.

Τῆς μὲν ἐμῆς γνώμης τὸ πρᾶος, καὶ πρὸς τὰ μεγάλα τῶν τετολμημένων βιλαξεῖς, ἴσως ἔξω ὑμεῖ πόλεως γνώσεμοι· οὐδ' αὖ ἐγὼ εἰς ὑμᾶς ἦλθον παῦσε δημηγορῆσων, ἐπὶ κρότος προσωρίσεως ἰδιωτικῆς, μὴ ἀλόγου ἐλπίδος, μὴ μείζονος ἐλπίδος ἐπιβουλῆ αὐξεῖσι, δημίλω. ἀλλ' ἐμὲ καλοῦσι ῥωμαῖοι· καὶ σωιζῶς βοοῦντες, ἐπεήγουσι ὁρᾷ ἔαι τε χέρα σωτῆρεσι, καὶ οὔπω πᾶν ἐσδοξεν, καὶ ἐναρξεν ὠρὰ προγόνων αἰῶνος μὴ περιδεῖν αἰσχρῶς

ἐρρέμμην· ὥστ' οὐδ' ἂν τὸ τολμᾶν ἐνδὶ τοῖς πολεμικοῖς τοῖς οὐκ οὔσης βιάσασθαι προφάσεως,
προτιθεῖς, καὶ θρασύν, οὕτω καὶ τὸ πρὸς καλοῦντας, ἢ δημοῦσιον, ὀνειρῶν, αἰσθάνεσθαι ἄμα, καὶ προδόσεως φρόνημα βαρβαρικὸν· διὸ παρῆλθον πυνθόμενος ὑμῶν τίνα γνώμην ἔχοιτε, καὶ πρακτέον ἡγεῖσθε, συμβούλοις τε ὑμῖν, καὶ κοινωνοῖς χρησόμενος περὶ τῶν καθεστώτων. τὸ γὰρ ἀποβησόμενον, εἰ δύναιτο γένεσθαι, καὶ ἐμοί τε, καὶ ὑμῖν πᾶσι λανθάνειν παρεσκεύασται. οὐ φαῦλον δέ, οὐδὲ κοῦφον καλοῦσιν ἐλπίδες· ἀλλ' ὅ τε δῆμος, ᾧ πᾶσι δεῖ τὰ πράγματα ἐνδιδόναι, καὶ πᾶν βασιλεύεται, ἢ τε ἀρχὴ βαλοῦσα, καὶ παρὰ μικρὸν πᾶσα βεβαίως ἱδρυμένη. ὅθεν ἡμῖν καὶ τὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλὲς, ἔκ τε τῶν τοιούτων γνώμης, καὶ ἐκ τοῦ μηδένα εἶναι τὸν ἀνθεστῶτα, μὴ δὲ κωλύοντα ὑπάρξει· καὶ γὰρ οἱ τὰ ἐκεῖθεν ἀγγέλλοντες, φασὶ μὴ δι' ἄλλης γραπτὰς, ἀλλὰ πᾶν ἀρχὴν αὐτῷ χρημάτων ἀπέσθαι, πλοῦς εἶναι φρουροῦς ὑπορίτας, μὴ δὲ πληρώσαντος ἐκείνου ἀνθέξειν τινὰ τοίνυν ἔχειν γνώμην, δηλώσει τὸ

Niger imperator salutatur.

τοιαῦτα πράττοντος αὐτοῦ, δῆλον· τὸ γραπτὸν πᾶν πᾶν, καὶ τὸ συμπλεγμένον πλῆθος, αὐτοκράτορά τε αὐτῶν, καὶ σύμβασιν προσηγόρευσε· τήν τε βασίλειον πορφύραν περικαλύπτοντες, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς συμβασμοῦ τιμῆς, καὶ αὐτοχειρίου παρασκευῆς ἀφεῖσαν τες, καὶ προσπεμπόντος τοῦ πυρὸς, εἴς τε τὰ ἱερὰ τῆς αὐτοκρατείας τοῦ Νίγρου ἄγουσι, μὴ εἰς πλῆθος ἀνοίκειον καθιστᾶσιν, οὐκέτι αὐτῷ διωκτέον, ἀλλὰ βασιλέα αὐτὸν νομίζοντες, πᾶσι κοσμήσαντες, ἕξεσθαι βασιλικοῖς συμβόλοις. ἦ τούτοις δὴ ὁ Νίγρος πάντα πλὴν τύχης νικᾶν ἐφαίνετο· ὡς χυρῶσθαί τε αὐτῷ τὰ τῆς ἀρχῆς ἡγεῖτο, διά τε πλῆθος τῶν ἀγομένων αὐτῷ, καὶ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων. ὡς γὰρ ἐπὶ πᾶν μέγα φρονοῦντα, πάντα ὑπὸ πλῆθος εἶναι. ὅσα πλὴν αὐτοκράτορα εἶναι πρέπειν τῇ ἀνθρώπῃ καὶ τοιαῦτα· οὐ λόγος τε ἦν, ὃς ἐκείνων εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῷ ἐπείγειν. προσβαίνειν τε ἐπ' ἐκείνων τῶν ἐθνῶν εἰς πλῆθος αὐτοκρατείας ὡς πρὸς βασιλέα ὁμολογούμενον ἐσέλλοντο· οἵ τε ἐπίκλητοι πρόεδροι, καὶ βουλευτὰς ἐπιφράττουσα τρέπεται, καὶ βασιλεῖς, ἐπιστέλλειν ζωννύμενοι αὐτῷ, καὶ ἐπὶ δίκαιον συνέδριον αὐτῷ χωρεῖν τὸ ῥόδιον, δώρεάς τε αὐτοῖς μεγαλοπρεπῶς ἐπάγειν. καὶ ἐνδιδόναι τῇ ἀσυνθείᾳ, καὶ λαθραίοις, χάριν γνώσεσθαι, ἔλπιδα μὴ δεῖσθαι συμμάχων. πλὴν γὰρ ἀρχὴν αὐτῷ βεβαίως ἀχυρώσασθαι, αἰσθανομένῳ τε αὐτῷ· ταῦτα ἐπαιρόμενος ταῖς ἐλπίσιν, ὑπαίθριός τε πρὸς πλῆθος τῶν πραγμάτων ἐπιμέλεσθαι. καὶ ἴσα τὰ ἀδροδιάκονα ἐφήμενος, τοῖς αὐτοκρατοῦσιν ἐνθρόνοις, ἑορτὰς, καὶ δίκας ἐπιδιδοὺς ἑαυτόν· ἔτι τε ἐς τὴν ῥώμην ἀφόδου, ἐφ' ᾗ μάλιστα ἐχρῆν αὐτὸν ἁλῶναι, ἐμέλλετο· οἵς δὲ ἐλλυσιμοῖς γραπτοῦσι δοῦναι ἐπιφανῆναι τὴν ταχίστην, καὶ φθάσαι οἰκειωσάμενον αὐτὰ, δῆλον, οὐδὲ τῶν πραττομένων τι αὐτῆς ἐλπίδος, ἐλπίζοντας ἐκεῖ γραπτοῦντας εἴ πῃ τε καὶ μάθοιεν, ὁμογνώμονας ἔσεσθαι τῇ τε ῥωμαίων ἀρχῇ, καὶ τῇ τῶν κατὰ τὴν Βαλκανίαν γραπτοῖσιν γνώμῃ· ταῦτα δὲ αὐτοῦ διατυπωσόμενος, καὶ κούφοις, καὶ ἀσήμοις ἐπαιωρημένοις ἐλπίσι, διηγέλετο τὰ πραττόμενα ἐς τε παίονας, καὶ Ἰλλυριοὺς, καὶ πᾶν τὸ ἐκεῖσε γραπτοπηγὸν, ὃ ταῖς ὄχθαις ἔθος γράφειν, καὶ ῥώμῃ ἐπικάμπτειν, ἀπείργον τοὺς ἐπὶ καὶ Καρπαθίους, φέρουσι τὴν ῥωμαίων ἀρχήν. ἡγεῖτο δὲ παιόνων πάντων, ὧν δὴ μάλιστα γὰρ ὤσιν ἐξουσίας, σιδήρου, αἵματος τὸ μὲν γένος, λίβυες, ἐς δὲ τὴν τῶν πραγμάτων διοίκησιν, γενναίως ἅμα, καὶ θυμοειδῶς, σκληρῷ τε εἴδει, καὶ βλοσυρῷ ἐνθυμούμενος, πόνους τε αὐτέχειρα ἔφασκε, ῥοπήν τε ὀξὺν, καὶ τὸ νοηθὲν, ἐπὶ τε λίσσειν ταχύν· οὕτω τοίνυν παρὰ τῶν ἀγγελλόντων τοιαῦτα πραττόμενα τὴν ῥωμαίων ἀρχὴν μετέωρον φρονούμενος, ἀρτάσσειν, καὶ τὰ γοῦν τοῦ μὴ ῥᾳθυμίαν, τοῦ δὲ, δυσπραξίαν τῶν πραγμάτων διδόναι. ἀλλ' ἔπειθε δὲ αὐτὸν ἐνέρκτα τοιαῦτα τινὰ ἐλπίδα βλαστεῖν τε. χρησμοί τε, ὅσα εἰς πρόγνωσιν τῶν μελλόντων σύμβολα φαίνεται· ἃ πρὸ πάντα ἀληθῆ, καὶ ἀληθῆ τότε πιστεύεται, ὅτε εἰς πλῆθος ἀπὸ βασιλέως βύτυχθεῖ τὰ μὲν οὖν πολλὰ εἰς τὸ ἐμφὲς αὐτός τε συγγράψασθαι ἐν τῷ καθ' αὐτὸν βίῳ, καὶ δημοσίᾳ ἀληθῆναι ἐπίδοσιν· τὰ δ' οὖν τε ἀληθῆ τοιαῦτα, καὶ μέγιστον, ὃ πᾶσι αὐτῷ καὶ τὴν ἐλπίδα πᾶσαν ὑπέφαινον ὅδε, οὐδ' ἡμῖν παραλειπτέον. κατὰ γὰρ καιρὸν, ὅτ' ἀπηγγέλη Πόπλιος πίακξ παρελάσων τὴν ἀρχὴν, μιᾷ τῷ προειλέᾳ, καὶ θύσαι Σεβήρῳ, καὶ τὸν ὑποδρόμιον τῷ Πόπλιακι Βασιλέα ὄρνιν ἀφεσθῆναι, ἐπαναπτῆναι εἰς τὴν οἰκίαν, ἐπανέρασθαι καταλαβούσης, εἰς ὕπνον καταπεσεῖν, μέγαν, καὶ χρυσοῦν ἔπασθαι Βασιλικοῖς Φαλαρίοις κεκοσμημένον ὑφ' ὧν ἐλίττειν, φθέγγεσθαι ἐπαχθούμενον τῷ Πόπλιακι· ἐξ μέσης τῆς ῥώμης ὁδὸς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀσπίδος ἐγένετο, ἔνθακός τις δημοκρατῆ πρότερον ὁ δῆμος σωθεὶς ἐκκλησιάζειν, φθέγγεσθαι ἔπασθαι ἀποσείσθαι μὲν τὸν Πόπλιακα, καὶ ῥίπτειν. αὐτῷ δὲ ἄλλως ἐσῶντι, ὑπανδιῶσί τε αὐτὸν, καὶ αἱρήσεσθαι, ἐνδὶ τοῖς ἐώνοις φρόνημά τε ἀσφαλῶς, καὶ σῖτον βεβαίως

ἐνδὶ

ἀυλοῖς ρ.

Severus.

ὧδ' ἧς ἀπειρᾶς μίσους εἰς ὕψος ἆραντα τὸν σεβῆρον, ὡς ὑπὸ πάντων ὁρᾶσθαί τε, καὶ τιμᾶσθαι. μλίᾳ δὲ καὶ ἐς ὑμᾶς ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ ἡ ψυχαγωγία ἀκών μιήσῃ, χαλεπῶς πως μνήσῃ. οὕτω τοίνυν ὁ σεβῆρος ἀρθεὶς τὴν γνώμην, ἐλπίζων τε θείᾳ προνοίᾳ δὴ τὴν ἀρχὴν αὐτὸν καλεῖσθαι, ἀπὸ πειραιῶς ἐπὶ τὰ ἱερὰ τῆς τῶν στρατιωτῶν γνώμης· τὰ μὲν πρῶτα, καὶ ὀλίγους ὑγιῶς τε, καὶ χαλεπῶς. τοὺς τε ἐν ταῖς στρατιώτισι ἐξέχοντας εἰκάζοντας, καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ῥωμαίων διαλεγόμενος, ὡς παντάπασιν ἔρρει πάλαι, οὐδενὸς ὄντος τοῦ πειναίως, ὃ καὶ ἀξίως αὐτὸν ἐποιήσατο· διίσχυρίζετο τοὺς ἐν ῥώμῃ στρατιώτας ὡς ἀπίστους, καὶ βασιλεῖ, καὶ ἐμφυλίῳ ἅματι μαίνεσθαι τὸν ὅρκον· ἔλεγέ τε δεῖν ἐπὶ μοῦσαν, καὶ ἐπὶ ξιθέην τῷ Πέρσῃ στρατεύσασθαι φόνῳ. ἤδη δὲ πάντας οὓς καὶ τὸν ἐμυρικὸν στρατιώτας μεμνημένους τῆς Περσίνας ἐπεμνήσατο. Λέων γὰρ Μαυρικῷ βασιλεύοντι πολλὰ ἐνήρασσε σὺν αὐτῷ ἐς καὶ χερμαδῶν ζόσαι, στρατιώτε, καὶ ἐγκωμίων τῶν ἐμυρικῶν καταλύσεις, ἀσθενείας μὲν πᾶσιν ἐν ταῖς μάχαις πρὸς τοὺς πολεμίους ἐπιδείκνυσθαι· εὐνοίας δὲ, καὶ χρηστότητα, μᾶλλον σωφρονεῖν, καὶ ἐπιεικεῖς ἐξουσίας τοῖς αὐχρημένοις παρίχειν τε. ὅθεν αὐτοῦ τὴν μνήμην τιμῶντες, ὧδή τοῖς οὔπω ὡμῶς κατ' αὐτοῦ τε τολμημένοις ὑγιαίνουσιν· ταύτης δὴ τῆς προφάσεως λαβόμενος ὁ σεβῆρος, ἅμαρτῶς αὐτοὺς ἐφ' ἃ ἐβούλετο, ὑπηγάγετο, πρὸς πεισόμενος οὐχ οὕτω τῆς αὐχῆς αὐτὸν πεισθῆναι, οὐδ' αὐτῷ τῷ ἐξουσίαν μιᾶσθαι, ὡς ἥλθε ἐπιλεθεῖν τοῦ βασιλέως αἵματι. ὡς πᾶσι δὲ τὰ σώματα διὰ κενῆς αἴθροπος γενναιότατοί τε, καὶ μεγάλοι εἰσὶ, καὶ πρὸς μάχας ἐπιτήδεοι, καὶ φοινικώτατοι, οὕτω καὶ τὰς διανοίας παχεῖς, καὶ μὴ ῥᾳδίως σωφρονίσαι ἀναμένοις, εἴ τι μᾶλλον πανουργήσας, ἢ δόλου λέγοιτο, ἢ πράξαιεν· πιστεύσαντες γοῦν τῷ σεβήρῳ προσποιουμένῳ χαλεπαίνειν, καὶ ἥλθε ἐπιξιθέῃ τῷ Περσίνας φόνῳ, ἐπίσασαι αὐτοὺς ὡς αὐτοκράτορά τε ἀποδέξαι, καὶ τὴν αὐχὴν ἐγχειρίσαι· ὅλως ἔγνω τὴν τῶν ἁπλοϊκῶν γνώμην, διίπμι καὶ ἐς τὰ γαστρικώτατα ἔθνη, καὶ πρὸς πάντας τοὺς αὐχρημένους, τῶν ὑπ' αὐτῷ τῶν ῥωμαίων δουλεύοντων ἐθνῶν. μιγάλους τε πάντας Λατινίσαι, καὶ ἐλπίσαι ἀκαπέθως, ῥᾳδίως ὑπηγάγετο· ἥκιστα δὲ ἐν πάντων ἀνθρώπων μάλιστα προσποιήσασθαί τε, καὶ πιστώσασθαι δύνασθαι, μήτε ὅρκου φόβου μόνου, εἰ δέοι τούτου καταφρονῆσαι, ἁδυσώπητος πρὸς τὸ χρῆσθαι. διά τε γλῶτταν πρόῃ, ὅσα μὴ ἐφ' ᾧ τῷ ἐν ὧδή γνώμῃ. ἤδρα πύσας οὖν ὅλῃ γραμμάτων πάντας τοὺς κατὰ τὴν ἐμυρικὴν ἅμα καὶ αὐχὰς, προσκάλεσε αὐτοὺς· ἀθρόους δὲ τοὺς πάντας χθονὸς στρατιώτας αὐτῇ σεβήρου τε ἰσαυτὸν πρὸ τῆς ἀκροπόλεως ὀνομάσας, ὅπερ ἀμόνον ἦλθε ξυὶ τοῖς ἐμυρικοῖς εἶναι κεχαρισμένον, ἀλλὰ καὶ τῷ δήμῳ τῶν ῥωμαίων ὅλῃ τὴν ἐκείνου γνώμην, συγκαλέσας τε αὐτοὺς ἐς τὸ πλέον, καὶ ξύμπαντας αὐτῷ αὐθέντος, αἰτιᾶσθαι, ἥλιξε τοιάδε,

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΣΕΒΗΡΟΥ.

Τὸ πρῶτον ὑμῶν, καὶ πρός τε θεοὺς εὐξάσμιον, οὓς ὄμνυτε, πρός τε βασιλέας τιμίους, οὓς αἰδεῖσθε, δόκλωσιν, ὅτι ἀγανακτεῖτε, ἐφ' οἷς οἱ καὶ τὴν ῥώμην στρατιῶται τοσοῦτον μᾶλλον, ἢ αἰσθάνεσθε ὑπερίτεινε τόλμαν· καὶ μοὶ δὲ δι' ὀλίγης ἔδει πρότερον μὲν οὐδ' ἄλλοτε αὐτοπροσωπεύσασθαι τὰς ἐλπίδας. ἴστε γάρ μου ἡ πρὸς τοῦ βασιλεύσαντας πειθήνιον· καὶ ὧδή τέλος τε ἀγαγεῖν, καὶ αὐτοῦσαι ταῦτα, ἃ νῦν ἔδει ὑμῖν κεχαρισμένα· τήν τε ῥωμαίων αὐχὴν μὴ πρὸ ἱερᾶς ἐρρεμμένην, ἢ πρότερον μὲν, μέχρι καιρῶν συμπροσπαίσειν, σβάσμιος ἐφαίνετο· ἐς κόμοδον δὲ μᾶλλον πεισθεῖσα, ἐκ καὶ πικαὶ ὑπ' ἐκείνου δεῖ τιμᾶται ἐπλημμελεῖτο, ἀλλ' οὕτω τῇ εὐγενείᾳ, καὶ τῇ τοῦ παῖδος μνήμῃ ἐπισκάζετο· καὶ πολίοι ἔδει ἐν αὐτῷ ἐλεεῖσθαι, ἐφ' οἷς ἐσφάλητο, ἢ τὸ μισούμενον· ἐπεὶ τὰ πολέσαντων γενομένων οὐκ ἐς ἐκεῖνον ἀναφέρομεν, ἀλλ' ἐς τοὺς περὶ αὐτὸν κόλακάς τε, καὶ οὐ πρόπαντων ὀργὴν ὁμοῦ συμβούλους τε, καὶ ὑπηρέτας. ἐπεὶ δὲ ἐς σωτῆρα προσεβάτην, οὗ τῆς ἀνδρείας τε, καὶ χρηστότητος ἔτι ταῖς ἐνεχεῖσ' ὑμῶν μνήμη ἐστέγεται, πρὸ ἥλιθεν ἡ αὐχὴ· οἱ δὲ, οὐκ ἐμίσησεν, ἀλλὰ τοιοῦτον αὖθις φόνῳ ἀπεσκιάσατο· πῶς δὲ γᾶσ', καὶ θαλάττης φασὶν αὐχὴν ὠνῆσθαί τις ἀληθῶς, πρός τε τοῦ δήμου ὡς ἀκινήτε μεῖσθαι, πρός τε τῶν ἐκεῖ στρατιωτῶν, οὓς ἐλύσατο, οὐκ ἔτι πιστεύεται· ὧν δὲ καὶ ἔμελλον ὑπὸ αὐτοῦ παραπαίεσθαι μετ' εὐνοίας, καὶ πολέμου σύμπαντος, καὶ καθ' ἕνα ἕκαστον ἐν αἰθρείᾳ προσεύχετε, ἀσκήσει τε πολεμικῶν ἐγγυμνάσθε· ὑμεῖς μὲν, ἀεὶ βαρβαρίοις αὐτοπαλτόμενοι, καὶ φόβου πάντας πανθρέασ', μρέους τε, καὶ θάλπους καταφρονεῖν, πα

κρύους

μοῦσ τε πηγνυμένους πατεῖν, καὶ πίνειν ὀρυπτόμενον, ἀλλ' οὐκ αὖ μόλυβδον ὕδωρ εἰσιόντων,
θήρασ τε ἐγγὺς μακρὰν, καὶ πάντων ὑμῖν ἐς ἀσφάλειαν ὑπάρχει γενέσθαι Φοβίαν, ὥσ μὴ
δι' ἀβουλευσίαν, δουλώσασθαι ὑμῖν αὐτοὺσ ἐθέλειν. δουλεύειν δὲ χρὴ τῶν, μὴ κακῶσ,
οὐ ζυφθῆ, ἢ σφᾶσ ἐκεῖνοι ἐκπέρασι παλαιότησ τε, καὶ ἐναντίωσισ τισ, οὐδ' αὖ τῆσ βουλῆσ ὑμῶν
ἀνάξιον τὸ, ὅτι γε μάχησ. εἰ δ' ποθ' τὰ κατὰ συρίαν ὑπὸ πλήθουσ πράγματα, ἐν τῷ δεῖν
δὴ τὴν μήραν τε ἀδικεῖν τε ὅλην, καὶ φαύλασ ἔχειν τὰσ ἐλπίδασ, ὅπου μὴ δὲ προ-
ελθεῖν τῆσ αὐτῶν χώρασ ἐπόλμησαν, μή δ' ὅτι σφᾶσ ἐσ ῥώμην ἀφόδου βουλεύσα-
σθαι ἐθάρρησαν, ἀγαπητῶσ ἐκεῖ μένοντεσ· καὶ ἐφύμβροι προφλῶ, κρήδησ τῆσ οὕτω βε-
βαίασ ἀρχῆσ νομίζουσιν· ἐμοὶ μὲν γὰρ τὸ χαλεπώτατον, καὶ μετὰ ταῦτα ἀποσκοπεῖν,
ἐν τῷ πλέειν σύρει, καὶ μάλιστα οἱ πρὸ αὐτοῦ πόντον ἀνακωχεύοντεσ, φασὶ σφᾶσ τὸν Νίγρον ἐσπυ-
δακέναι. τὰ δ' ἄλλα εἶεν, καὶ οἱ ἄλλοι πόλεσ, μέχρι νῦν, τῷ μηδέν' ἐθέλειν σθαι τὸν ἄξιον
τῆσ ἀρχῆσ ἐσόμενον, αὐτοὶ φ' μὲν αὐσφάσ', καὶ σώφρονεσ λειτουργίασ ἀρξάντων, ἐκεί-
νῳ δ' πλέον τί προσποιοῦνται ἢ πανοῦργ. ἐπὶ δὲ τὴν τε Ἰλλυρικὴν δυνάμει ἅμα χειροτονίᾳ
σαν μάλιστα, γ' τε ἐμέτερον ὄνομα πύθοντο, οὐκ ἄγνωστον, οὐδ' ἄσημον παρ' αὐτοῖσ ἐπάρ
χειν, ἐξ ὧν ἐγκαλοῦσιν, ἐκεῖσε λιμοκτόνουσ, ἐκεῖσε λιμοκτόνουσ, ἀλλ' ἐστ οὔτε ἐμοῦ βαθυμίαν, ἢ ἀσθένειάν τι κα-
ταγνόντεσ, οὔτε τὸ ἐμέτερον γενναῖον, καὶ πρὸσ τὰσ μάχασ ἐμβριθὲσ ὑποπτῆσαι αἰρή-
σονται· καὶ σωμάτων μεγέθει, καὶ πόνων ἀσκήσει, καὶ ἐν τῇ συστάδην μάχῃ, πολὺ ἡμῶν
ἀπολειπόντεσ. Φθάσωμεν οὖν πλὴν ῥώμην προκαταλαβόντεσ, οἵα ἡ βασίλεσσ ἔξεστ ἐσίε-
ναι· κἀκεῖθεν ὁρμώμενοι, τὰ λειπτὰ βίᾳ μαρδωνίου λειποσώμιον· θέασαί τε προῤῥήσεισ πιστεύοντεσ,
καὶ τῇ τῶν ἐμετέρων ἀνδρείᾳ, ὅ πλουτόν τε, καὶ σωμάτων·

Ταῦτα εἰπόντα τὸν Σεβῆρον, διῆμείψαντο οἱ στρατιῶται, καλοῦντεσ βασιλέα καὶ
γοργίππακα, πᾶσαι οἱ λεγεῶνεσ προθυμίαν, καὶ αὐτοκράτορα. ὁ δὲ Σεβῆροσ μηδὲν διδοὺσ, καὶ
τὸν ἀκαζόλουσ, συσκιάζεσθαί τε αὐτοὺσ ὡσ ἔνι μάλιστα διέτασσε, καὶ λύειν· τάχ' τε ἐσ
τὴν ῥώμην ἔφοδον ἐπήγγελλε, τοὺσ τε αὐτοῖσ διδοὺσ, καὶ ἐφόλλια τῆσ ὁδοιπορίασ ἔχον-
σιν· τάχ' δὲ αὐτοκράτορα, καὶ γενναίουσ πάντασ τὴν ὁδὸν ἐπιτάχαι, μήτ' πνα ἐπιλαβέσθαι, μή
τι διδοὺσ κωλύειν ἀκατασκόλως, ἐμὲ τοσοῦτον, ὅσον ὀλίγον φ' στρατιώτασ ἀναπαύσαν-
τασ, ἔχεσθαι τῆσ ὁδοῦ· ἐκεῖσε ἢ τ' καμάτων αὐτῶν, σκιὰν τε χώμενοσ αὐτοῖσ, ἢ σπέρα,
ἢ τινα τὰ προσφόρημοσ, ἅζεσθαι ἢ πάσιν ὑπάρχειν ἐπέταττο· οὐδὲ μοῦ δὲ ζυφλῶ ἐκελεύετο
βασιλικῶ· ὅδεν καὶ μείζονα παρὰ τῶν συστρατιωτῶν αὐτοῖσ ἐπιστώσεσθαι. οὐ γὰρ μόνον
αὐτὸν συμπονοῦντα, ἀλλὰ καὶ τῶν καμάτων αὐτοῖσ ἀρχόντα οἱ στρατιῶται αἰδούμενοι, μᾶλλ
προθυμίαν πάντα ἔπρασσον· ὁθεν, πλὴν ὀλίγων τινῶν ἐκ τῆσ ἰταλίασ ὄρθρου, ἐπὶ
τὸν Φόρον στρατόν. οἱ γὰρ καθ' ἑσπέραν ἐπὶ τὴν ἰταλίαν ἄνθρωποι, ὅ πλοῦσ, καὶ πολέμων πάλαι ἀ-
πολλαγμένοι, γεωργίᾳ, καὶ εἰρήνῃ προσέχον· εἰσ ὅσον μὲν γὰρ οὐ δυνάμενοι διαπεράσαι τὰ
ῥωμαίων διωκόντο, καὶ ἡ σύγκλητοσ ἐξέπεμπε τοὺσ τὰ τοιαῦτα στρατηγήσοντασ, ἐν
ὅπλοισ ἰταλιῶται πάντεσ ἦσαν. καὶ γῆν, καὶ θάλατταν ἐκτήσαντο. ἔλλησι τοιαῦτα
τες, καὶ βαρβάροισ· οὐδέ τι λῶν γῆσ μόριον, ἢ κλίμα οὐρανοῦ, ὅπου μὴ ῥωμαῖοι πλὴν αὐτοὶ
ἐξέτειναν. ἐξ οὗ δὲ σὺν τὸν σεβαστὸν ἐδυνήθην ἡ μοναρχία, ἰταλιώτασ μὲν πάντασ αἰεί ταυ
σι, καὶ τῶν ὅπλων ἐγγύμνωσι· Φρούρια δὲ, καὶ στρατόπεδα τῆσ αὐτῆσ προύβαλον, μιᾶσ
Φόρουσ ἐνδὲ ῥητῆσ σπειρίσεισ στρατιώτασ καταστησάμενοσ, αὐτὶ τειχῶν τῆσ ῥωμαίων
αὐτοκράτορ· πότα μὲν τε μεγέθει, καὶ πάφρων, ἢ ὁρῶν προβλήματα, ὄρη τε γῆ, καὶ δυσ-
βάτῳ φράξασ πλὴν αὐτοκράτορ, ὠχυρώσατο. ὅθεν τὸν σεβῆρον προσόντα ταυτὰ νομίσαντεσ τότε
μὲν τοσοῦτον στρατοῦ, ἐκπόνουσ ἐπαράπεμπτο, τῷ αὐτῷ τοῦ πράγματοσ· οὔτε δὲ αὐτοκράτορα,
ἢ κωλύσαι ἐτόλμων· ὑπέπτων δὲ ἀκφιφορῶντεσ, καὶ πολλαῖσ ἀπαπεμψάμενοι ἐδέχον-
το· ὁδὲ, τοσοῦτον ἀνεπαύετο, ὅσον καλλιβρῦναί τε, καὶ τοὺσ δήμουσ προσεπεῖν. εἰσ δὲ πλὴν
ῥώμην ὑπέστρεφε. ὡσ δὲ ταῦτα τῷ ἰουλιανῷ ἀπηγγέλθη, ἐν ἰαχάτῃ ἀπογνώσει ἦν. τοῦ
μὲν Ἰλλυρικοῦ στρατοῦ τὴν δύναμιν, καὶ τὸ πλῆθοσ ἀκηδῶν, οὔτε δὴ τῷ δήμῳ πιστεύων,
ἐπεὶ μεμίσητο, οὔτε τοῖσ στρατιώταισ θαῤῥῶν, οὓσ ἐλάχιστα χρήματα δὴ πάντα ἀφαίρει,
πάντε αὐτοῦ, καὶ παρὰ τῶν φίλων, καὶ εἴ πακῶσ ἐκ δημοσίων ἁρπάζων, καὶ σπένδων λαμ
βάνων, τοῖσ στρατιώταισ διαίμειν ἐπειρᾶτο, ὡσπὲρ κτήσαιτο τὴν εὔνοιαν αὐτῶν. οἱ δὲ,
καίπερ μεγάλα λαμβάνοντεσ, χάριν οὐκ ἤδεσαν· ὄφλημα γὰρ αὐτὸν ἀπετίθεντο,

ἀλλ'

ἀλλ' οὐ σωφρονοῦσι διανοίᾳ μὲν ἐλαύνοντο· ὅθι Ἰουλιανὸς, καίτοι συμβουλευόντων αὐτῷ τῶν Φίλων ἐξαναγεῖν τὸ στρατιωτικὸν, καὶ τὰ σκευοφόρα τῶν ἄλλων προπαταλαβεῖν, μίγιστα ἐκεῖνα ὄρη, ᾗ δὴ καὶ οὐκ ἄλλα ἐν τῇ ἡμᾶς γῇ, ἐν τείχεσι χάρακι τοῦ δίκαιον, καὶ προβάλλονται Ἰταλίαν. καὶ ἔδοξε μιᾷ τῆς ἄλλης διαμονῆς παρασχούσης τῆς φύσεως Ἰταλιώταις, ὄχυμα ἄῤῥηκτόν τε, καὶ αὐτῶν προβάλλεσθαι ἀπὸ τῆς αὐτοφυοῦς ἀκαλάκτου ὕδατι πλῆ μισοπελέκητα βλέπουσι δίκην· ἀλλ' οὐδὲ τῆς πόλεως προελθεῖν Ἰουλιανὸς ἐτόλμα· δείσαντί τε τῶν στρατιωτῶν δόμβου σπλίζεσθαί τε, καὶ γυμνάζεσθαι· πρὸ δὲ τῆς τοῦ λεως πάροδος διορύττειν, καὶ πλῆ πρὸς Σεβῆρον μάχην, ὡς ἐν τῇ πόλει ποιησόμενος, παρισκευάζειν· τούς τε ἱλιφάστας πάντας, οὓς εἰς πομπὴν ὑπηρετῶν, ὧδε τῶν Φρύγιοι ἐπειρᾶτο ταῦτα δίειν, δόμβους οὕτως ἐκπλήξειν· τούς τε Μυσικοὺς, καὶ πλῆ τῆς πολεμίων ἵππους, διαταράξειν ὅτι, καὶ μείζω θορύβου, μὴ πρότερον αὐτοῖς ἐφαμιλλῶν· ὡς τε δὴ πᾶσα ἡ πόλις ὅπλα ἀρτάζεσθαι, καὶ τὰ πρὸς τοῦ λεμον παρισκευάζεσθαι· μελλόντων δὲ τῶν Ἰουλιανοῦ στρατιωτῶν, ἔτι καὶ τὰ πρὸς πόλεμον ἕρμα τοιοῦτον, ἀγωνίζεται ὁ Σεβῆρος ἤδη προσώπου· καὶ πολὺ τοῦ στρατοῦ μέρος διασκιδάσας ἐκεῖνος, κελεύει παρεσθύνεσθαι ὡς πλῆ πόλιν· ὁπόσοι δὲ, κατὰ πάζασ ὁδοὺς διασείσαντες αὐτοὺς, πολλοὶ δ' ἐς ῥώμιον νύκτωρ λαθεῖν τες εἰσῆσαν, τὰ ὅπλα ἐπικρύπτοντες ἐν ἰδιωτῶν σχήματι· καὶ ἤδη οἱ πολέμιοι ἔνδον ἦσαν, τοῦ Ἰουλιανοῦ ἔτι πύπτιάζοντος, ᾗ τὰ πρακτέα μάχεσθαι· ἐπεὶ δὲ ταῦτα διέπεσε τῷ δήμῳ ἐγένετο, ἐν ταραχῇ τοῦ λῇ πάντες ἦσαν· καὶ ἀλιότης τὴν διώραμιν τοῦ Σεβήρου, τὰ ἐκείνου Φρονεῖν προσποιουμένων, φῦλ μὲν Ἰουλιανὸς ἡσταπηγώσκετες αἰσθρεί ας, τοῦ δὲ νίγρου, μᾶλλόν τε, ᾗ ἑκὰν μίαν. τὸν δὲ Σεβῆρον ἀκούοντες ἤδη παρόντα, ἐθαύμαζον. ὁδὲ Ἰουλιανὸς πολλῇ ἡσταλαμβανόμενος ἀφασίᾳ τε, καὶ ἀπορίᾳ, ὅπως χρήσεται τῆς πράγμασιν ἐκ εἰδῶς, ἀθροισθῆναι κελεύσας πλῆ σύγκλητον, ἡσταπέμπει γράμματα, δι' ὧν ἐκαύδα το δὴ πρὸς τὸν Σεβῆρον· καὶ αὐτὸ κράτορα ἀναλείξας, ἡνίασεν τῆς Βασιλείας ἐποιᾶτο. ἡ δὲ σύγκλητος, ἐνθρίσατο μὲν ταῦτα. ὁρῶντες δὴ τὸν Ἰουλιανὸν ἀποδιδλίδια τα, ᾗ οἱ ἀπογνώσει, ᾧ Σεβῆρῳ πάντες ἤδη προσετίθεντο· λύο δ' που, ἅ Ζιῶν ὑμῶν ἀδῶν παραθρασυνῶν, ἐπεὶ τοῦ ἤδη τὸν Σεβῆρον καὶ αὐτῇ τῇ πόλει ἐπισκόμενον ἤκοντα, ἡσταφρονεύοντες τοῦ Ἰουλιανοῦ, σωιάσιν εἰς τὸ σωιέσθαι, τῶν ὑπάτων κελευζόντων, οἱ τὰ ῥώμης διοικεῖν εἰάθασαν, ὁπόταν ἵνηται αὖ τὰ τῆς Βασιλείας μετέωρα ᾖ. σωελθόντες τοίνυν, περὶ τῶν πρακτέων ἐσκέπτοντο, τοῦ Ἰουλιανοῦ ἔτι ὄντος ἐν τῇ Βασιλείῳ αὐλῇ, καὶ τὰς παρούσας ὀλυρομένου τύχας, ἱκετεύοντές τε ἐξομόσασθαι πλῆ αρχὴν, καὶ παραχωρῆσαι πάσης τῆς Βασιλείας τῷ Σεβήρῳ· ὡς δὲ ἔμαθεν ὑ σύγκλητος τὸν Ἰουλιανὸν οὕτω ἡσταπεπηγότα, πλῆ δὲ δορυφόρου φρουρεῖ δῆλός τοῦ Σεβήρου αὐτὸν ἐνιστα λιποῦσαν, ἀνφίζεται τὸν μὲν, αἰσεριθῶσαι, ἀποδιχθῆσαι δὲ μέσον αὐτοκράτορα τὸν Σεβῆρον· πρισβείας τε πρὸς αὐτὸν ἐκπέμπουσα ἐκ τῶν ἐν αρχαῖς ὄντων, καὶ τῶν ἐξοχωτάτων τῆς βουλῆς, πάσας αὐτῷ προσφθέγγεται τὰς σεβασμίους τιμάς· ὧδε δὲ τὸν Ἰουλιανὸν ὡς τῶν χιλιαρχούντων αἰσχίμπτεται ἀκριτεῖται αἴσθρον, ᾗ ἄθλιον πρισβύτην, ἰδίοις χρήμασιν ὧν σάμενον οὕτω ποιηρὸν τέλος· ὁμῶ, οἷον δυρεθὲς ὀρῆμός τε, καὶ ὑπὸ πάντων ἡσταλλοφθὲς, αἰαρ ὡς ὀλοφυρόμενος, ἀφοσιδίου· ἐπεὶ δὲ τὰ παρὰ τῆς συγκλήτου ἐδιδλώθη τῷ Σεβήρῳ, ἥ τε τοῦ Ἰουλιανοῦ αἰσαίρεσις ἤρθη εἰσ μᾶλλόν τε πραγμάτων ἐλπίδα, καὶ σοφίσματι ἐχρύσατο, ὡσπὲρ χειρώσεται, καὶ αἰχμαλώτους τοὺς τ' ὀρτίνακα αἱρεσιώτας βαλέβαι· ἐπεὶ δὲ καὶ ἄλλα μὲν λαθεῖν τα χράμματα, τῆς τε χιλιαρχίας, καὶ τοῖς ἱππαρχίαις ὑπαγορεύμενος μεγάλα, ὅπως πείσειαν φῦς ἐν τῇ ῥώμῃ στρατιώτας ὑπακούειν ἀπειθῶς τοῖς ὑπὸ τοῦ Σεβήρου καλουμένοις. ἐκπέμπει δὲ καὶ δῆλον, δῆς κελεύει τὰ μὲν ὅπλα αὐτοὺς ἡσταλιπεῖν ἐν τῷ στρατοπέδῳ, πάντας δὲ ἐξελθεῖν ἀφλωκῷ χάματι. ὡς δὲ ἐώθασι, θύοντος, ᾗ ἑορτάζοντος Βασιλέως προτεμπούσῃ, ὁμόσαι τε εἰς τὸ σεβήρου ὄνομα, καὶ μετ' ἀγαθοῦ ἐλπίσων ἐλθεῖν, ὡς μέλλοντας τὸν Σεβῆρον δορυφορήσειν. πιστεύσαντες δὴ οἱ στρατιῶται τοῖς ἐπισταλμένοις, πειθόντες τε ὑπὸ τῶν χιλιαρχούντων, τὰ μὲν ὅπλα ἡσταλιπόντες πάντα· αὐτοὶ δὲ ἐν μόνοις ταῖς τωμπακαῖς ἐωθῶσι σκευοφορούντες, ἐπείγοντο· ἐπεὶ δὲ πρὸς τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Σεβήρου ἐγένοντο, ὑπέλαθόν τε ἀφικόμενοι εἰς τὸ πλέον, οὕτως αὐτοὺς ὁ Σεβῆρος ἐκκλεῖσαι κελεύει, ὡσ δὴ πλεῖστοι ὄντες, καὶ προσαγορεύσων. ὡσ δὲ αἰκλησθέντα αὐτὸν ὧδε τὸ βῆμα, προσῆλθον ὁμοθυμαδὸν ὠφυμόσαντες, πάντα σὺν φῶ ἐνὶ σωματι συλλαμβάνοντα. προέρχετο γοῦν τῷ τοῦ Σεβήρου στρατῷ, ὁπηνίκα αὐτοῦσιν, εἰς τ' Βασιλέα ἀποβλέποντες, μετέωρόν τε τὴν γνώμην ἔχοντες, κυκλώσασθαι αὐτὸν πολεμίῳ νόμῳ, καὶ πεζώσασθαι μὲν, ᾗ πανταχόθεν μάχεσθαι, σωέχειν ἡ, μὴ φθορεῖν φράξαντας ἐν κύκλῳ τοῖς ὅπλοις· πάς τε διακολίασ, μὴ τὰ δόρατα ἐπισείειν, ὡς δὲ τῷ ζωῦται. γυμνάζεσθαί τε πρὸσ

BIBLIOTECA N.Z. ROMA VITTORIO EMANUELE

ὠπλισμένους, καὶ ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς μὴ μάχοιντο· ἐπεὶ δὲ αὐτοὺς ὧς ταῦτα συγκυβεύοντας ἐν τοῖς ὅπλοις, δορυαλώτους ἔλαβε, μεγάλῃ βοῇ, καὶ ξυμπεσὼν τῷ πνεύματι, ἔλιξε πρὸς αὐτοὺς φιάλῃ,

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΣΕΒΗΡΟΥ.

Ὅτι μὲν ὑμῶν καὶ σοφίᾳ πρέπουσι ἐσμὲν, καὶ λογάδες στρατοῦ, καὶ συμμάχων πλήθει, ἔγωγε ὁρᾶτε· εἰ δὲ καὶ φθονοῦ ῥᾳδίως, καὶ ἀκοντίζειν ἀκριβῶς ἐστὲ δι' ἐμοί, τί τοῦτ' ἐγὼ ὑμᾶς σφᾶσιν θελήσω, καὶ πρόκλησιν ἤδη τύμπανα τῆς ὑμετέρας ἐξουσίας· ἐμοὶ οὖν ὑμᾶς πρὸς τὰ τε πολεμικὰ τιμωρίαν ζητεῖτε, οὐδ' ἔστιν ὑμῖν εἰπεῖν τὴν ἐπιτηδειοτέραν ἀφορμὴν τῶν προκειμένων· ἐμοὶ δὲ πρεσβύτῃ, καὶ βασιλέα χρηστὸν, ὃν ἐγὼ σώζω, καὶ δορυφορῶν, ἐφορᾶτε· τὴν ῥωμαίων ἀρχὴν ἐνδέχεται οὕτως ἀεὶ, ὡς καὶ οἱ πρόγονοι ὑμῶν διὰ ἀσφάλειαν ἑαυτοῦ ἐκτήσαντο, ὑμῖν δὲ ἀγένειαν ἐπιδέξασθε, ταύτην αἰσχρῶς, καὶ ἀτίμως, ὡς τοῦ τυχόντος ἰδιώτου κλοπήν, ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάξασθε. ἀλλ' οὐδ' αὐτὸν, ὃν οὕτως ἀρχόντα εἵλεσθε, φυλάξαι, ἢ σῶσαι, ἠθελήσατε. ἀλλ' ὅμως δὲ προὔδώκατε· ἐμοὶ δὲ πολιτεύομένῳ δὲ ἁμαρτήματά τε, καὶ τολμήματα, μυρίων ἄξιά ἐστι θανάτου, ὧν τις ὀφείλει δίκαιος ἄξια τιμωρίαν, ἐστί. ἀλλὰ τί μὲν χρὴ παθεῖν ὑμᾶς, ὁρᾶτε. ἐγὼ δὲ φείσομαι μὲν ὑμῶν, ὡς μὴ φονεῦσαι, οὔτε τὰς ὑμετέρας χεῖρας μιάνασθαι· πειθοῖ μήτε ὅσιον, μήτε δίκαιον, ἔτι βασιλέα ὑμᾶς δορυφορεῖν· καὶ εἰς τὸν ἔρκτην ἀσυβώτας, καὶ ἰμωφλίῳ, καὶ βασιλικῷ εἵματι τὰς δεξιὰς μαφίασται, τὴν τε πίστιν, καὶ τὸ ἐχέγγυον τῆς φρουρᾶς προδόντας. τὰς δὲ ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα, σῶον τῶν ἐμῶν φιλανθρωπίαν ἕξετε· οἷς τε περιλήψομαι ὑμᾶς στρατιώτας, καὶ λύσω ἀπὸ ζώσαί τε ὑμᾶς, καὶ ἀπὸ δύζαντας, ἐπὶ πᾶσι τοῦδε ἐπιδεῖσθαι ἐθέντας στρατοπεδεύσω, γυμνοὺς ἀποπέμπειν· παρεγγέλλω τε ὑμῖν, ἀπείρατος ὡς ῥᾳδιουργίαν τῆς ῥώμης· ἀπειλῶ, καὶ δόμυμαι, καὶ προκηρύσσω κολασθήσεσθαι κεφαλικῶς, εἴ τις ὑμῶν ἐντὸς ἑκατοστοῦ σημείου ἀπὸ τῆς ῥώμης φανείη. ταῦτα κελεύσαντος αὐτοῦ, προσορμήσαντες οἱ λιμνικοὶ στρατιῶται, τά τε ξιφίδια περιαίρουσιν αὐτῶν, ἃ παρεφόρουν τῷ ἀργυρίῳ, καὶ τῷ χρυσῷ εἰς πομπὴν κεκοσμημένα· τάς τε ζώνας, καὶ τὰς ἐσθῆτας, καὶ αὖ τὴν σύμβολον ἕβδομον στρατιωτικὴν, ἀφαρπάσαντες, γυμνοὺς ἐξέπεμπον· οἱ δὲ, ὑπεῖκον προκαθημένοι, καὶ σοφίσματι ἁλωκότες· τί γὰρ ἐνῆν δρᾶσαι, γυμνοῖς πρὸς ὡπλισμένους, καὶ ὀλίγοις πρὸς πολλούς; ἀπέπεσον δὲ ὀλυρόμενοι· καὶ ὑγιαίνων μὲν οὐδεὶς ἐσωθήσεσθαι πιστεύων, μετὰ γνώσεως δὲ ἐὰν τῷ αὐτόματον ἐλθεῖν, αἰσχρῶς, καὶ ἐφυβρίσεως ἁλωκότες. ἐκέχρητο δὲ καὶ ἄλλῳ ὀξεῖ ξένῳ σοφίσματι. ἁλιὰς γὰρ μὴ ἅρα μεθ' ὃ ἀποζωσθῆναι, ἐν ἀπογνώσει γενόμενοι, αἰσχρᾶμωσιν ἐὰν τὸ στρατόπεδον, καὶ τὰ ὅπλα αἰκάλεσαι, προὔπεμψε λογάδας ἐπὶ πλείστους, ὅσους γενναιοτάτους ἐπίστατο, δι' ἑτέρων ὁδῶν, καὶ ἀζώστων, ὡς λαθόντες τὸ στρατόπεδον, ἐπεισέλθοιεν αἰσχρῶς κοὐδὲν, καὶ τὰ ὅπλα καταλαβόντες, ἐπίοιεν, ἀπὸ κλείσαντες αὐτοὺς· δίκην μὲν δὴ ταύτην ἔδοσαν οἱ τοῦ Γορτύνιος φονῆς. ὁ δὲ αὐθὴρ, ζῶν παντὶ τῷ λοιπῷ στρατῷ ὡπλισμένῳ, ἐς τὸν ῥώμην ἀφικνεῖται, ἔκπληξίν τε, καὶ βίος ἅμα ἐφ' ὁδοῦ ναυσί, τοῖς ῥωμαίοις ἐνέβαλε, τοῖσ δ' ἄλλοις τε πολεμίοις τε, καὶ δὴ τυχοῦσιν ὁρᾶσθαι· ὁδὲ δῆμος, καὶ ἡ σύγκλητος, δεδιφοροῦντες, ὑπεδέχοντο, πρῶτον αὐθρώπων, καὶ βασιλέων αὐτοκράτορα τε, καὶ ἀκριβῆ τὸν σωτῆρα κοσμοκράτορα· πάντα γὰρ ἐν αὐτῷ ἔβαινε μάζιστο. μάλιστα δὲ ἀγχίνοια τῆς γνώμης· ὃ, τε τῶν πάντων γενναῖον, καὶ τὸ εἰς τὰ ὁλμώμενα ἅμα τῷ βαρβαρικῷ δεῖλαι. ἐπεὶ τοίνυν ὁ, τε δῆμος αὐτὸν ὑποδεξάμενος δυθύμησεν, ἥ τε σύγκλητος δὴ ταῖς τῶν πόλεων ἐσόδοις προσηγόρευσε, αἰνέλθων ἐς τὸ τοῦ Διὸς τέμενος, καὶ θύσας, ἔν τε τῷ λοιπῷ ἱδρύσατο βασιλικῷ καλλιδρύσας, αὐθέλθεν ἐς τὰ βασίλεια· τῇ δὲ ἐπιούσῃ καθεδεῖσθαι ἐς τὴν σύγκλητον, λόγους ἐπήκοος πάντων, καὶ χρεῶν ἐλαττόνων μεσοῦσ' ἐποιεῖτο πρὸς πάντας, καὶ κοινῇ, καὶ ἰδίᾳ δεξιούμενος, λέγων ἔνθεν μὲν ἔκδικος τοῦ Γορτύνιος Φόνου, τὴν δ' ἀρχὴν παρείξειν, καὶ ἔσεσθαι ἀριστοκρατέσ· μήτε δὲ ἄκρατόν τινα φοβεῖσθαι, ἢ δημοθύτου, μήτε συκοφαντοῦντος αἰρεῖσθαι, ἀλλὰ βαρυτάτην ὕβρεμονίαν τοῖς ἀρχομένοις παρίξειν, καὶ πάντα πράξειν ἐς ζῆλον τῆς Μάρκου ἀρχῆς· ἔξειν δὲ τοῦ Γορτύνιος οὐ μόνον τολμήματα, ἀλλὰ καὶ τὴν γνώμην. τοιαῦτά τινα λέγων, ὑπηγάγετο τοὺς πολίτους εἰς εὔνοιαν, καὶ πίστιν, ὧν ὑπῆρχε τὸ ἥσσον δὲ πόθῳ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ γνωριζόντων αὐτὸν ζόου, οἱ προὔλεγον λανθάνοντες, ὅτι ἀρᾶ εἴη αὐτῷ τοιοῦτός τις, καὶ μιᾷ τύχῃ ἐσώσθαι πράγματα· ἐξαπατᾶσθαί τε, καὶ προσποιήσασθαι πᾶν ὁτιοῦν, ἱκανώτατός ἐστιν αὐτοῦ, καὶ τὸ χρεωλύτης, καὶ τὸ λυσιτελὲς αὐτῷ, ὅσῳ ἐγγὺς καὶ ἥδιον ἐλέγετο. ἐπιτελέσας οὖν ὀλίγους χρόνους ὁ Σεβῆρος ἐν τῇ ῥώμῃ, καὶ νομὰς ἐκδιδοὺς τῷ δήμῳ, μεγαλοφρόνως τε ἐπετέλεσας,

ἐπιτελίσας, φῶς τε σρατιώτας πολλὰ δωρησάμενος, καὶ τοὺς ἀκμαιοτάτους ἐπιλεξάμενος, ἵς τὸ δορυφόρους εἶναι τῆς βασιλέως τάξεως, ὃν νῦν αὐκαλῶ ὑπείληφε. ἔτι γὰρ μέλλοντος, καὶ ὑπὲρ ἀξίαν τοῦ Νίγρου, τῇ τε αὐτοχείρι ἐνδυφῶντος, ἐπισῆναι μὴ δὲ προσδοκώμενος ἤθελεν, ὅπως ἀπαρασκεύου αὐτὸν λάβοι, τούς τε οὖν σρατιώτας ἐκέλευσε παρασκευάζεσθαι πρὸς τὴν ἔξοδον· σωτικρότει τὸ τῇ παντοχόθι σρατεύματι ἐκ τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν πόλεων, καὶ εἴσω μέχρι πομπηΐου, καὶ σρατεύων· εἴ τί πη ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ τοῦ σρατιωτικοῦ λείψανον κατελθὸν ὑπὸ θράκης, ἐκέλευσεν αὐτῷ συντυχεῖν. ἐξάρτυσε δὲ καὶ στόλον ναυτικόν· καὶ πάσας τὰς κατὰ Ἰταλίαν ἐπὶ τῶν πολεμίων πληρώσας, ἐξέπεμπε· πολλή τε αὐτῷ, καὶ παντοδαπὴ δυνάμις, μήσῳ τάχει ξυνεσκεύαδε· ἦλθε γὰρ οὐ μικρᾶς δυνάμεως δρόμους πρὸς πᾶσαν τὴν αὐτοκρατορίαν ὑπερβολὴ δυρόωσι τὰ Νίγρου φρονοῦσι, τὰ μὲν δὴ πρὸς τὸν πόλεμον, εὐτυχέως οὕτω ἐπέζει. ἄτε δὲ ἀνὴρ προμηθὴς τε, καὶ τόφωι, ὑπὸ πᾶσι τὴν ἐν βριτανίᾳ δυνάμει, πολλῷ τε οὔσῃ, καὶ μεγίσῃ, αἰσθόμενος τε μαχιμωτάτων ἄρχειν δ' αὐτῆς πάσης ἀλβῖνος, αὐτὸς μὲν γένος, τῷ ἐκ συγκλήτου δὲ παζισῶν· ἐν πλούτῳ δὲ, καὶ ξυφῇ, ἐκ πατέρων ἀναφέρων· ἔτι τε οὕτω ἠθέλησεν ὁ σεβῆρος, σοφίσματι προλαβὼν ἀπειώσαζ, μή ποτε αὖθις τοιαῦτα ἐπιχωρίσματα εἰς βασιλέως ἐπιθυμίαν, θαρρῆσαι ὑ πλούτῳ, καὶ γένει, δυνάμει τε σρατοῦ, γνώσει τε τῇ παρὰ ῥωμαίοις, ἐπιβῆται τοῖς πράγμασι, καὶ νῦν ῥώμην οὐ πολύ τι ἀφισῶσιν, ἐκείνου κατὰ τὴν αὐτοκράτορος, ὑπὸ ποιήσεται· τιμῇ τέτε προαποίῳ φιλιάζῃ τὸν αὐθρωπον, καὶ ἄλλως μὲν, ὅτι τὴν γνώμην χαῦνον, καὶ ἀπλοϊκὴν τύραν, τό τε δὴ τὴ πολλὰ δὴ σρατηγήσαντι ὁμόζυγι τῷ σεβήρῳ πιστεύσειν· καίσαρα δὲ αὐτὸν ἀποδείκνυ, φθάσας αὐτοῦ νῦν ἐλπίδα, καὶ νῦν ἐπιθυμίαν τῆς τῆς ἐξουσίας κοινωνίας. ἐπιστέλλει δὲ αὐτῷ φιλικώτατα γράμματα δῆθεν, ἱκετεύων ἐπιδοῦναι αὐτὸν εἰς τὴν τῆς ἀρχῆς φροντίδα· δεῖσθαι γὰρ αἰσθόμενος δύγκους, καὶ τοιούτου, τήν τε ἡλικίαν ἔτι ἀκμάζοντος, αὐτὸν δ' ὅτι πρεσβύτην, καὶ ὑπὸ νόσου αὐθεῖ πόδος ἐνοχλούμενον, πῶν τε παίδων αὐτῷ ὄντων πάνυ νεπίων. οἷς πεποίσας ὁ ἀλβῖνος, τὴν τιμὴν ὑπεδέξατο ἀσπασίως, μεγαπόσας αὖθις μάχας, καὶ κινδύνου, λαβεῖν ταύτας, ὧν ὠρέγετο· ὁ δὲ σεβῆρος καὶ πρὸς νῦν σύγκλητον τὰ αὐτὰ αἰνιγμῶν, ὡς αὖ μᾶλλον αὐτὸν εἰς πίσιν ὑπαγάγοιτο, τοιαῦτά τε αὐτοῦ κατῆνεσε ἐπέζειε, καὶ αὐσηρότατον αἰτασίαις, ταῖς τε λοιπαῖς τιμαῖς, τὴν δυθεῖσαν χάριν ἐπισώσειεν, ἐπεὶ δὲ αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν ἀλβῖνον δὴ σοφίσματος ἔσχε, οὐδέν τι δέος ἔτι ἀφ' ἑαυτοῦ ἐποιήσατο, τό τε Ἰλλυρικὸν σράτευμα ξὺν αὐτῷ πᾶν ἔχειν, διανοεῖσθαι νομίζων πάντα λυσιτελῶς τῇ ἐαυτοῦ ἀρχῇ, ὧδε τὸν Νίγρον ὑπεῖγετο. τῆς μὲν οὖν ὁδοῦ πορεύεσθαι τὸν σαθμὸν, καὶ τὰ καθ' ἡμέραν πάντα λιχθέντα, καὶ σπουδὴ θεῖα προνοίᾳ δύξειεν, πολλάκις φανῆναι, χωρίς τε ἕκασα, καὶ παρατάξεις, καὶ τὸν τῶν ἐκατόρωθεν πόσον τὸν αὐτὸν μὲν σρατοπεδοῦντα ἐν ταῖς μάχαις, ἰσοφεύειν τε πλεῖον συγγραφεῖσ', καὶ τοῦ πατὰ μέζω, πλατύτερόν σωι τάξαι, ὑπόθεσιν ποιούμενον πάσης τῆς πραγματείας, τὸν σεβήρου βίον· ἐμοὶ δὲ σκοπὸς ὑπάρχει, ἐν τῶν ἐδοκιμηκότα πράξεσι πεπλῶσθαι, ἃς αὐτὸς διδα· τὰ κορυφαιότατα τοίνυν, μὴ ξυνπέλασαι ἔχοντα τῶν κατὰ μέρος πεπραγμένων σεβήρῳ, ἐν οἷς ἐξῆς διηγήσομαι, δόξει οὔτε πρὸς χάριν εἰς ὕψος ὑβαίρων, ὡς-πὴρ ἐποίησαν οἱ κατ' ἐκεῖνον γράψαντες, οὔτε πα ραλείπων, εἴ τι λόγου, καὶ μνήμης ἄξιον.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΜΑΡΚΟΝ Β'ΑΣΙΛΕΙΑΣ, ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ὁ μὲν δὴ Πρόκλος τέλος, καὶ Ἰουλιανοῦ ἡθαίρισε, ἥτε Σιβύρα ἐς τὸν
ῥώμῃ ἄρξας, ἥτε ὡδὶ Νίγρου ἔξοδος· ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματι δὲ
9 δήλωται. ὁ δὲ Νίγρος, ἐπεὶ ὑγιάλω αὐτῷ μηδέν τι τοιοῦτον προσδεχομένῳ,
καὶ τελεφῶς μὲν τὸν ῥώμῃ ὁ Σεβῆρος, ὑπό τε τῆς συμβολῆτου αὐτοκρά-
τορα ἀναρρηθείς, ἅτων ἡ πάντα ἐπ' αὐτὸν τὸν Ἰλλυρικὸν στρατὸν, πεζόν τε,
καὶ ναυτικὸν ἀθρόαν ἄγων, ἐν μιᾷ ταραχῇ ὢν· διέπεμπέ τε καὶ
ἔθνη πρὸς τοὺς ὑγουμένους, τάς τε ἐσόδους πάσας, καὶ λιμένας Φυλάττεσθαι κελεύων·
ἔπεμπε δὲ καὶ πρὸς τὸν βασιλέα παρυσίων τε, καὶ ἀρμάτων, καὶ ἀζίωσιν, συμμάχους
αὐτῶν. ὁμοῦ δὲ ὧν ἀρμάτος, ἀπειρέατο μᾶλλον τῷ συμμαχήσειν, ἀγαπητὸς δὲ τὰ ἐς αὐτὸν Φυ
λάξειν, ἤδη προσόντος Σεβήρου. ὁ δὲ Παρθυαῖος ἐπιστέλλει ἔφη τῆς σπουδάσειν, δηλήσειν
ἀθρόᾳ ἴζειν· οὕτω γὰρ ἔωσιν, ὁ πόλεμος αὐ διὰ τῆς στρατὸν συλλέγειν, τῷ μὴ ἔχειν μισθοφόρους,
καὶ σωτῆρος στρατιώτην· ἀζίωσι δὲ ἅλθοι αὐτῷ πρόπαν σύμμαχοι, πέμπεσθαι Βαρσα-
μίου, ὃς τῶν τότων ἐβασίλευε· τὸ δὲ λοιπὸν στρατιωτικὸν ἥροιζε ἐκ τῶν ἐκεῖ στρατοπέ-
δων πᾶν. πολίτευσι δὲ καὶ τῶν ἀμοτῶν τῆσ αὐτοχείρας μάλιστα τὸ κουφότητος παύσειν,
καὶ τῆς πρὸ τὸν Νίγρον αὐτονομίης, ἐπίδοσαν αὐτοὺς ἐς στρατείαν, προπεῖσαι μᾶλλον, ἢ μ
πείρᾳ ἔζειν ποιοῦντες· ἐκέλευε δὲ καὶ τοῦ ταύρου ὄρους τὰ στενὰ, καὶ κρημνώδη, διαφράξ
τε θαι γυναίοις τείχεσί τε, καὶ ὀρύμασι, πρόβλημα ἰσχυρὸν νομίζων τῶν ἐν τῇ αὐτολῇ
ὁδῶν, τὸ δύσβατον τοῦ ὄρους. ὁ γὰρ ταῦρος μέχρι ὧν ἡμεπαδικίας, καὶ κιλικίας, δια-
κείρεται τε τῇ ἀρκτῳ, καὶ τὰ τῇ αὐστολῇ ἔθνη προσκάμπτει. προῦπεμέ τε καὶ στρατιὰ
προπαταλαμβάνειν τὸ βυζάντιον, πόλιν τὴν ὡδὶ θρέψασ, μεγίστην τότε, καὶ βασίλεια,
πολλά τε ἀνδρῶν, καὶ χρημάτων ἀκμάζουσαν· κλιμὰξ γὰρ ὡδὶ τῷ στενοτάτῳ τῆσ προπον
τίδος πορθμῷ, προσόδοις τῆσ αἰχθαλάσσης, τελῶν τε, καὶ ἀλείας, μεγάλως ἀφελεῖ-
ται τε πολλῷ, καὶ βασιλεύσασα κεκτημένη, ἐξ ἑκατέρων τῶν στοιχείων, πλεῖστα ἐκφέρουσα.
ἦν τε πλῶ οὖσαν ἀναστατοῦν, ὁ Νίγρος προσκαταλαβεῖν ἐθέλησε, καὶ μάλιστα ἐλπίζων
ἀνόσθαι κωλύειν πλῷ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐς τὸν ἀσίαν κατὰ τὸν πορθμὸν διάβασιν· πρὸ τε-
τείχιστό τε περαίᾳ τε, καὶ μεγίστῳ πόλις τείχει, πεποιημένῳ μυλίου λίθου, ἐς τὸ ἀστα-
τον ἀρχασμένου, τοσοῦτο τε σωμφέρᾳ, ᾗ κῃ μόνοι, ὡς μηδὲν ἐθέσθαι τὸ ὄρος σωθῆναι,
ἐὰς ἡ λίθου πᾶν τὸ ποιῆαι. ἔτι τοῦ καὶ νῦν τὰ μέσοντα αὐτοῦ ὀρύσσειν, μὴ λείπεσθαι ἰδού
τι, θαυμάζειν ὅτι καὶ τὸν τεῖχον τῶν τὴν ἀρχὴν κατασκευάζειν τοῦτον, καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν
ἔργων ἀνακρινόντων· ὁμοῦ δὴ Νίγρος ἅτως ἐξήρτυε τὰ κατ' ἀσίαν τὸν πορθμὸν ἑστάτα, μὴ ἀσφα
λίστατα, ὡς φέτο. ὁ δὲ Σεβῆρος, ὡς ἔνι μάλιστα, σὺν τῇ στρατιᾷ ἐπείπετο, μηδὲν ῥᾳθυμίᾳ, μὲ
δ' ἀκαπαύλοις χρώμενος· μαθὼν δὲ τὸ ζυζάντιον προκατειλημμένον, καὶ ἀσμένως ὑπερώντα τε
τειχισμένον, ὡδὶ κύζικον τὸν στρατὸν ἐκέλευσε διαβαίνειν· ὁδὸν τῆς ἀσίας ὑγούμενος λιμένι
αὐτὸς, ᾧ πρὸ ὁρμεῖτο καὶ στρατηγὸς ὁ Νίγρος ὑγκεχειρώκει, μαθὼν ἐπόρτα τὸν Σεβῆρον
στρατὸν, πρὸ ὡδὶ κύζικον καὶ αὐτὸς ἐξάπτερ, ἅτων τε στρατιὰ πᾶσαν, ὡς αὐτὸς σωφέλε-
κτο, καὶ ὡς ὁ Νίγρος ἐπεπόμφει· ὡς δὲ σωίσαλτο ἑκατέρωθεν τὰ στρατεύματα, μάχας
καρτερὰς γίνεσθαι κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία, καὶ κρατεῖν τὸ Σεβῆρον στράτευμα· φυγήν τε πολλῶν,
καὶ δουλὴν, καὶ φόνους πολλοὺς τῶν τοῦ Νίγρου στρατιωτῶν γίγνεσθαι, ὡς τῶν μὲν αὐτοκρά
τορικῶν, ὧν δέκα θρεῶσαι πρὸ ἐλπίδα, τῶν δὲ Ἰλλυριῶν, ἐπιφέρεσθαι. Φασὶ δή τινες προσδε-
βλῆσθαι τὰ Νίγρου πράγματα ὑπὸ Λιμβιλιανοῦ, βιβλίων ἐν ἀρχῇ διαφθαρῆναι· διηγεῖσθαι
δὲ λέγουσι τῆς τοιαύτης προφάσεως τὸν Λιμβιλιανὸν πρὸ αὐτίαν. ὁμοῦ γὰρ, Φθονοῦντα
τῷ Νίγρῳ ἐπιβουλεύσαι, ἀγανακτοῦντα ὅτι δὴ διάδοχος αὐτοῦ γενόμενος τῆς ἐν συρίᾳ
ἀρχῆς, ἐμέλλεν ἔσεσθαι κρείττων ἄτε βασιλεύς, καὶ διαδόχης. οἱ δὲ Φασιν αὐτὸν αἰσθανεσθῆ
ναι τῶν τοῦ Νίγρου παρασκευῶν, ἐπιστελλάντων, καὶ διηγόντων τὰ καθ' ἑαυτῶν σωτηρίας· ὃς ἐν τῇ
ῥώμῃ ὢν ὁ Σεβῆρος, συλλαβὼν, ἔσχεν ἐν Φρουρᾷ. ἐχρήσατο γὰρ καὶ τούτῳ σοφίσματι προ
μυθεστάτῳ· ἔθος ἦν τῷ κομμόδῳ κατέχειν τοὺς παῖδας τῶν ἐς τὰ ἔθνη πεμπομένων ὑγε
μόνων, ὡς ἔχοι ὅμηρα τῆς τε εὐνοίας αὐτῶν, καὶ πίστεως. ἐκέλευε τοίνυν ἔσεσθαι ὁ Σεβῆρος,
ἅμα τῷ βασιλεῖ ἀναλιχθῆναι, τὴν τοῦ Ἰουλιανοῦ ἐπὶ πρᾶξιν τοὺς, πέμπεσθαι λάθρα, ἐξ Φρυ
γίας ἔχοντας παῖδας αὐτῷ τῆσ ῥώμης ἐκκλησιάστας, μὴ εἶναι ἐν ἑτέρου ἐξουσίᾳ· αὐτὸς
δ' ἅμα τῇ τῆς ῥώμης ἐπιβῆναι, συλλαβὼν πάντας τοὺς τῶν ὑγεμόνων, ἢ τῶν ὅ, τι δὴ
πρακτόντων κατὰ τὸν αἰσθολῶν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν, Φρυγίας δοὺς, ἔχειν αὐτῷ,
ὅπως ἂν τοῦτο τῆς τῶν παίδων ἐπιστασίας ὁ ὑγεμὼν τὰ Νίγρου προσλάβοι, ἢ μέσος πε

ὡδὶ

ὧδε τῆσ πρὸσ ἑκάτερα διαφορᾶσ, φθαζοῦσι πολλοὶ παθεῖν, ὅτι τῆσ τῶν πολιτῶν εὐμενείασ, ἣ σῴζουσιν οἱ νόμοι, ἐφιέμενοι τοῦ κρείττονοσ ὡσ ἄνισοι ἐδιώκοντο, καὶ νῦν ὁτιοῦν τοιοῦτο οἱ μὲν, πρὸ τῶν ὑπαρχόντων τῆσ αὐξήσεωσ οἱ δὲ, πρὸ τῶν ἐλπιζομένων τε, καὶ ἀσεβεῖσ, φθάζει. Ἡ λοιπὴ δὲ τῶν ῥητόρων πολυπραγμοσύνη, ἐπὶ τὸν Σεβῆρον τραπομένη, παρεκινδύνευε μὲν τὴν κυβερνητικὴν χώραν, διαβᾶσα τὸ μὴ βιωτὸν ἄμορφον οὖσαν, ἢ πείσεσθαι ὧν δὶ ἑτέρων ἁμάρτησ ἔπασχον· ἀλλὰ τὸ μὲν ἐκείνων γηράσαντοσ, καὶ παρ' ἀλλήλοισ σωφρονεῖσθαι, μακρὸν δόσιν ἀδάλαστα, καὶ ῥωμαίοισ δύλῳ χειρίσασθαι. Ἡ δὲ πάλησ ὄσῳ, τοῦ ζύλου, καὶ Φόβου, μετῆλθεν, ἐσ τοσοῦτο μᾶλλον ἀκμαζούσησ πόλεωσ· καὶ μὴν οὔτω μὴ βιῶσιμα, οὔθ' ὑπὸ μᾶσ τὰσ εἰκῆ, καὶ μάτην ἀκμαζούσασ πόλεισ· καὶ τοῖσ ἐπὶ τοῦ Σεβῆρου γενομένοισ, καὶ τοῖσ ἐφεξῆσ ἐπιμένουσι, τὴν τε σφαιρικὴν ὑπὸ πεδὶ χρόμενοι, καὶ πολύτα παιρίζειν ὑπὲρ τοῦ μέτρου· ἐπιφανὲσ δὲ, ἢ πρὸσ ῥωμαίοισ μίσοσ, τοῖσ αὐτοῖσ ἐφρόνουσι, καὶ τοῖσ ἀπὸ τοῦ Νίγρου, φερομένη βιαίωσ. Ἐκ γὰρ τῶν ἐπὶ τοῦ Νίγρου πρὸσ αὐτοὺσ, ἀφ' ὧν ἐσ τὴν πόλεωσ ἀνάστασιν ἐγένοντο, ἀσεβημάτων, ἐσ τὸν Σεβῆρον ἐπὶ τὸ ἀμύνασθαι, καὶ τὸ τιμωρήσασθαι, ἐπὶ τὸ ἀπολέσαι τοὺσ ἐκείνου φονέασ, ἐπὶ τὸ ἀνασῶσαι τὴν ἐκείνου μνήμην

ἐν τῶν ροι, ὧδέ πη λιπόμενοι ὑπείκειν. ὁ δὲ Νίγρος μαθὼν τὰ συμβαίνοντα, πολλῷ σπουδαιότερα ἐφρόνησε, πολλῷ ἄπειρον μάχης, καὶ πόνων, μᾶλλον ἀσυνήθης ἢ ὡραίων ἐγένετο. πολὺ γάρ τι πλῆθος, καὶ ῥώμη πᾶσα ἡ πολλαπλασίων ἐκείνων ἐστὶ σπουδαιοτέρων, καὶ ἐν ὑποδοχῇ αὐτοῦ κίνδυνον, ἐπίστωσαν αὐτὸν. ὁ μὲν οὖν πρόσθεν μόνον σπουδαίων, ὑπῆρχεν αὐτῷ· τοῦ δὲ ἐμπείρου, καὶ γυμνασίου, πολὺ τῶν ἐλλυριῶν ἀπέλιπον. σωφρόνως δὲ ἐκατέρωθεν ὁ σπουδαίος ἐστὶ καὶ τὸν ἀσπιδοῦ καλούμενον κίνδυνον, πεδίον, πλάτος τε, καὶ ἐπομένως. ᾧ περίκειται μὲν λόφος εἰς διάζωσμα. αἰπαλὲς δὲ ὧδέ βαλβίσεως μέγιστος ἐκτείνεται, ὥς τοῦ τῆς φύσεως ἔργα ἐμφανίσαι στάδιον μάχης. ἐκεῖ φασι καὶ σπαρῆναι ἀλεξάνδρῳ πολὺ ὑστάτην, καὶ μεγίστην μάχην συμβαλόντα, ὑπὲρ ἧς τινάς τε, καὶ ἀλῶναι ὑπὸ τῶν ἀρκτώων ἀνδρῶν, καὶ ὑπό τε τοῦ αἰσθανομένου τὸν λόφον, καὶ δέος μὴ τῆς νίκης ἐκείνης, πόλις ὧδέ τοῦ λόφου, ἀλεξάνδρεια καλουμένη· ἄχαλμά τε χαλκοῦν, ἐπὶ πολὺ προσηνέγκαιο ὁ τόπος Φιλ· σωφρόνως δὲ καὶ τῶν γραφόντων τοῦ Σεβήρου τε, μὴ Νίγρα, μὴ πολὺ σωθῆναι μόνον κατ' ἐκεῖνο γενέσθαι τὸ χωρίον, ἀλλὰ καὶ τὴν τύχην ὁμοίαν τῇ τύχῃ. αἱ πεζέταιροι πολυσάμενοι γάρ ἐκατέρωθεν περὶ ἑαυτοῦ πᾶσαν τῆς νυκτὸς οἱ φρουροῦσιν ἐκάτεροι, καὶ δεῖ διαγρηγορέναι τοῦτο, ἅμα ἑλίφ αἰθρίᾳ, ἐπ' ἀλλήλους ἐπέγειρον, παρορμῶντων ἑκατέρωθεν τῶν στρατηγῶν· προθυμία δὲ πᾶσα αὐτοῖς ἐπῆν, ὡς ὑπὲρ λοιπῆς, καὶ τελευταίας ἐκείνης μάχης, κἀκεῖ τὴν τύχην διακινούσης ἐν βασιλέα. ὧδέ πολὺ δὲ αὐτῶν διαγωνισαμένων, πολλοῦ τε ἐργαθέντος Φοίνου, ὡς καὶ τὰ ῥεῖθρα τῶν διὰ μέσου πλήκτραμῶν ῥέοντων αἵματος πλέον, ἢ ὕδατος, καταχθῆναι ἐς θάλασσαν, ὥσπερ τῶν αἰσθητῶν γίνεται. ἐκβιασάμενοι δὲ αὐτοὺς οἱ ἐλλυριοὶ, τοὺς μὲν, ἐς πολὺ παρακαμόντων θάλασσαν πεζώσοντες, ὕβωθοῦσι· τοὺς δὲ, φύγοντας ὧδέ τοὺς λόφους, διώκοντες, αὐτοὺς τε φονεύοντι, καὶ φόλῳ πολλῷ ἄλλως αἰθρώσωσι, ὅπερ ἐκ τῶν πειρωμένων πόλεων, καὶ ἀγρῶν ὕβρισε, ὡς ἀπ' ἀσφαλοῦς τοῦ τόπου τὰ γυόμενα θεάσονται· ὁ ἢ Νίγρος ἵππῳ γυναίῳ ἐφεζόμενος, φόβῳ μετ' ὀλίγων, ἐς τὴν αὐτόχειραν ἀφικνεῖται· καταλαβὼν δὲ φόβῳ τὰ λοιπὰ δή μοι εἴ τις καταλέλειπτο, ἀμαυρόν τε, καὶ πένθους οὐ τῷ τοῦ λαοῦ, ταῖς δάκρυσί τε, καὶ ἀδελφοὺς θρηνούντων, γυόμενος οἰκτρογώσει καὶ αὐτόν, ἐκ τῆς αὐτοχείρας ἀπαλλοτρίσκει. καὶ οἵ πῃ προαστείῳ κρυπτόμενος, ὑμνοκίς τε ὑπὸ τῶν διωκόντων ἱππέων, καὶ συλληφθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. τὰ λοιπὰ μὲν δὴ τοῦτῳ ὁ Νίγρος ἐχρήσατο, μελλήσεως, καὶ βραδυτῆτος δοὺς δίκας, τὰ ἅλλα ὡς φασι γυόμενος, μὲν φαῦλος ἀνθρώπους, μήτε ἀρχῆν, μήτε διώκτης· ὁ δὲ Σεβῆρος, καθελὼν τὸν Νίγρον, τοὺς μὲν φίλους αὐτοῦ, καὶ εἴ τινες ὁ μόνον ἐκ προαιρέσεως, ἀλλὰ διὰ ἀνάγκης προσῆκτο αὐτῷ, πάντας ἀφιέως ἐκόλασε. τοὺς δὲ στρατιώτας, ὅσοι διαμαχόμενοι περὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ῥίδι τοῦ ταμοῦ, διά τε τὸ ἐκ Σεβήρα δίκαιον ἀπόντας πρὸς τοὺς βαρβάρους, πάντας ἤγαγε, δοὺς ἀμνηστίαν· φόλῳ γὰρ πολλοὺς αὐτῶν αἰσχρῶσιν ἐς τὸν ἀλλοδαπὸν, ὅπερ καὶ μάλιστα αἴτιον ἐγένετο μαχιμώτερα ἡσθῆναι πρὸς τὸν συγκλύδην μάχην ῥωμαίων, τὰ τῶν ὑπ' ἐκεῖνα βαρβάρων· πρόσθεν μὲν γὰρ τοξεύειν μόνον ἴσασιν ἐφ' ἵππου μένοντας, ἢ ἕλξιν μήτε παντελῆ φθάσαντας αὐτοὺς, μήτε τῇ δεξιᾷ δοράτων, καὶ ξιφῶν βαρβάρων κρούσαντες μάχη, κούφαισι δὲ, καὶ παρωρημέναις ἰδέαις κοσμούμενοι· τὰ πολέμια γὰρ φύγοντες, εἰς τοὐπίσω τὸ τοξεύοντες, ἱμάχοντο. τῇ δὲ Φυγαδίῳ στρατιωτῶν πολλῶν τε οὐ φαύλης τε χειρῶν παρ' αὐτοῖς γυομένων, καὶ ἐν ἐκεῖ ζίφει ἐλομένων, οὐ μόνον χρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐργάζεσθαι ὅπλα ἐδιδάξησαν· διοικήσας δὲ ὁ Σεβῆρος τὰ δὴ τῆς καταλήψεως ὡς ἄριστα, καὶ ἑαυτῷ λυσιτελέστατα, ἐδόκει οἱ δοκεῖν ὁρμᾶσθαι ὧδέ ἐν ἀξιώσει βασιλέα, ἐς τε τὸν παρόντα χρόνον διακῆσαι ἐπιπολῆς ἀμφοτέρους φιλίᾳ Νίγρον· ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ἐς ὕστερον αὐτοῖς ἦν. πρῶτον δὲ πᾶσαν τὴν ἀρχὴν ῥωμαίων ἐς ἑαυτὸν, καὶ τοὺς παῖδας μεταλαβεῖν, καὶ Σεβαιῶσαι, ἐδόκει οἱ δοκεῖν τοῦ Νίγρος ὁ χρόνος, καὶ περιττὸς αὐτῷ ὁ Αλβῖνος ὑπομένειν· ἔτι τε καὶ ἔκνουν αὐτὸν βασιλεύσαντα ὑφ' ὧν ἐβουλήθησαν, ὧν τε καίσαρος ὀνόματι πολλὰς τε μάλιστα τοὺς ὑβρίζοντας τὴν συγκλήτου ἐκλῆς ἰδίᾳ, καὶ κρύβδην ἐπιστέλλοντας αὐτῷ, ὅς τε τὴν ῥώμην ἐλθεῖν πείθοντας, ἀπόντος, καὶ ἀρχομένου τοῦ Σεβήρος· ἀρίστου δὲ οἱ δὴ παΐδας ἐκείνου μᾶλλον αὐρῆσθαι, ἅτε ἐν προγόνων δὴ γεγονότα, καὶ χρηστὸν τὸ ἦθος εἶναι λεγόμενον· ἅπερ πιθανόμενος ὁ Σεβῆρος, φασὶ μὴ δὴ θυσὶ πρὸς αὐτὸν ἔχθρας ἄρασθαι, καὶ πόλεμον ἐκφῆναι πρὸς αὐτόν, μηδεμίαν δόλου παρεγομένου αἰτίαν, παρατηρῆσαι. ἔδοξε δὲ αὐτῷ ἀπόπειραν ποιήσασθαι, ἐπιστολὰς ἀποσκιδάσασθαι λαθὼν, καὶ ὕβρεσι πάσης αὐτόν· μεταπεμψάμενος δὲν τῶν πιστοτάτους τε ἑαυτῷ τὰ βασιλικὰ γράμματα διανομίζει, δίδωσιν αὐτοῖς ἐντολὰς ἀπορρήτους, ἐ γένοιτο παρ' αὐτῷ τὰ μὲν γράμματα, δι' μοσίᾳ ἀποδιδῶναι· ἀξιῶσαι δὲ αὐτὸν ἰδιαίτερον ἀπιστάντα,

ἐπακολουθεῖν ἀπορρήτων οὐκ ἄλλων. πειθόμενοι δὲ δορυφόρων ἐρήμῳ ἐπιπεσεῖν αἰφνιδίως, καὶ φονεύσειν ἕξωκε δὲ αὐτοῖς ἡ ἀκλιτὴς ἐκ φαρμάκου, ὅπως πιὼν πεσεῖται δυνηθείς, ἢ τῶν ὁδοιπορίᾳ, ἢ τῶν πρὸς ταῖς κύλιξι χαθεὶς, καὶ ἐπισφαλεῖται αὐτῷ, ὑπὸ πλούτου τῶν πλησίον αὐτὸν φίλων, καὶ συμβουλευόντων αὐτῷ φυλάττεσθαι αὐθρακα ἀπατῶντα, σοφόν τε πρὸς ἐπιβουλὰς· διαβιβλήκεσαν γὰρ αὐτὸν ὡς πρὸς τοὺς ὑγιαίνοντας τὸν Νίγρου πράξεις· πείσας γὰρ αὐτοὺς ὀλίγων πολλῶν, ὡς προεῖρηται, προδοῦναι τὰ τοῦ Νίγρου πράγματα, μέρη δ' ἀπονεμηθῆναι αὐτῶν τῇ ὑπηρεσίᾳ, καὶ καταρρῶσαι πάντα, ἀβούλητον, ἀθέλητον αὐτοῦ τινα, καὶ πολλούς. ὃ δὴ καὶ μάλιστα ἐκ τῶν ἔργων ἐδηλοῦτο· τοιοῦτος ὁ Αλβῖνος, καὶ φρονεῖν μέζονι ἐφρόνει ἑαυτόν· οὔτε γὰρ πω αὐτῷ τῶν ἐκ τοῦ Σεβήρου ἀφικνουμένων ἄλλως προσῆκε, εἰ μὴ πρότερον ἀποδέμενος, ὅπερ περίκειτο ξίφος γραπτὸν εἴη, ἐρευνηθῆναι μή τι φέροι ὑπὸ κόλπου. ὡς δ' ἦν ἀφίκοντο οἱ τοῦ Σεβήρου ἀγγελιαφόροι, τά τε γράμματα δημοσίᾳ ἀνεγίνωσκε, ἐξίεσαν αὐτὸν ἀποστάντα, ἑπακολουθεῖν πειρᾶν ἀποβρήτων, ὑπὸ πλούτου ὁ Αλβῖνος, συλλυφθῆναι καλῶς αὐτοῦ· ἰδίᾳ τε Γαβιανίᾳ, πᾶσαν μαθεῖν πρὸ ἐπιβουλῆς. καὶ τοὺς μὲν, ἠγάλλετο. αὐτὸς δ' ἤδη ὡς πρὸς ὁμολογούμενος ἐχθρὸν παρεσκευάζετο· γνοὺς δὲ ταῦτα ὁ Σεβῆρος, ἧπερ πάντα μὲν ἐκ μιᾶς μοίρας πράττων, ὀργῆς δ' ὕπεστιν ὡς φύσει, οὐκέτι πρὸς ἔχθραν ἐκρύπτετο, ἀλλὰ συγκαλέσας πάντα τὸν στρατιωτικὸν, ἔλεξε πρὸς αὐτοὺς τοιάδε,

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΣΕΒΗΡΟΥ ΚΑΤΑ ΑΛΒΙΝΟΥ.

» Μήτε καυφόητα πάντες ὑμεῖς ἐμοῦ, ὅσον οὐδὲ πρὸς ἐπιπραγμόνους ὑμῖν ἐγκαλέσω, μήτ' ἄπιστον, καὶ ἀγώμονα πρὸς τὸν ἐμὸν οἶκον φίλοι ὑγιαίνω· τὰ μὲν γὰρ παρ' ὑμῶν πάντα, » ὑπῆρξεν αὐτῷ βεβαίως βασιλείας κοινωνίᾳ, πράγματος, οὗ μάλιστα καὶ ἀλλοφύσι » γνώσεις μεταλήψεσθαι· ὃ δὲ ἐμοὶ μήτε ὑμᾶς ἐχειροτόνησα, τοῦτ' ἐγὼ πρὸς ἐκείνου οἰκ » μάμην· μεγάλων τέ μοι κατατεθῆναι εἰς αὐτὸν ὀλιγωρίαν, ἀχαρίστους τὰς ἀμοιβὰς Αλ » βίνου ἀποδώσεσθαι. ὅπλα, καὶ στρατὸν ἐφ' ὑμᾶς συσκευάζεται, καταφρονήσας μὲν τῆς » ὑμετέρας αὐθρασίας, ἀμελήσας δὲ τῆς πρός με πίστεως, ἁπλοῦς τε ἐπὶ φιλίᾳ βουλόμε » νος χαίρειν μᾶλλον, ἢ κακοῦσθαι, ἔτ' τὸ μέτριος εἶναι αὖθις ἐθελήσω, καὶ μαχῆς, οὔτε ἡττῶν αἰδεσθείς, » οὔτε πολλάκις ὠμόσας, οὔτε τῶν ὑμετέρων καὶ μάτων φεισόμενος, ὃς μετὰ τοσαύτης δόξης » τε, καὶ ἀριστείας ὑπὲρ ὑμῶν ἐκόμητε. οἱ γὰρ δὴ καταφρονήσατε, κἀκεῖνος τὸ μέρος ἐκαρτέρη » το· ἔχω δ' αὖ τι καὶ μεῖζον, εἰ καὶ τὸ πιστὸν ἐπέρα τῆς ἀμφοτέρας ὑμῖν παρ' ὑμῶν μερι » σμοίας πάσης· ὥσπερ δὲ ἄδικον τὸ αὖθις ἔργον πονηρῶν, οὕτως αὖ σφαλὲς τὸ μὴ ἀμύ » νεσθαι πρὸς ἀδικάμενον. κἀ Νίγρῳ μὲν πολεμοῦντες, οὐχ ὅτως ἀδίκοις ἔχθραν αἰτίασθ', » ἐχθρὸν ὡς αἰκαίαν· οὐ γὰρ παρ' ὑμῖν πρόφασιν παρέχουσαν ἀρχὴν ὑφαρπάζων, μεμί » σηκα, οὐ μέσῳ δὲ ἐξέμενον, καὶ ἀμφίδεξον οὖσαν, ἐκ προτέρου ὑμῶν ὀξὺ ἰσοτίμου φιλοτιμί » ας αὐτὸν αἰθέλκων. Αλβῖνος δὲ ἀστοργῶν, καὶ ὄρκων καταφρονήσας, καὶ τοῦτον παρ' ἐμοῦ » τυχὼν, οὐ μόνῳ πω ὑφ' γνώσῳ μεταλήψεσθαι, ἐχθρὸς μὲν αὖ τῷ φίλου, πολέμιος δὲ αὖ τῷ οἰ » κείου γενέσθαι προήρηται· ὥστ' ὀφθὲν δὲ αὐτὸν ἐνδρηνοῦντες πρότερον, πῦρ, καὶ σίδηρ ἐπι » μάζομεν, καὶ κοσμήσαμεν, οὕτω καὶ νῦν αὐτοῦ τὸ ἄπιστον, καὶ ἀθέσφατον τῆς ὕβρεως ἐ » λέγξομεν. οὐδὲ γὰρ ὑπομενεῖ ὁ ἐκείνου στρατὸς, ὀλίγος ὤν, καὶ τοσούτῳ, πρὸς ὑμετέρου δυνά » μεν· οἱ γὰρ μόνοι, καὶ καθ' αὐτοὺς, προθυμίᾳ, καὶ αὐθρείᾳ, τοσαύταις μάχαις οἰκήσα » τε, καὶ πᾶσι αἰακτολιῶν ὑπατάξατε, πῶς οὐχὶ νῦν; καὶ προσελθούσης ὑμῖν τοσαύτης » συμμάχου δυνάμεως, χεῖρόν τι παντὸς τοῦ ῥωμαίου στρατοῦ οἰ ταῦθα ὄντες, ῥᾴστα κρατή » σετε ὀλίγων τε ὄντων, καὶ μὴ δὲ ὑπ' γενναίων, καὶ νύσσοντι αὐθρὶ στρατηγουμένων· τίς γὰρ » αὐτοῦ ἔ' ἀβροδίαιτος οὐκ ἴδῃ, ὡς χείροις αὐτῷ μᾶλλον αἱρήσεται θεῖον, ἢ φάλαγγι, » ἴωμεν οὖν τῇ σωτηρίᾳ χρώμενοι προθυμίᾳ τε, καὶ αὐθρείᾳ, γενναίως ἐπ' αὐτὸν, ἡσυχός τε » ἔχοντες βοηδρομοῦντες, ἐς ὃς ἐπιορκήσας, ἡσύχιος, τόπου ἀπολλάκις ὑγιήραμον ὃν ἐκείνου » καταφρόνησε. τοιαῦτά τινα ἐκ πάντος τοῦ Σεβήρου, ὁ στρατὸς ἅπας, ἦν μὲν Αλβῖνον πολέ μιον αἰτιώρησεν· ὕβρεσι δὲ καὶ τοῦ Σεβήρου, παλαίᾳ τε προθυμίᾳ ὑπὸ τῆς ἕδους ὑπο χόμενοι, ἔτι μᾶλλον παρώρμησεν αὐτὸν, ἀγαθάς τε ὑπέφηναν τὰς ἐλπίδας· ὅθ', ἐπι δοὺς αὐτοῖς μεγαλοφρόνως δωρεᾶς, τῆς ὁδοῦ δ' Αλβῖνον ὁδοῦ ἔχειν· ἔπεμψε δὲ καὶ τοὺς ἐκ Ευζαίπους πολιορκήσοντας. ἔμενε γὰρ ἔτι κατὰ κλισμοῦ, τῶν στρατιωτῶν τ' Νίγρου ἐκεῖσε κατὰ φυγόντων, ὅπερ ἐκάλει ἡζόμενον λιμῷ· πᾶσά τε ἡ πόλις κατεσκάφη· μὴ διάζων τε, καὶ λεζῶν, παῖδάς τε κόσμει, μὴ τιμᾶσ' ἀφαιρεῖσθαι τὸν Ευζαίπους, κἀμοὶ δουλεύειν θέλει. θέ σις δῶρον ἐδόθη, ὡς ὅπερ μὴ αὐτοῖς ἐχειρώσατο. ἔπεμψε δὲ καὶ χρύματα πολλὰ εἰς αὐτοκρατορὸν τῶν φίλων, ἅτ' ἦν λυμηνάμενος ὁ Νίγρος στρατόν· αὐτὸς δὲ τῆς ὁδοῦ ἔχετο, μηδὲ-

μέλας αὐτὸν ἀλλαττομένης διδοὺς, μήτε ὑποπτεύης, μήτε καταφρόνησιν, κρύους, καὶ θάλπους ὁμοίως καταφερόντων· πολλάκις γοῦν ἐξ ἀπὸ τῶν ἀναγκαίων. Ὑμᾶς δὲ τὰς ὁδοιπορίας ποιούμενος, ὑπὸ τοῦ Φερενίκης καὶ λύσσης ἀκολουθῆσαι τῇ κακοήθει ὁδοιπορίᾳ, προσυμφόρως, καὶ αἰσχίστως τὸ ἐνδύσιμον τῆς στρατιώτους ἐξ ὧν φιλοῦσι, ὡς μὴ μόνον αὐτοὺς φόβῳ, καὶ τόμῳ αὐτὸ ἔχειν πρὸς τοὺς καμάτους, ἀλλὰ μισθοῖς, καὶ χάριτι τοῦ βασιλέως· ἔπεμψε δὲ καὶ στρατὸν ἀλωκάμενος, τὸν τὰ στενὰ τῶν ἀλπεινῶν κατειλήφοντα, καὶ φρουροῦντα τῆς Ἰταλίας τὰς εἰσβολάς· ὡσπερ δὲ ἀπὸ γῆς τὰ ἀβίωτα μὲν μέλλωσι ἔσεσθαι, ἀλλ' ἤδη παρεσκευασμένοι ὑπὸ ἀδίκου τινὸς, καὶ ξυμφώνου, μεγάλου παραχωρεῖ ἐπὶ βαλμεδοβοείας δὲ ἀφ' ἧς ἐπὶ τὸ Ἀρελάτης ἐστὶν ὁδὸς μία· ἐν δὲ τῇ ἀστυκλείνῃ χαλλίας ἐστὶν ἀπὸ δισχίλιοι· ἔπεμψε τὰς ἐκ πόλεως τὰ ὑπὲρ ὧν τὸ στρατὸν, καὶ τὸ ἀμφὶ αὐτὸν ἔθνος· τοῦτο ἡ ἡγουμένους ἐπίστιλε χρήματα τὰ πέμπειν, καὶ τροφὰς τῷ στρατῷ· καὶ ὁμιλῆ, πεισθέντες, ἔπεμψαν ὁ λεθρίας· ἀζόβιον χαρὶ ἐκ λάοδικείας· ὅσοι δὲ οὐκ ἐπίστευσαν, οὗτοι χῆς μᾶλλον γνώστας, ἢ οὐ σοὶ λαῶν, ἐσάθυζεν ἢ γὰ ἀσθένασις, ὦ ὑπὸ τύχη τοῦ πολέμου, τὸς ἐκπατρίων γνώμασι ἐκείνων. ἀφικνοῦμεν δὲ τῆς τοῦ Σεκήρου δυνάμεως εἰς τὸν χαλλίαν, χαζόντων μὲν τινῶν ἀκροβολισμοὶ καθ' ἕτερα χωρία. ἡ δὲ τολβουτία, περὶ λουγδούνου, μεχάλων πόλιν, καὶ διάδημα. ἐν ᾗ καὶ πλείστας ἐσαν τὸ ὁ ἀλβῖνος, ἔμενε· τὸν δὲ στρατὸν, εἰς σὺν μάχην ἐξέπεμψε. γενομένης δ' συμβολῆς καρτερᾶς, ἐπικαλεῖσθαι μὲν ἰσοβέβασται ἔμενεν ἐκπατρίοις τῆς νίκης ἡ τύχη· καὶ χῆς οἱ ἐρεπανοὶ αὐσθρίας τε, καὶ θυμῷ φονικῷ, οὐδὲν ἧσσον ἀλυπεῖν ἀπολλάτοντα· ἔπειτα ἐφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ τὸν σεβῆρον, ὡς δὴ νενικηκότων, ἐπιφανῶς λαῶν, στρατηγὸν ὄντα σεβῆρου σὺν τῷ στρατῷ, οὐ ἔρχεν ἀκμῆτι τὸ ὄντι, καὶ ἔξω μάχης ἐστὶ· διαβαλλουσι δὲ αὐτὸν ὡς κεραυνοκόσαντα πῶς ἀπόβασιν τῆς μάχης, καὶ ἐκδύνται ἐραλλώσαντα· τὸν ἢ ὑφ' ἑαυτῷ τῷ στρατὸν ἀκμῆτα τηρήσαντα, πῶς αἰρῇ ἐξ ἐπὶ τῷ μεσήλοφ, τὸ τε ἐπαφωλῶαι, ὃ τε ἔμαθε τὸν ἀνδρα· ταῦτα δὲ πῶς διαβολῶν τοιοῦτον, καὶ οὐ προσωπεμίζειν δυνάμεως, ἐπ' ὀλίγον αὐτοῦ τε, ἐξέβαλε. δοκῶν τε καρτερᾶς γενομένης, ἐλίαξεν αὐτοὺς φοιβόντας οἱ σεβῆρου, μίχρις οὗ ἐς πῶ πόλιν ἐσέλλοντο· τὸ μὲν ὃν πλῆθος ἢ ἐκατόρθεν αἴρημένων, ἢ ἄλλοτων, ὡς ἔμαστε ἐβουλήθη τὸ τε συγχαλαίσθαι, ἐστρώσαν· οἵ τε τοῦ σεβῆρου, τὴν τε τοῦλιν λουγδοῦνον διαρπάσαντες, καὶ ἐμπρήσαντες, τοὺς τε ἀλβίνου συμλαβόντες, καὶ τῆς κεφαλῆς ἀφελόντες, καμίσαντες αὐτὰ τῷ σεβῆρῳ, διατὶ, κατὰ μέγιστα ἢ γράφεσθαι τὸ μὲν, ἐν αἰσχύλῃ τὸ δὲ, ὑπὸ σφῶν τῆς μυθῆν τοῖς σεβῆρου μάχοις, ἡ πίκαις παραβαλλόμενοι, μήτε τοῦλιθῆ δυνάμεσθαι, μήτε ἐθνῶν κινήσειν, αὐτὸ μὲν τε πᾶς παρατάξεσθαι, ὁδοὶ πορίαδ' τε μήκη, καὶ τοῖχοι· μεγάλαι μὲν χῆ αἱ καίσερος πρὸς ῥωμαίους ἐναμάχουσι, καὶ αὐτῆς σεβασσοῦ πρὸς λυτόνιον, ἢ τῶν Ῥωμαίων ταῦδαδ', ἢ τὶ πρότερον συλλα, ἢ μαρείῳ ἐν ἀμφιλίοις, καὶ ῥωμαϊκοῖς μάχοις, ἢ ἄλλοις πίπραται. ἔτι δὲ αὐσβασιζέσθαι καὶ Ἀλλόντα ζασπίας, ἢδη κραναῶντας, ἢ τῆς μὲν ἐν ῥώμῃ στρατῆς, σπῶσι σαβῆν γενέσθ, ἢ τ' ὄντα ἐν τῇ βασιλείῳ αὐλῇ, καὶ βικτωκένται, ὃν ἢ τῶν ἐν τῇ αἰσχυλῇ κρατοῦντα πόλεων, ἢ ὑπὸ ῥωμαίων βασιλέα κλυθέντα. τὸν δὲ, ἐν καίσερος τιμῇ, καὶ ἐξουσίᾳ γενόντα χειροῦσι μετὰ αὐσθρίας, οὐκ ἔστι ἄλλον ῥαλίας ἐπεῖν· τὸ λέ μὲν δὴ πιάτῳ ὁ ἀλβῖνος ἐχώρησεν, πρὸς ὀλίγον ἀπολαύσας ὀλιθρίου τιμῆς· ὁ δὲ σεβῆρος, θυμῷ, ἢ ὀργῇ, οὐδένας πρὸς τοὺς ἐν ῥώμῃ φίλους αὐτῷ ἐχώρησε. ἢ πέμψας τὴν κεφαλὴν τὸ ἀλβίνου, διὰ μεσίας αἰσχυνοφωνίας κελεύσῃ· γράμμασί τε τῷ δήμῳ πῶ τίκλιαίων ἢ δηλώσας, ὡσὶ τὸ λέ καὶ ὅσον προσόβνκε, τε πομφίνειν πῶ κεφαλῶ αὐτοῦ δημοσίᾳ, περίσπᾳ σε αἰσασαφοβῶσι κλίσεις ἴσα αὐτὸς δίον τῷ ἐλάκνων αὐτῷ τὸν θυμὸν, ἵλῃ μὴ τὴν πρὸς ἐκείνες ὀργήν. διοικήσας ἢ τὰ κοῖλα πῶ ἑσπερίαν, καὶ δηλῶν εἰς δύο ἠγεμονίαν τὴν τοῦ ἔθνους ἐξουσίαν, τάτε κατὰ τὰς γαλλίας ὡς ᾠετο αὐτὸς ἀληθὲς, πάντας τε τοῦ ἀλβίνου φίλους, εἴθ' ὑπὸ αἰδάγκης αὐτῷ γενομένους φοινίσσεις, τάς τε ἀσίας αὐτοῦ δημοῦσας, εἰς τὴν ῥώμην ὑπέγνω-

ἄχρι ἅπαντα τὸ στρατὸν σὺν αὐτῷ, ὡς φασίν, φοβερώτερος. αὐξεται δὲ πολλῷ πλέον ὁδοιπορίαις τάχει, ὡς τοῦ ἰδίου εἴους αὐτῷ, καὶ παύσων πρὸς ἕτερα πόλεις τοὺς ἐκείνῳ φίλους, ὡς πλέον ῥώμῃ εἰσπλάσειν· ὁπόσα δὴ μὲν αὐτὸν διαφθορῶν, μήτε πάσης πηδᾶν, μὴ διχομιάσαι ὑπὲρ δέξασθαι· ἢ τε σύγκλητος, προσηγόρευσαν οἱ πολῖται, ἐν μεγίστῳ δίκαιοι τοῦτο, λογιζόμενοι ὅτι αὐτῶν οὐ φείσεται, φύσει μὲν ὢν ἐχθρὸς καὶ πάντας, καὶ μικρᾶς προφάσεως δόμενος ἐσ τὸ ἀδικῆσαι, τότε δὲ δοκῶν καὶ βλάπτειν ἔχειν αἰτίας· ὅπου οὖν σεβῆρος εἰς τὸ τῆς δίκης πέμπειν ἀνελθών, καὶ τὰς λοιπὰς πολίσασθαι δυνάμεις, ἐπανῆλθεν ἐς τὰ βασίλεια, καὶ ἐν δήμῳ προὔθηκεν ἐμὲ τοῖς ἐγκλήμασι, μήτε τοὺς ἐγκλητικοὺς . τῆς τε στρατιᾶς ἐπίσωτα χρήματα πολλὰ. ἄλλα τε πολλὰ σφῶν χώρησαν, ἃ μὴ πρότερον ἔχειν· καὶ γὰρ ἐπιρρίσειν αὐτῆς πρῶτος ἤξειν· καὶ δακτυλίους χρυσοῦς χρύσασθαι ἐπέζετο, χωραικόν τε σωμάτιον· ἅπαντα δὲ καὶ στρατιώτης στρατιωτικῶς, καὶ πρὸς τὸν πόλεμον ὠκάλουν τε, καὶ ἐρίμου ἀλλόζια ἐνομίζετο· καὶ πρῶτός τε ἐκεῖνος τὸ πάνυ αὐτῶν ἐρρωμένον, καὶ τὸ σκληρὸν τῆς ἰδέας, καὶ τὸ θυμοειδὲς πρὸς τοὺς πόνους, καὶ θυμικὸν, μετ' αἰδοῦς πρὸς ἀρχοντας ἐπαγόμενος, χρυμάτων τε ἐπιθυμεῖν διδάξας, καὶ μεταγαγὼν ἐς τὸ ἀβροδίαιτον· διανύσας δὲ ταῦτα ὡς ᾤετο ἀρίστα, καὶ πλεῖν ἐς τὴν σύγκλητον βουλὴν, αἰτιᾶταί τε ἐς τὸν βασιλέα θρόνον, τὰ κρόδα καὶ τὰ γόρτια τῶν ἀλβίνου φίλων· ὧν μὲν ἐπισολὰς προσμίζων ἀπορρήτους, ἃς ἐν τῇσι ἐκείνου ἀποδείπνοις ὕρι γράμμασιν, ἃς δὲ σῶρα ἀναλίζων πιμφθέντα ἐκείνῳ πολυτελέστερα, ἄλλοις δὲ ἄλλας ἐπιφόρων αἰτίας· τοῖς μὲν ὑβριστὰς αὐθρώποις, φιλίας, τοῖς δ' ὠδὶ θάτερα, γνῶσιν ἀλγίνου, πάντας τοὺς ἐξέχοντας τότε τῆς συγκλήτου βουλῆς, καὶ τοὺς κατ' ἔθνη πλούτῳ τε, ἢ γένει ὑποβεβηκότας, ἀφειδῶς αὐτοῖς μὲν προσποιῶν, χαλεπαίνων πρὸς ἐχθρούς. ἡ δ' ἀλήθεια, ὑπὸ καλάσεως ἐν αὐτῷ φιλοχρηματίᾳ σὺν δὲ ἀς γὰρ ταρσοδίᾳ τυχῶν, καὶ αἰξικαπίᾳ πόνων, διοικήσει τε στρατιωτικῶν πραγμάτων, οὐδενὸς τῶν ἐπαινουμένων ἀπολείπων, οὕτως ἐν αὐτῷ ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρήματον, ἐξ ἀδηλίας φόνων, ἐκ τῆς τυχούσης αἰτίας· φόβῳ τοῦ ἕρξαι μᾶλλον τῶν ἀρχομένων, ἢ ἐθνίᾳ· τῷ μέτρῳ δήμῳ ἐπειρᾶτο πιστὸν κατεσκευασμένος. καὶ γὰρ δίαιτα πολυτελὴς, καὶ παντοδαπὰς, ζωγράφων ἐπιπλῆ, καὶ θυείων ἐναφῃτάδας αἰθέλει πολλάκις, τῆν ἀφ' πάσης γῆς ἐμπέραστ τε, καὶ βαρβαρικοῦ· νομάς τε μεγαλοφρόνως ἐπηλύδου· ἐπὶ πλείστοις δὲ καὶ ἐπινίκιον ἀνδρῶνα, νοῦς παντοδαπὴν μούσης τε ὑπὸ κρητὰς, καὶ αὐσφράδας μαθητὰς μιξαπμάμενος· εἴδομεν δὲ ἐν αὐτοῦ καὶ θίασον πολὺν παντοδαπῶν θιαμάτων ἐν πᾶσι θαλάσσαις ὁμοῦ, ἰδρυσίας τε, καὶ παντυχίδας ἐπὶ πλειάδας εἰσ μυσηρίων ξύλα· αἰωνίους δὲ αὐτὰς ἐκβάλλοντα ἀ τότε ἀκμῆτος, ἴσως πολὺν διαβραμοῦσιν ἐπὶ πλεῖσθαι· κύρυκος γοῦν κατά τε τὸν ῥώμην. καὶ τὴν ἰταλίαν δὲ φοίτων, κατελοῦντος ἄκλη, καὶ θιάζεσθαι πάντας, ἃ μήτε εἶδον, μήτε ὄψονται· οὕτως ὁ μεταξὺ χρόνος τῆς παρελθούσης ἑορτῆς, καὶ τῆς μελούσης, ἐδηλοῦτο, πᾶσαν ἀλικίαν ἀνθρώπων ὑποβεβαίων· διαζίφας δὲ κατὰ τοὺς χρόνους ἐν τῇ ῥώμῃ, τούστε ὑεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς βασιλέας, καὶ αὐτοκράτορας ἀποδέξας, βουλόμενος δόξαι αὐξῆσαι νίκας, μὴ μόνον ἐμφυλίου τε, καὶ κατὰ ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων, ἐφ' ἃ καὶ θεὰ μὲ βιβύσει ἐλέσθαι, ἀλλὰ καὶ κατὰ βαρβάρων ἐνεῖραι ζόπασα, πρόφασιν ποιούμενος, τὴν βαρσπίου τοῦ ἀζιανῶν βασιλέως πρὸς νίγρου φιλίαν, ἐστράτευσεν· ὠδὶ τὴν αὐτοκλιό. παρὼν δὲ, καὶ τὴν αὐτὴν μείαν κατέβραμεν ἐλέλυσε· φθάσας δὲ ὁ τῶν αὐξωμιτῶν βασιλεὺς, χρήματά τε αὐτῷ, καὶ δῶρα, ὁμήρους τε ἱκετεύων ἔπεμψε, αποστάσεως, καὶ βύσιας ὑποχούμενος· ὁπόσα σεβῆρος τῶν ἐν αὐξωμίᾳ προχωρούντων κατὰ γνώμην, ὠδὶ τῶν ἀζιανῶν ἠπείρων· προσέφυτε δὲ αὐτῷ καὶ ὁ ὁσροηνῶν βασιλεὺς ἀῦγαρος· τούς τε παῖδας ὁμηρεύειν εἰσ ἀσφάλειαν πίστεως ἐξέδωκε. πρέσβεις τε πλείστους συμμάχους ἔσχεν· ὁπόσα σεβῆρος διαβὰς τὴν τῶν ποταμῶν μίσην γῆν τε, καὶ ἀζιανῶν χώραν, ἐπίσβαμε, μὴ τὴν βυσαύμονα αὐξαβίαν· φθάνει γὰρ πάσαν διώλης· οὗς, αὐξώμασι, καὶ θυμιάμασι χρώμενα· τοῦτο δὲ κώμασι, μὴ πόλεις πορθήσας, τήν τε χώραν λεηλατήσας, ἐλθὼν ἐς τὴν ἀζανιῶν χώραν, προσκαθεζόμενος, τὰς ἄζανα ἐπολιόρκει· ἦν δὲ πόλις ἐπ' ἄκρας ὑψηλοτάτης ὄρους, τείχει μεγίστῳ, καὶ πυκνοῖς πύργοις ἐνδεδειλημένη, πολλὴν αὐσφορὰν τε τοξόνων ἀκμάζουσα· ὁπόσα σεβῆρος προσκαθεζόμενος, ἐπολιόρκει πάντα τὰ δεινὰ, πειρώμενος τὴν πόλιν ἑλεῖν. μηχανάς τε πάντα πάντ' προσήγοντο τοῖς τείχεσι, καὶ οὐδὲν παρελείπετο εἶδος πολιορκίας· οἱ δὲ ἀζανιοὶ, γυναῖκας ἀπομάχους· τόξοις τε, καὶ λίθοις αὖθις βάλλοντας, οὐ μικρῶς ἐλύπουν τὸν σεβῆρον στρατόν· σκιὰν τε κεράμου πάσαν μίαν σπουδῶς πᾶσιν, μικρὰν μὲν, ἰσοβόλων δὲ θείων, ἐπίβαλλεν αὐτοῖς. τὰ δ' ἐμπίπτοντα τοῖς ὄπλοις, ἐς τὸ τοῦ πρεπτύμενον τὴν σώματος λαμβανόντα, καὶ παρὰ σάρκα, πῶς ποιεῖ τά τε αὐτὸν, ἐλυμαίνετο· καὶ μὴ φθόνητος τὸν ἀθλητὸν ὅλῳ τὸ

κλοῦ βάλλοι τ' ἡλίου πῦρ, ὑσσοὶ πᾶρ ἱππ' ὀπτοντες, δι' ὀφείρου τε, ὡσ' ταλῆσαι μόγος τ' ἔρκ-
ρῦδες τοι αὖ πας' αὐτίαν μᾶλλον ἀπόλλυδε, τ' πρὸς τῶν πολεμίων· ἀπαπροῦσ' τε τ' τ'
ἔρατὸ πρὸς τοὐρημίαν, τῆς τε τοῦ λιοκλέους μὴ προχωροῦσις, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλαπτόμε-
νων τῶν ῥωμαίων ἠκιστροθοώτων, τὸν ἔρατον· ὁ σιβήρος ὡς μὴ διαφθαρείη πᾶσ', ἄπρα-
κτον ἐπαύεται, δυσπροσωτάτως δ' ὧν ἐβούλετο τὰ τῶν πολεμίων· καὶ τοῦ πρόκε
χωρικοῦ αὐτοκλέος τ' πάντ' τε ἐν ταῖς μάχαις ἐθισμένος, μὴ πᾶν πρὸ κινδύνου,
πολλῷ πρὸ μυθώτατο αὖ τοῦ ἠσωσαρομένη γ' τε τοῖς ἐκείνου πρᾶγμασι τύχη· οὐ τ' πάντα
πάσῃ ἄρᾳ κατὸς ἐπικῆλθεν, ἀλλὰ μείζονες καὶ ῥᾳθώσας, ὧν ἦ ἀπόσεος καὶ τὰ λίαν τ' ἔρα-
γε τε ταῦσι πολλαῖς, οὐκ εἰς ἃς ἐβάλετο ῥωμαίων ὄλεθρ' ἀφ' ἡκατὸν ἐπὶ πᾶν ἔρατ'
γαγόντος τ' ἐθλήματος, προσσώλλε τοῖς παρθυλίοις ὀχθαις, μὴ πολλῶν ἡμῖν ὀδὸν ἀπέ-
χον τῆσ' εἰς κτησοφῶν τα ἀφόδου, ἔνθα δὴ τα Σασάνλα τοῦ παρθυλίου· καὶ αὐτὸς ἐλίξιος
ἐρῶλίω ἄπαν, μηδὲν τι προσκῆδ' τομίζων ἐαυτῶ τοῦτ' πρὸ τοῦ ἀξιοῦσ' τε ἔβρον μάχες-
θαι γὰρ ἔξειν δ', μηδὲ τι ἐλπὶ προσδοκῶμενος· ὁ δ' τῆ σιβήρου ἔρατος, ἄκων προσαχθεὶς ὑπὸ τ'
ἐθλήματος τοῖς ἐπὶ πάντα ὀχθαις, ἀπόσασιν τε ποιησάμενος, πλὴν γὰρ ἐλαχίστης, βρίμα τοῦ
τε τὰ ἐμπὶ πᾶν τα ἀπελαύνων, ἵν' ἔχη ἴσοδος, καὶ κώμας ἐμπιπράσας τοῖς ἐμπὶ πᾶσ' ὁδοῖς, καὶ τ'
ἀλίγων τε προῖων, ἐπίσης κτησοφῶν τε, ἐπ' ἴλῶ ὁ μέγας Σασάνλος προσπίσω τε σ
ἢ δὴ ῥωμαῖοι ἀπειρασκιάζοις τοῖς Σαρδαρίοις, πάντα τε τὸν ἐμαυτῆ πᾶν τα ἐφόβουσι, καὶ
ἐλπίσαι τα ἐν τῇ πόλῃ· πάντας τε πανδοκεῖς, καὶ γυναῖκας αἰχμαλώτους ἐλάσων· φυγὸν
τος δὲ τ' Σασάνλος (ὧν ὀλίγοις ἐπεῦσι, φούς τε θησαυροὺς τ' χρημάτων αὐτῶ ἀέρουσι, καὶ
πάντα τ' κόσμου· ⟨c⟩ κεμηλία αὖ πᾶσι τε τοῖς, ἐπικείσαι ὕπο μὲν δὴ σιβῆρος τύχη μᾶλλον,
ἢ γνώμη τῇ κατὰ παρθυλαίων δίκη κεκόσμηκε· τοιοῦτ' ἄρ' αὐτῷ ἀξιοῦς, καὶ κατὸ πᾶσ' ἐν ὀχῇ
προχωρηκότ', ἐπίστευλε τῇ τε συγκλήτῳ, καὶ τῷ δήμῳ· πάς τε πρᾶξις μεγαλήγορδε, τὰς
μάχας τε, καὶ τὰς νίκας, δι' μοῖσας αὐθήκε γραφδε· δι' ἃ συγκλητος, πᾶσ' ἐς τιμὰς ἐλπ-
φίσας· αὐτῷ, καὶ προσηγόρευσαν ἀρ' τ' ἐθνῶν τῶν κεκρεμμένων· καταρρώσας δὲ τε καὶ τὰ
πλῶ αὐκατολῶν ὁσιβήρος, εἰς τὸν ῥώμῃ ὑπέγνω· πάντ' καὶ τῶν παῦδες, εἰς ἡλικίαν ἔφθασαν
δ' ἤδη τελοῦντες· αὐτῷ ἐς γ' πλὴ ὀδὸν πρεῖας, πάντε ἐν τοῖς ἔθνεσι διοικίζοις, ὡς ἑκάσῳ ἀκῆτει τὸ
χρῆσθε, τοῦ τε ἐν μυσοῖς, καὶ παίσοι ἔρατ' πισθε ἐπαλῶν, γικιφόρος ὑπὸ τ' ῥωμαίων σθένε,
μᾶς μεγάλας· αὐφημίσασ' τε, καὶ θρησκείασ' ὑπὲρ ἐκείνου θυσίασ' τε, καὶ ἑορτὸς, θέασ' τε, καὶ πάντ' ἐν
εὐρῆς τῷ δήμῳ πομπεύσ' τε· ὁμάς τε μεγαλόφρον' ἐπὶ σοῦς· καὶ ἢ δὲ πλέζασ' ἐπαινέσας, ἔξ' ἀκόλ-
των ἐν τῇ ῥώμῃ λιβίλλιε, δικαίζων τα σωκεῖσθ', ἐς τὰ πολίτικα διοικῶν, τοῦς τε ὑβρίσ' ταμιεύ-
ων, καὶ σωφρονίζων· ὁ δ' ἤδη μεβάκεσ' ἤδη, ὑπὸ τῆς ἐν ῥώμῃ ζυῶδης, καὶ διαίτης, τῆς τε δ' τοῦ
θεάματα τ' ὑβρῖζαλλούσης εὐφυΐας, διοικεῖ τε, καὶ ἀρχίσασ' τα δὲν διεφθάρουν· πρὸς τε
ἀλλήλους ἐστασιάζουν οἱ ἀδελφοί· τὰ πρῶτα μὲν, ὑπὸ ταμιευόμενος, σωφρονίζ' τε, καὶ σωφρονίζ' τὸ πρῶτα
ἐπειρᾶτ' τὸν ἀρχαῖον τρόπον, ὧν γνώσιος μὲν ὧν ὁ νομαβασιλεύσ', πρὶν ἐς τὸν βασίλλου δίκαιον
παρελθεῖν, ὅτε δὴ πλὴ σ' ἀρχῆς τι μὴν αὐτυχίας σιβῆρος, ἀπονοίσου οὐδὲ μαν, μᾶς κου ζηλά
σας αὖ τῷ προσπειρᾶσαι φθόνῳ· ἠχάπησ' τε αὖ τῷ γνώσιος, χάμω σωφρονίσου βίλλιον· ὧν ζήνε
ον θυγάτηρ τ' ἐπορχεῖστρ τ' ἔρατ' πίσω· πλὴν παῖδε δὲ ἦ ὄνομα αὐτῷ· ἔξιον τὶ μὲν
πρῶτα τῆ ἡλικίασ', ὧν τε λῦ πεῦθ' αὖ τὸν, καὶ θυγατέδοσαν ἔλιγεν, ἀλόγα δ' σασεν, καὶ
πολλοῖς ἀμαρτήμασι· ὅτ' τα δὲ πολίτικα ἐκωσῆ. λίζυς τ' κάκιστος ὧν, ὡς μὲ τὸν ἔλιγεν,
πρὸς γένος αὖ τῷ ὑπάρχοντα· ὡς δ' ἕτερον διέζαλλον, ἀκμαζόσῃ τῇ ἡλικίᾳ γενόμενον· πολλὰ
κὰ· καὶ δὴ ὁ σιβῆρος ἐκ μερᾶς, ἢ δι' τι λοῦθ' τύχας, ἐς μεγάλων ἐμπεσὼν κινδύνους· ἐπολε-
μοῦ τοῦ τε ὑπὲρ ἀλλοτρίᾳ, καὶ ὁσμενοῦ, τῆ αὐτοκρατορίᾳ ἀμυνόμενος· πολλοὺς τε ὑπὲρ ἀλλοτρίᾳ
ἀπώλεσε, καὶ τῶν ἰδίων· ἐν ἐκείνοις δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν, οὐδὲν ἧττον
τοις, οὔτε βίᾳ· ἐν πᾶσιν οἷς ἔπραττεν, ἀπείκων. φθονερώτερος τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀρχόντων γε-
νόμενος· τοῦτον πλὴ ζηνατίρα ὁ σιβῆρος ζηλήσας τῷ ὑῷ, τὸν ὄνομ' ὄνομα· ὁδὲ ἀντοῦνος, οὐ
πάνυ τι ἡδέμενος τῷ γάμῳ, ἀσμένως ἢ μᾶλλον, ἢ προαιρέσει σωφρονίσας ἀπηχθεῖς πολεμ
πρὸς τὴν κόρην δίκην· ἢ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, ὡς μήτε δύνοι, μήτε ἐστασ' κοινωνεῖν,
μυσάττεσθαί τε τὸν κόρλω. ἀλλ' ὅν τε ἐκ ὀσπκτικεῖν καὶ αὖ πλὴ, ἢ τὸν πατέρα. ἐ πᾶν
τῆς αὐχῆς ἐγκρατῆς γένηται μόνος· τοῦτον δὴ ἢ κόρη ἐκάστοτε ἀπήγγελλε τῷ πατρί· καὶ
δ' γάμου τε μῖσος ἀυξηνομένη, παροξύνων αὐτὸν, ὁ δ' γλαυκιανὸς, ὁρῶν τὸν μὲν σιβῆρον

προεσβύτην τε ὄντα, καὶ σωμάτων ὑπὸ πόνου ἐνεχόμενον, τὸν δὲ Λιτυῖττον ἐμβριθῆ, ὡς ὄρα
ζων πεπαίσαι, δεδιὼς τε αὐτὸ τοῦ ἀπελάσαι, ὑβριστά τι μᾶλλον ἐφάσκοις, ἢ πικθεὶν ἀδικεῖσθαι,
ἢ ἀδικοῦν· ἔτι τε αὖ τοῦ μὴ παλαίειν τὰ πρὸς βασιλέα ἐπιθυμίᾳ αὐξανέσθοντα. πολὺ
τοῦ τε σφῷ ἐλάσσω, ἢ μὴ πρότερόν τινι ἰδιωτεύοντι ἥνεικε. προεπιστῶν τε τιμοῖς
τε, καὶ πατρικῶν ἀρχομένων. ἀμφὰ τε, ᾧ προῆκ' ἀμφίσβητον γὲ τὴν τε σωλατύσιμον ἐοῦσῃν,
οὔ τε τοῖς δυστυχοῦσιν ὑπανεύουσιν ἐτέτακτο. προγράψαντός τε αὐτῷ ἔφορος καὶ πανύσ' ἀξι
ώματος ὄφλειν μόνον· προϊὼν δὲ, φοβεῖσθαι δὲ ὧν, ὡσ μὴτε τινα προσοίσει, ἀλλὰ καὶ φεύ
γοντα ὑπὰ τοιούτους αἰσχρὸν ἐφῆναι· οἱ τε προϊόντος αὐτῷ, ἐκπυρῆσαι μηδένα πρεσβύτερον, μὰ δ' ἐξ αὐ
τὸν βλέπειν, ἀλλ' ἀποστρέφεσθαι, μὴ κάτω βλέπειν. δι' ὃσσα δὴ καὶ ὁ σκῆπτρος ἀπελλομένοισι,
οὐ πάντα τὰ πρόσωπα ἀλλ' ἀπτχθῆναι ἤθη, καὶ βαρὺν κρίνειν ἐγκύπτοντα, ὡς μὴ πρὸς ἀλλήλων τινα
αὐτῷ τῶν ἐξουσιῶν τὸν σκῆπτρον, καὶ πείθειν καὶ λύειν τὸ ὑποβεβλημένον τῆς ἀλαζονείας·
ἃ δὴ μὰ ὄφλων ὁ πλαυτιανὸς, ἐπὶ μισοπονηρίᾳ βουλεύσειν τὴν ἀρχὴν· μὴ μεχανᾶται τοιαῦτα.
Σατορεῖνος δ' ὢν ἐξ ὧν ὑπὸ αὐτῷ χιλιαρχούντων· οὔτε ὑποβεβλημένος τὸν πλαυτιανὸν
ἐξεβράπευε· καὶ πάντων μὲν ἧσσον ποιούμενον, ἐκείνης δὲ πολεμίου ὑπερφερείᾳ ὑπείκοντα αὐτόν·
ἧσσον πιστότατον ὑπηγούμενος, καὶ μόνου δίοντα φυλάξειν, καὶ πολεβουσίαν ἀποβεβλημένου ἐνεπο
λᾶσθαι, τοῦδὲ ἀδέλλιον μᾶλλον ἢ μισούμενος, πάντων αἰσχιστοχρηστότατον, πολὺ σὺν κωμῳδεῖν ἐπιθέναι ἐπιθεῖναι δυνάμενον τε, ὑπὸ πρόσωπα μὲν ἐπιφέρειν ἐμοὶ τὰ ἀμείλαδαι σιωπᾶν
ἀξίωσιν, ἢ πῶ προσηκούσην χάριν ἀποδοῦναι· πρόκειται δέ σοι αἴρεσις ὧν σοὶ ἔστ', ὅπερ ἐμοὶ
νῦν ὁρᾶς ὄντα, ἢ τινὰ πῶ ἐξουσίαν παρακαλεῖν ἀκολάβομόν με, ἢ τιθυσίαν αὐτίκα, ἀπεπ
δίασ' ὑποσχόντα τιμωρίαν· μὴ δ' οὐ τοῦ ὄφλου τὸ μέγεθος ἐκπλήττου, μὴ δὲ τὸ τῶν βασι
λέων ὄνομα παρατίθεσο· ἐσοίσεται τε γὰρ μέγιστα τῷ δῶματίῳ, ἔνθα αἰκαπαυόσεται, φωνάσας
μόνος, ἅτε πῶ πυκτευόμῳ φρουρᾷ ἐκπεπεδόβιν ὑπεχειρισμένος. ὅ, τι δ' ἀνὰ μέλλοισ' ἀπρᾷ
τειν, λανθάνων, ἀκωλύτους ἐσ τέλος ἕξεις, ἐπεὶ μήτ' ἐμὲ ἔτι τοιαῦτα κελεύσει προοδύσας,
μήτε σὲ ὑποκηδόσαι· αὖε λθε δὴ ἐσ πῶ βασίλῃον αὐλιῶ, μὴ ὡς πᾶσ' ἀγκαλεῖσ' ἐπεπηγύ
ζεσ, μὰ ἀποβεβλῆσθαί σ' παρ' ἐμοῦ ὄφλων, ἐπεισελθὼν αὐτοῖς, ἀπόκτειτον. αὐθρῷ γὰρ ἐνεῖσιος πεῖθ',
ἐραβίωσα κατεργαζόμενος προεσβύτην τε, καὶ παιδοτρίειον· μιτταρῷ γὰρ τὸ μόγιος τῶν κυ
βωλώων, μεθέξῃ δὲ μὴ τῶν μεῖσσων τῆσ κατρβώσεως πιμῶν. ταῦτα ἀκούσασ' ὁ χιλιαρχος,
ἐξεπλάγη μὲν πρῶ ξυχῇ, σὺν ἐπαραχθῆ δὲ πῶ γνώμῃ· ἀλλ' ἀτε αὖθρ σὺν ἔξω φρενῶν ὢν κα
λεῖτο, καὶ μὴ ἐπῶ τῷ χθονὶ σύρεσ, ὁ ριμύτερον δ' ἀσ' ἐσ πρὸς τὰσ ἐντοίσασ· οἱ ὑπὸ πῶ αἰσχυλῶν
ἀνθρώπων, γὰρ θυμοῦ ὁρῶν ἐνθουσιῶντα τοῦ κελεύοντος, μὴ πῶ ἐξουσίαν ἐοῦσαν, δι' αὐτὸ τὸ, ὡς
μὴ παρ' αὐτὸ κολασθεῖν· πρὸς ποιοῦμενος δὲ δικτοῖσ' ἀ, μὴ ἀσαπτεῖσ' ἀκούειν, προσκωψάσασ
τε ὧδε Σασιλία, γραμματεῖον ἤτησε τοῦ φόνου ὀφλοῦν τὸσ ἐντολάσ· ἔδοσ γοῦν ὅδε τυφεω
νικόν, ἢ τινα ἐκπίπτουσιν ὧδε φόνον ἀκεῖτον, ἐπεὶ πλάμονος ὅδε ἀφοτόρους διαχοῦσα
τοις, πρὶν διαδῦναι πειθεῖσ' τὸ πραχθέν, πίμλαι τοῦ κωλίσοντος αὐτὸν, ἵνα ὀφθῇ πρῶ
τον ἐν τοῖς βασιλέοισι, ἢ ἀκουσθῆ πῶ βασιλέως παρακαλοῦν· ὧδε πῶ τοις δὴ τοῦ ζων
βώλοις κελεύων ὁ χιλιαρχος, ἀσπάζε μὲν ἀπ' ἐσ πόσης τῆ Σασιλικῆς οἰκίας κρατὶ· ὃ ἔδος ἀκω
λύτωσ· ἐσθὼς δὲ ἀδικᾶσθαι τὸν δύο διαχειρίσασ βασιλέα· κἀ πῶ τε ἐν διαφόροις οἴκοις
διαξίβοντεσ, ἐπισὺν τῷ δῶματίῳ τῆ συβύρου, κελεύσ' ὁ τῆ Σασιλικοῦ βαλάμου φύλα
κασ', ἡξίωσε διασχεθεῖσα εἰς αὐτὸν, ὡς δὴ ὑπὲρ σωτηρίασ αὐτῷ τινα ἀπεῖλλον· οἱ δ', ἀδικᾶ
ζοντεσ τῷ συβύρῳ, κἀ κελίσαντεσ αὐτῷ, ἢ χιλίαρχον ἐσὶ χοντ. οἱ δ' ἐσ ἀλλὰ,
ᾧ δὲ ὧσσ' ἐπ' αὐτὸν, ὡς μὲν ὁ πίμλασ' οἴεται, φονοῦσ, ὡ δ' ἐμὲ ὀφ' ὧν ἐμοὶ τὰ καὶ βουλ
λόμεις σω πῆρ τε, καὶ δύβχ' τῆσ. πλαυτιανὸσ χθὲ ἐπὶ σουλίων τῇ ἀρχῇ, ἐνεπεὶ λατὸ μοι
φόνου σοῦ τε, μὴ χθ' ἑαυτοῦ τε, ἐπὶ λόγοις μόνοι, ἀλλὰ καὶ γράμμασι· καὶ μαρτυρεῖ τὸ
γραμματεῖον· ἐγὼ δὲ ὑποῤῥίμλω μὲν, ὅσσοσ μὴ ἐμοῦ τὸ δῆ γε παρεστὴ ζμένου, ἀλλὰ ἐγ
χειρεῖν· σοὶ δὲ παῦτα δηλώσων ἦκω, ὡσ σὺ μὴ λάθοι τὰ τὸ λῳάμενα. ποιεῖσ' οὖν τὰ πίμλησ' ὡσ ἄν·
μὴ σκηκρύπτεσ, σὺν δὲ ἴσασ ὁ Σεσῆρος ἐπίστευσεν· ἀλλ' ἅτε πολὺ ἔχων ἐν τοῖσ τέρ
ποις τὸ ῥλαυ πανοῦ φίλῃον, συσκιάν πίπα, μὴ σκιαν τὸ πρᾶγμα αὐτῷ πῆ δύσ· ἀγεῖτό τε τὸ
ὑδὸ αὐ τοῦ ἔχθ' τῷ ῥλαυ πανοῦ, καὶ μίσει τῆς ἐκείνου ὑγιοῦσ, βύρικεν πίπα τύχην κοῦ
αὐ τοῦ, μὴ διαδοῦναι θάσατη Φόρου· μεταπιμλάμενος δὲ τὸν υἱὸν, ἔπᾶτο, ὡς τοιαῦτα κρύπτε
σκιβάζοντα κρύπτα αὐσοῦσ οὖσαν, μὴ οἰκείου. ὁδὲ Λιτυῖττος, πὰ μὲν πρῶτον, ἀπ' μυτοῦ, μὴδ'
ἐθέλοντα ἀφίσκων τὰ λιτόμενα· ἐγκελεύσ δὲ τοῦ χιλιάρχου, μὴ τὸ γραμματεῖον ἀφκτάνοντ',
παρειδωλοποιεῖ τε αὐτὸν, μὴ προῦξε πιεῖν ἐς, ὃν ἐλέγχους ὁ Λιτυῖττος. ὁδὲ χιλιάρχησ ὁρῶν
ἐσ ὅσσον ὑπὲ κεκλωσμένον, δηλώσ τε πῶ πρὸσ τὸν ῥλαυ πανὸν τοῦ Σεσῆρος ὕπνον, ἐπεσάμενος

ὡσὲ λάβοι ἡ ἐπιβουλὴ, ᾗ μὴ λιμὸς γλεόν, ὅλεθρος αὖθ᾽ ἑκὼν ἑαυτὸν πῆ, νὴ τίνα ἔφυ δ᾽ ἄλλοτον, ἕλεγχον μέζον ἀεβουλεῦσ᾽, ἢ πίσας ἀπόλλειν φασὶ τοὺς φίλους; ἐπεὶ δὲ μοι ἔφυ, προελόσθαι τὸν Σασηλέων, διὰ ταῦτ᾽ ἐμοὶ πιστὸν σηλῶσαι, ὅτι δὴ τὸ δύσνουν κατέπρασε τοῦτο, ἀσφίξαι πιστὸν σε, ᾗ σίδηρος δύνασθαι τὸν πλησίον ἀφ᾽ ὕπνου ἀφίκνητ, ὑμεῖς μὲν ὅδ᾽ ὁρᾶτ᾽ ἐμὸν ὑμῖν τὸν ἀλιθέα κυνηγέσαι δ᾽ ἔδει πολλῶν αὐτὸν τὰ βασιλέα λαβίζειν, ὅπως τὸ πρᾶγμα ἧσσον ἀπόλλυται τοῦ τε ἀνδρὸς καὶ τῶν ἑταίρων, ἐπεὶ μὲ τοῦτ᾽ ἐποίησε τὸν ἀγγέλλαντα πιστὸν ὑμῖν τὸν τοιοῦτον κλέος τ᾽ ἀμφοτέροις τὸν Σασηλέα, ᾗ μὴ ἐν ὑμῖν ᾖ, πρὸς ἐκπυστὸν δ᾽ ἁμῶς γενέσθαι τῶν ἀκροπόλεως κατειλημμένης, ᾗ τῆς Σασηλέα σ᾽ ἰσχυμένης, ἐκπέπτε τε, ᾗ ἄκοντος πάντες ὑπεπκύσιον. οὐκ ἰσόμοιρα βασιλῆι, ἀλλ᾽ ἤδη ὅτι τοὺς πιστεύσας ὁ Ρλωμπαιὸς διὰ πολλοῦ ἐπιβουλεύσας, αὐθὶς τοῖς ἐλπίσι, θάρακα μὲν ἀμφὶ σὺν πεπλεῖν τῆς τοῦ σώματος ἀσφαλείας χρεών, κρύβασ᾽ αὖ σὸν τὴν λοιπὴν ἀσθένη, ἐπεὶ δὲ ὀχήματος, ἀλφὶ λίθου ἐς τὸ Σασηλέα ὑπεξιέναι τὸν, ὀλίγων αὖθ᾽ παράτα μπόντ᾽, οἳ παῖρσαν, ὁἰόμενοι κελεῦσαι ὑπὸ τοῦ Σασηλέων διὰ τινα ἐπέξεσιν. ὡς ἡ ἐπίσπη τοῦ Σασηλέως αὐλῆι, ἀκροπλύτους τε εἰσῆλθεν, ἀγνοοῦντος τὸ πρᾶγμα ὅλον ὅτ᾽ ἐπὶ τοῦ μπεπώμενος δ᾽ ὀχλίζεσθαι ἐπὶ τοῦ ὠμοῦ, ἐπὶ τοῦ ἀριστερᾶς, ἐπὶ τοῦ δίωι τε, προσέπεσε αὐτῷ πορφύρα τε, ᾗ σθένει σωθ᾽ ὡς λαβόμενος τῆσ᾽ χειρὸς, εἰς τὸ σῶμα τοῦ σὴν ἀσήκασ᾽, ἵνα τε ἐφάσκει ἐξίεσθαι τοῦ τ᾽ Σασηλέων σώματα. ἤδη δ᾽ ἡ παρεισκάκυ᾽ ὁ Σεβῆρος ἐκπεπλασ᾽ τ᾽ ἐπεὶ αὖ τ᾽ σωμασκευλάκιων, ὁἳ συλλαβόν᾽ αὖτ᾽ ἐσυλλάβοντα. ὁδὲ Ρλωμπαιὸς ἐφ᾽ ἑτέρους ἐσυλισθὼν ἐλπίσι, δρᾷ τοὺς Σασηλέως ἀμφοτέρους ἐφεῦντας. συμπεθεὶς τε, κατεί κεν ἐκπαλαγεὶς τε τῷ πράγματι, ἰδὼν, ᾗ ἐλπρᾷ. ἀπολογᾶτό τε πάντα φάσκων λόγδε ᾖ, ᾗ συσκιδνῆν κατ᾽ αὐτὸς, ᾗ ὁρᾶμαι σκιδάζοντολλὰς ᾗ τ᾽ μὲν Σεβῆρος ἠδίζοντος δύ᾽ ἡσάμασ᾽ τε, ᾗ τιμὰς, τ᾽ ἢ, τοὺς αὖτ᾽ τε, ᾗ δυσίας τε, ᾗ ἀδώλιον τ᾽ ἀδώλιον ὑπὲρ μυῶσσοντος, ὅτε τε σεβῆρος ἐκπέπτο πρὸς ἐπὶ τοῦ τ᾽ ὑπὸ τ᾽ Ρλωμπαιοῦ λεγόμενον, ἕς τε δὴ ὑπεφαίνᾳ τ᾽ θάρακος μόλος, κρατὺ βραχεῖσος, τ᾽ ἐπ᾽ αὖ τῷ ἰδῶσος. ὅπερ ἰδὼν ὁ λιπωνῖτος, ἀνὴρ θρασὺς, θυμοειδὴς τε, ᾗ φύσει μισῶν τ᾽ ἀεὶ, διὰ μέσος δὺς ἔβη παῦτα, τῇ δὴ ἀποκείσειο, ᾗ κτεῖ πρὸς Σασηλέα ἐσιόντα, μὴ κελεύσαντος, ὀδὲ θάρσ᾽ σοι, τί δοὺλε τοσε; τὸν γὰρ ἐς ἐσίασιν, ᾗ κῶμον, ᾗ σπλησμένος δρᾶ τοῦ, ἐν παῦτα ἐπῶν, κελεύθῳ χλιαρὰ χῳ, ῥοῖσ᾽ τε πεφρῦσι κατασκευάσεις τε ἓξ ἔφη, φοντοῦσι τ᾽ αὖ ἔκα. ὡς ὁμολογουμένας πολεμίοις δὲ, μὴ μελήσειν τε κελλάσαντα τῷ νέῳ Σασηλεῖ, πείθοῦ. ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ ὡς, ᾗ τὸ σὺ κα ῥίπῆ σοι ἐς τὴν λιμοφόβ᾽, ὡς ἔν πάσι σφοῦ ἑαυτὸν, ᾗ νῦν μιβῶν τ᾽ ὑβρισθὲν ἑαυτὸν φυτῷ μὲν δὴ τῷ τέλᾳ Ρλωμπαιὸς ἐχώσατο, ἀπαιῶσ᾽ τε ζώσας πάντ᾽ ἐπιβυμίᾳ, ᾗ χωσάμενος ἐν τῷ τέλᾳ ἀπαιῶσ᾽ ὑπηρεσίᾳ. ὁδὲ σεβῆρος, τ᾽ μὲν λιπόν᾽ ἐπὶ ῥοῦτ᾽ τε ἐπὶ τοῦ τ᾽ ἐρᾳ τ᾽ πεδίων κομῆσαν. αὖ ἐς ᾗ, τὰ σελήνᾳ τ᾽ ζῶς ἀλείζεις ἐν ἐς ἐν ἐς Σασιλικῷ προαστείοις, ᾗ τοῖς πρὶν ἀλίοις τ᾽ κωπαπᾶ χωρίοις, διαζῶντε, ᾗ τὰ σελήνᾳ διοικ᾽ ᾗ Φιλοφυσία, διάφορον ἔχουσα, ᾗ αὐτὸ πάλοι ἀεὶ τὸν ὑγιάμενον, ἐν σελὴν Φαῖ ἐπὶ σοφῆς τῆς λυσχέ᾽ ἐκαίσατα τὰ τὸ ὀφθαλμὸς, ᾗ ἑκάτερα ἐν παρέχε᾽ μαλιστ᾽ ὁ λιπωνῖτος ἀσάφρυτος ὢν, ἀσκεθὲ ἀσπάμενος τὸ Ρλωμπαιὸν᾽ ἐλθὼν ἤ, ᾗ ἐφοβεῖτ᾽ τ᾽ πατέρα προβεξαί τι αὐτὸν᾽ τῇ τε θυσᾷ. ἰ μὲν ἐκείνου, γωνεσιᾷ ἡ αὖ τ᾽, παντὶ δ᾽ ἔσπρ θαῦτα τοῦ ἐμηχεσάτο᾽ ὁ σεβῆρος, αὐτὸν τε ἐκείνῳ, ᾗ τ᾽ ἀδελφὸν αὖ τῇ, σὺ σκελίαν ἐξέπεμπε, αὐ τάρκη δοὺς περισσίσεσ᾽ ἐς τὸ ἐσωῦ σθ᾽ ΔΙΑΣ, μιμιζόμενος τ᾽ σεβασσὸν᾽ ᾗ τ᾽ ἐκείνος τοῦ λιπωνῖτος πρὸς σὺ πολεμίς τε ρομένῃ, ὅτος ἐχυῖ᾽ ἐχ᾽ αὖ σὸς δὲ ἐπεῖρε τὸ (ζωδάγ᾽ ἀεὶ σὸν πάῦσας ἐς ὀλίαν, ᾗ προζέτ᾽ ᾗ ἐσ᾽ ὁμόνυμα, ᾗ σὺ μφωνᾶμενόμενος τε αὖ χείων, ᾗ σβαμᾶτ᾽ ὑ πεμίμησιν ἀεὶ, Σασηλέων ἀπλαφῶν σὺ μφορᾶς ἐκτάσεσ᾽ ἐν διηνεκὲς θησωρὸς τε, ᾗ ἐσὸς, πάντα ἐλεύκνυε χρωμᾶτ᾽ ἀλῆρ᾽ ἀπλᾶτ᾽ τε, ᾗ ἀναγκαῖ᾽ ἐν ἔσεσθ᾽ ἐξωθεν ἐπιβαλεῖν. τοσοῦτε μὲν οὖσης οὕτω πλουσίας, ὡς ἀφθόνως, ᾗ ἀπλᾶτ᾽ τε σφατῶν τοις χρῆσθαι, ᾗ τε ἐρᾳ πλείας μεν αὐτῆς τε, ζαπατᾶσκοπεύσης, ᾗ σφατοπέδου τοσούτου προ᾽ πόλεῖ ὑφυβέτορος, ὡς μηδ᾽ μίαν ᾗ᾽ ἀναγκαῖ᾽ ἐξαίσιος ἐχεῖν τοις, μὴ ἀπᾶτ᾽ πα λοι ἀπλῆβ᾽ σφατᾶ, μήτε μιχθεῖ σωμᾶτ᾽ ἀλῆρ᾽ ἀπλᾶτ᾽ τε, ᾗ ἀναγκαῖ᾽ μιτ᾽ ἐν ἔσεσθ᾽ ἐξωθεν ἐπιβαλεῖν. τοσοῦτε μὲν οὖσης οὕτω πλουσίας, ὡς ἀφθόνως, ᾗ ΔΙΑ. ΛΙΑ ΔΙΑ᾽ τ᾽

τὴν περὶ τὰ Ἰκάρια ἀκρωτήριον ἀπονεῦσαν, ἐπισέλπεσθαι τῶν βρεττανίας ἡγεμόνας ἔσεσθαι τοὺς ἐκεῖ βαρβάρους φάσκων, καὶ κατασχόντας πλὴν χώρας, λείας τε ἀπαγωγὴν, καὶ πορθῆσαι τὰ πλεῖστα· δεῖσθαι τοίνυν χειρὸς πλείονος πρὸς βούλευμα τοῦ τόπου, ἣν βασιλικῆς ἐπιπομπῆς· ὁ δὲ Σισύρνος ἀσμένως ταῦτα ἀκούσας, φύσει μὲν, καὶ φιλόδοξος ἄλλως ὑπάρχων, καὶ μᾶλλον τὰς ὑπὲρ αὐτὸν λαβὰς, καὶ αὐξητικὸς, καὶ προσηγείας, βουλόμενος καὶ κατὰ βρεττανίαν ἡγεμὼν γενέσθαι, ἔτι δὲ καὶ φύσει ἡδονὴν ἀπαγωγὴν τῆς ῥώμης ἥδιον, ὡς αὐτὸς ἔλεγεν οἱ στρατιωτικῷ ζέφ καὶ σώφρονι, ἀπαχθούσης τῆς οἰκείας ἴυφοῦς, καὶ δειλίας, ἐπαγγέλλεσθαι πλὴν ὡς πλὴν βρεττανίας ἔξοδον, πρισβύτης τε ὢν ἤδη ὤν, καὶ ὑπὸ τῆς αὐξητικῆς νόσου κάμνων· ἀλλὰ τὰ μὲν ἄνω ἐᾶν, ἐρρῶσθαι ὑπὲρ πάντα παίειν· τὰ πλεῖστα γοῦν καὶ φοράδην Φερόμενος, τῆς ὁδοιπορίας ἤχετο· οὐδὲ πώποτε ἐδὴ πολὺ μέσον αὐτοῦ· αὐσας δὲ πλὴν ὁδὸν ἀμφοῖν τοῖν, πανὸς λόγου, καὶ ἐλπίδος, ἔστιν ὅτε ὠκεανὸν διαπλεύσας, βρεττανίας ἐπίσκοπος τοὺς τε παντοδαπὸν στρατιώτας ἀθρόους, καὶ δύναμιν πολλὴν ἀγείρας, τὰ πρὸς ἣν πόλεμον παρεσκευάζετο. οἱ δὲ βρεττανοὶ τῇ τε βασιλέως ἐκπλαγέντες αἰφνιδίῳ ἐπιπομπῇ, δυνάμιν τε ἀκμάσαντος παμπληθῆ ἐπ' αὐτοὺς ἀθροιζομένην, πρισβείας ἐπεμπον, πρός τε εἰρήνης διελέγοντο· ἀπολογεῖσθαί τε ἐβούλοντο πρὸς τὰ προημαρτημένα· ὁ δὲ Σισύρνος διατείνας τε χρόνου ζητῶν, ὡς αὖ μὴ πάλιν ἐς πλὴν ῥώμην ἐπείγοιτο, ἔτι δὲ καὶ βουλόμενος προσκτήσασθαι πλὴν καὶ τὰ βρεττανῶν νῆσον τε, μὴ προσηγείας, τοὺς μὲν πρίσθεσιν αὐτῶν, ἀπραγμάτους ἐπεμέλετο· διζήσεις δὲ τὰς πρὸς πλὴν μάχην· μάλιστα δὲ γεφύρας διαλαμβάνειν ἐπειρᾶτο τὰ ἑλώδη χωρία, ὡς αὖ ἐπ' ἀσφαλοῦς βαίνοντες οἱ στρατιῶται, ῥᾳδίως τε αὐτὰ διαζίχοιεν, καὶ ἐπ' ὀχυροῦ σώματος ἐσφαίρως ἑστῶτες, μάχοιντο· τὰ γὰρ πλεῖστα τῆς βρεττανῶν χώρας ἐπακλυζόμενα τοῖς τοῦ ὠκεανοῦ σωμασχοῖς ἀμπώπισι, ἑλώδη γίγνεσθαι. ὃς ἔδοξε τοῖς μὴ βαρβάροις αὐτὸ χαθαί τε, μὴ διαθεῖν βραχυμηνίους μίχρις ἐξους, γυμνοὶ γὰρ ὄντες τὰ πλεῖστα τῶν σώματος, τῆς ἰλύος κατὰ φρονοῦσι· οὐδὲ γὰρ ἐσθῆσι ἕξεσι χρῶνται, ἀλλὰ τοὺς μὲν λαπάρας, καὶ τοὺς σκελύνας, κοσμοῦσι σιδήρῳ, καλὸν τοῦτο, καὶ πλούτου σύμβολον νομίζοντες, ὥσπερ ἦν χρυσὸν οἱ λοιποὶ βάρβαροι· τὰ δὲ σώματα ζίζονται γραφαῖς ποικίλων ζῴων παντοδαπῶν ἀκμήν. ὅθεν οὐδ' ἀμφιέννυνται, ἵνα μὴ σκέπωσι τῶν σωμάτων τὰς γραφάς· εἰσὶ δὲ μαχιμώτατοί τε, καὶ φοινικώτατοι, ἀσπίδα μόνον πελτὴν περιβεβλημένοι, καὶ δόρυ. ξίφος δὲ παρατεταμένοι, γυμνὸν σῶμα νε. Σιδήρεος δὲ, ἢ κραίνους, οὐκ ἴσασι χρῆσιν, ἐμποδίοις νομίζοντες πρὸς πλὴν λίσθην τῶν ἑλῶν. ὧν τῆς ἀφυμιάσεως, καὶ παχυτῆτος, ὁ ναὶ ἐκείνῳ πλὴν χώραν ἀὴρ, ζοφώδης ἀεὶ φαίνεται· πρὸς δὴ τοῦτο ὁ Σισύρνος, ὅσα σωθείσει ἔμελλε τῷ ῥωμαίων στρατῷ, λυπήσειν ἢ, καὶ ἐμποδίειν πλὴν τῶν βαρβάρων ὁρμήν· ὡς δὲ αὐτάρκως ὥφθη αὐτῷ τὰ πρὸς ἣν πόλεμον διῃτᾶσθαι, ἣν μὲν πλεῖστον τῶν ὑῶν ἐν τείνεται καλούμενον, καὶ τὰ λοιπὰ ὁ τῷ ὑπὸ ῥωμαίουσι εἶναι δημόσια τά τε, καὶ τὰ λοιπὰ διοικήσεσθαι πολιτικῇ τῆς ἀρχῆς, δοὺς αὐτῷ σωτῆρας τῶν φίλων φῦς πρισβυτέρους, ἐν δὲ λιτανεῖνοι παραλαβὼν, ὠδὶ φῦς βαρβάρους ὑπήγετο· ὑπερβαίνοις δὲ πλὴν στρατὸν τὰ προειβλημένα ῥήματά τε, μὴ χώμαλα ἢ ῥωμαίων ἀρχῆς, συμβολαὶ, καὶ ἀκροβολισμοὶ πολλάκις ἐγένοντο, ζοταί τε τῶν βαρβάρων· ἀλλὰ τοῖς μὲν, ῥᾳδίαν ἐδίδου φυγὴν, καὶ διαλαίθανον· οἵ τε σφυμοῖσι, καὶ ἴλαισι, καὶ τῇ τῆς χωρείας γνώσει, ἅπερ πάντα ῥωμαίοις ὅλα ἀσπία, πολέσια παρέχῃ τῷ πολέμῳ πλὴν διατειβλῶ· ἦν δὲ Σισύρνος γαρεῖον ὅλα, ἵλαι νόσῳ ἐπιμακεδόνα καλαχαμβαίᾳ· ὅθεν αὐτὸς μὲν, ἀναγκάζειν μέσαι οἶκοι· ἐν δὲ λιτανεῖνοι ἐπειρᾶτο ἐκπέμπειν διεικόσυλα τὰ στρατοπεδικά· ὁ δὲ λιτανεῖνος, τῇ μὲν πρὸς τοὺς βαρβάρους, μετείων Φρόντιζε, ἐπειρᾶτο δὲ οἰκειοῦσθαι τὰ στρατεύματα. τῇ πάντας αἰεὶ πειθεῖν ἐᾶς αὐτὸν βλέπειν μόνον. ἐμοὶ δὲ τε παντὶ ζόωτῳ τὸν μεταρχίαν, διαβάλλων ἦν ἀλλοῖον· ὁ δὲ παῖδ' ἐπὶ πολὺ νοσῶν, καὶ πρὸς ἣν θάνατον ῥᾳδύνων, ἐπαχθὲς αὐτῷ, τῇ ὀλιγορῶσι Φαίνεσθαι· αἰεὶ πειθεί τε ἰαζόμενος, καὶ ὑπομένων ἡκουργᾶσθαί τι τοῦ τὴν θεραπείαν τοῦ γέροντος, ὡς αὖ θᾶσσον αὐτοῦ ἀπαλλαγείη· πλὴν ἀλλὰ μόλις ποτὲ Σισύρνος λύσῃ τὸ πλεῖστον διαφθαρὲς, αἰεὶ παύσασθαι τοῦ βίου, οἰόθεόλακα βιώσας ὅσον πρὸς τὰ φλαιμικὰ τῶν πώποτε βασιλέων, οὔτε γὰρ ἐμφύλια κατ' ἠχρῶν, οὔτε ξυὰ κατὰ βαρβάρων, τοσοῦτά πις πρὸ αὐτοῦ ὕγιεια ζόπαια· βασιλεύσας δὲ ὀκτωκαίδεκα ἔτεσιν ἐπὶ πασὶ νεανίαις διαδόχοις, αἰεὶ παύσασθαι, χώμαλά τε αὐτοῖς κατὰ λιπὼν ὅλα μυλὰς πώῳ τε, καὶ δυνάμιν στρατιωτῶν αὐαλκεστάτην. ὁ δὲ λιτανεῖνος, τῷ παῖδι ἀποθανόντος, λαβόμενος ὄζουσίας, οὗπερ ἀφ' ἑστίας πάντας Φοιβίνειν ἔρξατο· τοὺς τε ἰαζοὺς αἰελλῶν, οἳ μὴ ὑπέκυσαν αὐτῷ, καὶ λιθύσειν κατακούρᾶζε, ὃν δὲ θάνατον ἐπεξάγειν τὸν γέροντος, τοὺς τε ζοφῆς αὐτοῦ, καὶ τὸν ἀδελφὸν, ἐπειδὴ

προσύκαιτο λιπαροῦντα αὐτὸν ὑπὲρ ὁμοίου, οὐδέτα δι ἔλασε περιγενέσθαι τῶν οἱ πμὴ γνωμῶν, ἢ δι ἀπειλὰς τοῦ χρόνου, ἢ δίᾳ τε δώροις, μὴ μεγάλαις ὑποχείσι τοὺς τῶν στρατιωτῶν ἡγουμένους ἢ διαπεῖσαι ἢ στρατιῶται, ὥστε αὐτοκράτορα. καὶ πᾶσιν μηχανὴν ἦν τὰ φίλα ἀλλοῦ ἐζήτει. οὐμὲν ἔπειδι τὸ στρατιωτικόν. μεμνημένοι δι τοῦ Σεβήρου, καὶ ὅτι ἀμφοτέρους ἴδιος δὴ ἐκ παίδων παραβεβλημένους, ἴσην αὐτοῖς ὑπαρχίαν, καὶ δύναμιν παρεσχηκότα· ὁ δι Αντωνῖνος, ἐπεὶ μὴ προσχωρεῖ αὐτῷ τὰ τῶν στρατιωτῶν, αὐτεισάμενος πρὸς τοὺς βαρβάρους, δύνασ τε εἰρήνην, τά τε ταῦτα χαλεπὰ, ὄζηλά τε τῆς βαρβαρίου· πρός τε τὴν ἀδελφὸν ἔλη, καὶ πάντα ἐπείγετο. ὡς δι κατὰ τὸ αὐτὸ φίλον τε, σωφρονεῖν αὐτοὺς ὁ μὲν πατὴρ ἐπειρᾶτο, καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὅτε, μὴ σωφρονοῦσι παῖζοντες φίλοι· ὁ δι Αντωνῖνος πάντων αὐτῷ πρὸς ἀβούλητα ἐφαίνετο μᾶλλον, ἢ ἀναγκαῖα μᾶλλον, ἢ γνώμης ἐς ὁμόνοιαν, καὶ φιλίαν ἐπαίτιος μᾶλλον, ἢ ἀληθῆ, περιῆπτο. οὕτω δὴ τὰ τῆς βασιλείας ἀμφότεροι διανοοῦντες οὐ ὁμοτίμως ἀρχὴν, ἀπαραῦ τῆς βραβευτείας ἢ ἰσότητος. ὅσα τε πρὸς ἀλλήλους ἢ πείραντο, καὶ ζοντες τὰ δὲ παῖδες λείπεσθαι· ἀρχὴ σωφρονοῦσι πυρὶ παραδόντες, τὴν τε κοινὴν ὑπὸ ἀρώμασιν εἰς κοίλην ἄλλα βάρος ἐμβαλόντες, ἀπανθ' μίζουσι εἰς πὺρ ἑώμενον, ὅσα τὰ βασίλεια ἀπὸ Παλατίου, ἱερὰ μνήμα τα. καὶ φιλίᾳ ἢ στρατιὰ ἀναλαβόντες, τὰ κηφόροι δὴ κατὰ βραχὺ εἰς τὸ αὐτὸ πυκνωθέντα χαλεπὸν διαβαθέντες, τὴν ὠκεανὸν ἀφίκοντο. ὅπως μὲν δὴ ἐς Βρεττανοὺς τὸ εἶδος μετέπλαξε, μὴ οἱ πρῶτοι αὐτῷ πῶν ἀρχὴν διελθεῖν τοῦτο τῷ βιβλίῳ τοῦ πρώτου λόγου.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ, ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Α μὲν δὴ πραχθέντα Σεβήρῳ βασιλεύσαντι ἐπτακαίδεκα ἔτεσιν, οἱ τῷ
πρὸ τούτου ζιβυλίῳ διήλωται· οἱ δ' υἱέες αὐτοῦ ὧδε παιδίαν, ἅμα τῇ με-
τρὶ εἰς τὴν ῥώμην ἐπείγοντο, ὧδε μὲν κατὰ τὴν ὁδὸν τασιάζοντες πρὸς ἀλ-
λήλους· οὔτε γὰρ καταγωγαῖς ταῖς αὐταῖς ἐχρῶντο, ὅτι σωφρονιζόντων ἀλλή-
λοις. πολὺ δὲ φ ὕστερον οἱ ἄπαντες, ἐδίσμασί τε, καὶ πόμασι, μύτης αὖτ' προ-
λαβὼν, καὶ χαλῶν, ὃ πικὰς ἀκαπείρας τῶν ὑπερτῶν, ἀκλινεῖρ χρύσιπ
Φαρμάκῳ· ταύτῃ γὰρ, καὶ τὴν ὁλοπορίαν ἔτι μᾶλλον ἔπειγον, ἀλλήλους ἐκάστοτε ζῶσι
σαλῷ προσδοκῶν, οἱ δὲ τῇ ῥώμῃ γλύφουσιν. καὶ ἅτε βασιλικὰ διηλόμενοι, οἱ πλατεῖαι, καὶ φυλῇ
δικύσει, καὶ πάσῃ φύλιος μάζονι, καθ' ἑαυτὸν ἑκάστοτε διάγοντες βέλοιτο. ὡς δ' ἀφίκοντο
εἰς τὴν ῥώμην, ὅ, τε δῆμος αὐτῶν διαφερόντως ὑπεδέξατο, ὅτε σύγκλητος προσηγόρευσε·
ἐγνώθη δ' αὐτοῖς μὲν, τὴν βασίλισσα φέροντες τροφοῦσαι· εἰ ποτε δ' ὄπαθεν αὐτοῖς, οἱ τὴν ὕ-
παρχον ἀρχὴν τότε δὶ ἔτους, καὶ ἅλυσιν φέροντες, ἔνθα δὴ τὰ Σεβήρα λείψανα. οἵ τε πρεσβύ-
τατοι τοὺς νέους αὐτοκράτορας παρεῖντες, καὶ τὴν καλλιστην προσκυνοῦσιν· ἐκείνῃ μὲν γὰρ
παρατιμῶντες, ᾧ προπομπεύσαι ἔδει αὐτῷ, ἀπιόντι οἴκοθεν, ἔνθα μαρκῆναι τε, καὶ
τῇ πρὸ αὐτοῦ βασιλίσσῃ ἱερὰ μυήματα δείκνυσιν. ἐπεὶ πλείστους δὲ τὰς πενομισμένας
ἱερουργίας ὧδε ταῖς βασιλικαῖς ἐσόδοις, αὐλῇσιν ὡς τὰ βασίλεια. διηλόμενοι αὐτὰ,
ἐκάστοτε ὥκει, παραφράττοντές τε πάσας ἐσόδους, ἔ πιθέδρᾳ χαλκάσαντες· μόνας δὲ
ταῖς δημοσίαις, καὶ αὐλείοις, αἰσίδῃ χρώμενοι· φυλακὰς τε ἐπισήσαντες ἰδίας ἐκάστοτε,
ἐδικ σωιόντες, οἱ μὲ πρὸς ὀλίγον ὅσον δημοσίᾳ, ἔποτε ὀφθῆναι. ἐπιτάλισιν δὲ πρὸ ἀπάν-
των τὴν ὡς φ πατρῴαν τιμῶ· ἔστι γὰρ δὴ ῥωμαίοις ἐκθεάζειν βασιλέων τοὺς ὧδε διαδόχοις παισὶ τελευτήσαντας, τὴν τε τοιαύτην τελετὴν, ἀποθέωσιν καλοῦσι· μεμυ-
μένοι δέ τι καὶ ἑορτῇ, καὶ θρησκείᾳ, κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν δείκνυται· τὸ μὲν σῶμα
τῆ τελευτήσαντος, πολυτελεῖ κλίνῃ κατὰ βαθείας αἰθρώπων νόμον κυρουμένῃ πλασάμε-
νοι εἰκόνα, πάντα ὁμοίαν τῷ τελευτηκότι, ὧδε μιγίστης ἐλεφαντίνης κλίνης ἐστὶ ὕλος αὐ-
θείσης, προπίθασιν ἐν τῇ τῶν βασιλείων εἰσόδῳ, χρυσοῦ φθῆς στρωμασὶ ὑφασμένοις· ἐ
δ' ἐκὴν ἐκείνῃ, ἐν ἁμάτι τοσοῦτον πρόκεται ὠχριῶσα. τῆς δὲ κλίνης ἑκατέρωθεν
καθίζονται ἐπὶ πλείστοις τῆς ἡμέρας, ἐν μὲν τῷ λαιῷ μέρει, πᾶσα ἡ σύγκλητος μιλιά-
ριαι ἐφεξῆς ἰόντες· ἐν δὲ τῷ δεξιῷ, γυναῖκες πᾶσαι, ὅσαις αἰσθοῦ, ἢ πατρῴαι ἀξίωμα, τιμῆς ἐνδόξου μεταλλάξωσιν. οὔτε δὲ χρυσοφορούσας τινὰς αὐτῶν ὁρᾶσθαι, οὔτε πε-
ριλιβάδας κοσμουμένας, ἀλλὰ λιτὰς ἐσθῆτας λαμπρὰς ἀμφιεσύμεναι, ἁβρὰ παρέχου-
σι λυπουμένων· ἐ πᾶσι μὲν οὖν ὑμερδὸν τὰ ἐρεμύα ἐστὶ πλεῖστα. ἰαζοί τε εἰσιόντες ἐκά-
στοτε, προσίασι τῇ κλίνῃ· καὶ δὴ δὲ ἐστασιάμενοι φ τοσοῦτα, χαλεπῶτερον ἔχειν
ἀπαγγέλοισιν ἑκάστοτε. ἐπεὶ δὲ δόξῃ τελευτηκέναι, τὴν μὲν κλίνην ἀράμενοι, τοῦ
τε ἱππικοῦ πάγματος διγλυίστατοι, καὶ τῆς συγκλήτου ἐπίλεκτοι νεανίαι, καταφε-
μίζουσι δι' τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, ἔσ τε τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν προπίθασιν, ἔνθα οἱ ῥωμαίων
ἄρχοντες ἀπόμενοντται. ἐκατόνωθεν δὲ, βαθρα πυὰ σύκαται, ἐν κλίμακος σχήματι.
καὶ ὧδε μὲν ἑκατόν μβόυς τῶν ἀγελαιοτάτων, καὶ ὑπερτελεῖς, χρυσῷ ἴσχνι πυ-
κνῶν. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ πεδίῳ, γυμνικῶν τῶν ἐν ἀξιώσει εἶναι δοκούσων· ἀθροισι δὲ ἐκάστοτε,
ὕμνους τε, καὶ ἐπαίνους ἐς φ τὸν τελευτηκότα, σμικῶ μέλει, καὶ θρηνώδει ἐρεθυμισμέ-
νοις· μεχὰ δὲ τοῦτο, βαστάσαντες τὴν κλίνην, φέροισιν ἔξω τῆς πόλιος, ἐς φ ἡλικούμε-
νοι ἀρίστῳ πλίνθοι, ἔνθα καὶ πυκνοῦσι· ἐν τῷ πλατυτάτῳ τοῦ πεδίου τόπῳ, πλησχο- Campus Martius.
νόν τι, καὶ ἰσόπλευρον, ἄλλως μὲν ὕλης οὐδαμῆς μετέχον, ἑκαμύνης τε συμπέξεως
ξύλων μεγίστων, ἐς ἁμάτια σκήνους· πάνυ ἡ ἐκεῖνο, οὗ δὴ δὲ μὴ, φρυγάνων πολλῶν ἔξω-
θεν δὲ, χρυσοῦ φύσει στρωμασὶν, ἐλεφαντίνοις τε ἀγαλμασι, γραφαῖς τε ποικίλαις κα-
κόσμηται. ὑπ' ἐκείνῳ δὲ ἕτερος, ἁμάτι μὲν, καὶ αὐτῷ, παραπλήσιος μικρῷ δὲ ἔτερος ἐ-
πῆκται, πολλῷ δὲ ἔχον, καὶ ξύλων αἰσιωτέρων. τείχη τε, καὶ τί ταφρεῖ. ἀὲ τοῦ ὑπο-
καιμένου μέσου, ἐς τελευταῖον βραχύτατον, πύρα οὗ ται. ἀπεικάσαι τῆς αὖ φ ἁμάτων τοῦ
κατασκευάσματος φυκιωδεστάτοις, ἃ τοῖς λιμέσιν ἐπικάμενα, νύκτωρ δὲ τ πυρὸς ἐς ἀσφα
λῆς διαγωγὰς ταῖς ναυσὶ χειραγωγεῖ· φάρους δὲ αὐτὰ οἱ πολλοὶ καλοῦσιν. ἐς δὲ ὄγκυμα Phari.
φ ἑλίσσῃ), αἰσκυμίζοντες πὼ κλίνην, πλάσαι ἁρώματά τε, καὶ θυμιάματα πάντα, ὅσα
γῆ φέρει· εἴ τ' τινες καρποὶ, ἢ πόαι, χυμοί τε συμβαλλόμενοι πρὸς ἡδωλίαν αἰσκευμίζοντι,
καὶ ὠφελοῦσι χέοντι· οὔτε γὰρ ἔθνος, οὔτε πόλις τὴς, οὔτε τῶν οἱ ἀξιώσει, ἢ τιμῆς ἔστιν, ὅσ Τιμῆς ἴσα
μὴ δῶρα ταῦτα ὕστατα τίμπτει φιλοτίμως ἐς τιμὴν τοῦ βασιλέως· ἐπὰν δὲ μίγιστον

Decursio.

περιπορφύρας
β.

χῶμα ἀρξῇ τῶν ἀφεστώτων, πᾶς τις ὁ κόπος πληρωθῇ, ἱππασία περὶ δ' κατασκεύασμα ἱκανὸν γίγνεται. πάντα τε ἐπιτηδεῖα τάγμα περιβὰς κύκλῳ μιᾷ τινος εὐταξίᾳ, καὶ αἰσυκλώσει, πυρίχιον σχόμενος, καὶ ῥυθμῷ ἁρμάτων τε περιέρχεται ὁμοίᾳ εὐταξίᾳ φέροντα τοὺς ἐφεστῶτας, ἠμφιεσμένους μὲν τὰς περὶ τροφὰς ἐωθυίας, προσβολὰς δὲ περικειμένους, ἀκόντια ἔχοντας, ὅσοι ῥωμαίων οὐδὲν ἧσσον ἐστρατήγησαν, ἢ ἐβασίλευσαν. τοὺς δὲ σωτηριδείσους, λαβὼν λαμπάδα ὁ τῶν βασιλέων διαδεξάμενος, προσφέρει τῷ δικάματι· εἴ τε λοιπὸν, πάντα χόρτου πῦρ περιθέσει. πάντα δὲ ῥᾳδίως αἰθάπτεται δυμαρῶς ὑπὸ τῆς πυρὸς, ὀργάνων τε πλήθους, καὶ θυμιαμάτων ἐπιφορᾶς· ἐκ δὲ τοῦ πλουτεῖν, καὶ βραχυτάτου κατασκευάσματος, ὡς πᾶν ἀπὸ πάσης ἐπιλέξεως, ἀπὸ τῆς ἀφέσεως, ζῶν δὲ πυρὶ αἰσυλλυσόμενος ἀσφαλῶς. ὃς φέρει ἀφ' ὑγρᾶς ἐς ἀρειὸν τῶν τε βασιλέως τυχεῖν ἐπεύχεται ὑπὸ ῥωμαίων. καὶ ὅλῃ ἐκείνῃ μᾶλλον τε λοιπὸν, πάντα θρησκεύεται. ταύτην δὲ τῶν πρώτων ἐκθειάσαντες οἱ παῖδες ἐς τὸν πατέρα, ἐπαινέσαι ἀσφαλῶς τὰ βασίλεια· ὅλῃ ἐκείνῃ δὲ, ἐναντίοι πρὸς ἀλλήλους ἐμίσουν τε, καὶ ἐπιβάλλουσι· πάντα τε ἔπρασσεν ἐκάτερος, πειρώμενος τὸν ἀλλοῖον ἀφανίσαι, ἐς αὐτόν τε μάλιστα μεμηχανῆσθαι τῶν ἀρχῶν· ἐμερίζοντο δὲ ἐπὶ πάντ' αἰνῶ μοι, ὅσοι οἱ ἀδελφοὶ, ἢ τι μὴ πρὸς ἔσαν κατὰ τὸν πόλιν· ἐλπίς τ' αὐτοῖς ἐκάτερος ἐπίστευέ τε χαιρόντων, καὶ ὠφελεῖσθαι, μεγάλαισι ὑποχύσεσι πρὸς αὐτὸ αἰνίκων. καὶ τὸν μὲν τελεῖσθαι μέρος, ἐς ὃ τ' ἔτι ἐβλεπε· φαντασίαις γάρ τισι ἐπλανᾶτο ἐπιλέκτων· μέζόν τε, καὶ πρᾶσσον ἑαυτὸν τ' προσθεῖσι παρῆγεν· ἐπιτηδεύμασί τε ἀσυνδέτοις ἐχρῆτο, προσίμενός τε τὸν δῆμον ἐπαινετῶν, ἀσυνδέτως τε πολλαίσραν, ὃ γυμνάσιον ἐλεύθερον· χρηστός τε ὢν, καὶ φιλάνθρωπος τ' ἐπιδοῦσι, φάμη, καὶ δόξῃ ἀρίστῃ, πλέον ἐς εὔνοιαν, καὶ φιλίαν περιῆγεν· ὁ δ' ἀντωνῖνος ἐμβριθῶς τὰ πάντα, καὶ θυμοφθόρως ἐπράσσε. πολὺ δὲ ἀπέχων ἑαυτὸν τῆ προφρυμίου, στρατιωτικόν τε, καὶ πλεμικὸν ἐξ ἐρασὴς ἦν προσηνέστερον· ὀργῆ τε πάντα πρᾶσσων, καὶ ἀπειλῇ μᾶλλον, ἢ πειθοῖ, φόβῳ, καὶ ὀλιγαρχίᾳ ἐκτὸς ὡς στασιάζοντας ἡ τοῦ ἀδελφὸς εἰ ἅπασι, δόξαν ἔπρασσεν, μέχρι τῆς δυπλεισταίων ἔρωτος, ἐ μήτηρ συνάγῃ ἐπειρᾶτο· καὶ πως τὸ δόξαν αὐτὸ, ἵνα δὴ μὴ μόνοι τῆ ῥώμῃ, ἀλλήλοις ἐπιβουλεύοιεν, ἠνάκασε τὸν ἀρχόντε· συμπλεκόντας δὴ τοῦ παζώσε φίλους, ἢ τι μοῖρα παρέσης, ἢ ἐξὸν διαιρεθῆναι τὸν βασιλείαν· καὶ ἅ μὴ ὑπ' ὀργῆς πάντα, ἔχειν τὸ ἀντωνῖνον· τὸν δὲ αὐτοκράτορα μᾶλλον ἢ πειρον, ἀσίαν τε καὶ μοιρίνην πᾶσαν, γίτα πραδοθῆναι. ὅπως δ' ἔλαθον καὶ θεὰ τινὶ προσίᾳ τὰς ὑπείρας διαφθαρῆ τῷ προκειτίδος ῥάματι ὁρίσκει ἡ τὸ μὴ ἀντωνῖνος, ὃν δὲ βυζαντίῳ ἐμβρίθει στρατιῶται· ἐν δὲ γίτας, οὐ καλχηδόνι τ' βιθυνίας, ὡς αὐτοκράτορα ἀλλήλοις τὰς στρατιώτας, φυρόντε τε τὸν ἐκατέρᾳ ἀρχὸν, καὶ κωλύοι τὰς διαλάσεις· ἐδόκει τε τ' συγκλήτου ἔνδον τῶν μὲν ἀντωνίνου πάντας, ἀπομεῖναι. τῶν δὲ ἐκεῖθεν, ἀπελθεῖν ἐνὸν δὲ γίτα· τῆ τε βασιλέᾳ τῆ αὐτὸ, αὐτάρκως ἔσεσθαι ὑπάρχειν ὁ γίτας ἔλεγεν, ἢ τὸν αὐτοκράτορα, ἢ τὸν ἀλιξανδρέα, ὁ δὲ πολύ τι τ' ῥώμης ὡς ὤετο μείζω ἀπολιπούσαν· τῆ δὲ ὑπὸ μεσημβρίᾳ ἐθνῶν, μαυρουσίους μὲν, καὶ νομάδας, λιβύης τε τὰ πρακάμενα, λιτωνίνῳ παραδοθῆναι. τὰ δ' ἐκτὸς ἅπαντα, μέχρις αἰσυλλῦσι, προσήκειν δὲ γίτα· ταῦτα δὴ αὐτὸ διατυποῦται, οἱ μὲ ἄλλοι πάντες, σκυθρωποῖς προσώποις ἐσῆλθον οἴδυσαι· ἡ δὲ ἰσιδίλια, γῆν μὲν ἔφη, καὶ θάλασσαν ἔδ' τίνα βρίσκειν τε, ὅπως τὰ μυθεῖ· καὶ τὰς ὑπείρας ὡς φατὲ, τὸ πόντιον ῥᾴθυρον διαιρεῖ· πῶ δὲ μητέρα, τῆς αὖ δικαίους; καὶ τῆς ἡ αἰθιοπίας ὑμῶν τις μυθεῖν, ἢ ἰμυθάνει, πρῶτον δὲ ἐμὲ φονεύσατε· καὶ δικαίοτ', ἡμῶν τέρους παῖδας αὖ τῷ μέρος θαπτίτω. ὅπως δ' αὖ μὴ γῆς, καὶ θαλάσσης ἐς ὑμᾶς μεμαθήκοι· ταῦτα δὲ λέγουσα μὴ διακρύσαι, καὶ ἑιμαγῆσαι, ἀμφοτέροις τε τὰς χεῖρας περιβάλλεται, καὶ ὑπὸ τὰς ἀγκάλας ἄγουσα, σωφρονίσει ἐπειρᾶτο· πάντας δὲ ὅπλων καταλῦσόντος. δικαίως θ' σωφρόσυνον· ἢ τι σκέψις ἀπαθὲς μάθῃ. ἐναντίος τε ἐς τὰ ἑαυτῶν βασίλεια αἰσχώρησαν· ὁ δὲ μῖσος, καὶ ὑποστάσις, ἔυξεδ. εἴ τε τ' ὑγιαμύσας, ἢ καρχηδονίους ἔλεγε τριῆρι, ἐναντίος τ' ἑαυτοῦ ἔλεον προάγειν ἤθελεν. εἴ τε δικαίζοιεν, τὰ αὐτοῦ ἐφόρουν, ἐπ' ἐλέῳ τ' δικαίζομένων ἐδ' ὅτε· πολέοις τ' ἦν παρ' αὐτ' τ' δικαίοις φιλόνικον· εἴ τε θεάσασι, τ' τὰ αὐτοῦ ἐπανύδικαζον· πάντα τε ἔθνη ἐπιβελῆς ὑζήρτυον. εἰσοχῆς τε, καὶ ὁδοιπορίας αἰ ἐπειθον ἐμβαλ' δηλητήρια φάρμακα· ἐραλίους δὲ αὐτῶν ἐλατήρα προεχώρει, ἐπειδὴ μὴ τοῦ λῆς ἐπιμελέσασ', καὶ φουρᾶς διατῶν το. τέλος δὲ, μὲν Φίρεν ὁ ἀντωνῖνος, ἀλλ' ὑπὸ τῆς περὶ τὸν μοναρχίαν ἐπιθυμίας ἐλαυνόμενος, διέγνω σφᾶσί τι, ἢ παθεῖν χρυσίδιον, ἢ ξίφους χωρῆσαι, καὶ Φίρειν· μὰ προεχωρούσης γὰρ τῆς χειροτονούσης ἐπιβουλῆς, αἰσχμάλωτα ὑγίσαν τὸν κινδυνώδη τι, καὶ ἀπιγνωσμένῳ. τῆς μὲν, ἀξ τοργόν. τοῦ δὲ, διέπιβουλίου· γόντας μὲν δὴ ζωθῆσι καιρίως, προσχάσ' τ' αἷμα τοῖς τῆς μέζος σήθεσι, μετὰ μάλιστ' ἐν βίου· ὁ δ' ἀντωνῖνος, καταδραθέντος αὐτῷ τοῦ φόβου, προσηνῆ τοῦ δικαστοῦ ἠώου. φερόμενός τε δ' ὅλων τῶν βασιλέων, ἐβόα μέγα κίνδυνον ἐκπεφυγέναι, μόλις τε σωθῆναι· τούς τε στρατιώτας, εἰ φρεχθῆσι τὰ βασίλεια, κυλίειν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορα,

ἀπάγειν

ἀπολωλὼς εἰς τὸ στρατόπεδον, ὡς ἂν σωθῇ ἐκεῖ φυλακὴ χρείσσων· μένασε δ' ὧδ' ὁ Σκοπιάδης αὐλῆς, ἕλεγλε δ' ἀπλόῃδ'· πιστεύσαντές τε ἐκείνοι, τό, τε σπραγμόσυνον οὐδὲν ἂν εἴδ'τπο, ἧσσον αὖ δὴ φερομένῳ, σωιεξέβραμεν πόλεως τε κατέχε· ἦσθι μοι, ὁρῶντα περὶ ἀλέλαι ἔδῃ μέσησ φερόμενον τὴ πόλεως ὁρόμῳ τὸν βασιλέα. ὡς δ' ἐοὶ πειρᾶσθαι στρατόπεδον, ἔς τε τὸ πεδίον, οὐδὲ τὰ σπιφάς, μὴ τὸ ἀγαλμαται τὴ στρατοπέδου προσκλεῖσθαι, βίᾳ ἴας ἰαυτὸν εἰσ γῆν, ὠμολόγησε τὰ χρεῖσθαι, ἕνεκ' τε ζωτηρίαν· ὡσ δὲ ἀγγέλλη τοῦτο τοῖς στρατιώταις, ὧν οἱ μὲν, ἤδη περὶ λαζᾶσθαι, οἱ δὲ, αὐτοπεδόντερ, πάντες ἐκπλαγέντες, σωιεζήσοντο δὲ, σφαλῶσθαι· οἱ μὲν σφαζόμενοι· ἐκβόα δὲ σφοβούμενος κέφαλον, μὴ ἐπιβαλὴν φλεμέου, μὴ ἐχθρῆς. ἐπ' ἀλλοφύλοις λέγων, μόλις τε, μὴ μόλις μάχης ἦν ἐχθρῶν κακρατήσεσθαι. κινδυνοδισάντων ἢ ἀμφοτέρων, καὶ οὐ σὺν ἰαυτῷ βασιλέα τυπηθέντα ὑπὸ τῆσ τύχησ. τοιαῦτα δὴ τὰ μὲν πλαγίων ἐμφαίνων, τοῖσδ' μᾶλλον ἐβούλευσε τὸ πραχθέντα, ἢ ἀκούσαντ· ὑπηρχθὴν δὲ αὐτῷ ὑπὲρ τ' ἰαυτοῦ σωτηρίασ, μὴ μοῦνον χάσε, ἐκόσῳ μὴν στρατιώτῃ, δηλαδὴ, καὶ πανταχοῦσασ σφαγμάσ ἀπέχοι. προεῖχθη δὲ τῷ σπτερὶ σὸμα ἄλλο τῷ τελαμῶνα ἤμουν. κελεύσε τε ἀπαλδόντας αὐτοῦ ἦδη, ὑφδίχασθ' ἓν τε τῶν ναῶν, ὃ τ' ἀνσυρῶν τὰ χρήματα, μιᾶσε τε ἡμέρασ ἀφειδῶς ἐκχέας πάντα, ὅσα ἔπεσεν ὀπτακαέδῃ. ὁ δὲ βροσὲ ὑβρισὲ τε, μὴ κατέκλασεν ὑβ' ἀλκεδίων συμφερόντ'. οἱ δὲ στρατιῶται, τοσούτων χρημάτων πλῆθοσ ἀκούσαντες, μὴ σωιούσης δ' ἐπιπραγμένου, ἦδη τε ὃ τ' Φόιτα διαβοήσου χλωμοῦ ὑπὸ τ' οἴδδη. ἐπ' ἀναστασίμοῦ, μᾶλλον τε αὐτοκράτορόν σιν αὐδ', μὴ τ' ἔτ' αὖ ἐγένατ' ἀκλᾶσι πολέμου· ἐπιμένας τ' ὁ Λυπουῖνος τῆσ τυχῆσ ἐκείνησ οὐ τῷ τεῷ τῆ στρατοπέδου, ἐκβῆσάς τε, μὴ ποῖς ἐπιθέσεσι οἰκειοσάμενοσ τοὺς στρατιώτασ, ἐσ σὺν σύγκλητον ἀκτὰ λῆ· μᾶλλ' παιφὸ τ' στρατὸν ἀπλησιάσας μᾶλλον, ἢ ἔδοσ δῆ βασιλέα προσπομπεύσεσι λεῶν δ', μὴ δύνασ, τοῦ τε βασιλέσυ ἐπιδεᾶσ βρόσου, ἕλεξε τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ.

Οὐκ ἀγνοῶ μὲν ὅτι πᾶς οἰκείου φόνος δίδικος ἀκνυδέδι, μεμίσηπ'· ἀ, τὸ ὄνομα τοῖς ἀκειδῆ ἅμα τῷ προσωποσεῖ, βύθυς φθρῇ χελεπὸν διαβολῆν· τοῖσ δὲ μὴ τ' ὀυσυχίασι, ἕλεσθαι τὸ βασιλέα, ἐσ ὃ, τόνες παρακολεθῆ. καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἐλπίδι, τοῖσ τοιούτοισ ἀδικεῖσθαι· τὸ δὲ νικῆσαι, ἀδικεῖν δοκεῖ. ἀπλῶσ δ' ἐς τὴσ ὁρῆς κρίσεσ, καὶ μὴ διαλύσεσ τῇ πρόσ' ἐν ταυτὸν τὸ πεπραγμένου λογίζοιτο, τὴν τε αἰτίαν αὐτ', μὴ πῶσ ὑπὸ δεσὸν ὀξέιτ' ἄν, εὖρεν αὖ ὁμοῦ ἢ βέλλοντα, ἢ ἀσκαμαῖον· ἐπ' μὲν τὸν πείσασ, ἁμιλλᾶσθ' μᾶλλον, ἢ ὑπομένειν· τῇ δὲ χῆ συμφορᾷ τοῦ πασόντοσ, μὴ αἰσχρόσασ' ἀσθένεσ παρακολουθεῖ· δὸς κρατήσασ, ἅμα τῷ σωσῶσθ', μὴ δύξεια αἰσχύνασ ἀπιστίαν τε. δὴ ἄλλα, ὅσα δὲ ἀνδιαπτείων φορμάκων, μὴ δὲ πάσησ ἐπιβύλασ ἐπιβάλουσ' μοι, οὐκ ἐστὶν μὲν ὡς ὀβδ βασιλέων χωρῆσαι μαθεῖν· καὶ ἢ ἀβδ τοῦτο, τοὺς ἐκείνου οὐ τοῦ ὑπηρέτασ ἐκάλεβ. περθέναι, ὥστασ ἀῦρατε πῶσ ἀλλῆσθαι. ἐσὶ δὲ τινεσ αὖ τ', μὴ ἤδη ἔξεπασθέντεσ· καὶ τὴσ ὀξετάσασθ' ἐπακολούσει δ' ὡσ ἀσθ· ἀ δ' οὖσ τελευτάσ', ἐσθὴλ δ' μοι παρὰ τῇ μυξῇ ὄντι, ἐωμόρεσ ἔχων πνεῆς ἐσ τοῦτο παρισκάνασμένεσ, ὅ σθῆ ἐγὼ προμυθέα πολλῇ, καὶ ἀγχυσὶς ἀπωσὲ, ἡμωσάμην ὡσ βολέμεσ, ἐπεὶ μήτε γνῶμην ἔτι, μήτε ὁρμὴ ἔφερεν ἀδελφοῦ· ἀμαὶ ἐσθαὶ τε αὖ τοῖς ἐπιβουλεύσασ δ μῦσοσ λίκαιον, ἀλλὰ νῦ σωῦν δεσ. αὐ δὲ γοῦν ὁ τῆσδε τ' πολέωσ κτίσησ ῥωμύλοσ, δὲ ὑπερμεγέθη ἀδελφὸν ὑδερίσσυσα μῦσοσ εἰς τὰ ἐκείνου ἔργα· σπεῦ γερμανικῦ· ἀν νέρωσοσ, ἢ τί ῥεῖ δ' ἀδομεπασθ. μαῦρκοσ αὖ τ' φιλοσοφίᾳ, καὶ ἐπαιδεύσαν προσαπιούμενοσ. λουκίσ τῶν ὑπάρξει τὸν ἐκ ὑπικεῖ δ' τοχαμβρᾶ, ἀλλ' ὀβ ἐπιδαλῆσ αὖ δ' ἀπασέσαν· ἐγὼ δ', δηλητηρίων παρασκευασμένων, ἑλόσα ἐπακωρμβίᾳ, τ' ἐλεθρὸν ὠμωσάμην· ὅσ τ' αὖ τῷ τοῦνομα ἐλίσθυ τὰ ἔργα. ὑμᾶσ δ' χρῶ προῦ τ' μ' Διόσ ἀδίκωσ χάρεσ, ὅπ κὰν ἀνίτερον ὑμῖν τ' βασιλέων, ἔσωσεν· πωῦ δ' ἐγὼ ἦδη τοὺς ἐμοὺσ ἐμῆ χῶμ ἀγνώμασ ὑπηρέτασ τε πάντασ ἀπωρούτ· οὐδ' τὸ μεμῶ βιοῦν· βασιλέασ δ' ὁ Ζεὺσ, ὃσ τοῦ αὖ τ' ἔχει μῦσοσ Διόσ, ὅπωσ ἂν αὐθρώποισιν οἷ ἀδίκωσι.

Ταῦτα εἰπὼν, μεγάλη βοῇ, ὑμοῦ πλειρωμένοσ, βλέμματι σφιμεῖ ἀφορᾷ· εἰσ τοὺσ ἐκείνου φίλουσ, ἴδ' μοντα' σ τε, καὶ ὠχριῶντασ τοὺσ πλείστουσ κατὰ πλατῶν, ἐσ τοὺ βασίλεια αὐτόφραμεν. δὴ ἅπαντεσ ἐφοσιδόντο οἱ ἐκείνου οἰκεῖοι τε, καὶ φίλοι, καὶ οἱ ὅ τε σὺ τοῦ βασιλείοις, ἕνθα ἐκεῖνοσ ὤκει· ὑπῆρξαν τε πάντεσ αὐτοῦ τ'· οὐδ' τὸ μὲν Φοιβᾶ ἠλικίασ', οὔτε μέχρι νηπίων· τὰ δὲ πῶματα φερόμενα μεῖ' ὕβρεωσ, πάσασ ἀμαξέων ἐπιπλήντα. ἔξω τῆσ τοὺλεως κομιδέντα, σωρηδὸν κατεπίμπρασαν, ὃ ἔπασσε δὴ ἐρρίπτεσ· ἐλίσσ δ' πδρικλύεσ, τ' κὰν μετέξασ ἐκείνῳ γ' ωδίνασ· ἀλλὰ τοὺσ δ', καὶ λοίσορα, ὑπουργιτοὶ τε πάσησ μοίσησ, ἡ ὀρχήσασ, πᾶ' τε, ὅ' πᾶν ἐκείνοσ δ' ὑδύνῶ ἔχε. Ἄκμα, ὃ ἄκνυσμα, δ' ἐφείρετο· τῆσ τε συγκλήτου βουλῆσ, ὅσοι χλέα, ὃ πολοὺτῳ ὑπερβέχρυ, ὠδὲ βραχυτάτουσ, ὃ οὐδ' ἐφεστάσασ αἰτίασ ἐκ τῆσ τυχούσησ διαβολῆσ, ὡσ ἐκείνου φίλουσ ἀπρονοήτ. τὸν τε κομμῷδὸν ἀδελφῶ προεσβύτην ὄδη, καὶ

πρὸς πάντων βασιλέων, ὡς Μαρκου θυγατρὸς τιμωμένου, ἀπέκτεινεν, αἰτίαν ἐπαγόμενος, ὡς δακρυσούσῃ παρὰ τῷ μητρὶ αὐτοῦ, ὑδιτῷ παιδὸς Φόνῳ· τὴν τε γωλίαν νομιζόμενον ἑαυτοῦ, Πλαυτιανοῦ θυγατέρα, οὖσαν δὲ οἰκειοτέραν, τὸν τε αἰτίαν αὐτοῦ σιβύρτε ὁμόνυμον, καὶ ὃν γεγόνασιν υἱὸν, τῶν τε κομμόδου ἀδελφῶν λουκίλλιος υἱὸν, καὶ εἴ τι γλύσος ἦν βασιλικὸν, ἐς συγκλήτῳ, ἐξ ὧν πατρικίων κατέβαινον, πάντα ἐξέκοψεν· ἔως τε τὰ ἔθνη πέμπων ἡγεμόνας τε, καὶ ἐπιτρόπους, ὡς ἑκάστου φίλους παύσας διεχρήσατο. πᾶσαν δὲ νύξ ἐφέρε φόνους παντοδαπῶν ἀνθρώπων. τάς τε τῶν ἱστίας ἱερέας, ζώσας κατώρυξεν, ὡς μὴ φυλαττούσας πλὴ παρθενίαν· ἣ δὲ πλουταῖον, καὶ μήποτε γλύμενον ἔρχειν, ἐπισφαγείσαν μὲν ἐκέλευσε, ἀπέσκωψε δ' ἐπὶ πλοῦτον ὡς ἐπὶ ἐνίοχον, πρὸ ὃν ἐκεῖνος ἐπαυσθήκει. ὅθ', οὐθὲς αὐτὸς ὑβρίσθαι, καλύπτῳ πλούτου προασιεῖν ἐγκαλοῦντα, ἀπάγειν τε, καὶ φονεύειν τοὺς κακῶς ἐπὶ ἐνίοχον ἀπόντας· οἱ δὲ ἐγκαπῶται, ἐπ' βιαζεσθαί τε, καὶ αἰρπάζειν λαβόντες ὄρχεσιν, οὐκέτι διεκρίνοντο τίσθ' ἕκαστοι οἱ προπετέστεροι φθεγξάμενοι, καὶ γὰρ ἦν διρίσκειν ἀδύνατον, εἰ δὲ μὴ τοσούτῳ μᾶλλον ὁμολογοῦντες, ἀφεθῶσ φυὴ εὐτυγχάνοντας ἀπάγοντες, αἴρουν. ὑ ἀφαιρέμενοι ἄπορ ἦρχον, ὡς περ λύζα, μύλισ ἐφέσθων· τοιαῦτα δὲ πράττων ὑπὸ τε τῶν ἔργων σωίσεσθαι ἐλαυτόμενος, καὶ πρὸς πλῶ εἰ τῇ πόλει διατεβλῶ ἀπηχθῶς ἔχων, ἀποδημῆσαι τῆς ῥώμης ἐβούλετο, ὡσ δὲ διοικήσων τὰ οἰ τοῖσ ἐγκαπῶσι, καὶ τὰ ἔθνη ἐφορόμενος· ἀπάρασ δὲ τῆς ἰταλίας, ἐπί τε ταῖς ὄχθαισ τοῦ ἴστρου γλυόμενος, διῆκε δὲ τὰ αἰρκτῷα τῆς αἰρχῆσ μέρη, γυμνάσιον τοῦ σώματος ποιούμενος ἐντοχέασ, καὶ θηρίων παντοδαπῶν συναθὴν αἱμαρίσεις, διηθίζων μὲν ἀπαυέωσ, πλὴν νοῦσαι ἡ κεινόμενοι βιῶσ ἦν, βύκπωσ τε πρὸσ τὰ λιχθούτα ἀπηρέκαθαι· ὡκεώσαν δὲ ἐκ πάντας τοὺσ ἐπικφια γερμανούσ· ἔς τε φιλίαν ὑπηγάγετο, ὡς καὶ συμμαχρὶς παρ' αὐτῶν λαβεῖν, καὶ τοῦ σώματος ἑαυτοῦ φρουρὸς ποιήσασθαι, γυναίκας τε, καὶ ὡραίουσ ἐπιλεξάμενος. πολλάκισ δ' καὶ πὼ ῥωμαϊκὼ ἀφικόμενος χλαμύδα, ἐμφανέστερ τὰ γερμανῶν περιβλήματα· οἱ δὲ χλαμύσιν, αἷς ἐώθασιν ἀρχύρῳ ἐποικιλμέναις, ἐωρᾶτο. ἐκ μασ τε τῆ κεφαλῆ ἐπιθέτο ξανθὰς, ἐκ ἀς κουρεὰ τ' γερμανῶν ἐσκευάσατο· τούτοις δὲ χαίροντας οἱ βαρβαροι, ὑ πθρηγάπων αὐτόν. ἔχαιρον δὲ καὶ τῷ Ⓒ οἱ ῥωμαίων στρατιῶται· μάλιστα μὲν δὴ τὰσ τῶν χρημάτων ἐπιδόσεισ, ἃσ ἀφθόνωσ προσεφέρετο αὐτοῖσ· ὅτι τε παῖς ὢν στρατιώτης ἐπρατ-τεν, ἐπ' ὄρυγμά τι ὀρύττων ἐλθ, σκάπτων πρόσω, ἐπ' ἐθέλοντι γυναῖκασι, ἢ βάθοσ χώσας, πάντ' ὀ χειρῶν, ἢ καμάτου σώματοσ ἔργον, πρῶτος ἀρχάζειν. ζάπτειά τε δὴ πλῆ παρεπέμπετο· ἐφ' ὅπ ἐκ ξυλίνοις ἐσ πρόσ, ἐκ ἐδίσματα, χρώμενος σκύλοισι· αὖθισ τε προσεφέρετο αὐτοχέδιον· ὅπτον τ' ἀλύσας τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ, ὃ ἔρκ μύνῳ, μάζασ τε ποιήσας, καὶ ἐπ' αἰθράκων ὀπτήσας, ἐστεῖ· ἐκ πάντων μὲν τ' πολυτελῶν, ἀπέχετο. ὅσα δ' ἐδ πολίτικα, ἐκ τοῖς στρατιώτοις τ' στρατῶν ἐδμαρῆ, τούτοις ἐχρῆτο· συστρατιώτης τε ὑπ' αὐτ' μᾶλλον, ἢ βασιλεὺς καλούμ, χαίρειν προσεποιεῖτο· τὰ πλεῖστά τε αὐτοῖς σωώσθαι περιπατ', ἀσπιδίων ἀρμάτος, ἵ' ἦσυ ἐπιβαίνων· τά τε ὅπλα ἐκαζεν ἑαυτῷ, ἴσι δ' ὅτι ἐκ τὰ τ' στρατοπέδων σώματα, ἐπιμύκτα ὄντα, ἐκ χρυσῷσι αἰσθήμασι πλέον κεκοσμημένα, μύλιστ' ὑπ' τ' γυναικοτάτων στρατιωτ' φερόμενα, ἐπιθεὶς τοῖς ὤμοισ, ἔφερεν αὐτός· ἐξ δὲ ταῦτα, καὶ τὰ φύσει ὅμοια, ὡς στρατιωτικὸς ὑπ' αὐτ' ἐφιλεῖτο, Ⓒ ὡς γυναῖος ἐδοκίμαζεν. καὶ ἐ δὲν ἐδάμαρσ ἄλλοι οἱ μικρῷ πάνυ φ μέγεθοσ σώματι, γυναίων τρόπων ἄσκησις ποσώ τη. ἐπεὶ δὲ τὰ π' ἔρρωσ στρατιώτας διῴκησε, καπήλοι τε ἐσ ἀράκην, μακεδόσι γεγενιώ-ζαι, βύβυς ἀλίξασθρος ἦν· ἐκ τὴν τε μνήμην αὐτ' παυσίωσ αἰσχύσασ· εἰκόνας τε, καὶ αἰσθριαίτας οἱ πάλαι πόλισιν, αἰάκσπιαι ἐκέλευσε· τὴν τε ῥώμην ἐπλήρωσεν αἰσθριαίτων, καὶ εἰκόνων, οἱ δ' κατεπωλίω, καὶ οἱ ἄλλοις ἱερῆς τ' πρὸσ ἀλίξασθρον σωκαφείας· ἐφ' ὅπου ἢ καὶ χαλκοῦσ ἐδόμεν ἀξίας εἰκόνας οἱ γραφεῖς οἱ ἐσ σώματος, ὑπ' περιφορέα κεφαλῆς μεῖσ, ὅλης ὑμετέρας δύο, ἀλιξάσθρε τε, καὶ λυπωνίτε. προήει δὲ αὐτὸσ οἱ μακεδονικῷ σχήμα τι, καυσίαν τε δ' πλὼ κεφαλὴν φέρων, καὶ κεντάσιας ὑποδύμ· ἐπιλεξάμενόσ τε ποσίας, καὶ στρατεύσας, μακεδονικὴν ἐκάλ φάλαγγα, τούς τε ἡγουμένουσ αὐτῆς φέρειν τὰ π' ἐκείνου στρατηγ' ὀνόματα· ἀπό τε ἀπάρτης μιτα πμένους νεανίας, λαμφονικὸν, καὶ πανάτην ἐκάλ λόχον· ταῦτα δ' φιόσας, πά τε οἱ ταῖς πόλεσι διοικήσας ὡς οἱδέχετο, ἐπέχθη ἐς πέργαμον π' ἀσίας, χρύσαλβ βελόμ, διατρίβειν π' ἀσκληπιῦ· ἀφικόμ δὲ ἐκεῖ, καὶ ἐσ ὅσον ἤθελε π' ὀνειράτων ἐμφορηθεὶσ, ἦκεν ἐς ἴλιον. ἐπλωῶν δὲ πάντα τὰ τῆς πόλιως λείψανα, ἦκεν ἐπὶ τὴν λχιλλέωσ τάφον· στεφάνοις τε κοσμήσας, καὶ αἴθεσι πολυτελῶς, πάλιν λχιλλέα ἐμμένων· ζεῖ τε καὶ ῥάζοκλόν τινα, ἐποίησέ τι τοιοῦτον· Ην αὐτῷ τῶν πάλαι ἀπηλθηκότων φίλτατος, ὄνομα, τῆσ δὲ βασιλέων μνήμης, προσηκώς· ἦτος, ὅτος αὐτοῦ ἐς ἴλιον, ἐπλεύσησεν, ὡς μόνον ὅτε ἔλεγεν, φαρμάκῳ αἰσχρῶς, ἵν' ὡσ ῥαδ-

ζοκλος

Fesh.

ζοπλος παφῆ· ὡσ δ' Ἱππόδαμος ἔφασκεν, νόσῳ διαφθαρῆσ, τοῦτον μὲν μοιρᾶσθαι πολίτα τὴν νίκην, ξύλων τε πολλῶν ἀθροισθέντα πυρὰ ἐπιθεὶς τῷ αὐτὴν οἱ μίσῳ, καὶ παρασκευὰς πᾶσ ζῶα καταστρέψασ, ὑφῆλέ τε τῇ φλόγι χαλκῶν, καὶ σίδηρον τε τῆς αἱμάσιος, βύσσου τε πάντα τὰ ὠνομασμένα ἐπιθέντα τῷ πυρὶ ζυτῶν, ἐγκλίνῃ· πλὴν ὅσα ἐκ βιβλίων, ἀπεκάρατο· ἐπήνει δὲ μὴ σφετερισῆν μάλιστα, Σύλλαν τε τὸν Ῥωμαῖον, μὴ λυσίσαι τὸ λίβεον. αὐσηριώτατα τε αὐτῶν, μὴ ἀκόντας αἰσχυνεῖν· ἀπάρασ δὲ τῆ Ἰλιάδ, διά τε τὴν Ἄλκης ἀσίαν, μὴ Διθυνίας, τῶν τε λοιπῶν ἐθνῶν, μάλιστα διοικήσασ τὰ πρακτέα, ἐς ἣν αὐτὸ χρεὼν ἀφίκεσθαι· ἐκεῖ τε ὑποδεχθεὶσ πολυτελῶσ, καὶ διαλέξασ χρόνον τινὰ, ἧ ἣν ἀλιξαύσφαιαν ἐτέλεσε, πρόφασιν μὲν τοιήνδε ποιεῖται ἣν ἐπ' ἀλιξαύσφῳ κτισθεῖσαν πόλιν, μὴ δὲ ἐφ' ἑαυτῷ χώσασθαι, ὅτι ἐκεῖνοι σίβυσιν ὑβριστικῶσ· δύο δ' ταῦτα ὑπερβαλλόντωσ προσφιλῆσ, τήν τε τῶν θεῶν θρησκείαν, μὴ ἣν ἔρωσ μόνον ἐκατόμβας τε ἧν καλὰς παρασκευάσθαι, οἰκτισμούς τε παντοδαποὺς· ὡσ δὲ διαγγέλλῃ τῷ τε ἀλιξαύσφαιαν πλῆθος, φύσει μὲν ὅτι τὰσ γνώμασ κουφοτάτῳ, μὴ ὃ τοῖσ βραχυτάτοισ ῥᾴστα κινεμένῳ, τότε δ' ἐξεπίτηδεσ ἣν τῇ βασιλέωσ αὐσυνίᾳ τε, καὶ δύνασθαι πωλοδοκεῖσθαι ὑποδοχὴ δὲ παρασκευάζειν, ὅσα μαθὼν πώποτε βασιλεῖ γένοιτο φασί· πάσησ τε μούσησ ὄργανα παντοῖα διακέμενα, φοινίκων ὕλην ἀργὰ ζειν· ἀρωμάτων τε παντοδαπῶν, καὶ θυμιαμάτων ἀτμίδασ, βύσσινα παρέχειν ταῖσ εἰσόδοις. διαδυχέασί τε, μὴ αὐλαίαν Σολαῖσ, ἐπήμων δὲ βασιλέα· ὡσ δὲ εἰσήλασεν εἰσ ἣν πόλιν ζῶν παντοπῷ στρατῷ, πρῶτον μὲν ἐνιαυτὸν ἀνελθὼν, ἅλμασ ἐκατόμβασ κατέθυσε, λαβὼν τε τὸν Σωμὸν ἐσώρευσεν· ἐκεῖθεν δ' ἐλθὼν εἰσ τὸ ἀλιξαύσφου μνῆμα, τήν τε χλαμύδα, ἣν ἔφερεν ἀλουργῆ, διακτυλίσασ τε, ὡσ ἐκ χιλίων τιμίων, ζωσπάσ τε, καὶ ἔτι πολυτελεστέρα ἔφερε, περιελὼν ἑαυτοῦ, ἐπέθηκε τῇ ἐκείνου σορῷ. ἃ δὴ ὁρῶν ὁ δῆμοσ, ὑπερῆχθη, πανυχίζων τε, καὶ ἑορτάζων, σὺν αἰδοῖ τὴν τε Σασιλέωσ χαριεστάτην γνώμην· ταῦτα γὰρ πάντα ἐκεῖνοσ ὑπερέκαιρα, Σελόμενοσ τὸ πλῆθοσ αὖτε διαφθεῖραι· ὑπ' αὐτίκα τε χαριεστέροσ μὲν ἦν, τοιαύτησ δὲ ἀπηγγέλλετο αὐτῷ διαξιοῦντι ἣν τῆσ ῥώμησ ἔτι, καὶ τὰ ἀλλοῖα περιόντοσ, καὶ μὴν ἦν ἐκείνῳ φύσει ὅπ ἄρα εἶεν, πολλὰ εἰσ αὐτὴν ἀποσκώπτειν· πφύκασι δ' πωσ εἶναι φιλοσκώμμονεσ. καὶ λέγειν λυσχνῶσ ὑπογραφὰσ, ἃ παιδιᾶσ, ἀποβλέπειν ὄντα εἰσ τοὺσ ὑπερέχοντασ, πλὰ χαρίεντα μὲν αὐτῷ δοκεῖν εἶναι, λυσπρὰ δὲ τῆσ σκωφείασ· τῶν γὰρ τοιούτων κλίζει μάλιστα, ὅσα ἐλέγχει τῶν ἁμαρτημάτων τὴν ἀλήθειαν· πολλὰ δὲ τοίνυν αὐτὴν ἐκείνων σκωπτόντων, ἐφ' ᾧ τε τὴν τοῦ ἀλλοφοῦ αἰκίαν, καὶ τὴν περισβύτην ἰοκάστην καλούντων, ἐκείνου δὲ χαλεπαίνοντοσ, ὅτι δὴ μικρὸσ ὢν, ἀλίξαυσφοσ, καὶ ἀχιλλέα, γλυκυκοπάριδ', μὴ μειρακίσκουσ ἐμμανῆ, ποιαῦτά τινα παίζειν αὐτὸν δοκούντων, ἀλίθεια, καὶ ἐπὶ βουλαῖσι κατ' αὐτῶν σκέπασθαι τὸν λυπούμενον ὑπάγκαζεν, φύσει ὄντα ὀργίλον, μὴ φοινικόπαρον· συμπαιγνιεύσασ τοίνυν αὐτῷ, μὴ σωκρατίσασα. ὃσ δὲ δὴ πᾶσαν τὴν πόλιν πλήθουσ μείζουσ ἐπλεροῦτο τῶν ἀπὸ πάσησ περὶ αὐτὴν χώρασ ἐκεῖ σωκλήζοντων ὅτῳ προγράμματοσ, πεῖσαι τὴν ἀκολαίαν ἔσ τι πολίσ κτισθῆναι σωκλῆσ, φύσασ ἐσ τὴν ἀλιξαύσφου πμὴν φάλαγγα βούλεσθαι δυσήσασθαι, ὡσ πρὸ μακεδονικῶν, καὶ ἀσπιστάτην, οὕτω καὶ τοῦ Ἥρωσ ἐπωνύμου. κτισθεῖσ δὲ γενήσεσθαι τοὺσ πολεμίουσ πάντασ διαξῆναι· ὡσ αὖ ἐπλήθυν, ὑμῖσιν ἴδια, πῶσ τε ἀλικίασ ἔχοι, καὶ μεγέθουσ σώματοσ, καὶ δυνάμεωσ ὡσ στρατιᾶσ ἐπιπλείου. ταύτασ αὖτοῦ πωσ ὑπαρχούσασ πασυνάκτασ οἱ πολῖται πάντεσ, ἐοικότα τε ἐλπίζοντεσ ἐξ ἧσ προῦπαρξαν παρ' αὐτοῦ ἐσ τὴν πόλιν πιμὼ, σωκλήσεσθαι ἅμα γοργίδί τε, καὶ ἀλλοφοῖσ, σωκλησμοῖσ αὐτῶν πασῖ ἐλπίσιν· ὁ δ' λυπούμενοσ διεσῶσασ αὐτὸν ἐπῶν, ἐκείνου ἐφαπτόμενοσ, καὶ ἄλλο ἄλλα λέγων ἐγκώμιον, παρῆν, ἔστ' αὖ αὐτοὺσ οὔτέ τι ὁρῶντασ, οὔτε προσδοκῶντασ, ὁ στρατηγὸσ πᾶν ἐκυκλώσατο· ὡσ δὲ ἐπεμήκαρτο ἤδη αὐτοὺσ εἶναι οἷσθα τῶν ὅπλων πεπλημμελῶσ, καὶ ὥρησ οἰκτύσασ σωκλησμοῖσ, ἐπλήθυν πάντασ, αὐτῆσ μὲν ὑπερέχουσι μιᾶσ ἕξ φευρᾶσ πρὸ ἑαυτοῦ. ὑφ' οἷσι δὲ συμφὼ προσεπισόντεσ παντοδόκοι οἱ στρατῶται, τὴν οἱ μέσῳ πᾶσαν πολεμίαν, καὶ ἔτι πρὸσ ἄλλωσ παρῆσαν, παντὶ δόπῳ φόνων αἱμαροῦσιν, ὡσπλισμένοι τε ἀόπλουσ, καὶ παντοχόθεν περιπλυφότεσ· τῶν δὲ στρατιωτῶν, οἱ μὲν, ἐφόνευον ἔξωθεν. οἱδ' ὄρυττον ὀρύγματα μήκεσι· ἕλκοντέσ τε, τοὺσ ἐμπίπτοντασ οἷ βαλλον, πλευρᾶντεσ ὠμάτων· ἢ τὴν γῆν ἐπιχέοντεσ, μέτρον τι χρόνου ταχέωσ πολυανάσβιστον· πμοί τε, καὶ ὑμεῖσ τεσ ἀλυόθησαν. ἔτι τὰ ἄζωστα σωκλῆσθησαν· ἀλλὰ μὴν ἢ στρατιωτῶν ὀλίγοι προσεπώλοντο. ὅσοι δ' ἔτι ἐμπίπτοντεσ, καὶ δίωκόμενοι μᾶσ μίᾳ ἔχοντεσ, σωσωθῆναι, περισπλεῖσθαι, συνεκθέλκειν αὐτούσ· τοιοῦτοσ ἦν ὁ φόνοσ, ὡσ ῥείθροσ αἵματοσ ἐξ ἧσ πολίσ, πᾶσ τε ἐπεσχεῖν ἧσ τάλα μεγίστασ ἔδοσαν, τόν τε ἧσ τὴν πόλιν αὐχμαλὸν, πάντα φοινιχθῆναι· ποιαῦτα δὴ ἐργασάμενοι τὴν πόλιν, ἀπάραντεσ, εἰσ αὐτό-

χειαν, ἀρξήσειν τοῦ θυμοῦ ἢ μετ' ὀλίγον πρὸς δίκης καλεῖσθαι, καὶ βραδαίοις ἐπιστέλλει ὡς χρὴ φυλάττειν τὰ παρόντα· καὶ γὰρ ὁ Σεβῆρος ἐρήμην βασιλεὺς ἀπεδείχθη, μηδενὸς τοῦ ὀνόματος τι ἐπιστέλλοντος τῷ βασιλεῖ παρὰ τοῦ πατρός· ἀλλ' ἐπὶ βραδυτῆτι τῶν πρεσβείων, καὶ σῴζειν πάσης ὕλης τὸ πολυτελοῦς, καὶ τέχνης ποικίλης. τὰ δὲ γράμματα ἔλεγεν, ὅτι δὴ βάλεται ἀγαγέσθαι αὖ τοῦ πάππου πρὸς γάμον. αὐτὸς γὰρ δὲ αὖ τῷ βασιλεῖ τε, καὶ Σεπτιμίῳ Σεβήρῳ γαμβρὸς ἐγένετο, τῆς τε βασιλείας ἀφηγέσθαι, καὶ Σεπτιμίου τοῦ βασιλέως μεγάλης θυγατέρα· δύο δὲ ταύτας ἀρχὰς ἢ μεγίστας, τῆς τε βραδαίων, καὶ τῶν παρθυαίων· ἃς συμπεσόντας ἐς μίαν μοῖραν, μικρὰ τε τοῦτο διαφεύγοντας, μίαν ποιήσειν ἀρχὴν ἀδιαστατώτατον· τὰ δὲ λοιπὰ βαρβαρικὰ ἔθνη, ὅσα ὑπὸ τοῖς τούτων Σεπτιλείοις, διάλογα ἔσεσθαι αὖ τῷ, καὶ τὰ ἔθνη, ἢ καὶ τὰ τὰ συνήματα ἀρχόμενα· ἢ τὸ βραδαίοις μὴ, πεζὸν στρατὸν, ἢ πῶν ὅ,τι ὁδράκων συσκένη μάχιμα ἀδιαστατώτατον· τὴν θυαίοις τε ἴππον τε πολλὴν, καὶ πῶν ὅ,τι ἔργων δύσεργον ἐμπειρίαν· ταῦτα δὴ σωιζόμενα, πάντων τε, οἷς πόλεμος κρατοῦσιν τὰ παρ' ἐκείνοις σύμμαχα ἀρώμενα, ἢ βαρμαζόμενα ὑφάσιμα, ἢ παρὰ βραδαίοις μεταλλεύόμενα, ἢ ὅ,τι ἔργων ἐπιτήδευμα, μηκέτι μόλις ἢ ἀσκεῖσθαι τε, καὶ ἀνθύειν τὰ τε, δι' ἐμπόρων κομιδῆ σαλῆ· μᾶλις δὲ γῆς οὔσης, μὴ μᾶλλον ἔξεσθαι, καὶ ἀνωφελῆ τὰ ἀμφοτέροις πῶ ἀποβλαῦσθαι ἔσεσθαι· τοιοῦτόν τι αὖ τῷ γράμμασιν οἱ τυγχάνοντες ὁ παρθυαίος, τὰ μὲν πρῶτα, αὐτὸς λέγει. Φάσκων δὲ αὐτὸς τῷ πρὸς τὸν γάμον ταυτησὶ τε, καὶ θυσίαν ἐπισυμμίξαι, πεῖσθαι τοῦ βασιλέως·

ρῶν. Ἤδεισε δὲ αὐτῷ τὶ παράγγελμα τοῦ στρατηγίδου διὰ μέσου πρισβύτης, πάνυ τὰ μὲν ἄλλα ἰδιώτης, καὶ πολιτικῶν πραγμάτων ἀπέιρως ἔχων. στρατιωτικὸς δὲ γεγονὼς ὅμως ἦν. λύδιττος ὄνομα αὐτῷ· ὃν δὴ ἐ τὸν ὁ. μακεῖνος μὲν ἐκ λέγε τῶν ἐν ἀγορᾷ, οὐκ ἀπείρως ἔχων, καὶ μάλιστα νόμων ἐπιστήμων εἶναι δοκῶν ὅμως, ὡς μὴ δὲ στρατιωτικὸν, μηδὲ μειράκιον, σημασίας πολλάκις ἀπεσήμηνε, καὶ μέχρις αὐτοῦ βλασφημίας· ἐπεὶ χαρὰ ἥκιστα αὐτὸν καὶ ἀκλῆ ἐλαύθειν χρώμενον, καὶ τὰ φαῦλα, καὶ ἀπρεπῆ μᾶλλον τῶν εὐσχημόνων, καὶ τοῦτο μυστικῶς ὅμως, οἷα ὡς στρατιωτικὸς ὢν ὁ λυπωτῖνος ἔχοιμι, χαμαύθιον, ἢ τινὲ ἄλλῳ ὑβρίσει ἀμφισταμένου ἀξιοπίστου, εἰς αὐτοσχεδίαν, ὦ βάλεναι τόσου ἐθέλουσι, ἀεὶ τὰ ἀποκτενεῖν πείλῃ· ἀπὸ γὸ φόβου ὁ μακεῖνος, πάνυ ὤρεμμι· σωιέβη δὴ τὰ καὶ τοιοῦτον. ἦλθε γοῦν αὖρα τέλος λαβεῖν τὸν λυπωτῖνου εἶσιν· πρὸ ἡμέρας γοῦν ὧν, οὐ μόνον τὰ αὐθρώπινα πάντα εἰδέναι ὤβελεν, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῖα τε, καὶ ὅσα μόνιας τοῦ λυπαγμένου εἶναι ἀεὶ τε πάντας ὑπὸ πῆ ὄντα, ὡς ἐπιβελλόντας τε χρηστέλαι, πολὺ ἐνεφορέστερον τοῦ τε πάντας ὄντας ἐν μάνυς. καὶ ἀγρονόμους τε, καὶ εὐ τοῦ, μετὰ πίμποντο· ἢ οὐ δεῖν αὐτὸν ἐλαθεῖν τῶν τοιουτείων τοιούτων ὑπαρχόντων. ὑπὸ πῆ ὄντων δ' αὐτοὺς ὡς οὐ πάνυ ἢ αὐτῷ, ἀλλὰ πρὸς κολακείαν ξυμπλέοντας, ἐπισέλλ μαστῆσιν ἀφ' ἧς τε πάλαι ὑπ' αὐτοῦ ἐγέφυμι πρᾶξαι ἐγκεκειρισμένου, πισοπάλιν ἔδει δοκῶν τὰ φίλτατα, ἢ μόνῳ κοινωνῶ τῶν ἀπορρήτων· κελεύει δὲ αὐτῷ μαχρὰ τοὺς αρίστους ζητῆσαι, κεκίμενος χρησόμενος, μαθεῖν παρὰ τοῦ πλέους τοῦ βίου αὐτοῦ, καὶ μὴ τις αρὰ ἐπιβουλεύοι τὴν αρχήν· ὁθὲν πατρικιάνους χρησόμενος ἀδικῶς γὰς ὑπὸ τοῦ ζασιλέως κελευθεῖσι, ἢ τε ὄντας αὐτῷ φιλτάτους τῶν τοιούτων τῶν τε θεσσαλονίκων, ἢ τε ἄλλους, συσκινᾶζόμενος τὸν μακεῖνον, ἐπισέλλ λυπωτίνῳ ἐπιβουλεύειν τὴν αρχὴν τὸν μακεῖνον, καὶ δεῖν αὐτὸν ἀποσκιδάζειν τοῦτο τὰ γράμματα ἀποσημήναμενος μᾶλλ καὶ ὑπάρων ἐπισολὰν κρατὸς τὸν ἔθεος, διὰ θύρων τοῖς διακονήσουσι, οὐκ εἰδόσι, ἀφ' οὗ ἐσουσι, τῷ δὲ ζῶν ἥθει τάχει τῆς ὁδοιπορείας ἐκεῖνοι χρησόμενοι, ἐφίστανται τῷ λυπωτίνῳ· ἢν δὲ τὸ σκᾶνν ἰωὶ ὁρῶν αὐλαφόβη, καὶ τοῦ αρῖ μαπρὸς ἐπιβαίνοντι, προσκομίζουσι πάντα τὸν σύνδρομον τῶν ἐπισολῶν· ἐν οἷς ὧν καὶ τὰ τοῦ μακεῖνου γράμματα· ὁ δ' λυπωτῖνος, πῶς ὀρμιὸ ἦν ἰδ, καὶ τὴν γνῶμιν πεῖ τὴν ἐπισροφὴν ἔχων, κελεύει τὸν μακεῖνο ἀποσκίπτι, καὶ ἰδιάσαντι, ἐντυχεῖν τοῖσ γράμμασι· καὶ ἐπὶ πᾶσι δὴ, διὰλῦσαι αὐτῷ. εἰ δὲ μὴ, πᾶ ἐξ ἕους αὐτὸν διοικῆσαι ὡς ἐπαρχον· πολλάκι δὲ ἔδοξε κελεύειν ὧδ σὺ ὑπὸθ' αὐτῷ. καὶ ὁμὶν, παῦται προσπαξέασ, ἐκ τῷ προκιμένου. ὁδὲ μακεῖνος, ἀφ' οὗ τὸν γενόμενος, πάσε τε ἄλλαι ἐπιλύεται ἐπισολαῖς· πειτυχὼν δὲ καὶ τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ βαπτισθόρῳ, ῥᾳδ προῦπῆ σι κίνδυνον ἐπικείμενον· εἰδὼς τε τὸν λυπωτῖνον τὸν θυμὸν, καὶ ὃν ἐφ' οἷς ἐπιθοίσῃ γράμμασι, καὶ προέσασιν αὐτῷ δίκαιον ὑπόρξουσιν, πῶς μὲν ἐπισολὰν ὑφαιρεῖται. ἀδῦ δὲ τῶν λοιπῶν ἀπεῖς λλ, ὡς ἔδοι σύνθοδ'. φοβηθεὶς δὲ μὴ καὶ ἀλῦτερον πάθῃ τὸ μακρριανὸς ἐπιστέλλ, σβᾶσαί τι μᾶλλον ὠθέλησεν, ἢ ἀπακεῖσαι, πασθεῖν τε λμᾶς ἀὶ τοῦτο. ὧ τῆς ἐκπτου τόρχης, μαρτικλίας ὄνομα αὐτῷ, τῶν σωματοφυλάκων ἦ λυπωτίνου, ἀεὶ παρεπόμενον αὐτῷ· φύσει δὲ ἀλλοῖον πρὸ ἀλλοίων ἠμφιδέξιον αὐηρῆκα, ὅπε βλυθέντα μὲν, οὐκ ἐλεγχθέντα δὲ αὐτῷ τε τῷ μαρτικλίῳ ἐνύσειεν, ἀπασφόσειν αὐτὸν, καὶ ἀγανῶ κελεῦν· καὶ μακείνου φίλον. ὅθεν ἐπισάμενος ὁ μακεῖνος ἀληθῶ τὰ τοῦ σφόρδος ὧδ' τὸ σὺ ἀλλοῦ ἀἐσειόσει, μὴ φόβοντά τε τοὺς ἐς αὐτὸν ὕδρις, μετὰ πιμπετοιι. ἐσεβρέβ δὲ αὐτῷ, ᾗδ' ἀπύοντ' τε αὐτὸν αὐθεῖν, καὶ πολλὰ ὑπ' αὐτοῦ δῶρα τὰ θύπτειθ' ἐπιστέβ τοῦτο ἐπιπλήξαι πα ραφυλάξαντα. ἐβουλεύσατο τῷ λυπωτίνῳ· ὁδὲ, ταῖς τοῦ ὑποχόσεσι τοῦ μακείνου αὐκ πειθόμενος, μισῶν τε ἄλλως, καὶ τημωρῆσαι θέλων τῷ ἀδελφῷ, πάντα ποιήσειν ἀσμένως ὑπηρέτει, καιρὸν ἐπιτηδέιον ὁρῶν· συνέζη δὲ μετ' αὐτοῦ τῆς σπείρας τοιαῦτα, ἕως ἔζευξε τὸν λυπωτῖνον σκᾶζι Ζοντα ἐς καβρέαις τῆς μεσοποταμείας, πρὸ ἐλθεῖν τῆς ζασιλείας, ἀπιλθεῖν τε ἐὸν πρὸν τῆς σπλώσης, ἵν' μάλιστα οἱ ἐπιχωρίοι συζοῦσιν ἀφίστηκ ἐ τῆς πόλεως ὁ ἐκὸς πολύ, ὡς ζάβασπείας· χρὴ ἐφ. σωῖ ἐπιθοῖσιν ὧδ ἀλλοίοις, ἵνα δὲ μὴ πάντα τὸν στρατὸν σκύλῃ, τὴν ὁδοιπορείαν ἐποιεῖτο. ὡς δὲ ἠθύσατο τῇ ἡμῇ, ἐπανέλθοι, κατὰ δὲ πῶ μέσην ὁδὸν ἐπεῖχεν ὑπὸ τῆσ χωρὸς, ἀφορῶν αἱ τὰ πάντα κελεύσας, ἀὶ χρὸ ὁ ζὼν οἱ ὑπηρέτα, ἀποσπάσας μόνος τὸ σὸ χλόδοτα· πολὺ τε τοῦνω ἀπεσχέφησεν. καὶ ὡς πορρέωσι τὸ ἀσπίσασι, πιμπῶ, καὶ αὐδῶ τῷ πυνομόρῳ νέμοντες. ὁ δὲ μαρτάλιος, τοὺς κουροῦς πάντας παρακφυλάσσων, ἰδὼν τε αὐτὸν μεμονωμένον, ὡσ δὲ κλιθεὶσ ὑπ' αὐτοῦ τῷ ἅματι, ὁρῶν τί, ἢ ἀκουσόμενος προς ἴσκει· ἐπισὰς τε αὐτῷ τὰς ἐοδήτας τῶν μηρῶν κφ. Ἡλίκιον τε, ἀπεσχαμμένῳ, ταῦτα ἐμοιλίᾳ, ὃ μὴ χέρασ' ἔφερε χαιθαίσαν· καὶ ἐξείου δὲ τῆς σπληνᾶς ὧδ' τῆσ κατακλεῖδος χλομένης, ἀπροοδοκήτῳ, καὶ ἀφυλάκτῳ ὁ λυπωτῖνος ἁλῶναι, τοσούτου δὲ αὐτοῦ, τοσοῦσασ' ὑπῳ, ἔφυγεν ὁ μαρτάλιος· γεγμικοῖ

δι' ἐπῶν, ὡς ὁ Λιπωνῖνος ἔχαιρε, Φρυνῶν τε τοῦ σώματος ἐχθρὸν, οὐ τοσοῦτον ἀφιστῶ-
τος, ὡς ὅσοι ἀ λοιποὶ, πρῶτόν τε ἰδόντες τὸ γλυφόμενον, διώξαντος τὸν Μακρῖνον, καὶ τὴ
κύνησιν. ὡς δὲ καὶ ὁ λοιπὸς σχολὴ εἶδε τὸ πραχθὲν, πάντες συνέδραμον. καὶ πρῶτος ὁ
Μακρῖνος ἐπιστὰς τῷ πτώματι, ὁλοφύρασθαί τε, καὶ ὀργὴν προσποιεῖτο· ὅ τε σχολὴν
πᾶσι χαλεπῶς, καὶ δυσφόρως ἔτιγε τὸ πραχθέν· συσκευὴν γὰρ, καὶ κίνησιν τοῦ
βίου, ἀλλ' οὐκ ἀρχὴν τοῦτον ἀποβεβληκέναι. μὴ ἀδημόνει τοίνυν ἐπὶ βασιλεῖ τῷ πτώματι
ἐκ τοῦ Μακρίνου· ἔσεσθαι δὲ τὸν Μαρτιάλιον εἰκάσας ἔχειν ἀμείνω. καὶ ὁ μὲν, ἔκρυπτε
ὰς τὰς σκιὰς ἐπαινῶν. ὁ δὲ Μακρῖνος πυθόμενος παρασδὸς τὸ σωμάτιον, τὴν τε κόνιν ἀφί-
στη πιεῖν ἐμβαλὼν, ἔπειμελεῖτο μετὰ τοῦ καταθάψαι, εἰ καὶ ποχέρα διαζιβούσης· ἐκείνη
δὲ ὠδὴ τοῖς τῶν παίδων ὁμοίοις συμφορᾶς ἔπι ἐποίησε, ἅπερ καὶ ἐλυδικῆσε, ἀπικαρτέ
ρησε. τοιούτῳ μὲν δὴ τέλει ἐχρήσατο ὁ Λιπωνῖνος, καὶ ἡ μήτηρ ἐκλίπε βιώσαντες, ὡς πρό
εἰρηῦ). πᾶς δὲ ὁ χρόνος, εἰ ᾧ μόνος ἐβασίλευσεν αὐτὸς ἔπαθε, μὴ τοῦ ἀλλοῦ, οὐ ἐξ ἔτους
σωτὶ πελάθη· πελθυπήσαντος δὲ τὸ Λιπωνίνε, οὐ ἀφασίας πᾶν ὁ σρατὸς, μὴ ἀτυχίας τὸ πρα
κτέον ἔμεναί τι ἡμέρας δύο ἀβασίλευτον. ἐλήλυθε τὸ, ὃν ἐπιλέξονται αὐτοκράτορα· καὶ χὠ
ὐγκλητος μετὰ τοῦ λοῦ πολίτους, μὴ δυνάμως, ἐπιὼν Αρτάβασος δίκησε ἅπαντα τὸν,
πμωρύσων τὸ τοῖς οἰ αὐτοῦ, καὶ ἐρίπη αὐτοκρατόρος. αἱρεῖται δὴ βασιλέα πρῶτον μὲν
Λῦκίνιον, ὡς σρατιωτικόν τε, καὶ ἐπαρχεῖον οὐ Φαῦλον γλυφόμενον· ὁ δὲ, χάρασ προϊόν μι-
νος, παρητήσατο· μετ' ἐκεῖνον δὲ τὸν Μακρῖνον, πεῖθόντων αὐτοῦσε χιλιάρχων, οἳ καὶ τῆς
ἐπιβουλῆσ τοῦ Λιπωνίνε σωσαμένου, καὶ κοινωνοὶ τοῦ Μακρίνου γενέσθαι ὁ πιπτόν
θησαν μᾶλλον ἐκείνου πελθυπόν, ὡς οἱ πρὸ ἐξῆσ ἐρρέθημεν, παρίλαβέ τε τὸν βασιλέα
Μακρῖνος, οὐχ οὕτως βουλόμενος, καὶ πίστει τῶν σρατιωτῶν, ὡς ἀνάγκη, καὶ χρείᾳ τοῦ παρόν
τος· φόνων δὲ πρασπομένων, ἐφίσταται ὁ Αρτάβασος μετὰ μείζονος πλήθους, καὶ δυναμέ-
νως, ἵππων τε πολλῶν ἄρχων, καὶ τοξοτῶν μίγα τι πλῆθος, καταφράκτους τε ἀεὶ ἡμιόνους ἔχων ἐπὶ τῶν ἁρμάτων ἕλκειν μαχησὶς δόρασι. ὡς δ' ἀπαγγέλη προσιὼν, συγκαλέσας τοὺς σρατιώτας ὁ
Μακρῖνος, ἔλεξε τοιάδε,

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΜΑΚΡΙΝΟΥ·

" Αλγεῖν μὲν ὁμᾶς πάντας ὧδε τοιούτου βασιλέως, ἵνα τάληθὴ λέγωμι, σρατιώτου.
" ἀποζολῆς, θαυμαζὸν οὐδέν· φέρει δὲ τὰς συμφορὰς, καὶ τὰ προσπίπτοντα μετρίως ὑφο-
" μένοις, αἰθρώποις ἔργον ζφρονούντων. ὑμῖν μὲν γὰρ ἐκείνου μνήμη, οἵ τε τοῖς ὑμετέροις σέρ-
" νοις ἐγκείσεται, τοῖς τε ἐξ ὕστερον παραδοθήσεται, καὶ δόξαν αἰδίου φέρουσι, μεγάλων
" τε, καὶ χρηναίων ἔργων, ὧν ἕνεκα, φίλτατοι τε, καὶ βύσιμοι, ἡμάτων τε καινοτέρων τῶν
" πρὸς ὑμᾶς· νῦν δὲ καιρὸς τιμήσαντας ὡς χρὴ τὸν μνήμην τοῦ πελθυτηκότος, ἀφοσιῶσαι
" μέρους τε τὰ πρὸς ἐκεῖνον, ἔχωθαι τῶν ἐπιτηδείων· ὁρᾶτε δὲ Παρθυαῖοι ἐφιστῶτα ζὺν
" παντὶ τῷ τῆς αὐτοκρατορίας πλήθει, καὶ δυκολῶτα προφάσιν ἄλογον ἔχοντ' ἔχθρας. ἡμεῖς
" γὰρ αὖ τὸν πρόνυκα λιπόντες παρασασάμενοι τὸν, καὶ εἰ ἀφύλακ βαθεῖα πόλεμον ἠγείρα
" μεν. ὕρτηται δὲ νῦν πᾶσα ἡμῶν ἀρχὴ, τῆς ἡμετέρας αὐσφείας τε, καὶ πίστεως· οὐ
" γὰρ πόρρω ὁρᾶν χῶρ, οὐδὲ ῥᾴθυμοι πρὸς φιλονεικίαν, πόρρω τοῦ παιδὸς δὲ πρὸς μέγαν
" βασιλέα, ὁ πόρρω παίδων, καὶ συγγενῶν, οὓς ἐκεῖνος ἀδίκως, καὶ παρὰ τοὺς ὅρκους ὄντας
" αὐτῷ θανεῖν· τὰ τε οἷα ὅπλα λαμβάνομεν, καὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμετέρᾳ δικαιοσύνᾳ, πεποίθα-
" μεν· οἱ γὰρ τοῖς παρατάξεσι, τὸ μὲν τῶν βαρβάρων ἄπακτον πλῆθος, καὶ προσκαίρως ὠ-
" ρεσμένον, αὐτὸ ἑαυτῷ ἴσως γλοιὸν αὐ καὶ σοφόν. ἔ δ' ἡμέτερον, δίπακτόν τι ὄν, μὴ συγκε-
" κροτημένον, μετά τε ἐμπειρίας μαχίμου, ἡμῖν τε ἕξεως ζωτηρίου, καὶ κίνησις ὀλίθριον·
" μετ' ἀγαθῆς οὖν τῆς ἐλπίδος ἀγωνίζεσθε, ὡς ἡμετέροις πρέπει, καὶ σωτηρίου· οὕτω γὰρ
" νύσ τε βαρβάρους ἀποκτενεῖτε ὁμοίως, καὶ δόξης κλέος ἀράμενοι μέγα, ἡμετέρους τε, καὶ
" πολίτας αἰθρώπους, λείψετε· τήν τε προτέραν τύχην πιστώσεσθε, ὡς μὲ δόλῳ, μὴ ἀπάτῃ πα-
" ρασασάμενοι, ἀλλὰ διὰ πολέμου νικήσαντες, ἐκράτησατε. τοιαῦτά τινα ἐπὶ
τοῖς καὶ τοῦτ', οἱ σρατιῶται πρὸς αὐτοκράτορος ὁρῶντες, παρεσκεύαζοντο, καὶ
τοῖς ὅπλοις ἦσαν· ἅμα δὲ ἡλίῳ αἴροντι τὴν, ἐφαίνε Αρτάβασος ζὺν μεγίσῳ πλήθει σρατοῦ·
ἀπαστράπτοντο δὲ τὸν ἥλιον ὡς ἔθος αὐτοῖς, οἱ βάρβαροι, μεγίσῃ τε κλαγγῇ βοῶντες, ἐ-
πῄσφαιρον τοῖς ἡμετέροις, πρῶτοί τε, καὶ ἡμῶν ἱππεύοντες. οἱ δ' ἡμέτεροι, δίπακτόν τι ὄν,
καὶ ἀσφαλῶς συνεσῶτες τὰς φάλαγγας, ἐνεκέρωθέν τε πρὸς ἱππέας, καὶ τοὺς μαυρ
σίους παρατάξαντες, τά τε κενὰ πληρώσαντες τῆ κυνώφως, καὶ δίπαλλος ἐκρίζουν δίωκ
μοῦν, δεξάμενοι φύσα βαρβάρους, ἐμάχοντο· καὶ ὁ μὲν βάρβαρος, τῷ πλήθει τῶν πρ
ξαν, τοῖς πλαμήκεσι δόρασι τῶν καταφράκτων, ἃ πόρρω ἔπαιον, μὴ ἡμιόνων πιέζοντος

τες αὐτοὺς, μεχάλως αὖθις ἔδεισαν· οἱ δὲ ῥωμαῖοι, τῇ μὲν συστάδην μαχομένοις, ῥᾳδίως ἐκράτουν· ἐπεὶ δὲ αὐτοὺς ἢ τε ἵππος ἔβλαπτε σύστασιν, καὶ ἡ τῶν καμήλων πολλὴ ὕλη μαίνεσθαι, προσπεσόντες ἀφανῆ τε βέλους τε, καὶ πολλὰ ἄλλα τεχνάσματα σοφίσματα ἐξευρόντες ἀεὶ ἐχόμενοι περιέκοπτον, ἕως ἔπεσον. ἔπειτα ἐπὶ τοὺς ἁμαξίους, ἢ ἐκ τῶν καμήλων ἐφόρουν μέσα ὑπὸ τῶν ἵππων, ἢ τῶν καμηλιτῶν, ὀλίγα μὲν αὐτοῖς· πολλὰ δὲ τὰ χωρία οἱ ἵππιοι, ἀεί τε κάμηλοι μάλιστα ἐχρῶντο ἀπλῶς τὰ πλήματα, ὠκλαζον. καὶ φύς τις ἐπιβάτας, ὅσ ἔφερον, ἀπεσείοντο· οἱ δὲ ἐπίκεινα βοηθοῦντες, ἐς ὅσον μὲν ἐποχεῖτο ἵππιος, ἡ καμήλος, χαλεπῶς μάχοντο· ὑπὸ δὲ ἀποβάσεως αὐτῶν, ἢ κατεκλάσθη, ἑάσασα ἀλίσκετο, μὴ φέροντες πῶς ἐν συστάσεως μάχην. πρός τε τὸ φυγεῖν, ἢ διώξαι, εἰ δέοι, ὀκνηρὸν ἐπεὶ τὸ σκέλεσιν ἑαυτῶν τοῖς χαίνουσι περιωρυμένοις, ἐμποδίζον. πρώτης μὲν οὖν, καὶ πλατείρας πάσης ἡμέρας ἀμφὶ ἑωθινὰ ἐσ ἑαυτοὺς ἐμαχέσαντο· καὶ νὺξ ἐπιλαβοῦσα, διέλυσε τὰς μάχας. ἐκ δὲ τοῦ πρωὶ τὰ ἐπὶ πλέον ἐσ τὰ ἑαυτῶν ἕρματα ἐπανέστρεφον, καὶ οὐδέτεροι ἐπὶ τὸ ἕτερον ἐπῆσαν. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἡμέρᾳ, σωθὲν ἐκ τῶν ἀποβεβηκότων τὸ πλῆθος, ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνῆλθον· καὶ ἐπεὶ ἐπὶ πολὺ ἀλλήλοις ἐμάχοντο, ἐπὶ τοσόνδε ἀφίκοντο, ὥστε τοὺς ῥωμαίους, καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἐς φόβον καταστῆσαι· οἱ δὲ ῥωμαῖοι, οὐκέτι τὰς φάλαγγας ἐς ὀκτὼ σωματίαν ἐς μῆκος διέκτεινον τε ἀεὶ τὸ κυκλούμενον, οἱ ἐπόλιζον. πολλοὶ δὲ καὶ τοῦτον ἀπορῶν τε, καὶ κατηφὴς ἐφαίνοντο, ὡς πάντα πλεῖστα ἐπιβεβλῆσθαι τὰ ἐπιόντα· μεγίστους τε σωροὺς τῶν σωμάτων ἐς ὕψος ἀρθῆναι, καὶ μάλιστα τῶν καμήλων ἐπ' ἀλλήλων ἐπιπεσόντων. πρός τε οὖν τὸ διαζέχειν, οἱ ἐποιοῦντο ὁ μαχόμενοι. οὐκέτι δὲ καὶ διώκειν ἀλλήλους, μεχάλου ὄντος τοῦ χώματος ἐν μέσῳ, καὶ δυσβάτου ὑπὸ τῶν σωμάτων, συβρυλλόμενοι· ὑφ' ἓν δὲ κυλινδούμενοι ἕτεροι ἄλλοισ ἐπέπιπτον, ἕως τὰ ἑαυτῶν ἕρματα ἐπεσκόπουν, ἐς ἃ μάλιστα ἐχρῶντο ἐπὶ τὸ ἀεὶ ἐπιόν. ἐν δὲ τούτοις ἐπὶ πολὺ ἐμάχοντο, ἐς ὃ ἐπὶ τὸ ἕτερον ἐπῆσαν. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τὸ ἕτερον ἐπῆσαν

ρως μὲν δὴ ὁ Αντωνῖνος ἤρξέ τε, καὶ ἐπολέμησε, διὰ λώτατα αὐτῷ πρὸ τοῦ συγγράμματι· ἃ πρὸ τούτου ἐπεβούλευε, καὶ διαδοχῇ· γενόμενος δὲ αὐτῇ αὐτοκέλευστος ὁ Μακρῖνος, ἐπιστέλλει τῷ τε δήμῳ ῥωμαίων, καὶ τῇ συγκλήτῳ, λέγων τοιάδε, Εν ἀδίδοσι μὲν ὑμῖν τοῦτε βίου μου πάντα ἀρχῆς πρὸ αἱρεσιν, τοῦτε ζόπου τὸ πρὸς χρηστότητα ἐπιεικὲς, καὶ τὸ πρᾶον τὸ διοικεῖσθαι πρότερον πράξεως, οὐ πολύ τι ἤδυσμένας, καὶ δυνάμεως βασιλικῆς ἀπολαύσας, ὅθεν γε καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύσας τῆς ἐπαρχούσης τῶν γραπτῶν πίστεως ταῦτα, πιστὸν νομίζω μακροτέρᾳ. Ἴστε γάρ με καὶ ὃς ἐκεῖνος ἐπράξαμεν, οὐκ αρίστημι μον, καὶ προκινδυνεύσαντα ὑμῶν, οἷ δι' ὀλίγας ταῖς τυχούσαις διαβολαῖς ἐπιστεύσατε, ἀφειδῶς ὑμῖν προσοφείλειν, καὶ μὲ μὴ κατηγορῆσαι, καὶ δημοσίᾳ πολλαὶ κις ἐμὲ τεθνάναι μου, καὶ πρὸς τοῦτο αρχομένου φιλάνθρωπα διαβάλλειν, ἡ διασκώπτειν ὡς ῥᾳδυμίαν, καὶ ζόπων χαυνότητα· καὶ γλακείας δ' χείρων, καὶ φύσει ὡμότητα παρεξηγοῦντας, ὅ τι δυμῇ ἐπιδόσιμον αὐτοῦ διδόντας, τὸν τε ὀργὴν διαβολαῖς ἐγείροντας, ὄντως, καὶ πιστοὺς ἐδοκίμαζε φίλους· ἐμοὶ δ' ἀρχῆς ἀρξαντι, καὶ μέτεσι προσφιλεῖς. Ἐν γοῦν πρὸς παρθυαίους πόλεμον μέγιστόν τε ὄντα, καὶ ἐφ' ᾧ πᾶσα ῥωμαίων ἐσάλπιγξ αρχῆ, καὶ τελύσαμεν. καὶ οἷς αὐτοβοεὶ παρατεξάμενοι, οὐδὲν τι ἡττήμεθα. καὶ οἷς αὖτε ἐκεῖνοι μεῖζα πολλῷ σὺν δυνάμεως ἐλπίσαντα μέγαν βασιλέα πιστὸν, φίλον αὐτ' ἐχεροῦ δυσμάχου ἐποιήσαμεν· ἐμοῦ δὲ κρατοῦντος, οἱ ἀλλέα τε, καὶ αἰσχίστη πάντες βιώσονται· αρίστοκρατία τε μᾶλλον, ἢ βασιλέα νομισθήσεται. μηδέ τινα ἀπαξιούτω, ἢ τύχης πᾶσιμα νομίζέτω, ὅτι δὲ ὄντα μεῖκτα τῆς ἐπαίδου τάξεως, ὧδε τοῦτο ἤγαγε· τὴν γὰρ φίλος εἰρήνης, ἀμὴ χρηστὸς, καὶ φιλάνθρωπος αὐτοκρατὴς δόξω· τὰ μὲν γὰρ τῆς τύχης σῶρα, καὶ αἰκίας πεπαίπεται· ἡ δὲ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, ἰδίαν ἐκείνην δόξαν πεπαίδευσαι δὲ, καὶ πολέμου, καὶ ὅσα ποιοῦντα, μακαρίζεται μὲν, οὐκ ἐπαινεῖται δὲ, ὡς παρ' ἄλλα δεόντα· ἐπαίνῳ δὲ, καὶ χρηστότης, ἅμα τῷ θαυμάζεσθαι, καὶ τῶν ἐπαίνων τὸν αἰσθόμενον εἰς αὐτὸν πάντα ἔχει· ἢ καταρξάμενος τὰ γενόμενα ὑμᾶς δώσειν ἐκομμόδου λυκία, ἢ Αντωνίνου ἐπαίνῳ διαδοχῇ· οἱ μὲν γὰρ ὡς τὸν ὅλον μακροτερομένας ἀλλοίους, ἀποχωροῦντές τε, καὶ συμβαίζουσι, ὡς αὖθις ἐλπίκτημα· νὶ ἢ, παρ' ὑμῶν λαβόντες, χείρους τε αἰεὶ ἐσὶ χρώσται, καὶ πειρᾶσθαι τοὺς λοιδορήσεις προλοφότας· καὶ τῶν μὲν διατελεσθῶν βασιλέων ἡ λυκία, εἰς ὑπερολίαν ἐκτοπίζεται, καταφρονήσει τῶν ὑπηκόων, ὡς πολὺ ἐλαττόνων· οἱ δὲ ἐκ μετείων πράξεως εἰς τοῦτο ἐλθόντες, πειρῶνται αὐτὸ ὡς καμάτου κτησόμενοι· αὐδῶ τε, ἢ τιμὴν ἀποτίμουσι, λοιδορεῖν τοῖς ποτὲ κρείττοσιν· ἐμοὶ δὲ σκοπὸν μηδέν τι πράττειν αὐδὲν τῆς ὑμετέρας γνώμης. κοινωνούς τε, καὶ συμβούλους ἔχειν τῶν πραγμάτων διοικήσεως. ὑμᾶς ἢ, οἱ ἀλλέα, καὶ ἐλευθερίας εἰσωσθε· ὧν ἀφειρέθητε μὲν ὑπὸ τῶν διατελεσθῶν βασιλέων, ἀπολλύει δὲ ὑμῖν ἐπειράσησαν, πρότερον μὲν, μαρκος, ὕστερον δὲ, ῥοῦφος πάκε, ὧδε διαπηγῆ αὐταρχάσαι· ὧδε τοῦτο ἐλθόντος· γένους γὰρ αὐδὲν αρχὴν αὐτὸν παραχθὲν, καὶ τῷ ὑστέρῳ γλύκωνι, ὃ κλέος προγονικὸν παραλαμβάνοντα, ζόπου φαυλότητα καταλύσαι. Διαγωνιζόμενος δὲ τῆς φιλότητος ἐπιστολῆς, ὁμοιωθῆ τε αὐτὸν ὑσύγκλητος, καὶ τὰς συβασμίους πηγὰς πάσας ἀνοίξειεν· οὐκοῦν ἤδεσαν πάντας ὁ Μακρῖνος διαδοχῇ, ὡς ὑπερέδοτό τε, καὶ παυδημεὶ ἐώρταζον ὧδε τῇ Αντωνίνου ἀπαλλαγῇ· ἕκαστός τε ᾤετο μάλιστα τῶν οἰκείων πιὶ, ἢ πράξει καὶ τῶν, ἐφοβάπτισεῖσθαι, τοῦ αὐχένα ἐπωφρύμενον· συνῳδά τε, ἢ δοῦλοι, ὅσοι δ' αὐτοῦ πάσα καὶ πάγκλημοι, αἰσχολοπαίθησαν. πᾶσά τε ῥωμαίων πόλις, καὶ χῶδε ἐν ῥωμαίους οἰκουμένη. καθαρθῆναι πανηρῶν αὐθρώπων, τῶν μὲν, κλαθέντων, τῶν δὲ, ἀβλαθέντων, οἱ δ' πνοὸς καὶ ἔλαβον. Διὸ λιβύλλειανὸς συνεχιζόντων, οἱ ἀλλέα τὸν μῆ, ἢ ἑκόντι ἐλευθερίας ἐξίωσαν ἐκείνου τοῦ ὄντος, οὗ μόνου ὁ Μακρῖνος ἐβασίλευσε. τοσοῦτον δὲ ἡμαρτε, ὅτι μὲ λιβύλλειανὸν δὲ τὰ γραπτὰ, καὶ ἐκρίσεις ἐς τὰ ἑαυτῶν ἀπίπτωτον αὐτός τε ἐς τὸν ῥώμην πολιτεύειν ἐπείχεν, τοῦ δὲ μου ἐκρίσετο καλοῦντος μεγάλαις βοαῖς· ἐν δὲ τῇ αὐτοκέλευστος, λιέτειβε, γλυφὸν τε ἀσκὸν, βαλλίζων τε τὸ λίον τοῦ ὑριμαίως, ἔρασθαι τά τε, καὶ μάλις τοῖς προσοῦσιν ἀποκρυπτόμενος, ὡς μὴ ἀκούειν πολλάκις δὲ ἐν θαμέσι τῆς φωνῆς. ἐξέλου δὲ ταῦτα, ὡς δὲ Μαρκου ἐπιτηδεύματα· ἐν ἢ λοιπὸν βίου, οὐκ ἐμμένοντα· ἐπὶ λίθου δὲ ἐκρίσετο εἰς ἐν ἀδρολίαν, ὀργιῶν τε δ' αις, καὶ παίσης μέσης, καὶ σώματος τε δ' ἐμοῦ ὑποκειτάξ ἐχεῖν, τῆς τε τῶν πραγμάτων διοικήσεως ἀμελῶς ἔχειν· προῆκε τε πόρπαις, καὶ ζωσῆρι, χρυσῷ πολλῷ, καὶ λίθοις τιμίοις πανοι-

κελμένοις κεκοσμημένοις, τῆς τοιαύτης πολυτελείας παρὰ τοῖς ῥωμαίοις γραπτάπαις οὐκ ἐπαινουμένοις, βαρβάρου δὲ μᾶλλον, καὶ ἀηλυτρίποδες εἶναι δοκούσης· ἅπερ ὁρῶν τις ἐν γραπτῷ πίνακι, οὐ πάνυ τί ἀποδέχοιτο. ἀπορίσαιντό τε αὐτοῦ τῷ βίῳ, ὡς αἰσχίονι μᾶλλον, ἢ κατ' αὐθάδειαν γραπτωτικήν. παραβάλλοντες ἢ πρὸς μνήμην τὴν Λυσιππίου δηλαδὴ, ἐπιγραφόντι τε, καὶ γραπτικῇ γλυμμένῃ, καταγίνωσκον τῆς Μακρίνου πολυτελείας· ἔτι τε ἐγανάκτουν αὐτοῖς μὲν ὑπὸ σκιαῖς, καὶ οἱ ἀλοδαπῇ δηλαδὴ πώμενοι, ἕως ὅτε μὴ ἀστερίζοντες τῶν ἐπιτηδείων, ἅς τε τὰ ἑαυτῶν οὐκ ἐπαίοντες, ἀρρύπες ἔτ' ἦν δουλούσης· ὁρῶντες δὲ ἐν Μακρίνου χλιδῇ, καὶ ζοφῇ δηλαδὴ πώμενοι, ἀσυνιάζοντες ὅθεν πρὸς ἀλλήλους, αὖθις ἡκιστ' ἐγόρθουν· προφάσεώς τε ὀλίγης λαβέσθαι ἐδόκουν, ἅς τε ἀποσκιάζεσθαι τὸν λυπηρὸν· ἐχρῶ δὲ ἄρα Μακρίνου οἰκέτου μόνου τῇ βασιλέως οἰκουμένῃ, ἅμα τῷ βίῳ καὶ τὴν ἀρχὴν καταλύσει, μικρᾷ, καὶ δίτλῃ πρόφασι τῆς γραπτώσεως, ἅς οἱ ἐβούλοντο τῆς τύχης παρακρούσης· μαίζει δ' ὑπὸ σέσωμα, τὸν ἥλιον Φοίνικα, ἐκ' ἐμίσου καλουμένης οὕτω πόλεως οἱ Φοίνικες· ἀδελφὴ δὲ ἐγεγένει σουλίας μὲν τῆς Σεβήρου γυναικὸς, Λυπωνίου δὲ μητρός· παρὰ πάντα οὖν τὸν τῆς ἀδελφῆς βίον, οἱ τῇ βασιλέως διέζησε αὐλῇ χρόνου πολυετοῦς, παῖδ' ὄντος Σεβήρου τε, καὶ Λυπωνίου ἐκκαλλύσαι. τὸν δὴ Μαισὴν ταύτην, ὁ Μακρῖνος μετὰ τὸν τῆς ἀδελφῆς πλοῦτον, Λυπωνίου δὲ αἱρέσεως, προσύταξεν ἐς τὸν πατρίδα ἐπανελθοῦσαν, οἷ τοῖς οἰκείοις καταζιῶσαι, πάντα ἔχουσαν τὰ ἑαυτῆς· πλείστων τε ἦν χρημάτων ἀπάτλιος, ἅτε Μακρῖνος χρόνου βασιλικῆς ὑβρυσίας οὐ πεφραμμένου ἐπανελθοῦσα δὲ ἡ πρισβύτις, διέζιβεν οἷ τοῖς ἑαυτοῖς. ἔζευε δὲ αὐτῇ ζυγὰ πέρδικε δύο· σοαιμὶς μὲν, ἡ πρισβυτέρα ἐκαλεῖτο· ἡ δὲ ἑτέρα, μαμαία· παῖδες δὲ ἦσαν τῇ μὲν πρισβυτέρᾳ, Βασσιανὸς ὄνομα· τῇ δὲ νεωτέρᾳ, ἀλεξιανός. ὑπὸ δὲ ταύτης μαζόμενοι, καὶ τῇ μάμμῃ, αἰσχίφοντο, ὁ μὲν Βασσιανὸς ἤδη ἔτη γεγονὼς παταρισκαίδεκα, ὁ ἢ ἀλεξιανὸς, δεκαέτους ἐπὶς ἐβδομκαίδεκα· ἱερεῖ δὲ αὐτὼ ἐπὶ Ἡλίῳ· τοῦτον γὰρ οἱ ἐπιχώριοι σέβουσι τῇ Φοινίκων φωνῇ, ἐλαιαγάβαλον καλοῦντες· νεὼν δὲ αὐτῷ μίγιστος καπεσκεύασε αὐτοῦ, χρυσῷ πολλῷ, καὶ ἀργυρίῳ κεκοσμημένον, λίθοις τε πολυτελέσι διεσκευάσθαι ἢ οὐ μόνοι πρὸς τῶν ἐπιχωρίων, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ γειτνιῶντες σαλάττῃ τε, ἢ βασιλεῖς βάρβαροι, φιλοτίμως πέμποισι τῷ θεῷ ἐκείνῳ ἔκτοθι πολυτελῆ ἀναθήματα· ἄγαλμα μὲν ἦν, ὡς περ παρ' ἕλλησιν, ἥ ῥωμαίοις, οὐδὲ ἔστιν εἰκόνα χειροποίητον. θεοῦ φέρεσθαι κόνα· λίθος δὲ πυκνὸς μέγιστος, καὶ πυθέσθαι περιφερὴς, λήγων εἰς ὀξύτητα κωνοειδῆ αὐτῷ σχῆμα. μέλαινά τε ἡ χροιὰ· διοπετῆ τε αὐτὸν εἶναι σμυλογοῦσιν· ὄμβρακός τέ τινας ἐπιπεσεῖν αὐτῷ βραχέας, καὶ τύπους ἐγκοιλῆναι τοιούσδε· εἰκόνα τε ἡλίου αὐτὸν εἶναι ἕλκουσι, οὕτω βλέπουσιν. τούτῳ δὴ τῷ θεῷ ὁ Βασσιανὸς ἱερωμένος, ἅτε γαρ πρισβυτέρῳ ἐκείνῳ ἐγκεχείρισται ἡ θρησκεία, προῖκά τε σχήματι βαρβαρῳ, χιτῶσί τε χρυσοϋφέσι, καὶ ἀλουργίσι χειριδώτοις, καὶ τιάραις αὐχιζομένοις, τά τε σκέλη σκέπτῳ πάντα ἀπ' ὀνύχων ἐς μηρὸν, ἐοίκασιν ὁμοίως χρυσῷ, καὶ φορέσαι πεποικιλμένοις. τόν τε κεφαλὴν εἰκόνα σίφανος, λίθων τε πολυτελῶν χροιᾷ διαλιθισμένος· ἦν δὲ τῷ ἡλικίαν ἀκμαίος, καὶ τῷ ὄψιν τῶν κατὰ αὐτὸν ὡραιότατος μεμακίσι πάντων· ἅς δ' αὐτὸ δὴ σωμάτων ἕξεσι σώμασι, ἡλικίαν ἀκμῆς, ἀβρού σχήματος, ἀπείκασεν αὖ πάντα μέμρακίσι Διονύσου καλαῖς εἰκόσιν· ἱεροεργοῦντα δὲ τόνδε, περί τε τοῖς βωμοῖς χρύσεα νόμῳ βαρβάρων, ὑπό τε αὐλῆς, καὶ σύριγξι, παιανίζοντα τε ὀργάνων ἔχῳ, περιεργότερον ἐπιβλέποι δ' τε ἄλλοι ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα οἱ γραπτῶται, εἰδότες γύνους ὄντας βασιλικοὺς, καὶ τῆς ὥρας αὐτοὺς πάντων τὰς ὄψεις ἐς ἑαυτὴν ἐπισπᾶν φούσης. ἐγειτνίαζε δὲ τῇ πόλει ἐκείνῃ τότε μίγιστος γραπτόπους, ὃ τῆς φοινίκης προϊστάμενος· ἐζήθει δὲ μετανίζειν, ὡς οἱ τοῖς ἐξῆς ἱεροῦμενος· φοιτῶντες οὖν οἱ γραπτῶται ἐκείνοτε ἐς τὸν πόλιν, ἅς τε φοινίκων ἕνεκα ἐδόκουν θρησκεύσειν δὴ χάριν, ἐ μαραλίου ἐλίας ἕλκοντες· ἔζευε δὲ πτηνὸς ἓξ αὐτῶν καὶ πρόσφυγας, ἀκαθάρτου τε τῆς μαισῆς· πρὸς οὓς ἐκείνη διαμάζοντας ἐν τοῖσδε, ἔτε πλαζομένη, ἔτε μὴ ἀληθεύουσα, ἐζήκειν, ὅτι ἀρ' ἦν Λυπωνίου ὑὸς ἐκ τῆς φύσει. τῇ δὲ ὑπολήθῃ, ἄλλου δουλοῦ· ἐπιφωνῆσαι γαρ αὐτὸν ταῖς ζυγαζάσαις αὐτῇ πίαις τε ἔζευε, καὶ ὡραίαις, καὶ ὅτ' ἐκαιρεῖτο οἱ τοῖς βασιλεῦσι ξὺν τῇ ἀδελφῇ διατρίβειν· ὅπερ ἐκεῖνοι ἀκούζαντες, τοῖς συγγραπώταις κατ' ὀλίγον ἀπαγγέλλοντες, διαδόσθαι ἐφίεσαν πᾶσι φήμῃ, ὡς εἰσ παῖς χωρεῖ ἐκ γραπτοπόδου· τῇ δὲ μαισῇ ἐλέγετο σωρεὸν εἶναι χρυσάτοιο· ἐπαίνῳ δὲ ἐφίμως πάντα προσθαι τοῖς γραπτώταις, οἱ πᾶσι βασιλεῦσι ᾧ γένει αἰσιτώζοιτο. ὡς ἢ σωσίθεν νύκτωρ κατέλθοιεν, λαθόντες αἰσίξαντες τὰς πύλας, καὶ δέκαθεν πᾶν τὸ γλύος ἔνδον, βασιλέα τε, καὶ υἱὸν ἀποκτείσαι Λυπωνίου, ἑαυτῶν ἐπάσωσιν ἑαυτῶν ἡ πρισβύτις, ἐλομένου πάντα κίνδυνον αἱρεῖσθαι μᾶλλον, ἢ ἰδιωτεύειν, καὶ δουλεύειν ἀπρεπέσθαι. νύκτωρ τε λάθρα τῆς πόλεως ἐκπέλθειν ξὺν ταῖς ζυγαζάσαις, καὶ τῆς ἐγ-

γένοιτ᾽ ἂν τὰ αὐτὰ τοῖς προσφυγοῦσι τῷ στρατοπέδῳ, γνόμενοι πρὸς ὃ τί
χει τὸ στρατόπεδον, ῥᾷστα ὑπαδύσεσθαι. ἐδόκει δὲ τοῦτο καὶ τοῖς ἐν τῷ στρατοπέδῳ Αὐ-
τωνίνου προσηκόντως. τήν τε πορφύραν χλαμύδι ἐοικυῖαν βραχυτέραν, ἔχειν ὀρθὸν· πάντα
τε τὰ ἐπιτήδεια, καὶ ταῖς ὁδοῖς, καὶ χωλαῖς, ὅσα τε ἐξῆν ἐν ἡμέραις ὀλιγοῖς τοῖς βαλα-
σίοις, ἀσκεῖσθαι παντὶ τρόπῳ ἐκέλευσαν, παρασκεύασαν ἑαυτοῖς, ὡς εἰ δέοι, ὑπομένειν τὸν λιμὸν καὶ τὰ ἄσιτα. ὡς δὲ τοῦτο ἀσαφῶς ἐν τῷ μακρίνῳ οἱ αὐτοκράτορες διατε-
θέντο, τί τε φῦλα διέσφαλεν αὐτὰ τὰ λοιπὰ στρατεύματα ὅτι τε Αὐτωνίνου ὑβρίζοντος, καὶ
ὅτι ἡ Ἰταλίας ἀδελφὴ χρήματα διέφθειρε, πάντα τὰ λεγόμενα, ἢ οὐδὲν ἐμένετο· ἢ ἀλλὰ, ἢν πι-
στεύσωσι τῷ, πᾶς λυσιτελῶν ὑβρισθῆναι τὸ σῶμα, ἢ αἰσχύνην εἰς πραγμάτων κατα-
νοητὸν μέλλοντα, τό, τε μακρίνου μῖσος, ὃ τὸ Αὐτωνίνου ἦν μνήμης παλαιᾶς· ἢ πρὸς ἀπάντων,
ἃ τοῦ χρημάτων ἕλκοιτο, ὡς πολλοῦς, καὶ αὐτομολοῦντας φοιτᾶν πρὸς τὸ εἶδος Αὐτωνί-
νου. ὁ δὲ μακρῖνος ἐκπεφοβημένος ἢ πράγματος ὡς παιδιᾶς ἐοικότος, χρόνῳ δὲ τῇ σωθῆ-
ναι προσῆκεν, αὖ πρὸς μὲν οἵους μάλ᾽ ἐπέπειθε τὰ ἐκ τοῦ στρατοπέδου, δύνα-
μεις ἀδύνατον εἶναι ῥᾴστα ἐκποδὼν ποιεῖσθαι τοὺς ἀφεστῶτας· ὡς δ᾽ ἦλθον ἰουλιανοῦ, τοῦτο
μὲν ὄνομα τῷ ἐπάρχῳ, καὶ προσέβαλλε τοῖς τείχεσι, οὐδὲν δὲ οἱ στρατῶται αὐτὸν ἐλ-
λόγουν ἐπὶ τοὺς πύργους, καὶ τὰς ἐπάλξεις, τοῦ τε παύσασθαι τῷ ἔργῳ πολιορκοῦντα
στρατῷ ἐδέηνται, Αὐτωνίνου ὑὸν ὄφιομαλῆ τε, βασκάνῳ δὲ χρωμένου, μέχρι θέλε-
σεν προθυμίᾳ, αὖ τοῖς ἐδέηνται. οἱ δὲ, πιστεύσαντες Αὐτωνίνου τε ἔτι τέκνοις, καὶ ὁμοίω
τὸν τρόπον, βαλέσθαι χαρᾷ οὕτως ἤθελον, τοῦ μὲν Ἰουλιανοῦ πᾶν κελεύσαι ἀποτελοῦσαι,
καὶ παραδοῦναι τῷ μακρίνῳ. αὐτοὶ δὲ πάντες, αἰσχυνθέντες αὖ τῆς τῶν πυλῶν, εἰς ἃ στρα
τόπεδον ἐδέηκασιν· οὕτως ἡδυώμενοι αὖ ἐνθέσθαι, ἢ μήτοι ἐξ πρὸς ἃ ἀπομαχέσθαι πολ-
λοιμίᾳ, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ συσσῶσαι, καὶ ἐξ αὐπεπόσθαι ἀπορίᾳ ζεῦσαι ἀλλοχόσε. ἐπὶ τε
καὶ τῶν αὐτομόλων τὸ πλῆθος ἠφίεσαν, εἰ καὶ κατ᾽ ὀλίγους προσίοιεν, πιὼν ὑφίεσαν ὑφέσει·
ὅθ᾽ μακρῖνος ὡς τοῦτα ἐπαυθάνετο, ἀθρόους πάντα ὑπὸ ἔρκος ἔρκει, καὶ ἐν ὧν δὲ
πολιορκίαν τοὺς ἐκείνῳ προσηκόντας· ὁθ᾽ Αὐτωνίνους, οὐκ ἀσφαλοῦσθαι ἔτ᾽ ἐνόμιζε αὐ
τῷ στρατῶν τὸν πολιορκεῖν ἔτι, θαῤῥοῦντων δὲ μᾶλλα πάσης προθυμίας ὀξέως θεῖν τε, καὶ
ὑπὸ τὰ μοῖραι τῷ μακρίνῳ ἐκ πάντας ἔτους ἀφεστήκεσαν, ἢ ἀκμὴν ἐπὶ αὐτοῦ διαμεί-
συμμίξασθαι δὲ ἀλλήλοις τὰ στρατόπεδα φοίνικας τε, καὶ συρίας οἱ μεθορίοις, οἱ μὲν,
ὑπὸ τὸν Αὐτωνίνου προθυμίας ἐχρῆτο τοῦ, διδοῦσθαι ἐπὶ τὴν ἀθέσιν, πᾶν ἐφ᾽ οἷς στρατεύειν πι-
μοιεῖν ἀναδέχεσθαι. οἱ δὲ, ὑπὸ τῷ μακρίνῳ ἐκδυμένοι τὸν προσφέροντα τῷ ἔργῳ, ἀ-
πορρήσσοντο σκοπεῖσθαι, καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς τὸν Αὐτωνίνου. ἀπὸ δὲ οὗ ὁ μακρῖνος, φοβη-
θεὶς τὸ μὴ παντὸς πάσης συμπνοωθεὶς τῆς δυνάμεως, αἰχμάλωτος ἢ ληφθεὶς, ἀδίκως ὑβρι-
σθεὶη, ἔτι τῆς μάχης σωιζούσης, ἀπαυρᾶσαι ὕδατος προσοῦσης. ἀφῤῥίζασα δὲ χαμαιπέτου, ἢ
ἐπὶ τὴν ἀρχὴν βασιλικὴν πεπίστευκε, λαβὼν, ἀπεσφάξατο ἐν ὀλίγοις ἐνεγκαμένοις ἐπιστάμενος, ὅσ
πίστευσε τοῦ ὕπνου, τὸ λύσειν ἀπροφάσιστος, ὡς μὴ γνωρίζειν. ἐδόκει δὲ τοῦτο ἐκ ἀδίκου λα
βὼν, καὶ τῶν κατηκόντων ἀεὶ σκέπων, νύκτωρ ἢ, ἢ μεθ᾽ ἡμέραν ἀδιάπορα, φθείρων τὴν φάλ-
λων τῆς ἑαυτοῦ τύχης· τῶν ἱερέων τὸ ἐπάρχου μεγάλα ἀσυνδέτα τὰ ὀχήματα ἐπεσπάσθη,
ὡσ᾽ αὖ ὑπὸ μακρίνου ἐπὶ βασιλεύοντος, ἐπὶ τίνα ἀσυνδέτα πεφυκότων, ὁ μὲν, ὧν ἔφυ
γλυ ὡς θέρεται. ὁ δὲ στρατὸς, ἐκπατδώσθη ἐμάχοντο ὑπὸ τοῦ μακρίνου, οἱ ὁμοπατρίφυλ-
κοι, καὶ ὁμογενοφόροι, οὓς δὴ πραιτωριανοὺς καλοῦσι· οἱ γλυκαίως αὐ ἐκπίπτειν πάντη τῷ
ἄλλῳ στρατῷ, ἄτε ὀνόσθη μέγιστοι τε, καὶ ἐπὶ λευκοῖς. ἢ δὲ ἐπὶ λοιποὺς πάντα καλοῦσι, ὑπὸ τὸ
Αὐτωνίνου ὑγρεῖζοντο. ὡς δὲ ἐπαυθάνετο Αὐτωνίνου οὐκ ἔβλεπον οἱ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ μαχό
μενοι, οὐδὲ τὰς βασιλέασ᾽ συμβοηθεῖν ἐδύναντο, ἢ τοῦ ἀρᾶσθαι, πάντοθεν οἱ ὧν καλέ
θη τῶν ἡμιθέων, ἢ ἀποβᾶσα ὤχετο, ἠγνόουν τε τῶν χρήσιμα τῷ πράγματι. οὔτε γὰρ
μάχεσθαι ἢ ἤθελον ὑπὸ τὸ μὴ πάροπτοι, πταισθῆναί τε ἐὰ ὑπὸ τοῦ ἐκθύτου, ἢ ὧν τῷ ἀγκαλ
λόφοις, ἢ δυῶν· ὡς δὲ παρὰ τῶν αὐτομόλων ἐπύθοντο Αὐτωνίνου τὸ τοῦ μακρίνου θυ
γάτ᾽, τεμένεσ᾽ κύριον, διδύσκει καὶ φύσ, ὅτι μάτην ὑπὸ τοῦ ἀλάσθαι, καὶ φυγάδα μάχε
του. ἀλλήλους τε, καὶ ἀμνησίαν οἱ ὅρκους ὑπισχνεῖται, καλεῖ τε ἢ αὐτοὺς ὁμοφοροῦντας.
οἱ μὲν, οὖν πειθόντες, προσεχώρησαν· ὁθ᾽ Αὐτωνίνους, πίμπει τοὺς διώξοντας τὸν μακρῖ
νον πολὺ προκεχωρηκότα· οἱ καλλιστοῦ χαλῆ τῆς βιαίου ἀσ᾽ ἡκατηλείφθη νοσῶν καλε
πωτάτου τε, ὑπότε τῆσ σωιζοῦς ὁδοῖ πορεύσ᾽ σωιστερεμένος. οὐδὲ αὖ ἐν ὁμότιος οἱ πιν
μυρηθέμενοι προαστεί᾽ω, οἱ διώκοντες, πλὴ κφαλίω ἀπέτμοι· ἐλάχιστ᾽ ἢ καυσάλιε ὃς πλὴ
ῥάμλω βαῤῥᾶσθ᾽ τῆ τοῦ δὴ μου περὶ αὖ τὸν ἀσυνδῆ· περιεσύμενοι δ᾽ αὖ ἐν ὃν πλὴ ὁμόνοιαν
δὲ τοῦ τεύου τῆς προσαυτίδου πορεῦσ, ὕδη τε τῷ βυζαντίῳ προσιχθέοντα, Φασκλ
αὐτὰ πνοίᾳ χοῖ ἔφαζ, ἐ πανάγοντος αὐ τὸν τοῦ πνᾶμ᾽ατος ἐστ πλὴ τι μαρείαι πατρὶ τ᾽ ὄνομα

μὲν δὴ Μακρῖνος οὐκ ἐξέφυγε τοὺς διώξοντας· τέλει τε ἐχρήσατο αἰσχρῷ, πίσσῃ τε καὶ θείῳ καλέσας ἐς πλοῖον ῥωμαίων αἰτεῖσθαι, δίκῃ οἱ αὐχὴν τοῦτο φυλάξαι. ὁμοῦ γὰρ ἔπαισε καὶ γνώμη, καὶ τύχη· τέλει μὲν δὴ τοιούτῳ ὁ Μακρῖνος ἐχρήσατο, σωφρονεστάτῳ δὲ αὖ τῷ καὶ τοῦ παιδὸς, ὃν ἦν ποιήσας καίσαρα, Διαδουμενιανὸν καλούμενον. ἐπεὶ δέ τις στρατὸς πᾶς μετελθὼν πρὸς τὸν Αντωνῖνον, προσέπτα βασιλέα, τά τε ἀρχῆς ὑπεδέξατο, διοικοῦντων αὐτῷ κατὰ πλοῦν αἱ τελῶν τε ἐπεγένοντο ὑπό τε τῶν μάμμης, καὶ τῶν σωόντων φίλων, αὐτός τε ἦν νέος τις καὶ ἡλικίας, πραγμάτων τε, καὶ ταμιείας ἄπειρος, οὐ πολλοῦ χρόνου διαλιφθεὶς, ἔλαχε περὶ ἕξοδον, αὐτοῦ δύσκο μάλιστα τῆς Μαισῆς εἰς τὰ σωφρονεῖν ἑαυτῷ βασιλεῖα ῥώμης· ὡς δὲ τῇ τε συγκλήτῳ, καὶ τῷ ῥωμαίων δήμῳ τὰ πραχθέντα ἐδοκίμαζεν, δυσφόρως μὲν πάντες ἤκουσαν, ὑπήκουσαν δὲ ἀνάγκῃ, τοῦ στρατοῦ τοῦτα ἰσχυμένου· καταγίγνωσκόν τε τοῦ Μακρίνου ῥᾳθυμίαν τε, καὶ ζόφωσιν χαυνότητα· αἴτιόν τε οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγενῆσθαι ἔλεγον. ὁ δὲ Αντωνῖνος ἀπάρας τῆς συρίας, ἐλθὼν ἐς πλοῖον ἐνεμήλατο, ἐχείμαζε, δ' ὥρας τοῦ ἔτους οὕτως ἀπαυρύσας. βιβίου τε ὑβριβακχεύοντα τήν τε ἱερωσύνῃ τοῦ ἐπιχωρίου θεοῦ, ἣ αἱ τέρατα, πειρᾷ τὸν ὑβριβακχεύοντα· σχήματί τε ἐσθῆτος πολυτελεστάτης χρώματος, διά τε πορφύρας χρυσοῦ ὑφάσματι, περιθρέμμασί τε, καὶ μαλλίοις κοσμούμενος. εἰς εἶδος δὲ παράσταθ στέφανῳ ἐπικείμενος χρυσῷ, καὶ λίθοις τιμίοις τιμίοις. ἦν τε αὐτῷ τὸ σχῆμα μεταξὺ φοινίσσης ἱερᾶς στολῆς, καὶ χλιδῆς μηδικῆς· ῥωμαϊκῆς ἦ, ἢ ἑλληνικῆς, πᾶσιν ἐσθῆτα ἐμνησάμην, ἐείκασκον ἐργάζῃ, πράγματος οὐ τελοῦς· τοῖς δὲ συρῶν ὑφάσμασι μίσεις ὑρίσκεθ. προῖξί τε ὑπὲρ αὐλοῦσι, καὶ τυμπάνοις, τῷ δὴ θεῷ ὀργάζων· ἡ δὲ μαισὰ ταῦτα ὁρῶσα, πάνυ ἤχαλλε· πείθῃ τε λιπαροῦσα, ἐπειρᾶν μεταμελίσασθαι πλοῦ ῥωμαίων στολμῶ· μέλλοντά τε ἐς τὴν πόλιν ἀφίξεσθαι, καὶ ἐς πλοῦν σύγκλητον εἰσελθόντα, μὴ ἀλλοδαπὸν, ἢ παντάπασι βαρβαρικὸν σχῆμα ὀφθῆναι, ἢ θεὸν λυπήσειν τοὺς ἰδόντας, ἀπόπτους τε ὄντας, καὶ εἰσαμένους τὰ τοιαῦτα κακὰ σώματα οὐκ ἀσφαλέσθαι, ἀλλὰ θηλείας πρέπειν· ὁ δὲ, καταφρονήσας τῶν ὑποτιθεμένων πρεσβυτέρων λεχθέντων, μᾶλλον ἄλλο τι ἐπεδήσατο, οὐδὲ χαλεπῶς προσίδῃ, εἰ μὴ τοὺς ὁμοιοζόπους τε, καὶ κλαυσιωνοῦς αὐτοῦ τῶν ἀμαρτημάτων, ἐκλέμενος εἰ ἔδῃ χλιδᾶσθαι τῆς τοῦ σχήματος ὄψεως, πάντα τε σύγκλητον, καὶ τὸν δῆμον ῥωμαίων, ἀπόπτους τε αὐτοῦ πεῖραν δοθῆναι τῶν φέρουσι πλοῦν ὄψιν τῆς σχήματος, εἰ κόσμιν μιγίστην γράψασθαι παιδὸς ἑαυτοῦ, δίσσα προσιόντα τε, καὶ ἱερουργοῦντα ἐφαίνετο, παρασήσασθαι δὲ τῇ γραφῇ τὸν τύπον τοῦτον τὸν ἐπιχωρίου θεοῦ, ᾧ δὴ καλλιερήσειν ἐγύγραπτο, πέμψασί τε εἰς πλοῦν ῥώμης, ἱκάλλυσιν δὲ τῷ μεσαυτάτῳ τοῦ συγκλήτου τόπῳ, ὑπλοτάτῳ τε τοῦ πλοῦ εἰκόνα αἰσθῆναι ὑπὲρ κεφαλῆς τῆς ἁγάλματος τῆς νίκης. ὡς σωισόντες εἰσὶ τὸ βουλευτήριον, λιβανωτόν τε ξυμεῖσιν ἔπαιζον, καὶ οἶνα σπένδωσι. προσίταξέ τε πάντας τοὺς ῥωμαίων ἀρχοντας, καὶ δὴ πρὸ θυσίας ξυσίας ἐπιτελοῦσι, πρὸ τῶν ἄλλων θεῶν, οὓς δὴ καλέσαι ἱερουργοῦντας, ὀνομάζῃ τὸν υἱὸν θεοῦ Ελιοχάβαλον. ὡς δὲ ἐς πλοῦν ῥώμης ἀφίκετο τῷ προειρημένῳ σχήματι, οὐδεὶς παράδοξον ἔδοξεν οἱ ῥωμαῖοι, τῇ γραφῇ εἰδισμένοι· δοὺς δὲ τοῖς σωήτεσι τῷ δήμῳ ῥωμαϊκὰς ἰδοὺ τῇ τῆς βασιλείας διαδοχῇ, φιλοτιμίας τε, καὶ πολυτελῆς ἐπιτελίσασι παντοδαπὰς θέας, νεών τε μίγιστον, καὶ κάλλιστον κατασκευάσας τῷ θεῷ, βωμούς τε πολλοὺς τοῦδε τοῦ νεὼ ἱδρύσας, ἐκάστοτε προῖὼν ἔθυεν, ἐκατόμβας τε ταύρων, καὶ προβάτων πολὺ πλῆθος κατέσφαττε. τοῖς τε βωμοῖς ἐπιπλέκ, παντοδαποῖς ἀρώμασι σωρεύων, οἴνου τε τὸ παλαιότατον, καὶ κάλλιστον, πολλοὺς ἀμφορέας τῶν βωμῶν προχέων, ὡς ῥεῖθρα φέρεσθαι οἴνου τε, καὶ αἵματος μεμιγμένου· περί τε τῶν βωμοὺς ἐχόρευε, ὑπὸ παντοδαποῖς ὄχλοις ὀργάνων. χωλακά τε ἐπιχώρια ἐχόρευε ζὼν αὐτῷ, τοῦδε ἱδρυσάμενα τοῖς βωμοῖς, κύμβαλα, ἢ τύμπανα μετὰ χεῖρας φέροντα· περιέστηκε δὲ πᾶσι ἡ σύγκλητος, καὶ ὁ δῆμος ὁ ῥωμαίων κατὰ τάγματα· τὰ δὲ στρατόπεδα τῶν ἱερουργούντων, τά τε ἀρώματα, οἱ χρυσοῖς σκεύεσιν ὑπὲρ κεφαλῆς, οὐκ οἰκεῖα δὲ πόθεν, ἢ ὑπὸ τίνος ἀνθρώπου ἐφέροντο, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔπαρχον τῶν στρατοπέδων, καὶ οἱ σὺν ταῖς μιγίσταις πράξεσι, αἰσχυνόμενοι, οἱ μὲν, χιτῶνας ποδήρεις, καὶ χειριδώτους, ῥόμῃ φοινίκων, οἱ μέσῳ φέροντες μίαν πορφύραν· ὑποδήματά τε λίνου ποικίλου ἔχοντο, ὥσπερ οἱ κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία προφητεύοντες· ἐσθῆτι δὲ πολλῷ καίτοι χρυσῷ ἀεὶ, καὶ ἱερουργοῦντο ἀνδρῶν, πολλοὺς ἀπέκτεινε τῶν οἰδέων τε, καὶ πλουσίων, διαλλήσσοντας αὐτῷ, ὡς ἀπαρασκευάστους, καὶ σκώπτοντας αὐτὸν ἐν βίου· ἀγάλματα δὲ γυναικῶν, πλὴν δυοῖν μητέρων ἐκείνου, καὶ τῆς ἱερείας·

μοι κελευομένοις, καὶ μέχρι τέλους τοῦ βίου παρθενεύεσθαι, ἀφαιρεῖσθαι αὐτὴν τῆς ἐξουσίας, καὶ τοῦ ἱεροῦ παρθενῶνος, γυναῖκα ἕνα τὸν ἐπιστήσασθαι τῇ συγκλήτῳ, καὶ παραμυθήσασθαι ἀσέβειά τε, καὶ ἀμαρτήματα πολιτικοῦ τινος, οὐδὲν ἀνθρωπίνη τὴν πεπονθέναι παθος. ἔρωτι γὰρ τῆς κόρης ἁλῶναί φασι. ἁρμόζοντά τε, καὶ συβάσμιον εἶναι γάμον ἱερέως τε, καὶ ἱερείας· πολλῷ καὶ ταύτην οὐ μετ' οὐ πολὺ ἀποπέμπεσθαι. τεῖχος δὲ πάλιν ἀγάγειν, αἰκάθειρξαι γλίσχρως κόμμοδον. ἔστι γὰρ μισανθρωπότατος, ἀλλὰ καὶ τῷ θεῷ, ᾧ ἱερᾶται, χαίρειν ἐζήτει· καὶ τῆς τε παλλακίδος ἀγάλματα, ὅσα κρυπτὰ ἦν, καὶ ἀόρατα σέβεσθαι ἐκέλευεν, εἰς ἓν ἑαυτοῦ θάλαμον μετιέναι, καὶ μὴ κινεῖσθαι ἔξω οὐδ' ὅλως ἐκ τοῦ ἱλίου, εἰ μὴ ὅτε πυρὶ καταφλέγοι ὁ ναός, ἐκείνους ὅρκους, καὶ πρὸς γάμον δὴ εἰς τὸν βασιλέα αὐλὼν τῷ θεῷ αἰτήσασθαι. φύσας ἢ ἀπαρίσκεσθαι αὐτῷ, ὡς πάντα οἱ ὅπλοις, καὶ πολεμικῇ θεῷ, τῆς οὐρανίας τὰ ἀγάλματα μετεπέμπετο, σιβύνην αὐτὴν ὑπερφυῶς καρχηδονίαν τε, καὶ τῶν κατὰ τὸν λιβύην αὐθρώπων. φασὶ δὲ αὐτὴν δηθὲν τὸν φοίνισσαν ἰσρύσασθαι, ὅτε δὴ τὸν αὐτόχειρα καρχηδόνα πόλιν ἔκτισε, βύρσαν καταμετροῦσαν· λίβυδι μὲν οὖν, αὐτὸν οὐρανίαν καλοῦσι. φοίνικες δέ, ἀστροαρχικὸν ὄνομα ἔχοντα, σελήνην εἶναι θέλοντες· ἁρμόζειν τοίνυν λέγουσι τὸν ἀντωνῖνον γάμον ἡλίῳ, τὴν σελήνην, τά τε ἄγαλματα μετεπέμπετο, καὶ πάντα τὸν ἐκεῖθεν χρυσόν· χρήματά τε πάμπολλα τὸν θεὸν εἰς προῖκα δὴ ἐπιδοῦναι ἐκέλευσε· κυμβάλου τε τὸ ἄγαλμα, σωφρόνισε δὴ τῇ θεῷ, κελεύσασα πάντας τοὺς κατὰ ῥώμην, καὶ ἰταλίας αὐθρώπους, ἑορτάζειν, παντοδαπῆς τε διαφορᾶς θυσίας, καὶ διωχέσας χρῆσθαι δημοσίᾳ τε, καὶ ἰδίᾳ, ὡς δὴ γαμουμένην θεὸν· καταστιβάσαι δὲ καὶ τῷ προαστείῳ πᾶν μίγνυσθαι τε, καὶ πολυτελίστατον· εἰς ὃν ἐκέλευσεν ἕκαστους κατὰ γένη τὸν θεὸν, ἀνημάξοντας θήρας, παντοίας τε παντοδαπὰς συνεκέτει· ἵππων θρόμους τε κατασκευάσασα, καὶ θέατρα, διά τε ἰσχίασα, καὶ πάντων θαυμάτων, καὶ ἀκουσμάτων τελείων διωχυρώμενον τὸν δῆμον, καὶ παντυχέοντας, διαφαίνειν ᾤετο· τόν τε θεὸν αὐτὸν ἐπισήσασθαι ἁρματι χρυσῷ τε, καὶ λίθοις τιμιωτάτοις πεποικιλμένον, κατὰ γῆν ἀπὸ τῆς πόλεως ἰδεῖν δὲ προαστεῖον. ἡ δὲ ἅρμα ἔλκειν ἐξακόσιοι, ἵππων λευκῶν, μεγίστων τε, καὶ ἀστιλβόντων, χρυσῷ πολλῷ, καὶ φαλάροις ποικίλοις κεκοσμημένοι· τάς τε ἡνίας κατέχειν. οὐδέπω δὲ τοῦ ἁρματος αἴρεσθαι ἐπέβαινεν· αὐτῷ δὲ παρεῖναι τὴν, ὡς ἡνιοχοῦντι δὴ τῷ θεῷ. ὁ δ' ἀντωνῖνος ἵστατο πρὸ τοῦ ἅρματος, καὶ ἀποβλέπων εἰς τὸν ἵππους, εἴ τε τὴν θεὸν ἀσφαλέστερον, καὶ τοὺς χαλινοὺς αὐτέχειν, τῶν ἵππων. πᾶσάν τε τὴν ὁδὸν ἔνιος ἔχων ἐμπαλιν ἑαυτὸν, ἀφορῶν τε εἰς τὴν πρόοδον τοῦ θεοῦ, πρός τε δὲ μὴ πλαίσιον αὐτὴν, ἢ διολισθαίνειν, οὐχ ὁρῶντα ὅπου βαίνει· γῆ τε ἐγχυσίζουσα, παμπληθὴς ὑπίσχνητο· εἴ τε προκαταίροντες, καὶ κατέρωθεν αὐτέχειν, τὴν ἀσφαλείας τοῦ τοιούτου θρόμου προνοούμενοι· ὁ δὲ δῆμος ἑκατέρωθεν παρεῖχε μὴ παντοδαπὰς θεοδυχέσασθαι, στεφάνῳ, καὶ αὐθημερὸν ἐπαρθέντας οὕτως, ἀγάλματά τε πάντων θεῶν, καὶ εἴ τι πολυτελὲς αὐάθημα τίμιον, ὅσα τε τῆς βασιλείας σύμβολα, ὑπὸ πολυτελῶν καμήλων· εἴ τε ἵππους, καὶ στρατὸν πεζὸν, προεπόμπευον τῇ θεοῦ· μεθ' ἣν δ' καταγαγεῖν αὐτὸν, καὶ ἰσρύσασθαι αὐτῷ, τάς τε προειρημένας θυσίας, καὶ παντύρδην, ἐπὶ πᾶσι· πύργους τε μεγίστους, καὶ ὑπερμεγέθεις καταστιβάσασα, αἰεί τε ἐπ' αὐτοῖς ἐφεδρεύειν τοῖς ὅλοις, αὖ πάλιν πᾶσιν ἐπιζέσασα ἐκπώματά τε χρυσᾶ, καὶ αὖ πυρᾶ, ἰσθῆτάς τε, καὶ ὀθόνας παντοδαπάς. ζῷά τε πάντα, ὅσα ἡμέρα, ὅσα ἀπόθακτα, πολλῷ χρέων· τούτων γὰρ ἀπείχεν φοινίκων νόμῳ· αἰθὴρ δὲ αὖ πᾶς, πλοῖα διεφθάρητο, ὑπό τε ἀλλήλων πατούμενοι, καὶ τοῖς δόρασι τῶν στρατῶν περιπίπτοντες, ὡς τὸν ἐκείνου ἑορτὸν, πλῆσαι φόβου συμφορᾶς· αὐτὸς δὲ ἐλάνθανε πολλάκις ἀνιηχῶν, ἢ ὀργιζόμενος. οὐδὲ γὰρ λαθεῖν ἦν ἄλλον ἀμαρτάνων· προῆγε τε ὑπογραφόμενος τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τὰς παρειὰς ἐρυθραίνων. φύσει τε πρόσωπον ὠχρὸν ὑβρίζων βαφαῖς ἀγάλλεσθαι· ὁρῶσα δὲ αὖ τὰ ἀμαυρὰ, ὑπερπίδυσίν τε τοὺς στρατιώτας ἀπαρίσκεσθαι τῷ τοιούτῳ τῆ βασιλέως βίῳ, καὶ διδυσκύα μὴ ἐκείνου παιζόντος, πάλιν ἰδιωτεύειν, τεῖθεν αὐτὸν κοῦφον ἄλλως, καὶ ἄφρονα ναυαίειν δόκαι ἰδόν. καίσαρα ἢ ἀφελεῖσθαι δ' ἑαυτοῦ μὴ αἰσθάνεσθαι, ἐκείνους δὲ ἔκγονον, ἵνα μὴ ἐπιδάκρυσι ζυγαζοῖς μαμαίας, ἐπιθύουσα αὖθις κεκαρισμένα, ὡς αὖθα χρὴ ἐκείνου μὴ τῇ ἱερωσύνῃ, καὶ θρησκείᾳ σχολάζειν τῆ θεοῦ, βακχείαισι, καὶ ὀργίοις, τοῖς τε θείοις ἔργοις αἰακεύμενον· εἶναι δ' ἐπιδρομὴν τὰ αὐθρώπεια δοκοῦντα· ἐκείνῳ δὲ παρίξοντα τῆς βασιλείας δ' αἰωνόχλητόν τε, καὶ ἀμέριμνον· μὴ δεῖν τοίνυν ξένου ζητεῖν, μήτ' ἀλλότριον, ἀλλὰ τῷ αἰεὶ τοῦ τὰ ἐγχειρίσαι· μιγνυμάζεται δὴ ὁ ἀλεξιανὸς, καὶ ἀλέξανδρος καλεῖσθαι, παραχθέντος αὐτῷ τὸ πάππου ὀνόματος, ὡς τὸ μακεδόνος, ὡς πάνυ τι οἰόδοξα, καὶ τιμηθέντος ὑπὸ τοῦ δικαιοῦντος παῖδος, ἀμφοτέρων εἶναι τὸν ἀντωνίνου τοῦ σεβήρου· καὶ δὴ μειχέαν ἀμφότερα αἱ μαίσης ζυγατέρες· αὐτή τε ἡ πρισβύτης

ἰσμαηλίτης

ἐσμωνέστερον πρὸς τὸ τοὺς στρατιώτας σφᾶς ἀγαπᾶν· τοὺς παῖδας, ἡνίκα ἐκείνου δυνηθέντας ἔδει. ἀπωδὰ δὲ καὶ τοῦτο καὶ ἡ καίσαρος Ἀλεξάνδρου, ὅπατος τε ὢν τῷ Αντωνίνῳ καὶ πατὴρ υἱῶν τε εἰς πᾶν σύγκλητον, παῖδας ἐκ πόρνας, γελοίους τινὰς ἀνομασμένους παίτους, ἀπὸ καλλιόντο· πατέρα μὲν ἐκάνουν δοκεῖν, ἕτη γεγονότα περὶ τὸν ἑπτακαιδέκατον· τὸν Αλέξανδρον δὲ υἱὸν, ἕτη σωφρονοῦντα ὑπὲρ βαίνοντα. ὡς δὲ καίσαρι ὁ Αλέξανδρος ἀπεδείχθη, ὁ Αντωνῖνος ἐβούλετο αὐτὸν τὰ ἑαυτοῦ παιδιὰν ἐπιτηδεύματα, ὀρχήσεσί τε, καὶ χοραύλῃ, τῆς τε ἱερατικῆς καὶ ῳδικῆς, καὶ ἁλμακὶ, καὶ δίῳ γε ὁμοίοις· ὁ μὲν τηρῶν τὸν τῆς Μαμαίας ἀπαίδευτον μὲν ἔτι ἀλοφᾶν, καὶ ἀπρεπεστάτῳ βασιλεῦσιν δίῳ γε· διδασκάλους τε πόσους παιδάσας χαίρειν μετεπέμψατο· τοῖς τε σώφροσιν αὐτὸν ἤσκει μαθήμασι· πολλαχόθεν τε, καὶ τοῖς ἀσκοῦσι τὰ ἱππικὰ παιδείας τε καὶ ἐλλιάνου, καὶ ἑρμαΐσκου, καὶ παιδίωνος. ἐφ' οἷς Αντωνῖνος πάνυ ἔφασκε, μετεγνωσκε, Ἡμέλησ' αὐτὸν υἱὸν, καὶ κακῶσαι τῆς αὐχμῆς· τοὺς τε ἓν διδασκάλους αὐτῷ πάντας, ἀπισθάβει τ' βασιλείου αὐλῆς· πτᾶσθαί τε αὐτοὺς τῶν ὀδοξοτάτους, οὓς μὲν ἀπώκτεινεν, οὓς δὲ ἐφυγάδευσεν, αὐτίκας γελοιοτάτας ἐπισφόρους, ὧν διαφθέρους αὐτῷ τὸν δυκοῶπα υἱὸν, οὐκ ἐπαΐοντος ἀρθένει, ἢ βακκεύοντας, σωφρονεῖ ἔοικε δι, καὶ τὰ αὐτοῦ διδάσκοντας· ἐς τοσοῦτον ἦ ὀργὴ ἐμὲν τὰ παρεσπάσας, ὡς πάντα τὰ ἀφ' τ' σκυθῆς, καὶ τ' δημοσίων θεάτρων, μεταναγκῆν ἐδὲ τὰς μεγίστας τ' βασιλικῶν πραξεων· καὶ τοῖς μὲν στρατιώτοις, ἐπαρχίαν ἐπισθῆναι, δεχομένοις πικρὰ γεγονότα, καὶ δημοσίᾳ οὐ τῷ ῥωμαίων θεῷ ἔοικε θρησκεύεσθαι, ὅτε τὴ νίκος· πάλιν δὲ ἐπ' ρου ὁμοίως τ' σκυθῆς ἐκπαιδεύσας τ' νέων, καὶ δικασμὸς, τῆς τε ὑπατείας τ' ἐς πᾶν σύγκλητον βακλῆ, ὑπ' ἐ ἐπαινεῖ τ' γνώμας καὶ πατικαυμένων προέσπευ· ἠ ἰόχρυσε τε, ὦ κῳμῳδία, καὶ μέμαιρ' ὑπεκπαίσε, τὰς μεγίστας τ' βασιλείων πίστεων οὐ χείσεως· τοῖς τ' δούλοις αὐτῷ, ἃ ἀπελευθέροις, ὡς ἔτυχεν ἐφοίτησε, ἐπ' αἰσχρῷ τινι δύδικμήσασι, τὰς ὑπατικὰς τ' ἐδοῦν ὀβελίσκοις ἐκχείσεως. πάντων δὲ ἔστω τ' πάλαι δυκολώτατον σιμῶν ἐφ' ὑβρεῖ, καὶ πικρονίαις ἐμβεβακχευμένων, ὁ τε ἄλλοι πάντες ἀθρώσιν, καὶ μάλιστα οἱ στρατιῶται, ἠζέσαν τε, καὶ ἐδυσφόρουν. ἀμυσίτροφον δὲ αὐτὸν ῥᾴδιον τε ἦ μὲν πρόσωπον καλλωπίζόμενον πειθήνιόν τε, καὶ τὰ γωλῶν σύμφορα. πειθηνιῶ φάσιος δὲ χρυσίνος, ἰοδιόσι τε ἀπαλοῖς, αἰκαίσθαι κοσμεόμενον· ὀρχεῖσθαί τε οὕτω, ὡσ ὑπὲρ πάντων ὁρᾶσθαι. ἐπιβέπεσθαι τοίνυν τῷ γνώμῃ πρὸς ἐν Αλέξανδρον ἄρχοντα, καὶ ἐλπίζοντες κρείττης οὐ πωλδὶ κοσμίσεως, καὶ σωφρόνως αὐτὸν ἀναζεφομένῳ. ἐφορᾶν τε αὐτὸν πανηγύρεσι, ὀρθῶς τε ἐπισκλάζοντα ὑπὸ τοῦ Αντωνίνου. ἦτε μήτηρ Μαμαία οὐ τε πατὴρ, οὔτε ἐδιώδιμ' ἦ τε ἐπ' ἀπὸ παίδων προσφιλεῖς τῶν ὑπ' ἐκείνου τεμνομένων. ὁ δὲ τοιοῦτος τε, καὶ οἱονεὶ τοῖς ἐκ χρόνου, οὐ τοῖς βασιλικοῖς, καὶ οὐ κατὰ ὑπερβασίας τυγχάνουσι, ἀλλὰ τοῖς ὑπὸ τῆς μνήμης ἐπαινεῖσθαι, πεφυκόσι τε ἔστ' δυκοῦσι. ἐδόξου δὲ καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀναβάταις ἐκ διαπέμψης τοῖς στρατιώταις μηνύσθαι, ὅπως αὐτὸν πῶ πρὸς ἓν Αλέξανδρον εὔνοιαν, ἡ δὲ χρηματίσει εἰς τὰ μάλιστα ἀποβλέποιεν, οἱ καὶ στρατιῶται. τοῦτο δὲ ὁ Αντωνῖνος τῶν βασιλέων, παντὶ δόξῃ ἐπιβουλεύειν τῷ Αλεξάνδρῳ, ἡ τῇ μητρὶ αὐτοῦ. ἀλλὰ τοὺς ἐπιβαίνοντας παῖδα ἀπέγνω τε, καὶ ἐκόλυεν· ἡ καὶ τὴν μάμμαν ἀμφοτέρων μᾶλλον, γυνὴ ἡ ἄλλων οὐ ζηλῶ, καὶ τῇ βασιλείῳ αὐλῇ πολλῶν ἐτῶν οἰκειοτάτη δόξασ', ἃ τε τῆς Σεβήρου γωνικὸς τουλίας ἀδελφῆς ἐγνωμεῖν, καὶ τοῦ πάππου ζῶν αὐτῷ οἱ τοῖς βασιλέοσι δικτρέψασ'. ὁ δὲ ὧν ἔστ' αὐτὸν ἐχώρησαν τῶν ὑπὸ τοῦ Αντωνίνου βουλομένων, φύσει τε χαύνου ἦ τὸ πᾶν ὄντος, καὶ ἀφειδῶς πάντα, καὶ φειδωλὸς ἐ ἐδοὺλ ἀέτο λέγοντος, ἡ πρᾴστοντος. ὡσ δὲ πα σ' ἐπιβελὴς αὐτῷ ὁ πρόκοιρος ἦ, πεμπαλύσαι τῆς τ' Καίσεος φρονήμης ἐλπίδος τὸν παῖδα· καὶ οὗτος οἱ πάλις προσχωρῆσαι, ἔτε οἱ πάλις προσδοκῆσαι Αλέξανδρος ἐπιμάτ'. οἱ δὲ στρατιῶται, ἐπαΐοντων τε αὐτῶν, καὶ ἡγεμόνων, ὅτι δὴ τῆς αὐχμῆς παρελυθεῖσ' ἀπεσκίδνατο, ἦ ὁ Αντωνῖνος καὶ φθόνῳ, ὡς σφ' Αλεξάνδρου τεθνεῶτος, ἐ ποιεῖτό τε ἀπὸ πείρατ, ὅπως οἱ σύνοιτο οἱ στρατιῶται τ' θρυλλούμενοι. οἱδ' ἐπεὶ μὴτε δ' παῖδα ἐβλεπτο, ὑπό τε τῆς Φήμης τὸν ἐυζῆν ἐξαΐοντες, ἀγαπακτῆ ἐγίνετε, δ-τε πᾶν σωμ' ἐφ ὁρουρᾶι ἔτεμμαι τῷ Αντωνίνῳ· καὶ τὰκ λείσαντες τε αὐτοὺς οἱ τῷ στρατοπέδῳ, τὰ μὲν Αλέξανδρον οἱ ἱερῷ ὑΐεϊ ἰδεῖν· ὁ δ' Αντωνῖνος οἱ δέει πολλῷ χλυόμενος, πάρα λαβὼν δ' ἐν Αλέξανδρον, συγκαλεσάμενός τε αὐτῷ οἱ βασιλικῷ φορεῖῳ, ὅπῃ δὴ χρυσοῦν βαλλοῦ, καὶ λίθων τιμίων περίκλυτ, κατὴλθε ἐς τ' στρατόπεδον ζῶν τῷ Αλεξάνδρῳ. ὡσ δὲ αἰσίᾳ ἐπὶ τὰς πύλας, ἐδέξαντ' αὐτοὺς, ἔς τε τ' πόν τοῦ στρατοπέδου ὑΐεϊ, ἦν μὲν Αλέξανδρον ὑπερφυὴς ἠ ἀσπάζοντο τε, καὶ ἄμφ' μεων, τῷ δ' Αντωνίνῳ ἀμελιζόμενοι προσοφέροντο. ἐφ' ὅτε ἐκεῖνος ἀγαπακτῆ, καὶ σὰν νυκτὶ ρόδους οἱ τῷ ἱερῷ τῆς στρατοπέδου, πάντα ὁρᾶσθαι, ἦ τε στρατιῶται ὡρῄζοντο· ἐκέλευε τὸν πατρικὸν μις, καὶ τὸν πρόκοιρον Αλέξανδρον ἀφ' ὑμῶν ἐξιέναι, τῶν δὲ αἰτίας δῆλον τάσασε, καὶ ὑφ' ὑβρίζε, συλλαμβανόμενος πρὸς τὸ

μ

μοιρίαν· ἢ τι στρατιῶται ἀνθ' τούτου ἀγανακτήσαντες, ἄλλον μὲν μισοῦντον ἐν λυπεῖν, καὶ ἀποσκιδάσασθαι θέλοντες ἀχρημάτου ὄντα βασιλέα, τότε δὲ καὶ τοῖς χαμβαγομβίοις ἐπαύσαντο δεῖν ὑπομένοι, καιρὸν εὔκαιρον, καὶ πρόφασιν δικαίαν νομίζοντες, ἐν μὲν λυπεῖν αὐτόν τε, καὶ πλὴν μητέρα σεσαμίδα, παρ' ὧν γὰρ ὡς σὺ βασιλεῖ τε, καὶ μήτηρ, αἰσχροῦσι. τούτου τε περὶ αὐτὸν πάντας, ὅσοι ἐν δυνάμει κατελήφθησαν, ὑπηρέτης τε, καὶ σωτήρ. γοῦν ἐδόκησαν εἶναι τῶν ἁμαρτημάτων. τὰ δὲ σώματα τοῦ τε λυπεῖν, καὶ τῆς σεσαμίδος, παρέδοσαν σύραι τε, καὶ αὐβρίζειν τοῖς βουλομένοις· ἄπρεπῶς ἐμοὶ πολὺ δοκῶ πάσης τῆς πόλεως συρεῖται τε, καὶ λωβητὸν, εἰς τοὺς ἐχθροὺς ἀπεῤῥίφθαι, τοὺς εἰς τὸν βυθὸν ποταμὸν ῥίπτοντας. λυπεῖν μὲν γὰρ, εἰς ἔτος ὅτε ἐλάσας τῆς βασιλείας, καὶ χρισάμενος τῷ προῤῥηθέντι εἴδει, οὕτως ἅμα τῇ μητρὶ κατέστρεψε· δεῖ τε στρατιῶται αὐτοκράτορα ἐν λλιξάνδρου ἀναγορεύσαντες, ἀς τὰ βασίλεια καὶ γαζοφυλάκιον, καὶ μάλιστα ὑπὸ τῇ μητρὶ, καὶ τῇ μάμμῃ, σωσάγοντο.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ, ΒΙΒΛΙΟΝ ΓΕΜΠΤΟΝ.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ, ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Πάνυ μὲν δὴ τέλειος ὁ πλοῦτος λυπεῖνος ἐχρῆτο, οἷ τοῖς προῤῥηθέντος
δ πλήθουσι· παρακαλέσας ἢ πρὸ ἀρχῆς λλιξάνδρου, ἡ οἰκεῖα, καὶ ἡ ὄνομα τῆ βασιλέως ἐκείνῳ περιέκειτο· ἡ μὲν τοι διοίκησις τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ τῆς ἀρχῆς οἰκονομία, ὑπ' ταῖς γυναιξὶ διῳκεῖτο· ἐπί τε ἡ συμβουλίοις, καὶ συμπόσιοις, πάντα μετὰ χεῖρα ἐποιοῦντο. καὶ πρῶτον μὲν τῆ συγκλήτου βουλῆς, τοὺς δοκοῦντας καὶ ἀλικίᾳ συμπαίτους, καὶ βίῳ ἐφορητοτάτους, ἐκποιήσας ἐπλέξατο συνόδους ἢ, καὶ συμβάλλοι τῇ βασιλίσσῃ· ἐδέπω ἐλέγετο, ἢ ἐπράττετο, ἃ μὴ κἀκεῖναι αὐτοῖς ἐπεκύρουν, σύμφωνα ἐλέγοντο. ἔρισκέ τε ἔφη, καὶ τῆ στρατιώτιδος, ἀλλὰ καὶ τῇ συγκλήτῳ βουλῇ ἡ ἀρχὴ τῆ βασιλέως ἐκ τυραννίδος ἐφυβρίστου, εἰς ἀριστοκρατίαν τὸ πρὶν μεταστήσασα. πρῶτον μὲν δὴ τὰ ἀγάλματα τῆ θεῶν, ἃ πρὸ ὀλίγου ἐκεῖνος κινύζας, καὶ μεταγαγὼν, ἔπεμψεν εἰς τὸν ἀρχαῖον, καὶ ἰδίαν κατέστησε, καὶ σηκόν τε ὑπ' ἐκείνῃ ἀλόγησε, ἐφ' ὅσῃ δύσκολος ἐκείνη ἀμφ' τῆ μάστιγι, εἰς τιμὰς καὶ ὕμνους προκαλέσασα, τῆ θεᾶς τῶν ἀφέλειαν, ἐκόντας καὶ ἑκόντας εἰς τὸν προτέρου αὐτῆ ἐπανελθεῖν ἡ ἀνέμασε αἵρεσιν· τάς τε πράξεις ἁπάσας, καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικὰς, καὶ ἀγοραίους, εἰς χεῖρας ἔσχε τοῖς ἐπὶ λόγοις διδοκιμωτάτοις, καὶ νόμων ἐμπείροις· τὰς τε στρατιωτικὰς, τοῖς ὑγιαδίσι τε, καὶ διδοκιμάσασι, καὶ διὰ τάξεως τε, καὶ πολεμικαῖς πράξεσιν. ὃ δὴ πολὺ δ' ἄτω ἡ ἀρχὴς διοικουμένους, ἐμὲν μᾶλλον περισβύτης ὄδε οὖσα, εἰς παύεσθαι τοῦ βίου· ἐτυχέ τε βασιλικῆσι τιμῶν· καὶ ὡς νομίζεσθαι ῥωμαῖα, ὑγιὲς ἀπεδείκνυτο· ἡ δὲ μαμαία μόνη τῷ παιδὶ καταλειφθεῖσα, ὁμοίως αὐτῆ ἀρχεῖν τε, καὶ κρατεῖν ἐπειρᾶτο· ἔδει τε ὁρᾶσα ἐν ἀρχῇ δ' ἐν τάξει γενόμενον, καὶ διδοικῦσα μὴ ἄφρων ἡλικία ἀκμάζουσα, ὑπηρετούσας ἀλάσας τε, καὶ ὑγιείας, ἐς τὴν χλιακῶν ἁμαρτημάτων ὑγιοκάλη, παντελῶς ἐφέρετο πρὸς αὐλὸν· οὐδέ πω ἄφα προσέσαι τῷ μειρακίῳ, ἢ δὴ φαύλῳ βίῳ διαβεβλημένον, μήπως ἔδιος διαφθαρέν, προσαλισαμένων αὐτοῦ ἢ κλέπτειν τὰς ὁρμὰς ἀκμαζούσας ἐς αἰσχρὰς ἐπιτηδεύσεις· διαφθείρειν τε οὖν αὐτὸν ἔπειδε σωιχνάτα, καὶ δὴ πλεῖστον ἡ ἡμέρας, ὡς αὐ ἀκολάστου περὶ τὰ κρείττονα, καὶ τῇ βασιλείᾳ αὐγκαίᾳ, μὴ ἔχοι καιρὸν εἰσ ἐπιτηδεύειν τῆ ἁμαρτημάτων. ὑπῆρχε δ' τι καὶ φυσικὸν ἦθος πρᾶον. καὶ ἤμερον τῷ λλιξάνδρῳ, ὅσα τε ἐλεήμονα πάνυ ἐπεῖχεν τοῖς, ὡς ἐδήλωσε, καὶ ἡ ἡλικία προχωρήσας. ἐς πανηγυρισκαιδεκάτου γοῦν ἐλαφίας ἡ βασιλέως ἔτος, αἰσχυνομένη δέρεσι. δέ τις ἐπεὶ ἔχει ὑπ' ἐκείνῃ φοβούμενα. καίτοι πολλῶν μεγίστας αἰτίας ὑποτιθέντων, ὅμως ἐφάσκεν ὡς μὴ φοβοῦσα, οὐ ῥᾳδίως ἔσῃ ἄλλῃ βασιλέως τῆ καὶ ἡμᾶς φυλάξαντος, ἢ παραφυλάξαντος μᾶλλον πολὺ μᾶρκος ἀρχὴν ὑπ' λλιξάνδρῳ δ' ἐκ αἴ τις ἐπ' ἔχοι, ἢ μετὰ μοῦσι οἱ ἔτι τοσούτοις ἀκρίτως φοβούμενα· ἐπὶ δὲ τῇ πολὺ μητέρα, καὶ πάνυ ἔχαλλεν, ὁρῶν αὐτὸν δεινὸν φιλοχρήματον, καὶ περὶ ἔσῃ ὑπερφυῶς ἐαυτοῦ δαπάνας· προσωτέρω δ' ἀφορίζειν αὐτὸν, ἵνα ἔχοι τοῖς στρατιώταις ἀφθόνως, καὶ ἑκάστοις ὁ λλιξάνδρος χαρίζηται, ἰδίᾳ ἐπιτρέπειν,

καὶ

καὶ δι' ὅπη τοῦτο τὸ ἀρχεῖον αὐτῷ, ἄκοντός τε, καὶ ἀχαριστοῦντος, σὺν αὐτῷ πιόν, καὶ κληρονομήσας ὧν ἐκτήσατο ἅπαντα παντάπασι ἐκείνῳ. ἐγὼ γὰρ δ' αὖ καὶ γυναῖκα τὴν ὕπατα ζισῶν. ἣν σωφρονοῦσαν, καὶ ἀγαπῶσαν μόνον, μᾶλλον δὲ τιμῶσαν τὰ Καισαρέων ἐθίσαξον, οὐ δεξιζούσας τε, καὶ βασίλισσαν ἢ Δηλοῦσαι μόνον φοιτῶσά τε τῆς προσηγορίας ἐκείνης, ἅς τοῦτο προσχώρουσιν ὕβριος, ὡς ἐν πατρὶ τὸ κύριος, καίτοι ὑπ' ἀλιξανδρου γαμβρὸς ὄντος πάνυ τιμώμενον, καὶ φέροντα τὸ μακαρίτου οὐ βεβαίζοντα αὐτῷ τε, καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ. φυγεῖν εἰς τὸ σχοινίσθου, τῷ μὲν ἀλιξανδρῳ χάριν ἐδόκει, ἐφ' ὅσῳ ἐπιμᾶτο, τὸ δὲ μακαρίτου αἰτιάμενον, ἐφ' ὅσῳ ὑβρίζετο. ἐκείνη δ' ἀχαριστοῦσα, αὐτόν τε αἰσχρῶς ἐκβαλεῖν ἐκέλευσε. καὶ τὸ κύριος ἐκβαλεῖσθαι τὰ Καισαρέων, εἰς λιβύην φυγαδεύσαι. ταῦτα δ' ἐπράττετο, ἄκοντός τε, καὶ αἰσχυνομένου τῷ ἀλιξάνδρου. ἔρχε δ' αὖ τὸ καὶ ὑπερβαλλόντως ἐμάτηρ. καὶ πῶς ἐκ κελευόμενον ἐκείνος ἐπίσει. τοῦτο δ' αὖ τις μόνος ἔχει ἐγκαλεῖσαι αὐτῷ, ὅτι δὴ ὁ τοῦ πατρὸς πρᾳότατος, καὶ αὐθαδὴς πλείστου, ὃ ἐχθρὸν τῇ μιᾷ, οὐ δὲ ἀπωρίσκετο, ὅμως ἐπείθετο. ἐτῶν μὲν γὰρ ζισαίδεκα οὔτως ὅσα ἐπ' αὐτῷ, τὸ βασιλέως ἀμίμητος δίψος. τῷ δὲ πατρὶ σκαιδεκάτῳ ἔτει, αἱ φρεδίως ἐκνεμόθη πράμματα τῆς κατὰ συρίαν τε, καὶ μεσοποταμίαν ἡγεμόνιαι, δηλοῦντα ὅτι ἀρταξέρξης ὁ πρεσβὺς βασιλεὺς, μετὰ τὸν παρθυαίους κατελθὼν, καὶ τῆς κατὰ τὸ αἰκατολικὸν ἀρχῆς παραλύσας ἀρτάβασόν τε τὸν πρότερον κελλόμενον, ὃν μέγαν βασιλέα, καὶ δυνάσταις χρώμενον, ἀπεκτεῖναι. πάντα τε τὰ περίοικα βαρβαρικὰ χειρώσασθαι, καὶ εἰς φόρου σωτέλειαν ὑπάγεσθαι, οὐχὶ συχάζει, οὐδ' οἱ τὸν τίγριδος ποταμοῦ μέσον, ἀλλὰ τὰς ὄχθας ὑπερβαίνων, καὶ φῦσι τῆσι ῥωμαίων ἀρχῆς ὅρος, μεσοποταμίαν τε κατασχίζει, καὶ σύριος ἀπειλεῖ. πᾶσάν τε τὸ αὐτὸ μέσον ὑπερον δυρώπη, καὶ διαφερομένην αἰγαίῳ τε, καὶ τῷ πορθμῷ τ' προσπεπτίδοσθαι, ἀσίαν τε πᾶσαν κελλουμένην, προγονικὴν κτῆμα ἠγούμενος, τῇ περσῶν ἀρχῇ αἰακτῆσθαι βέλτιστα φάσκων ἀρχέτυπα τῶν πρώτων, τὸ αὐτὸ ἀρχεῖον ἐκ μέσων ἐς πύργας μετασκήπτρου, μέχρι διαρείας τ' τελευταίας περσῶν βασιλέως, ὃ τὸ αὐτὸ ἀρχεῖον ἀλιξάνδρος ὁ μακεδὼν καθεῖλε, πάντα μέχρις ἰωνίας, καὶ θρᾴκης, ὑπ' ἐκείνῳ πάσης περσικῆς διφκῆσθαι. προσήκειν δὲ αὐτῷ. πέρσας αἰακτώσασθαι πᾶσάν τε ὁλόκληρον, ὧν πρότερον ἔκρατε ἀρχῆς. τοιαῦτα φρίνων δηλουμένων, καὶ ἐπιστελλομένων τ' ὑπὸ ταῖς αἰκατολαῖς ἡγεμόνων, πρὸς τὸ αἰσχύνεσθαι, καὶ παρ' ἐλπίδα κομιδῆ ἐκβαίνειν ἀγγελίας. οὐ μᾶλλον ὁ ἀλιξάνδρος ἐταράχθη. καὶ μάλιστα ἐρρώσω ἐκ παίδων ἐκπλαγεὶς, καὶ τῇ κατὰ τὸ πόλιν ἀεὶ χολάζεσθαι ζυφῷ. τὰ μὲν δὴ πρῶτα, ἔδοξεν αὐτῷ κρυπτόμενόν τ' φίλοις, προσβάσεις τιμᾶσθαι, καὶ λὲ γραμμάτων κρύψαι τὸ ὁρμὸν, καὶ ἐλπίδα τοῦ βαρβάρου. ἔλιγε δὲ τὰ γράμματα δεῖν μέλειν τε αὐτὸν οἷς τῶν ἰδίων ὅροις, καὶ μὴ κακοφρονεῖν, μὴ δὲ κατασιαρ ἐλπίσιν ἀλωρούμενον, μέγαν ἐγείρειν πόλεμον. ἀγαπητὸν ἂν ἔχειν ἕκαστον τὰ αὐτοῦ. μὴ δὲ χρὸ ὁμοίαν ἕσεσθαι μάχην αὐτῷ πρὸς ῥωμαίους, οἵαν χεῖρ πρὸς νῦν γαυνιῶντας, καὶ ὁμοφύλους βαρβάρους. ὑπεμίμνησκε δὲ τὰ γράμματα, τῶν τε τοῦ σισακοῦ, καὶ τοῦ τραϊανοῦ, λουκίου τε, καὶ σισύρου κατ' αὐτῶν ζοταίων. τοιαῦτα μὴ δὴ τινα ὁ ἀλιξάνδρος ἐπιστέλλοι, ᾤετο πείσειν, ἢ φοβήσειν ἐς τὸ ὑσυχάζειν τὸν βάρβαρον. ἢν οὐδὲν τι φροντίζων τῶν ἐπιταλμίων, ὅπλοις, ἀλλ' οὐ λόγοις διόμενος λῦσι τὰ πράγματα δηκῆσθαι, οἰκίλον, ἄχθος, καὶ φέρων τὰ ῥωμαίων ἅπαντα. κατασχίζων τε, καὶ καθιππεύων μεσοποταμίαν, λείας τε ἀπέλαυνε, καὶ τὰ ἐπικάμπτα κρατοῦσθαι ταῖς ὄχθαις τῶν ποταμῶν, προκαπίζοντά τε τῆς ῥωμαίων ἀρχῆς, ἐπολιόρκει. φόσει δ' ὥν ἀλκζῶν, καὶ ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις ἐπαιρόμενος, πάντα ῥᾳδίως χειρώσασθαι προσεδόκα. δι δὲ αὖτ' τὰ αἰκαπείθοντα οὐ μικρὰ εἰς ἐπιθυμίαν ἀρχῆς μείζονος. πρόφασιν δ' ἐτόλμησε τῇ παρθυαίου ἀρχῇ ἐπιθέσθαι, τοῦ δίκαιόν τε τὸ βασιλέα αἰκπώσασθαι. μᾶλλον γὰρ ἀκραίου τὸν ὑπ' ἀλιξάνδρου δ' μακεδόνος τῆς ἀρχῆς παραλυθέντα, παμπληθείσιος οὐ ἔτεσι, μακεδόνος μὲν, καὶ οἱ ἀλιξάνδρου δεδουλωμένον, τῶν ὑπὸ ταῖς αἰκατολαῖς ἐθνῶν κατ' ἀσίαν ἅπαξ ἐκβεβασιλευμένον. ἐκείνων τε πρὸς ἀλλόφυλους διαφερομένων, πολέμοις τε συνεχέσι τῆς μακεδόνων διωκάμεως ὀλιγανδρούσης, πρῶτος ἀρσάκης λέγεται, τὸ γένος παρθυαῖος, αἰκπεῖσαι τοὺς ἐπέκεινα βαρβάρους ἀποσῆναι μακεδόνων. τὸν δὲ ἡμισυ τε δεδουλωμένον ἐκ τοῦ παρθυαίων, καὶ τῶν προσχώρων βαρβάρων, αὐτός τε ἐβασίλευσε, καὶ τοῖς ὀλίγοις τοῦ γένους ἐπὶ πλεῖστον παρέμεινε ἡ ἀρχὴ, μέχρις ἀρταβάνου τοῦ κατ' ἐμᾶς γενομένου, ὃν ἀρταξέρξης ἀποκτείνας, πέρσας τὴν αἰκατολὴν ἀρχὴν αἰακτήσατο. τά τε γειτνιῶντα ἔθνη βαρβαρικὰ χειρωσάμενος, ῥᾳδίως ἤδη τῇ ῥωμαίων ἀρχῇ ἐπεβούλευσεν. ὡς δὲ τῷ ἀλιξάνδρῳ ἐπλώδη διακτείβοντι τὴν ῥώμην, τὰ κατὰ τὰς αἰκατολὰς ὑπὸ τῶν βαρβάρων πλώμενα, ἀκ ἀναγκαῖα ἠγούμενος, καλέσαντων δὲ αὐτὸν τῇ ἐκεῖσε ἠγεμόνων, ἀχρεῖλλαν μὲν, καὶ παρὰ γνώμην, ὅμως δ' ἔχε πρὸ ἔξο-

δυ. ἐκ τε οὖν αὐτῆς ἱ παλίας, καὶ τῶν ὑπ' ῥωμαίοις πάντων ἐθνῶν λογάδας, ἰσ πλὴν ὅσα πανὶ βραχεῖα τῆ ῥώμη στρατιῶται, ὅσοι σώματος ἀνθεῖα. καὶ ἱππικὰς ἀκμῆ, εἰς μάχην ἑτοίμους ἁπάντων ἀθροίσαντο. κίνησις τε μεγίστη πᾶσι τῆς ὑπ' ῥωμαίοις ἐγκύκλου διωάμεως, ἰσοῤῥέπουσα ἀθροιζομένου πρὸς τὸ ἀγχέλθοντας τῶν ἐπιξενούντων Ῥωμαίων τὸν θρόνον. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀθροίσας τοὺς οἰκείους ῥώμη στρατιώτας, σωτελεῖν τε πάντας καλέσας ἐσ τὸ σωθῆναι πλοῖον, ὃ βύμασιν ἀνελίττων, ἔλεξε τοιάδε,

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΤΗΣ ΜΑΜΑΙΑΣ.

Εβουλόμην μὲν ἄνδρες συστρατιῶται, τὸν σωυήθεις πρὸς ὑμᾶς ποιεῖσθαι λόγον. σὺν ὧν αὐτοὶ τε ἐκσεσῳσμένοι σὺν μυρίοις, ὑμᾶς τε ἀκούοντας, ἄφορεῖον ἐφύπνου γὸ πολυετοῦς ἀπολαύσαντες, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν ἀκούοιτε, ἵνα σὺν αὖ ὧσ πανὶ ἑλπαίδι λειχθέντι, ἐπὶ πλανῶν τε. χρὴ δ' αὖ ἅπαντα ἐν ὑμῖν τοῖς, ὦ σώφρονες, ὄγκος μὲν ὑπάρχειν τὸ βέλτιστον, φέρειν τε ἰσ προσπίπτοντα. τῷ μὲν γὰρ ὀδυνᾶς πραττόμενον, ἢ ἀπολαύσας γλυκείᾳ. τῷ δ' ἐξ ἀνάγκης κατορθωθέντι, ὀδεξὸς ἡ αἰσχρεία. καὶ τῷ μὲν ἀρχαῖα ἐλπίζειν, σὺν ἄλγεσιν ἐχειπῶ πρόκλησιν. ἢ τὸν ὑπλησθέντας ἀφοσείαζε ἐκ τε τῆ ἀγαθῆς σωφρόνεσις, ἔχει δ' ἀναβεκλέον. καὶ ἐκ τῆ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλ' ἀμύνασθαι, ὑπάρχει ἀρτιέρξεις αἰθρ πόρους ἐσ ἰσωτῆ δικαιότητα. ἀρτιβαιοῖ ἀποκτείνας, τὴν τε ἀρχὴν ἐς πέρξας μεταστήσας, ἀλλὰ καὶ τῆ ὑμετέραν ὀσπλων καταβεβρῶσις. Ὧν τῆ ῥωμαίων δὲξεις καταφοῦσιν, πεφάτῃ καταζήχειν, καὶ λυμαίνεσθαι τὰ τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς κτήματα. νῦν τοι ἐπειράσθην ἐν μὲν πρώτοι, γράμμασι, καὶ πειθοῖ πειθομένοις τῆ ἀσπάλου μανίας, καὶ τῆς ἀλλοζίαν ἐπιθυμίας. ὀδὲ, βαρβαρῶν φύρμῃ ἀλαζονείᾳ, ὅτε μὲν οὖν οἰκοι ἐάλωτ, προκαλέσατό τε ἐμὲ εἰς μάχην. μὴ δὲ μέλλωμεν, μὴ δὲ δικαιῶμεν. ἀλλ' οἱ μὲν προσβύτεροι ὑπομένουσι τὴν ἑαυτοῦς σωτηρίαν, ἀ μὲν σεβόμεθα, καὶ ἀντοῖτε τ' ἐμὲ παῖδες, ὑγιέραται ἐν πλάνῃς καὶ τὰ Ῥαβρῶν. οἱ δ' ἐν ἀκμῇ ὄντες, δὲ ἔνδικοι, ἐπὶ θυμίᾳ τε, διείρκτες ὅτι αρ' αὐ καὶ ἐρίπνη ἄγκιτ πράσω, καὶ μετ' αἰδοῦς ὑπὲ σταθῆ. Ὧ τὰ πολεμικὰ τ' χρείας ἀπαυρύσης, χλυείως καταρρέπτ. ἐν δὲ Ῥαβραῖοι, πρὸς μὴ τὰ ὑπέκοντα, καὶ ὁκιδύνται, βαρσωλεῖτ. τῷ δ' αὖ πιπτόπτοιτ, ὀκιδὸ ὁμοίας αὖτ' ἐχειπεῖ μὴ ἐν συσταλοῦς αὐτ' τῆ μάχῃ κατὰ τ' αὐτοπάλαι, ὑπομένουσι τὴν δίκλιν, ἀλλ' ἀ μὲν σεβόμενοι, ὑ φυγὴν κρυδαίδη νομιζόμενοι, ὅταρ αὖ ῥῶσι διάρπαλής· ἡμῖν τε νῦν ἐν δύπακτον ἄμαξ ἐν κομίζω ὑπάρχει, νῦν καὶ αὐτῶν ἀεὶ διδοίσιν ἡμεν. τοιαῦτά τινα ἀπαύστα ἐν λέξαντος, πᾶς ὁ στρατὸς ἀνέβρυε μισοπολεμίαν τε πόλεμον εἰς τὸ πολεμεῖν ὑπέκειτο. ὃν ἐπαινοῦντες αὖτ' χρήματα μεγαλοφρόνως, ἀνέστεζίαζε τὰ πρὸς πὼ ἔξοδον ἐκέλευσε. καὶ τελοῦντος ἐσ πὼ σύγκλητον βαλὼν, καὶ τῶν προσεχεμένων ὑμεῖα διαλεχθεὶς, ἐπήγγειλε πὼ ἔξοδον καὶ τὰ λαβόσης ἐ τ' ἀφεισμοίνς ἡμέραν, ἐν ὅσαις τάσσ' τοῖς ἐξόδοις νενομισμένοις ἱερουργίας, παραπεμφθεὶς τὸν τ' συγκλήτου, καὶ παντὸς τ' δήμου, τ' ῥώμης ἀπῆρεν, ἐπὶ στρεφόμῃ ἀεὶ πρὸσ πὼ τοῦλιν, ἀγαθὰ δ' ἀπὸ τῶν δημοτικῶν δ' τῆς, ὀδ' ἀσέκρυπτ πάντα πεμπόμενα αὐτόν. πολλοὶ δ' ἐαυτοῦς ἐπὶ τῶν ὁδὸν ἐπιόντες, ἐπὶ τὰ ἀπὸ τοῦ, καὶ μείζονα ἀφ' ἑαυτοῦ τοσούτων ἐῆ· μὴ πολλῶν δὲ ἀσυνόδης πολυσπάσμῃ πὼ πορείαν, τὰ τε ἰδιωτικὰ ἐθνη, ὑ στρατὸ πεδία ἐπελθὼν, πολείσῃ τε διώκμει καὶ κῆδε ἀβροίσας, ἐς πὼ αὐτόκειαν ἀφίκετο. ἐκεῖ δὲ γλυδμῇ, τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ὑβήτυε, γυμνάζων τε τοὺς στρατιώτας, καὶ τὰ πολεμικὰ ἀσκῶν. ἐδόξε δὲ αὐτῷ πρισβείαις πάλιν πέμπειν πρὸς τὸν Ῥάβραν, καὶ περὶ ἐρήνης, καὶ φιλίας διαλύσεως. ἦλπιζε γὸ αὐ ἂν πείσειν, ἢ φοβήσειν, αὖ ἐς πάραν. ὁ δὲ Σαρβαρος, τοῦ μὲν πρίσβεις τ' ῥωμαίων ἀπέπεμπε ἀπράκτους. αὐ δὲ ἐ πίπλεξάμῃ τὰ δακισσίους περσῶν τὸν μεγίστους, ἐοδοῖσί τε πολυτελεῖσι, καὶ χρυσῷ κεκοσμημένοις, ἵππων τε, καὶ τὸ ξύον παρασκευῆ, πρίσβεσι ἔπεμπε δὴ πρὸς Ἀλέξανδρον, καταπλήξειν σὺν θεὶς τῷ ῥωμαίων τῆ τὸ ὅλεθ, ἢ τῷ ῥήματα τ' περσῶν. ἔλεγε δ' ἢ πρισβεία. ὅτι δὴ καλὰ μέτοις βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἀξιοπαθῆ ῥωμαίους τε, καὶ τ' αρχοντα αὐτ', συρίας τε ἀποίσης, ἀσίας τε τ' ἀβρώσῃ αὐτικμήσας, ἰδοὺ δὲ αρχεῖ περσαις μέχρισ ἰωνίας τε, καὶ ἑλλησπόντου, ἢ ὅσα αἰγαίῳ, ἢ ῥόντῳ ἔθνη διαῤῥέουσι. ἢ τ' αὖ τὰ περσῶν προσχήματα ἀπαιτεῖ. τοιαῦτά τινα τ' πρισβεῖαι ἀπεγλήσαντοι, καλεῖ δ' ὁ Ἀλέξανδρος τοὺς πάλαι κοσίας συλλαβεῖν. καὶ τὴν ἐλεύθερον ἀπεκμήλιος σκιὴν, ἐς φυγὴν ἰβήτυε, δοὺς κώμασ τε οἰκεῖν, καὶ χώρας γεωργεῖν, ἐφ' οὗ τὴν αὐτοῦς ἐπιθεσ τιμωρίαν, ὡς ὄλιγα μὲν ἐπαναλαβὼν ἀγκιτεῖναι τ' αὐδοσιν, καὶ οὐ πάλιν αὐσρόσοι ὑγιάσυτο, μὴ τε μαχημένος, μὴ ἐκ καλῶν δέντα ὑπὸ τῷ ἑαυτοῦ διωστόνου ἀγγέλαντας. τούτων δὴ ἕτω πραττομένων, παρεσκευάζομένου τε ἐς Ἀλεξάνδρια καὶ διαβῆναι τὸν πόντον μέσον, εἴς τε πὼ Σαρβαρου γῆν· ἐν τοῦτο στρατηγὸν, ἐγλύοντά τινες καὶ ἀποστάσεις στρατιῶτ, ἀπὸ τε αἰγύπτ ἐλπαλυδόντων· ἀλλὰ μὴν καὶ συρίαν κατεστομῶσά τινα ἐπαναχειρησάντων, περὶ πὼ βασιλείαν. ὃ δ' ἰσχύων

φοραδίκτης,

φωρᾳζόντες, ἐκηλάθησαν· ἀλλὰ καί τινα τῶν στρατιώτων μετίσησιν ὁ Αλέξανδρος ἀς ἴτε ρα χωρία, ἐπὶ τὴν Δαιόπληκα ὁδὸν καλοῦσι τὴν πρὸς τὴν κωλύσῃ τὰς τῶν Σαρβαρίων ἐπιφορμάς. τούτων δὴ αὐτῷ διοικηζόντων, τὴν τε στρατιᾶς παμπληθὴς σωφλειγμένης, ὅτε δὴ αὐτὴ παλιν, κὴ ἐσβέβηκα φάναι ἔδει τὰ ἑαυτοῦ στρατεύματα ἤδη πλείω τῶν Σαρβαρίων, σκεδάμενος γὰρ τοῖς φίλοις, ὥσαμε τὸ στρατιωτικὸν ἀς ζᾶσι μοίρας· καὶ πλὴν μίαν μίαν, ἐκέλευσε πρὸς τὰ ἀρκτῷα μέρη ἀφορῶσαν, ἅπαρμένας ἐπιπλέουσι, φιλίᾳ ῥωμαίοις δοκούσης, καὶ ταζίχειν πλὴν μόνων χώρας· πλὴν δὶ ἑτέρας ἕκαμε πρὸς τὰ ἀρκτῷα μέρη τῶν Σαρβαρίκων ζῶν βλέπουσαν· οὕθα συβέβηκότες ἦν πίγρητα, κὴ ἦν δύρατον, ἀλλὰ πυκνότατα ὑπολίχαζε λίθινοι, κὴ χαλεπάν τινα μὴν ἐκείνων μόνων λῦ τοῦτο τοῖς ἐκβολαῖς· πλὴν δὶ ζίτην μοῖραν, κὴ γλυκυτάτην τῆς στρατοῦ αὐτὸς ἔχων, ὑπῆλθε ἐπὶ ἔξω τοῖς βαρβαροις κατὰ μέσην πλὴν φρέαρ· οὕτω γὰρ ὠνόμασε διαφόρους ἐφόδους ἀφυλάκτως τε, κὴ ἀπροόπτως αὐτοῖς ἐπιπαλύσαζ· κὴ ὁ πλῆθος τῶν πρώτων ἀὰ πρὸς τοὺς ἐπόντας διαρέμενοι, ἀδυσίδρότε τὸ ἴσον ἄθαι, καὶ ἀτακτότερον μάχαζ· οὐ γὰρ δὴ μεθοφόρους χρῶντες στρατιώτας οἱ βάρβαροι; ὥς πρὸ ῥωμαίοι, οὐδὲ στρατόπεδα ἔχοιεν σωτεσῶται, κὴ μένοντα, πολέμου τέχνας ἐγκυμοσύνας, ἀλλὰ πᾶν ὁ πλῆθος τῶν αὐσρῶν, ἐὰθ' ὅπῃ ἐν τῶν γυμνικῶν, ἐπαν κυλίσιν βασιλῆα, ἀθροίζεται· διαλυόντες δὲ τὸν πολέμου, ἕκαστος ἀς τὰ ἑαυτοῦ ἐπανέρχεται, τοσοῦτον ἀπεκρύπτοντες, ὅσα αὐ ὑῆ ἁρπαγῆς αὐτῷ περιγένεται· τόξοις τε, κὴ ἴππους οὐκ ἐς ὁ πλεῖμεν μόνον χρῶνται, ὡς πρὸ ῥωμαίοι, ἀλλ' ἐκ παίδων ἐν αὐτοῖς ἀναζίφονται· κὴ θυρῶντες, διαπῶνται, ὅτε τὰς φαρίζας τὰ ἀφιλίμενοι, ὅτε τὸ ἴππων ἀπαβαίνεται· ἀὰ δὲ αὐτοῖς χράμενοι, ἢ κατὰ πολεμίων, ἢ κατὰ θηρίων. Αλέξανδρος μὲν ὧν, ὡς ἔφην, αὖθις βεβούλευτο. ἔσφηλε δὲ αὐ τοῦ πλὴν γνώμην ἡ τύχη· ὁ μὲν γὰρ ἐπεμφθεὶς δι' ἁρμυλίας στρατιώτικὸν, μόλις, κὴ χαλεπῶς ὑπερκαλόν τὰ τ' χώρας ὅρη ζαχύτατά τε ὄντα, κὴ κρημνώδέστατα, πλὴν ἔτι ἱέρους ὄντος, αἰεκπλὴν ὀλίγα πλὴν πορείαν, ἐμβαλὸν ἀς πλὴν μάσων χώρας· ἐπόρθησέ τε αὐ πλὴν, κὴ πολλὰς αἰχμησεν κώμας, λείας τε ἀπήγαγεν· ὁ δὲ βέρσης μαθὼν, ἐπαπῆμαι κατὰ δυώκμεν· ἀπείργεσθ ὁ τῶν ῥωμαίους ὁ πάνυ τι ἐδυώκετο· ζαχεῖα γὰρ οὖσα ἡ χώρα, τοῖς μὴ πεζοῖς, κὴ πλὴν Σάσσι ὑπαγῆ, κὴ πλὴν πορείαν ὑμαρῆ παρῶχεν· ἡ δὲ ἵππος τῶν Σαρβάρων, ὑπὸ τ' ὄρων ζαχύτητος, ὁμῶς κὴ πρὸς σθένος ἐπέχετο, κὴ κατεπτύλη, κ' ἐπαὶ ναι κωλύετο· ἦκεν δὲ τινες ἀγγέλλοντες τῷ πέρσῃ ὡς αρ' ἅκα φαίνοιεν ῥωμαίων στρατὸς ἔτερος οἰ τοῖς ἴφιος μέρεσι παρῳκαίων, τά τε τηλία κατα ζέχοιεν. διὸ περ φοβηθὲς ἐκεῖνα, μὴ τὰ οἰ παρ ζοις ῥᾳδίως λυμηνάμενοι, ἐς πέρασα ἐμβάλωσι, κατα λιπών τινα δυώκμεν, ὅσην αὐ τάρκυ ὦῖτο ῥύειν μηλίαν, αὐ τὸ ζὺν παντὶ τῷ στρατῷ ἐς τὰ ἴφια μέρη ἐπείγετο. ὁ δὲ τῶν ῥωμαίων στρατὸς, πλὴ φρέαν ἀμελίσδοι ἐποιεῖτο, μήτε τινος Φαινομένου, μήτε αὐθετῶντος· ὅλως τε δι αλέξανδροι ζὺν ζίτῃ μοίρᾳ γλυκυτάτῃ ὅσῃ, κὴ μιγίσῃ, ἐς μόσυσ ἐμβεβληκέναι τὸν βαρβαρῶν· κὠκεῖνος αὐθελομένους ἀὰ πρὸς ὁ οἰονλῆ χρᾶσθαι τοῖς, κὴ ἀθελησάν παρέχειν πλὴν ἴφοδον· προσέκειτο γὰρ πᾶσι τοῖς στρατῷς ὑπερζέχειν, κὴ τ' πος ὦῖτο, ἐς ὅν, κὴ ὅπου σωνελθεῖν ἔδῃ πάντα τὰ ἐμπαίπτοντα, κὴ οἱ μέσῳ χειρομένῳ. ἔσφηλε δὲ αὐτὸς ὁ αλέξανδρος, μήτε εἰσαγαγὼν ἐν στρατὸν, μήτε εἰσελθὼν, ἢ ζὲ δόσῃ, ἵνα μὴ δὶ αὐτὸς κινδυνεύοι ἰυχῆ, κὴ σώματι ὑπὲρ τῆς ῥωμαίων αρχῆς, ἢ τ' μηζὸς ἐπιχρύσης χωσικάκα λειλίᾳ, κὴ ὑπερβαλλόσῃ φιλοτιμίᾳ, ἢ μέλλοι γὰρ αὐτοῦ τὰς πρὸς αὐσρέαν ὁρμὰς, πείθεσθαι δᾶν ἄλλες ὑπὲρ αὐτῆ κινδυνεύειν, ἀλλὰ μὴ αὐτὸν παρατηπάτεσθ. ὅπῃ ἐν εἰσελθόντα ῥωμαίων στρατὸν ἀπώλεσεν· ὁ δὲ βέρσης ζὺν πάσῃ τῇ δυνάμει ἐπιπλεῖν, ἐ προσδοκῆσαν τῶν στρατοῦ, ἐκπεσεῖν, κὴ ὡς ὅπῃ σαγανύξασ, παντα χόθεν τε τοξεύσαι, διέφθειρε πλὴν δυώκμειν τῶν ῥωμαίων, ὀλίγων τε πρὸς πολλὰς αὐθέσασθαι μὴ δυνάμενον, κὴ ἀὰ τὰ γυμνὰ ἑαυτῶν, ἐς ἃ ἐ τοξεύσαν, Φρατῆσθαι τοῖς ὅπλοις· ῥύεσθαι δ' αὐτοῖς τὰ σώματα, ἐ μάχεσθαι, ἀγαπῶντα ἵν· ἔστε δὴ πάντες ἐς ζ' αὐτ' συναλισθέντες, κὴ τῇ τῶν ἀπίδων προσολῇ ὧς ὅπῃ τειχίζοντες, ἀτιμάχητον εἰ ἁμματι πλισιρίας, βαλλόμενοι πάντα χόθεν, κὴ πζωσκόμενοι, αὐτοχόντες ἐς ὅζον εἰσέβαλλε τὸ αὐσρέαν, ὁ τηλεταῖον, πάντα διεφθάρθαι· μεγίστη τε αὐτῇ συμφορὰ, κὴ ἐ ῥᾳδίως μεμεμνήσεσθαι ῥωμαίους ἐπ' ἔχε, δυώκμεσθ μεγίστη διαφθορὰ σθαι, γνώμη, κὴ ῥώμῃ μαθημάτων τῶν ἀρχαίων ἀπολέσθαι· νῦν τε πέρσην ἐς ἐλπίδα μείζονα πραγμάτων ἐτύχωσι τηλικούτων ἔργων ὑπάρχειν. ὡσ δὲ ταῦτα τῷ αλεξάνδρῳ ἐδηλώθη χαλεπῶς ἠσθοῦντι, ὅτε διὰ δυσθυμίαν, ὅτε δὴ τὴν τῶν ἀέρος ἀνθέσαι, αὐτός τε δυσφόρως ἔτιγε, κὴ ὁλοικὴς στρατὸς ὑγιὰ ἀκήκοει πρὸς τὸν αλέξανδρον, κὴ ἐχαλέπαινεν, ὅτι δὴ ἐβούλετο αὐτῶν, κὴ μὴ τὴν ῥύεσθαι τὰ σώματα, προσδοκῶν ὁ βέρσης στρατὸς· πλὴν ὁ αλέξανδρος μήτε τὴν νόσον φέρων, κὴ τὸν πνιγῶδη τῶν ἀέρος, τῶν τε στρατοῦ παντὸς ἠσθοῦντος, καὶ μάλιστα τῶν ἱλλυρικῶν στρατιωτῶν, δι

ὑ γρῷ, καὶ χειμερίῳ αἴρει οἰκεῖ δημοσίοι, ἰσοφάσ τε πλείοτασ σωκίσωσ ἐσφιρόμενοι, χελε πῶ τε ποσῶσ τῆσ, διεφθείρονσ, ἐπειτελθεῖν τε ἐσ πῶ αὐτόχειρα ἡ βουλεύσεσ· καὶ σε μῖσε τὸν οἰ μυλίᾳ τρᾳκτὸν ἐπαιτελθεῖν ἐκέλευσεν· ἐκεῖνοσ μὲν ὁ τρᾳκτὸσ ἐπαιτιῶν, πλεῖστοσ αὐ τῆ ὅρισ διεσθοῷτο. μὴ ἱκρατῶν εἰσθῆναι οὐκ ὀλίγοι οἱ δυνάμεμβρω χώρᾳ, ὡσ ὀλίγοισ πάνυ ἐν πολλοῖσ ἐπαιτελθεῖν. τὸ δ ἐν ὡσ τῷ πλῆθοσ ὁ ἀλέξανδροσ ἐφ πῶ αὐτόχειρα ἐπαινῶ μαχε, πολλῶν ἡ ὀξ ἐκείνοσ τῆσ μίρασ ἀφολαλότων, ὡσ μεγίστη οἰκυμεν δυνάμεμβρ ῷ τρᾳῷ, ἡ ἀλεξάνδρῳ ἀδύτασ σφαλεῖτη, μὴ γνώμη, μὴ τύχη, μὴ τ ἰδίω μειρδὶ τ τρᾳῷ, ὧν οἴεται, τὸ πλῆθοσ ἀποβαλόντα διαφόρεις συμφορᾶτε, τόσω, πολέμῳ, κρύε. γενόμενοσ ὁ οἱ τῇ αὐτοχείᾳ ὁ ἀλέξανδροσ, αὐτὸσ τε ἐφαλίασ ἐπερᾳώθη ῷ δύτυχεῖ, μὴ σύνδρῳ τ πόλιωσ, μᾶλ τ οἱ μισοπτα μίᾳ ἐιρῳ αὐχιόν. τούσ τε τρᾳστῶτασ αἰεκτᾶσ. ⊙ ἐφ δὲ ἐλαύσπητο, πολεμικῶν ἐπ μιχαδοσίᾳ χρημάτων· ῥῶτο γὸ μύτοι εἰσ ὐσείασ αὐάκτα σιν τρᾳστῶν σὸ ἀμεξ φαρμακῶν. σωκάμεν τε ὑθρᾳτέζ, ⊙ παρεσκάζει, ἀν δ πόλιν ἰ πᾶξαν ἀφζωσε, εἰ οἰ σχολῖσ, καὶ μὴ ὑσυχέζοισε. ἀπαγγέλμεσθι καὶ ὁ ἀφζσης λύζε πῶ σωκαμεν, καὶ ἐκφύσις εἰσ τὰ ἑαυτῶν ἀποπεμπασ· εἰ γὸ καὶ ἐκ τ μρεῖ ῥοτος ὑπίρτε ροι ἐ σχοων χελιῶδεσ οἱ βαρβᾶροι, πλὴν ὅμωσ ἐ τῷ ζύγῳ τε ποῖσ τε κα τὸ μηδίαν φλ λᾶκασ χλομέασ συμβολαῖσ, τῇ τε οἰ πατρῴᾳ μάχῃ. φλῶν μὴ πισόντων, παι πολέ σων ἡ πᾳλωθέων. σὺ γὸ αὐαὸ ῥασε δι ῥωμάλοι ἐ πῆν ἅπασιν, ἀλλᾶ καὶ αὐ ῥὶ τοῦς πολεμέ ους ἐῶ ὅτι ῇ κακάσαι τε. παρὰ ζεῦσ ἀ ἀπολόμοισι, παῤ ὅσον πλῆθει ἐλαΐ τους ὑρίζ ᾶπασιν, ὡσ ῥᾳδίω ἰσαιρέιμεν χλομέου τοῦ ἱκατέρᾳ. ἐν πισόντοσ τρᾳστοῦ, ῥ πίειλεΦθεν τῶν βαρβᾶρων, πλὴθῇ, ἀλ' οὐ δυνάμῃ δοκεῖ πεινικεῖ καὶ· διᾶγμα δ ῥῶτο οὐ μικρὸν τ βαρβᾶρων κακώσασ· ἐ τῶν γῳῶν τελεῶν, ὑ τῆ ἄρᾳ ὑσύχασαν. οὐ σὶ οὐ ἄπλοισ ἰγλύοντο· ἀ πδῤ μανθαίνω ὁ ἀλέξανδροσ, καὶ οὖ τοσ οἱ τῆ αὐτοχείᾳ διέτειβεν, ἀῦξυμόπροσ θι, καὶ ἀλίσδοσ χλόμοσ αἰσμῆσ αὐ τῷ τῆσ πᾳρὶ τᾳ πολεμικᾳ φροντίδοσ, πάξ τῆσ τῶλιωσ ἰοχλᾳζεῖ ζυφᾳῖσ· ὁσμῆσου δὲ αὐ τοῦ τᾳ ἐν πείξομεν ἐ ἐφίνῃ μὴ συγκείμενα ἡ συ χάζειν, ἔχειν δι αἰσκοχλῖ, καὶ μὴ λιωσι ῷ βαρβᾶρῳ, πρὸσ τ πάλιν ἐ πόχλιν ἐν τρᾳῷ. ῥᾳ ἄπασ ἐ διαλυθεῖσ, σὺ ῥᾳλίασ ὑβρίζεσ, ἅτε μὴ σωντασχόμενοσ, μὴ δι σωιεσῶσ, ἀλλ' ἔ χλοσ μᾶλλον, ὡ τρᾳ ὁ ὑπέρχοντ· καὶ τῶν ἐ πισπομδι αὐ τοῖσ τοσούτων ὄντων, ὅσον αὐ ἔ κασσ ὁ ἀριτσύμενοσ πρὸσ τ ἑαυτοῦ χρεῶδεσ ἐσπίσγκεται· καὶ ὄνασ πποσπάσ ῳ τε, πᾶσ δυσόκνως κα ταλιπόντων τέκνα, καὶ γυναῖκασ, καὶ πῶ οἰκείων χώρᾳ, ἀἰσπιδίῳσ ἀγγελοί τε, καὶ γράμματα, ἐ πέραξι τὸν ἀλέξανδροσ, καὶ ἀφ μείζονα ῥροντίδα ὑ ἐβαλον, ἐσπειλήσιν τον αὐ ῷ τῶν ἐ μπασευμένων πῶ ἰ Μυείσθοσ ὑ γεμονίαν ὅτι ἀρ ἀγρμασὶ ἔῆσον, καὶ ἰ γρον διαβαίνοντεσ, πῶ ῥωμαίων φρᾶδῦσιν αφῖξι, καὶ τὰ ὧδὶ τοῦσ ὀλίγουσ ἐρκοντ σθαι ἐ ταπεμένα· παῦλῆσ τε, καὶ κῶμασ ὅλλῃ διωάμῃ κατᾳῖχρῦσῃ, εἶν τε σὺν ἐ ὀλίγῳ μειρδὶ ῳ τοὶ Μυειμῷ ἔθνι, ὁμερσὺν τα, μὴ χωῖσιδ ῥτα ἐ ταλίᾳ. διὸ δαι ῥῖσιν τῆσ αὐ τῆ παρουσίασ, καὶ τοῦ τρᾳτοῦ ποιῆσ, ὅσ δ' ἐν ὡσ τῷ διπλασθέητε δὴ ταῦτα γὸ τα ἀλέ ξανδροσ ἐ τάρᾳξε, καὶ τοῖσ ἐν τῷ ἰ Μυειμῷ τρᾳπώταισ ἐλύπησε, διὰπλῆ δύκολα πᾶσ κα χῶδαι συμφορᾷ ἐκ τῶν ἐ πῶ τῶν ἔθνεσι, τοῖσ μὲν μακρόμοισι, ἓν τε δῶ ἐ σωιβάσοιτο τοῦσ οἰκείουσ ἔχεσσι ὑ ῥ χαμαῶν ἀφλαλότασ. ἡσυτάκρω σῶν, καὶ δι ἀλέξανδροσ ἐῤῥῳ ἐν αἰ πᾶσ, ὡσ τε ὑπ' τ αὐαγκαλῆσ δ' ἀμιλᾶν, ἡ ἀλίαισ προδοῦσκ πα πρὸσ τε τὸ ἀρκῶσα μι λλοντα, καὶ ὀκνοῦντα. ἢν δὲ καὶ αὐ τῷ ὅλοσ τῷ ἀλεξάνδρῳ, ῥοῖσ τε σωῦσι φίλοισ ἦσι, καὶ πεῖ αὐ τῆσ ἰ ταλίασ· οὐ γὸρ ὁμοίοι ἠσῶσ ῥ ἐν πδρῶν κίνδυνοι, δίοι ἐν χρμα τῶν· οἱ μὲν γὸ, ὑπ' τοῖσ αὐαγκαλῆσ κρτοιοῦνλ' τεσ, μακιᾷ γῆ, ᾗ ἐκχρῆτ ῳ πλῆ σίκρημέοι, πῶ ἰ ταλῶν χῶραν μόλιε ἀκούουσι. τὰ ἰ Μυειμῷ δ' ἔθνη τεπὰ ὀπτε. καὶ ὁ φλῶν ἔχοντα πῶ ὑπ' ῥωμαίοισ γῆν. παρᾳ σσῦσι ὁμόρουσ, καὶ γάρ αὐ πῶν χρμασῶν ἰταλιώ τασε. ἰ παγγέλμοι δ' ἄκων μὲν, καὶ ἀχθόμων πῶ ἔξοδον, πλὴν τῆσ αὐαγκαῆσ αὐ πῶν κα λούσησ. κα ταλιπῶν τὸ δωάμεν, ὅσπι αὐ τᾳ ῥκα ῥῖσ ῥύεσθαι τοῖσ ῥωμαίοισ ἐῤῥῳ δ', τε τρᾳστῶσιν, καὶ τὸ φερόμεν ἐ τᾳ μελίσδοσ τεπόσαρ, καὶ σλῃφώζεσ ἐ ἐφίσι τοῦ ἀσι σμοῦ τρᾳστοῦ, αὐ ᾗς ἀσ χρμασῶν ὑ πέῤχετο ἄμα τῷ λοιπῷ πλῆθέ, αὐύζεσ ἡ πῶ ὁδὸν, μᾶλ πλῆσ ασυσῆσ ἐ πέσι τοῖσ ῥῦ ῥέιου ὄχλοισ, καὶ τὰ πρὸσ τὸ χρματικὸν σὸλιμον περισκιάζε τον· τὸ τε ποταμῷ ναυσι διαχωμβάσω, ὡσ πρὸσ ἀ πλῆχσ σωιδειῶσῦν, χῶρῳ δ' ἔπτα ῥῖ μαρῦ τὴν διάβασιν τοῖσ τρᾳστῶσιν παρείξειν ὥστ· μήτοι χοῖρ σὴ οὖσ σι· πταμῷ ὑ τῆ αρ' ἠπρο ῥέιου, ῥῦτος τε, καὶ ἰ γρος, ὁ μὲν, χρμασὸν, ὁ δὲ, παύσασ παρα μείβων· δὶ Ἡρους μὲν, ναυσὶ πορσι ἔχοισ τὸ ῥῆθρον ὅλῃ βαθεῖ τε, καὶ πλατῶ· σῶ δ' ἐκ μῶτος πακλύσ ον ὑ σῷ ἀν ὑσι, ἐν πλίου σῆμασι κα ἰπιπεύοντασ. αὐ πτυ πὶσ δὲ σῦ τε, καὶ σεῤῥῳ γίνεται τὸ πρτὸ ῥῆθρον, ὡσ μὴ μύτοι ἴσασι ὁ πλᾶῖ, καὶ σοῖσ αὐθρώποισ αὐ τὸ χειν,

αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀρύβδαινας. Ἀλλοντας μὲ κόλπες ἐπ' αὐτῷ, μὴ ἢ κεῖνος σκύλα φέρειν. πελένδρα, ἢ σκιλλαλα', ἴν' ἐκκόλαπτες, γυμνός τε σκυδνους ἀρμᾶται ὑπὸ ὕδωρ, οἱ φασιν ὡς πηδ λίζδον. Φύσις μὲν δὴ τῶν τοιαυτῶν αὖ τῶν ὁ Ἀλέξανδρος, μακρυσιόους τε πολείσεις, καὶ τρεχοῦν ἀριθμὸν πολλὰ ἐπαζόμενος ἀρχὴ τῆς αἰκατολῆς, ἵνα τε τῆν ὀρολωᾶν χώρασ', καὶ ἐπειδὴ πεῖσι παρξυσίαν αὐτὸ μόλοι, ἢ χρήματα αἰκατειδίστε, ἠκολουδήκεσαν αὐτῷ βουδήοντες. Ὀξέρτις δὲ χαρμαδίας αὐτὸ πάγεσ· μάλιστα χαρ τοιοῦτορ ἐγκαιρὲς, ἐλαμρὸς ἐκείνοις γίγνεται· τῶν τε μακρυσίων πόρρω θεν ἀκοντιζόντων, καὶ τὰς ἐπισβροπὰς, τότε τε αἰκαχωρίσεσι, κύσθας ποιουμένων, τῶν τε τοξευτῶν ἐν ὀμμάτοις κεφακῆσ αὐτῶν, καὶ σὺμματα ἐπαμυνόμενα. ἐξάγεται, καὶ πόρρωθεν τὰ σκοπεῖ τοξεύοντων, ἐπὶ δὲ τὸν τε πρὸς πὸ συναδὸν μαλχὴν αὐτὸν πεῖς, καὶ ἰοῦ ξέροπος πολλὰ ἐκ τῶν ῥωμαίοις ἐγλύφοντα. Ἀλλέξανδρος μὲν οὖ τούτοις ἰῶ, πολὺ ἔδοξεν αὐτῷ περισσέαν τὰ μᾶλλον ῥωμαίους ἀφελῆσαι ἔχειν· τρύπα χαρ μάλιστα γεμαιοῖ πεῖδοντα, ὦ λαβρυροί τε ὄντες, καὶ πὼ εἰρύλλου ἀεὶ πρὸς ῥωμαίους χρυσίου καπηλδοντο· ὅθεν ὁ Ἀλέξανδρος ἐπειρᾶτο ἀπίστασθαι μᾶλλον τὰ πρὸς αὐτοὺς αὐσσδιζε, ἢ δὴ πλέμευ κινδυνδιῶσαι. οἱ μὲν οὖ τρεπίσθαι χαλεπῶς ἔφερον, δικαίως βῆς τε μαπείασ' ἐγκισμόνος, καὶ μηδὲν τὶ ἐλυσίτελον, ἢ πρόξυν μὲν εἰς τὸ πολεμεῖν παρέχοντος τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀλλ' ἰσιοχέαις, ἢ ξυθοῦις πρὸς χρόντος, δέον ἐπιξελδεῖν, καὶ τὴ μερίσκας χωμαιοῦς δὴ τοῖς προτεῖν ἀμυνόμενος. ὧν δὲ τησ οὐ τῷ τρατῷ, μᾶλις μέτος ὄνομα· ἐν μὲν γλύος, τῶν οὐδυτῶν θρακῆσ, καὶ μεβοβαυρῶν ἀπὸ πιος κώμης, ὡς ἐλίγκτρ, πρόσθεον μὲν οὐ πολὺ τοιμαίνων. οἱ ἀμφὶ δὲ τῇ ὁλικάσ γλυόμενος δῆς μὴν δος, καὶ ἰοῦν σύμαχος. ἐσ τοῦτ ἰπεύδοντας τρατιώτας καταπαγὶς· ἐπὶ κατ' ὀλίγον αὐτὸν χειρωγωγύσης ἢ τὸ χιος, ἀλλὰ δῆς πάσησ πείσεως τρατιωτικῶν, ὡς τρατοπέδων τε ἐπιμελίας, τῶν ἐν τῷ αρχεῖ πωτευ ἔθνεα· ἐν δὲ μαλιμένοι τοῦτον λέ· πὼ προφημένων τρατιωτῶν ἐμπειρίαν, ὁ Ἀλέξανδρος ἐπίσησι πάσησ τῆ ἀν τρατοῦ ποιλαία, ὡς ὁσονδίοι τε αὐτοὺς τὰ τρατοπηδ, καὶ ἐς τὸ πολεμεῖν ἐπιτηδείους παρασκευάζοι. ὁθὲν μὴ πάσησ ἐσπιμελέσθαι φιλμοσε τὰ ἐγκειρεισμένα, ὠύσιον πολλῶ παρὰ τῶν τρατιωτῶν ἐκπέσαι. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις πάντων προηγούμενος, ὡς μὰ Δηὶ τὸ εἶναι μόνον, ἀλλὰ ζηλωτὸς, καὶ μιμητὸς τῆς ἐκείνου αἰσῤῥέας· ἐπὶ τε τῇ φιλοπονίᾳ αὐφύς, καὶ πεῖς τοδε τοῦς τιμαῖς ᾠκείωσατο. ὅθεν οἱ πεζοὶ, οὓς δὴ ἰῶ ἐν πολὺ πλῆθος αὐτὸν μᾶλιστα, τῇ μὲν αἰσῤῥείᾳ τοῦ μακεδόνος ἐχόμενοι· ἦν δὲ Ἀλέξανδρος ἐπὶ σκαπτὸ οὐ σὸ ἐξαὶ τῆ τε μηδὸς αρχῆ μόνοι, ἢ δὴ σκονυμόνων τῶν πραγμάτων ὑπ' ὀῤῥουδίας τε, καὶ γώμης γωμικῆς· ῥᾳδίως τε, καὶ μεταῤῥᾴστως τῆς ἀλιμελείᾳ προσφιλοῦμένου ἐκείνου· ὑπεμένησκον δὲ ἀλλήλουσ τῶν τε ὑπὸ τὲ ἐπ αὐτὸ ἀλαζονείᾳ προσφιλῆ αισμαίνων, καὶ ὅτι μᾶλλ αἰσῤῥέσθαι, μᾶλλ δὲ τεασικὸν παρέχοιτο, ὅσ γερμανοὺς ἐλληνας, ὅ τε σὸν καὶ ἄλλως πρὸς ἀκουσμᾶν ἐπιτήδειοι, καὶ ἐν μὲν παρὸν τῆσ αρχῆσ βαρὺ λέ· ῥῶσθ ὀῤῥουδίασ' ἡγούμενοι, ἀκερδῆς τε ὄδη, πόσσης προσαναλωμένης φλοτιμίασ', δ' δὲ μέλον, καὶ προσοῖ, ἔσαι τὸ κῤῥιδελέος αὐτοῖς ἐυλεπὴ, καὶ τῷ κτωμένῳ παρὰ προσδοκίαν, τίμιόν τε καὶ πῤῥιασυδάκτον, ἐβουλεύσαντο σῶσκαδιάζειν ὅπως μὲν ἐν ἀλλέξανδρον, αἰσπεῖν δὲ αὐτοκρατορα, καὶ σεβαζὸν, ἐν μακεμίτοι, συσχατιὰν τε αὐτὸν ὄντα, καὶ σύσκιον, ἓσ τε τὸν πάροντα πόλεμον δ' ἐπιτειρίας, ἢ αἰσῤῥείας ἐπιτήδειον δκολῶσθαι· ἀξιοδιάτες δὲ οὕτω εἰς τὸ πεδίον ὡσπισμοῖσι, ὡσ δὴ ἐδδὶ τὸ σωμᾶσι προλαβόντα, καὶ ἐπιτιθέντα αὐτοῖς ἐν μακεμίτοι, εἴτε καὶ ροῦτα, ἐν πρακτόμενοι, εἴτε καὶ λαθρα δέξ· προκατασκευάσαντα, ῥοφύραι ἐπὶ βακλιδίῳ βασιλικῶ, αὐτοκράτορα αἰκαχωρίσουσι· δὴ, τὰ μὲν πρῶτα, παρπεῖν, καὶ πὼ ῥοφύραι ἀπαξίᾳ πῆ· ὡς δὲ αἰσθοῖντο ἐν Φέρες, ἀπακτινεῖν ἀπειλοῦντες, τοῦ παρόντος κινδύνου ἐν μέλοντι προκλόμενος, κὰς δέξατο πὼ τιμὼ, πλαλμὸς αὐτῷ πρότερον ὡς ἔλεγε, χρησμὸς, καὶ ἀνῆρ αὐτὸν πὼ τοσαῦτ' τύχῃ προφητῶν, οἱ ἐπὶ πρὸς τοὺς τρατιώτας, ὁπόκεν μὴ καὶ μὴ βουλόμενος αἰκαθίκτου, πεῖ δὲ μενος τῇ ἐκείνου βουλήσει· παρεγγυᾶλλ δ' αὐτὸ ἐβῦγῳ βεβεωσαι τὰ δύ ἔφυτα, ἀραμένους τε τὰ ὅπλα, κατυδλεῖν ἐπισῆναι τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἀγνόοντι πὼ φίλιμον φθαίφοντας, ἵν' ἐκπλήξαι πλοῦν τοὺς συνόντας ἐκείνῳ τρατιώτας, καὶ φρεσοῦς τοῦ σώματος, ἢ πείσαιεν ὁμολογῶμονῆσαι, ἢ ἄξαι βιάσασθαι τὰ ἄπαρα συλίους τῷ μιδὶ προσδυκῆν. ὡς δ' αὐτοὺς εἰς ὄψιασ', καὶ προῆν μέαι πᾶσυ προσκαλέσατο, τὰ τε σιτηρέσια ἐπισπασάσας, τομὰς τε, καὶ δόσεις μειζόνες ὑπίσχετο, πεμφείασ τε, καὶ μελίδας πάσησ αὐτοῖσ ἀῦῆκεν. ἐπὶ τε πὼ πορέκι ὀῤῥώσθαι. οὐ πλὴ δ' ἐφασὶ

κ᾽ τ χωρίον, οὗ καὶ σκήνου ὁ Αλέξανδρος, καὶ οἱ ξὺν αὐτῷ· ὡς δ᾽ ἀπηγγέλη τὰ περὶ τὸν
μαχιμίνα, ὁ Αλέξανδρος οὐ μεγίστῃ παραχῇ χρώμενος, καὶ τῷ παραδόξῳ τῆς ἀγγελίας
ἐκπλαγείς, προπηδήσας τῆς βασιλείου σκηνῆς, ὥσπερ οἱ θεσπεσίως, θαμυνέθων, καὶ ζέ-
φυρον, τοῦ τε μαχιμίνου ὡς ἀπίσου, καὶ ἀχρείου καταγόρευε, πάσας τὰς εἰς ἐκεῖνον ὀδύ-
νησάς καταπεσάσας πρὸς αὐτοῦ διηγούμενος, τούς τε παισὶ συγκαπώλας ἐπᾶτο,
ὡς προπτῶσι, καὶ ἐπόρφυρα τῶν τε τολμηρότατος δώσειν τε πάντα ὑπαχθῆν, δίκην
δοῦναι, καὶ ἐπανορθώσασθαι, εἴ τι μέμφοιντο. οἱ δὲ ξὺν αὐτῷ στρατιῶται, ἐκείνης τῆς ἡ-
μέρας δύσφημίσαντες αὐτὸν, παρίσταντο, ὑποχρήμοσι παντὶ δίκῃ προκαπίζειν αὐτόν.
τῆς νυκτὸς δὲ διασκαμούσης, κατὰ τὸ σύνηθες ἀγγελλόντων τινῶν, ὅτι δὴ μαχιμίνος
πρόεισι, κύνες τε πρὸ ἑῴων ὑλακτοῦσι ἐγκρυμβὸν φαίνεται, βοῆς τε ἦχος πλήθους ἀκούεται, πάλιν
προσελθὼν ἐς τὸ πρόσθιον ὁ Αλέξανδρος, συγκαλέσας τε τοὺς στρατιώτας, ἐλθεῖν προ-
μαχεῖν, καὶ σώζειν, ὃν αἰσθάνεται, καὶ ὑφ᾽ ἧς βασιλεύοντα παναρισκαίδεκα ἔτεσιν, ἀμέμ-
πτως βεβιώκασιν· πάντας τε εἰς δίκτυον, καὶ ἅλιον προσκαλούμενος, ἐκέλευεν ὁπλίζε-
σθαι, καὶ ὑφηλθόντας, αὐτοπαθῆσθαι. οἱ δὲ στρατιῶται, τὰ μὲν πρῶτα, ὑπηχοῦντο, κατ᾽
ὀλίγους δὲ αὐτομόρουν· οὐδ᾽ ὅπλα λαβεῖν ἤθελον. οἱ δέ τινες, ἐν ἐπαρχόν τε τῷ στρατοῦ,
καὶ ὧν οἰκείως Αλέξανδρος ἦρχε πρὸς αἵρεσιν, πρόφασιν ποιέμενοι, αἱ τίνες τ᾽ ἀποτάξεως
γένοιντο. οἱ δὲ, πλὴν μητέρα ἐμέμφοντο, ὡς φιλάργυρον, καὶ τὰ χρήματα ἀποκλείσασαν,
διά τε μικρολογίαν, καὶ δι᾽ πρὸς τὰς ἐπιδόσεις ὀκνηρὸν τοῦ Αλεξάνδρου μισοπολίτου· καὶ
μέχρι μέν τινος τοιαῦτα διαφόρως ἐοῦντες, προσέμενον· ὡς δὲ ὁ μαχιμίνος ὁ στρατὸς
ἤδη τε ὡς ὄτιον ἰών, στρατιώτας καταλιπεῖν μὴ χωλαίνον μικρολόγον, καὶ μιραλαίον μικρὸ,
μηδὲ δουλοῦον, προσιόντα δὲ αὐτοῖς γυναίῳ, καὶ σώφρονι, συστρατεύειν τε αἰ ὄπλοις ἀεὶ,
καὶ πολιμικῆσι ὀργῆσι διατρυφῶντες· πειθόντες δὲ στρατιώτας, ἢν μὴ Αλέξανδρον καταλεί-
ψωσιν, αὐτοὶ δὲ προσίασι τῷ μαχιμίνῳ, αὐτοκράτορα τε ἅπαντων ἐκεῖνον αἱσχορεύ-
ται· ὁ δὲ Αλέξανδρος ζήμιον, καὶ λίπτυχῶν, μύλις εἰς πλὴν σκηνὴν ἐπανέρχεται. τῇ τε
μετὲ ταῦτα ἡμέρᾳ, καὶ ὡς φασι, ἀποδυρόμενός τε, καὶ αἰτιώμενος ὅτι δι᾽ ἐκείνου ταῦ-
τα πάσχει, αἰτίους ἐν φονεύσασθαι. ὁδὲ μαχιμῖνος ὑπὲ παυσάμενος στρατοῦ συβαρὺ προσ-
χορεύθης, πίνει χιλιαρχικὸν, ἐκπεπαίρας τε πιεσὼν φὺς φονεύσοντας ἐν Αλέξαν-
δρον, καὶ πλὴν μητέρα, καὶ εἴ τινος αὐ δίκαιοντο τῶν ξὺν αὐτῷ· οἱ δὲ, ἀφικνέμενοι, καὶ ἐπι-
πλησσόμενοι τῇ σκηνῇ, αὐτόν τε αἰσχροῦσι, καὶ πλὴν μητέρα, μὴ εἴ τινος ἰδίκεων ἐκεί
νῳ φίλοι, μὴ τίμιοι· πλὴν τῶν πρὸς ἀλίγον φυγῆς, ἢ λαβεῖν δικαίων.
ὃς πάντας μετ᾽ οὐ πολὺ ὁ μαχιμῖνος συλλαβὼν, ἀπέκτεινε. τέλος μὲν
δὴ τοῦτον κατέλαβε ἐν Αλέξανδρον, καὶ πλὴν μητέρα, βασιλεύ
σαντα ἔτεσι παναρισκαίδεκα, ὅσον πρὸς τοὺς ἀρχομένους
ἀμέμπτως, καὶ αἱματοπότ. φόνων τε ἢ, καὶ ὠμότητος, ἀ
κρότων τε ἔργων, ἀλλοζήτος ἐκλύδ. εἴσ τε φι
λανθρωπίαν, καὶ βδρεπικώτερον, ἐπιεί
κῶς· πάντ᾽ ἀγαθῶν αὐ Αλέξανδρον
βασιλέα δεδεγμένοις εἰς δ᾽
ὀλόκληρον, εἰ μὴ διαβό-
λων αὐτῷ τὰ π᾽
μεζόν, εἰς φιλαρ
γυρίαν τε, καὶ
μικρολο
γίαν.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ,
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Ιγι μὲν βίῳ Αλλέξανδρος ἐχρήσατο, τίλει τε ὑποίῳ, βασιλεύσας ὑπὸ πο-
ξερεσκαίδεκα, οἷ ἐξ προαιρημένοις ἐδιηλθόμεν. Οδὲ μακμένος τῆς ἀ-
τ λαθοῦς πὼ αρχὴν, πολλῶ πὼ μεταβολὴν ὑποιήσατο, Ιαχύτατα, καὶ
μὲς πολλοῦ Φόβου τῇ ὕζ ουσίᾳ χρώμενος· ἐκ τε πραεῖας, καὶ πολυ ἡμέρου
βασιλείας, εἰς τυραννίδος ὡμότητα μετήγαγε πόλιτα ὑπερφέρ ουσμέ-
νᾳ καὶ αὐτῶ σωφρόνῳ, ὅτι τε πρῶτος ἐζ ἀνηκόεσε τῆς ἰαρχῆς, εἰς τοσοῦ-
τὴν τύχαι ὕψωσε. Φύσει δὲ ἰδὼν ὁ ἦθος, ὡς ἀπὸ καὶ ἐ γέλοος, βαρὺ βαρυσε-
τὸ, τε φοινικὸν, πάντεσι ἔχων, καὶ ὑπηχόεσιον, πρόσωπα ὑποῖα ἐν ὠμότητος πὼ αρ-
χὴν βεβαιώσασα, θᾶλιὼς μὴτε τῇ συμκλήτῳ, καὶ ἐξ ὑπατικοὶς ἀνδρασι φρόνιμος γένη-
ται, οὐκ εἰς πὼ παρούσαι· αὐ πὼ τύχαι ἀφορῶσαι, ἀλλ' εἰς τὰ τῆς γενέσεως ἀϊτιαλό-
σοφος ἀναγκαῖα· τεθρύμμο γαρ πάρα πᾶσι, καὶ ἀπὸ βίβλιο, ὅτι δὲ πολυμάθεια σὺ τῆς θρα-
κίοις ὄρεσιν, ὑπιδύης τε αὐ ἐν ὀβῷ μέγιθος, καὶ ἰσόμ σώματος, καὶ ἀϊτιλῆ, καὶ ὑπηχό-
εσιον ςρατεῖαι, ἐλαδὼ τῆς τύχαις ἀϊδὶ πὼ ῥωμαίων αρχὴν κεχειραγώγηκε. ἀϊδέσθω οὖν
τοὺς τε ἰδίλους πάντας, οἱ σωίσαντες τῷ Αλεξάνδρῳ, σωίσεσθαί τε ἐλαδὼ τῆς συγκλήτου
βουλῆς ὑπαλεχθότες, ἀπεσκιλκόσαντο· καὶ οὐς μὲν ἐκ πὼ ῥώμαν ἀπέπεμψε, πιθεὶς ἢ,
ἰδὶ προφάσει δικαίως ἀποσείσαιτο, μόνοσ εἶναι βελόμενος σὲ τῷ ςρατῷ, καὶ μηδέ-
τε αὐ τῷ παρεῖναι ἐκ σωφρόνως ἀγκυοῦσι κρεῖττονα, ἀλλ' ἰὸ ἀϊςτῆδ ὕζ ἀνδροπόλεως
μηδενὸς αὐ τῷ παρόντος, ᾧ νέμειν αἰσθῆ αἰκαίγκλιν ἔχει, τῆς τυραννίδος ὕζ ησις ὀρθῶς ἐκ-
τὴν τῷ ἀθρασπείας πάζει, ἢ συγγνόντα τῷ Αλεξάνδρῳ ποσούτων ἐτῶν, τὴν ζ βασιλέως αὐ
λῆς ἀποσπασμέ- νην ἢ ταλείτιος αὐ τῶν, καὶ ἀπίκτειναν, ἐπιβουλὴν ὑποπτεύσασ ὑπὸ τῆ Αὐ-
ξοῦζ ἀλγοῦντα· ἰδὶ τῇ ἐκείνου αἰαιρέσει· ἐπὶ δὲ καὶ μᾶλλον αὐ ἐν ὠμότητα, ἢ πὼ
πρὸς ἀπάντας ὀργὴ προκαλέζατο, σωωμασθαι πὸ σιαβαλθῆσα, καὶ αὐ τοῦ συγκρο-
τοῦμεν· πολλῶν τε ἐκ πὸ τοιούτου ῥοῦμον συμπνόοντος, καὶ τῶν ἀρὸ τῆς βουλῆς ἀπάντων.
μαλγος τῆς ὀδύμα ἰδὼ, τῶν δὲ πάντες δῶν τε, καὶ ὑπατικῶν. οὖν ὁ σιεβάλθη σωωλ
γειν κατ' αὐ τοῦ χέρα, καὶ ςρατώτασ πιὰν πείθειν ἐὸ αὐ τὸν πὼ αρχὴν μεταγειν· ἢ δὲ
συσκιδὴ, τοιαύτη τῆσ ἐλίγκτο ἔσεσθαι· γκυρίζουσα δὲ ποτὲ μᾶλλον ὁ μακμένος, ἐμελ-
λεν ἐπὶ γεμαιῶσθε σιαβήσεσθαι· ἀμεγαρ τῷ πὼ αρχὴν παρακρᾶσθαι, ἀλλ' ὡσὰ τοὺ τε μέ-
μικῶν ὄρῶν ὑπέρασ· καὶ ἰδὶ σώματος μέγιθος, καὶ ἰσχύος ςρατιωτικῶ, ἢ ἐμπειρίας πο
λεμικῶ δοκῶν ἐπαλλάχθαι, δῶγκις πὼ δύξεις, ἢ πὼ πᾶσ ἢ ςρατιωτῶν ὑπόληψιν ἐπισοῦ-
σθαι. τὴν τε Αλεξάνδρου μέλλησιν, καὶ πὼ πρὸσ τὰ πολεμικὰ δύξαν ἀβελίαν, ἐλίγκιστ
ἐπειρᾶτο, εἰκὸς πως κατγνωσμένων. ἀσσῶν τε ὧν, καὶ γυμνάζειν τοὺς ςρατιώτασ, οὐ
πλέον ἢ αὐ τοὺς τε οἰ ὅπλοις ὦν, καὶ ἐν ςράκῃ ἀεὶ παρορμᾶν· τότε γέ τοι πὼ γῦφουραν
ξύζεως, ἐμελλεν ἐπὶ γεμαιοῦς διαβήσεσθαι· ὁ δὲ μαγνος, ἐλίγκτο ςρατιωτῶν ἐν ὁλί
γοις, ἀλλὰ σὺς ὄζους τάφους, καὶ μάλιστα τοὺς πὼ Φρουραὶ τῆς γυφύρας, ἢ πὼ ἐ-
πιμέλειαν πεποιημένους, αὐκαπέσεσθαι μᾶλλ' ἐ διαβῆναι ἐν μακμένου λύσαντος πὼ ἐφυ-
ραν, προδηλῶσαι τοῖσ βαρβάροις, οὐχ ὑπαρχούσησ αὐ τῷ ἐπαναδόσει· πολλ' ἂν γὰ βέ-
βηκε μέγισσα ὁ ποταμὸς ῥέων, ἔβαινε αὐ τῶ ἐγίνετο, οὔτε κῶν οὐσῶν ἐ τοὺς πολεμί-
ους ὄχθους, τῆσ πὲ Φύρασ λυθείσης. ἢ μὲν τῆσ διαβολῆσ Φήμη, κατὰ τὴν ἐγκοῦ, ἐπ' τε
ἐλαθῆς ὑπὸ ῥεύσῃ, ἐπ' ἐλάδ τοῦ μακμένου συσκιδακόσῃ. ἀνδρὶ βίβ δὲ ἐπεῖν, οὐ ῥᾳ
δίον, ἐπεὶ ἔμενεν αὐ ἐξέλεγκος. μὴτε γαρ κρίσει πιὶ μεταδίοντα, μήτε ἀπολογίᾳ, πάν-
τασ οὓς ὑπὸ πᾶσιν αἰφνιδίως σωωαγπαδέντασ, ἀφῃδῶσ Φόνῳ σεν· ἰγλύπτο δ' πε
καὶ ὁρονομῆσ ἐξοπὸν ἀποτασις· δὶ πάντα ἀλγοῦντες ἰδὶ τῇ Αλεξάνδρου πλαὐτῇ, πιεί-
τυχόντα τῇ ἀρὸ ὑπατείασ, καὶ φίλων Αλεξάνδρου πνί, κυνοκρᾶτον δ' ὦ ὄνομα, ὃς
μακμένου ἐκ πίμλασ ἰδὶ τοῦ ςρατοῦ, αὐ πὰ ζῶντας ἄκοντα, καὶ οὐδὲν προφδῆτα, ςρα-
τηγὸν ἐαυτοῦ κατέσησαν· τοῦ ῥΦύρου τε, καὶ πυρὶ πομπεύοντα. ἀλεθρίοις τιμαῖσ ἐνὸ
σμοῦσι, ἐσὶ τε τὴν αὐ ἰχὴν ὄγκι, οὐτὶ βουλόμενοι· ἐκείνου μὲν οὖν οἱ τὴ σκιὴ καθιδ-
ῶσι, ἐπιβουλὴν δὲ πύκτωρ, αἰφνιδίως αὐκρίθη Αλεξάνδρου ὑπὸ τῆ σκιῆ καθιδ-
ῶσι, ἐπιβουλὴν δὲ πύκτωρ, αἰφνιδίως αὐκρίθη Αλεξάνδρου πλαὐτῇ, πιεί-
τυχόντα τῇ ἀρὸ ὑπατείασ, καὶ φίλων Αλεξάνδρου πνί, κυνοκρᾶτον δ' ὦ ὄνομα, ὃς
μακμένου ἐκ πίμλασ ἰδὶ τοῦ ςρατοῦ, αὐ πὰ ζῶντας ἄκοντα, καὶ οὐδὲν προφδῆτα, ςρα-
τηγὸν ἐαυτοῦ κατέσησαν· τοῦ ῥΦύρου τε, καὶ πυρὶ πομπεύοντα. ἀλεθρίοις τιμαῖσ ἐνὸ
σμοῦσι, ἐσὶ τε τὴν αὐ ἰχὴν ὄγκι, οὐτὶ βουλόμενοι· ἐκείνου μὲν οὖν οἱ τὴ σκιὴ καθιδ-
ῶσι, ἐπιβουλὴν δὲ πύκτωρ, αἰφνιδίως αὐκρίθη Αλεξάνδρου ὑπὸ τῆ σκιῆ καθιδ-
ῶσι, ἐπιβουλὴν δὲ πύκτωρ, αἰφνιδίως αὐκρίθη Αλεξάνδρου πλαὐτῇ, πιεί-
τυχόντα τῇ ἀρὸ ὑπατείασ, καὶ φίλων Αλεξάνδρου πνί, κυνοκρᾶτον δ' ὦ ὄνομα, ὃς
μακμένου ἐκ πίμλασ ἰδὶ τοῦ ςρατοῦ, αὐ πὰ ζῶντας ἄκοντα, καὶ οὐδὲν προφδῆτα, ςρα-
τηγὸν ἐαυτοῦ κατέσησαν· τοῦ ῥΦύρου τε, καὶ πυρὶ πομπεύοντα. ἀλεθρίοις τιμαῖσ ἐνὸ
σμοῦσι, ἐσὶ τε τὴν αὐ ἰχὴν ὄγκι, οὐτὶ βουλόμενοι· ἐκείνου μὲν οὖν οἱ τὴ σκιὴ καθιδ-
ῶσι, ἐπιβουλὴν δὲ πύκτωρ, αἰφνιδίως αὐκρίθη Αλεξάνδρου ὑπὸ τῆ σκιῆ καθιδ-

τε, καὶ αὖ πείσει, διόμοιός τε μεγάλῳ χαρίζεσθαι τῷ μακεμίῳ, τὴν ὑποκλοὺ ἀποτομὴν, ἐνόμισεν· ὁ δὲ, ὥσθ' μὲν ἀδὴ τῷ ἐγγὺς, σφικῆς πολεμίου ὡσ ὧδε ἐκέτου μὴ, καίτοι μεγάλῳ ἐλαττόεται, καὶ δυκωῶ τα ἀμοιβῆς ὀζαιρέτου τεύξεσθαι, ἀπίπτειρον, ὡς καὶ τῆς ἀφυσίαζωσ γεγενότα αρχηγὸν, καὶ ἀποκτείναντα, ὃν αὖ ἔδη ἀκηνται αὖ πείσειν, ἄπαντόν τε χλόμενον πᾶς ἐπ' ἐκ φίλον· τοιαῦτα μὲν δὴ πολὺ αἰτίαν, ἐπὶ μᾶλλον ἐσ ἰαχύτητα, καὶ ὡμότητα τὰ ὑκόντων τὸν μακεμένου λυγὴν, καὶ πρότερον οὔτω σεφνὴν. ὧδ' δὲ καὶ τὸν ὄλεν φοβερώτατον, καὶ μίγιστον ἐν σῶμα, ὡσ μὴ ῥᾳδίως αὐτῷ τινα μᾶτε ἐλλιθῶν τῶν σωμασκούντων, μᾶτε βαρβαρικῶν τῶν μεγάλων ὀζισθῆναι. διοικήσασ δὲ τὰ προειρημένα, πάντα τε τὸν ὀρκον αἰσχηβὰν, καὶ διαβᾶσ ἀφόβως τὸν χόφυραν, εἶχεν τῆς πρὸς χερμανοὺς μαχῆς· μέγαλ δὲ τὸν ὄλεν, καὶ ἀφόβως ἄπιστον τὴν ῥωμαίων δύναμιν ζωὸ ἑαυτῷ σύσπαγεν, μαυρσίσιόν τε ἀκοντιστὴν ἀρίστων πάμπολλον, καὶ ἐξότης, ὀσροινῶν τε, καὶ αὖ μετίων· ὧν ὄσαν, οἱ μὲν ὑπήκοοι· οἱδὲ, φίλοι, καὶ σύμμαχοι· καὶ ἔ τινες παρῤῥυάσαν ἢ χώρασαν πεισθέντες, καὶ αὐτομολήσαντες, ἢ ἀνθ' ἑτέρας αἰχμάλωτοι, ῥωμαίοις ἐδούλιον· τὰ δὲ πολλὰ τῶν τοῦ ὀρκοτοῦ, καὶ πρότερον ὄζαδ ἀλεξάνδρου ὑπήκοα. ὑγξήσθη δὲ ὑπὸ τοῦ μακεμένου, καὶ εἰς πολεμικὴν ἄσκησιν συγκινδύτην· μάλιστα τε οἱ ἀκοντισταὶ, καὶ οἱ ἐξότας πρὸς τὰς χερμανικὰς μάχας ἐπιτήδειοι δόκουσιν, ἐπιζήτητές τε αὐτοῖς κούφως οὐ προσδοκῶσι, καὶ ἀέκητοι δυνατοὶ ἐπὶ τὰ φαλίσω. χλόμενος δὲ ἐν τῇ πολεμίᾳ μακεμένος, πολλῷ γῆν ἐπαλλάξει, οὐδένος αὐτῷ ἀντιστῶτος, ἀλλὰ τῷ βαρβάρων ἀέκητι χωρούντων. ἐδὼς τε ὃν πᾶσαν τὴν χώραν μάλιστα ἢ λαὸν ἀκμαζόντων. πάντα τε κρίμασ' ἐμπιπρᾶς, λιτορπάζων τῷ ζεφύρῳ· ὁμοίως τε ῥέστα τε ἐπὶ πῦρ ἐπιφέμεται· πάντ τε πολλὰ αὐτῶν, ἃς ἔχειρ, ἢ πᾶς οἰκίσεις ἀπέσβεσε λίθων μὲν χοῦν παρ' αὐτοῖσ, ἢ πολίθων· ὁ πῦ ὧν, σταθερὰ ὕλαι δ' ὀβάσιμοι. ὄζης ξύλαι ὄσπερ ἐκ πυθέας, συμπεπηγότες αὐτοῖ· ἢ μάλιστ' ἔστ' ἐπὶ μακεμένος, ἐπαφλὼ ἢ προεχώρησε, πρεάβεων τε τὰ προειρημένα, ἢ λέγας ἀπαλαυνων διδοὺς τοῖς ἀπὸ λαὸς ἢ ὀρκοτῷ, ἅῳ πειρατύγχανον· οἱ ἢ χερμανοὶ, ἀχρὶ ἢ τ' ἐπαλίων, ἢ ἐπ' πολὺν ἦλθε ῥωμαίους, ἀδακρυ χωρέκα ζων· ἐν δὲ παῦσ' ὕλαις, ἐκ ὑπ' ὀπτο· πρὶν δὲ τὰ τὰν ἀπίστεβοι, ὡσ' ἐκεῖ τὰ μαλιστα, καὶ τὰς ἐφόδους ποιοῦντο, τῆσ σωεχέασ' τῶν φυτῶν ἀπαρολούσησ ἐσ' ἑαυτὸν τὰ βέλη, καὶ τὰ ἀνὰ τὰς τῶν πολεμίων. ὧν τε ἀγγελθέντων τῶν ἐλῶν, ῥωμαίοις μὲν λίαν γοιαι τῶν τόπων ἐπισφαλοῦσ ἐσυμβόλου, ἑαυτοῖσ δὲ ἀπιμπτειρίαν τῆσ χώρασ' ἐχωνότσι, ἕκαστα, καὶ αὐτὸν τῶν τόπων, ἐσ γόνυ τε βρεχομένοις, διαξέκοντ ἐφάλου. ὁσὶ δὲ καὶ πρὸς ἔ τύχεσθαι ἐγγὺς μακσμένοι, ἄπτ μὲν λουζῶ τοῖσ πο τα μοῖς χρώμενοι· πρὶν ἐκεῖνα οὕω μάλιστα τὰ χωρία, οἱ συμβολαὶ ἐγίνοντο· ἔνθα ἢ χεῖν οὐ τα τὰ αὐ ὀσὰ βασιλῆς τῆσ μάχης ὄρεσ· ὃ χαρ πρὶ ἔλαι μέγιστο, τῶν μὲν χερμαιῶν ἐς αὐ τὸ αἰαχρούντων ὀς Φυγὴν, ὁσ δὲ λῶν, ἢ ῥωμαίων ἐπεισελθεῖν οὐκ ἀνατοι, πρὸ τοσ ὁ μακεμένοι ἅμα τῷ ἵππῳ ἐμβαλὼν ὁσ ἔ λος, καίπερ ὑ πρὸ χασδικὰ τοῦ ἵππου βεβρεμένου, τοὺς αὐ ὄζεσθ' ἀσ' ἐφόνευσε βοῶν δὲ σρέσ', ὡσ τὸν λοιπὸν σρατὸν ἀπολέσθαι προσδῶσαι μαχόμενοι, ὑπ' πρὸ αὐ τῶν βασιλέα, τολμῶσί τ' ἐκ τοῖς ἔλασιν ἐπεισελθεῖν· πολὺ δ' ἢ τὸ πολῖδος ἐκ ατὸν δὼσειν, ἢ ῥωμαίων μὴ, ἢ ὃ ἑκάτων ἀνθρώπων, ἢ τὸν τ' ἐν τοῖς ἔλασιν ἐπεισελθεῖν, ἢ τὸν ἐν τῷ ἐπὶ ῥοῦν ἐν μέσῳ, αὐτιστόντος αὐ ἢ, ὡσ τὸ ἔλος σωπᾶσ' καὶ ῥᾳδίως, τὴν τε λίμνην αἷμα τε κ ἐκαθάιζεν, πεζομαχεῖν τ' ἐπὶ σρατὸν ἐκ μαχῇ ἐσ' ὅλεν πεφεύξεν. παύσπιν τὴν μάχην, μὴ τὸν αὐτοῖσ ἐαν αὐ τοῦ, ὃ μόνον ἀλλ' γραμμοῖ τον τῇ τε συγκλήτῳ, μὴ τῷ δήμῳ ἐδὲ λαοῖς, ἀλλὰ καὶ γραῖδύσει κ λόδισσε, μεγίσας ἀνάσσειν αὐτὸ ἔπεκε πρὸ τοῦ βουλευτηρίου, ἵνα μὴ μόνον ἀκούαν τὰ γλύφοντα, ἀλλὰ καὶ βλέπειν ἔχωσι ῥωμαῖοι· τὴν δ' ἀνάτασ' τὸν ἐζῶδον κ ἀκλίνειν ἢ σύγκλητοσ, μᾶλλον τῶν λοιπῶν αὐτοῦ τιμῶν. γνῶτασ δὲ καὶ ἔτερα συμβολαὶ οἱ ἀξ ὧσ αὐ τουργόσ τε, καὶ αὐτὸ χειρ τῆς μάχης, ἀρίστευσάν τε πάντεσσ' ἐπιπαῖτο· πολλοὺς δὲ χερσὶ μέσους αὐτῶν αἰχμαλώτους, καὶ λέγας ἀπολάβοντες, χεῖρωσιν ὕλη καὶ λαβεῖν ἐσ τοῦ, ἐπαφλὼ ἐν ἐς παῦσασ· ἔ τε σερμίου διατέβαι, τῇ μεγίσῃ ἐκεῖ τοῦ λει δυκούσῃ, τὰ προσ τὴν ἐσσοδον ἐς ἢ ἔαρ παρεσκευάσθαι ἔζω. ὑπεῖλει γὰρ, μὴ τοῖσειν ἔ μαλλον, ἐκ ἡ τοπαῖξειν τε, μὴ ὑποπαῖξειν τε μᾶχοι ὡκεῖσ ἐχερμαιῶν ἔβην βοῆ βακεα. τὰ μὲν δὴ σρατόμενοι, τοιῦτοσ ὧν, ἢ ἐσ δὲ ἔαυ ἢ ῥῶθη αὖ ἢ πρᾶξις αὐτοῦ, ἐ μὲν τοῖς οἰκέοις, ἢ τοῖς ὑπηκόοις βαρύτδοσ ἐγκρίνειν, ἢ φοβῆσθ' τδοσ· πᾶσ' ὧν ἔφελος, βαρβάροισ αἰχμαλώτοις ἀπάγειν τὸν ἐχθρὸν, γυμνοῦν τε, καὶ τοὺς οὐσίασ ἀφαιρεῖσθαι τῶν οἰκείων; ἀδίσιός τε γοῦν πᾶσιν, μᾶλλον δὲ καὶ πρόκλησισ δίδοτο συ-

καφαίνεται, εἰς τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ εἰς τὰ πράγματα προσηνῶς ἐπιτήδειοι, καὶ ἄγαν ὥστε, καὶ αἰσχύνεσθαι· μόνοι τε τῶν Ἑλλήνων ἐσ ὑπερηφάνους καὶ ἀνοικείους ὑπὸ συκοφαντῶν, οὐδὲν ἀνθρωπικὸν ἀπέχει, καὶ ἢ τὸ παρόντων πάντων εὐδαιμονίας ἰσχὺν ἡμέρας ὀλίγας τοὺς ἐχθροὺς ἅπαντας ἐποίησε· καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐπιτυχῶς ἐπράξαμεν· ἀφοσιούμενοι δὲ τὴν τῶν τυραννίδων ἀναίρεσιν, ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πάντων ἀγαθοῖς ἐπιτιμίοις ἐζημιώθημ

χάβιον, παῖ τε τὸ ἔθνος ἀκαπείστως ἐσ ἀπόστασιν, ὅπερ ἤδη καὶ πάλαι μὲν ὠρέγετο μίσει μακρῷ νέων, φόβῳ δὲ κωλύεσθαι ζηλῶν παντὶ τρόπῳ τῷ πολιτῶν ἤδη μεζόνως ἐπῄρατο, ἐπῆκεν ὧδε πῶ τοῦ λόγου παύσασθαι τοῖς ἀκούουσι. προῤῥήσεως μὲν δὴ ὄφελος οὐδὲν

καὶ ξωσιωμένον ᾧ μακεμίτῃ· ὑποπτεύων δὲ μὴ τοῖς πραττομένοις γυναῖος αὐτῆς, καὶ τῷ ἐκείνε φόβῳ μηδεὶς αὐτῷ συναίρεσῃ, πέμπει τὸν ταμίαν τῆς ἕνεκα παιδίσκου, φύσει δύσλημον, καὶ δῶμα οὐκ ἀγχυῦ, καὶ τὴν ἡλικίαν ἀκμάζουσα, πρόθυμόν τι ἐς τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ κίνδυνον, παραδηῦς αὐτῷ ἐκφορτάρχας. καὶ σχαπώτας πινὰς, οἷς ἔδωκε κατασκαμμα σημεῖα γράμματα ὡς ποικτοῖς πίναξι. δι' ὧν τὰ ἀπόῤῥητα, καὶ κρυπτὰ ἀγγέλματα τοῖς βασιλῶσιν ἐπιστέλλειν, μηδενὶ ἢ αὐτοῖς πρὸ τ' ἔω εἰς τὸν ῥώμην κατελθόσιν, ἐπισῆναι ἵππ δηλοῦσθαι· καὶ αἰκαιχωρικὸν δὲ βιταλιανῷ· ὡ δὲ τῇ διαφυσικείᾳ οἰκίσκῳ, οἷα μόνος τὰ ἀπόῤῥητα, καὶ κρυπτὰ δηλοῦσθαι ὑπὲρ ἐξουσίας τ' βασιλέως, ἐρώτα τι, καὶ ὕβλητα χειρὶ, δηλῶσαι τι ὅτι φέρουσι γράμματα πρὸς μακεμίτου ἀπόῤῥητα. ἐκδὲ τούτου τε παράγουσι μφθῆναι ὑπὲρ ἀσφαλείας τ' βασιλέως· προσαπήσασθαι δὲ βάλιαθ, καὶ διαλιχθῆναι αὐτῷ ἰδιαίτερον, ἀπαγγεῖλαί τι τὰ αὐτὰ παλμία· διαχλαμύῳ ἢ ἐκείνῳ περὶ τὴν τῶν σφραγίδων ἐπίγνωσιν, προσαπεμψε ὡς δὴ ἐρούσας τι, οἷς ἔχει ὑπηλπιδίσε ὑφισι, φοβῶσαι· ἄπερ πάντα πρὸχώρησεν, ὡς ἐκίνδυσι· ἔπι δ' ὀυκτὸς ἔσης, ὡς ἐπὶ ἐκείνοις ἀφθῆ, πρὸ ὑμέρας προϊέναι ὑπίσησαι αὐτῷ διαίζοντι, μὴ δὲ πολὺ πλίους παρόντος· οἱ μὲν, δ' οὐδὲ προεκλύθιζον· οἱ δὲ, προσαχρῦζαντες, πρὸ ὑμέρας αἰσθανόμενοι· ἰσυχίας δ' ὄσης, ὀλίγῳ τι πρὸ δ' οἰκίσκα, δηλαίζαντες αὐτῷ τὰ προφρμία, ῥᾳδίως εἰσδιέβησαν· ἐπιδύντες δὲ τὰ γράμματα, ἐκείνε ταῖς σφραγίσι ταῖς ὅλες ἐπιβάλλοντες, προσβαλόντες τὰ ἐμφίλια, καὶ παίζαντες, φοβῆσαι· ἔχοντές τι αὐτὰ πρόκοπα, προσπωδῶσι. οἱ δὲ παρόντες ἐκπλαγλύτησαν, αἰσχρῶβαν, οἰόμενοι μακεμίτε τὴν κίνδυσιν εἶναι· καὶ γὰρ ἐπολέα δῆν πολλάκις, καὶ πρὸ τοῦ δυκηδῆσαι εἶναι φιλτάτους· καταλιθόντες ἢ δι' ἱερᾶς ὁδοῦ, προπέμπουσι τὰ πρὸς δν δῆμον τῆς γερμανικῆς γράμματα. τοῖς τε ἐπάρχοις, καὶ τοῖς λοιποῖς, τὰ ἐπεσταλμένα διδάσκουσι· διασκισθέντες τι ὑπ' αὐτῆ φήμη, ὡς ἄρα καὶ μακεμίτου ὢν αἱρεμένος· ὡς ἢ διαφθείρουσι ταῦτα, δίκης τ' ὁ δῆμος, ὥσπερ ὠθησάν, διὰ θεὰ πάντα χρῦ· καὶ πάντες μὴ δ' ὄχλοι, κοῦφοι πρὸς τὰ καινοτομούμενα, ὁ δὲ ῥωμαίων δῆμος, οὐ πλήθει μιγίστῳ, καὶ τοικίλῳ, συγκλύδωνι τ' ἀνθρώπων, πολὺ, καὶ ῥᾳδίως ἔχει ἢ τῆς γνώμης διάστημα· αὐθρίαστος ἦν, καὶ ἀνήκεις, τιμαί τε πάλαι τ' μακεμίτου, καταπωτὸν· καὶ ἢ κρυπτὸν πρόσθεν δῆλ· φόβου μὴ ὄσε, ἀδίκως, καὶ αὐτεξούσιον γλυόμενοι, ἀκηλύτως ὄζι χέρ· ὅτε σύγκλυσις σωιλθοῦσα πρὸ ἢ ἀκεμβὶς ἀθλῆσαι περὶ τῆ μακεμίτε, ἐν' ἢ παρούσης τύχης, τὰ μέλλοντα πιστύσαιτο, ἢν χαρίσαιτο ἅμα τῷ υἱῷ, σιβασσοῦς αἰαζομβύουσι· τὰς δὲ τ' μακεμίτε τιμὰς, αἰαζίοισι. συνεφαίνετό τε οὕτω, καὶ οἱ γλυόμενοι πιὼν καπήχθοι, ὃ ἐφθόνει, ὃ ὑπὸ τῶν ἀδικηθέντων αἰτεροῦν φ· ἐπίζοπί τε, καὶ δικῆσαι, οἱ τῆσ ἐκείνου ὠμότητος ὑπερίπτατο, συῤῥώντες ὑπὸ τῆ ὄχλου, ὡς πᾶσι ἐχθροὺς ἐῤῥιπτέντο· φόνος τε οὐκ ὀλίγος ἐγένετο, καὶ μηδὲν ἀδικησάντων αἰθρώπων. δικαιοσάντων δ' ἐαυτῶν, ὃ καὶ αὐτοβίκοις, οἱ πράγμασιν ἀχθόμενοι· καὶ εἴ τις πρός τινα ζραχέως αὐτίαν ἔσχ μίσους, ἐπαναζαίνοντές τι, διώκουσιν ἀπροσδόκητος ἐπηρεάζοντες, ὡς συκοφαίντας ἰσύλλυσάν τε, καὶ φόνβλεγον· οἱ προσχήματι ἐλευθερίας, ἀδίκως τε ἀφυλίου, ἐμφυλίου ἐγένετο, ὡς καὶ δι' τῆς πόλεως ἐπάρχοντα μεῖζα πράξις πολλὰς ὑπατικὰς, ζαβεῖσα ἢ δι' ὄνομα αὐτῷ, βελόμενοι κωλύσαι τὰ γιγνόμενα, ξύλῳ παίοντα καὶ τὰ τῆ κραιῶν, πλάτυσαν· καὶ ὁ μὲν δῆμος, οἱ φύγοις δι· ὁ δὲ σύκλητος, ἅπας ἐξ αἰαρχίας φθόντος κινδύνῳ, φόβῳ τ' μακεμίτε πάντα ἐπράττον, ὡς ἢ ἀκτήσαιτο αὐτοῦ τὸ ἔθνη. προσβᾶσι γίνωνται πάντα χῆ πρὸς πάντας ἠνεμένα ὄζι πιμφθέντας, ἐπιλιχόντων αἰσθῶσί τ' συγκλύτου αὐτῆς, καὶ τ' ἐπατικὸ τάγματος οὐκ ἀδοκίμων· γράμματά τε πρὸς πάντας πὼ ῥωμαίων, καὶ τῆς συγκλύτου γνώμης δηλῶσα, προζόντά τε τῶν ἠγουμένων, σωαίριαζ τῇ κοινῇ παζίδι, καὶ σωισρόῳ βελβίοις· τὰ δ' ἔθνε, πείθειαζ ῥωμαίοις, δι δημόσιον αὐῶσι ἢ κράτος ὄδιν· αὐτά τε φίλα, καὶ ὑπήκοα ἐκ προγόνων· οἱ πλῆσοι μὲν ἦν προσήκοντο πὼ προσβείας. καὶ τὰ ἔθνη ἀποσήσαντες, ῥᾳδίως μόσει τ' μακεμίτε τυραννίδα, πύς τε ἐκῆσι πράττοντας, οἱ τὰ μακεμίτε φρονῆσι, ἀποπεύσαντες, προσίοντο ῥωμαίοις. ὀλίγοι δέ τινες, ὃ δικρίσαντο φὺς ἐλθόντας πρόσβεις, ὃ μὴ φρεσὶ πρὸς ἐκεῖνον πῆ ἐπιμέλειαν· οὓς συλλαμβάνουσι, ὡμῶς ἐκόλαζι. τὰ μὴ κατὰ πὼ ῥωμαίων πόλιν τε, καὶ γνώμην, τοιαῦτα ἰῶ· ὡς δ' ἀπηγγέλη τῷ μακεμίτῃ τὰ τε πραγμάτα, σκυθρωπός τε ἰῶ, καὶ οἱ μεγάλως φροντίσι, προσποιεῖτό τε αὐτῶν κατιφρονεῖν. τῆς μὲν σῶν πρώτης, καὶ δευτέρας ὑμέρας, οὐδὲν ἐμένον ἠσυχάζων, καὶ τοῖς φίλοις περὶ ἢ πρακτέα κοινούμενος. ἢ δὲ τρατόπεδον πᾶν ἢ ζὺν αὐτῷ, οἵ τε ἐπαφῆκε πάντες αὔθρωποι, ἠγνώσαν μὲν τὰ διηγγελθέντα, καὶ διάδηλοι πᾶσι δὲ ἐυχαὶ, ἀναλιηύτων ἔργων δυτόλμων καινοτομίᾳ· οὐδέ τις πρὸς πιὰ ἔλεγχ τι, οὔτ' ἐδόκει τι προσποιεῖτο. τοσοῦτος γαῤ ἰῶ ὁ μακεμίτου φόβος, ὡς μηδὲ

αὐτὸν χειλάναι, παρακυλισθῆναι δὲ πάντων, οὐ μόνον τὰ λιὰ φωνῆς, καὶ γλώττης προσφερόμενα, ἀλλὰ καὶ τὰ λίθινα τύμπανα· ὁ μέντοι μακεμῖνος συγκαλίσας πάντα τὸν στρατὸν εἰς δ' πρὸ τῆς πόλεως πλίνθους, προσελθών τε τῷ τείχει ἡμέρας, αἰνιλθών τε ὧδε τὸ βῆμα, ἐπιφερόμενος δ' βιβλίον, ὅπερ αὐτῷ ὕβρεως ἕνεκα τῆς πρὸς τῶν φίλων, ὧς ἀκριβῶς ἔλεξε τριάδι,

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΜΑΞΙΜΙΝΟΥ.

Α τοῦτο μὲν δίδακε, καὶ παράδειξα, λέξων πρὸς ὑμᾶς· ὡς δὲ ἐγὼ οἶδα, καὶ θαύμαστα, ἀλλὰ χαλεπὰ, καὶ γέλωτος ἄξια· ὅσα ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πρὸ ὑμετέρων αὐθρείας οὐ γεγράφασι τολμῶσι, οὔτε πλάκες ἐνικήσασαν, οὐ σαυρομάτης, οἳ πρὸ ἐρήνης ἐφίστο ἱκανῶς ἰδόντες, τάχιστά τε, καὶ πάλαι μισοπόλεμα ὄντα, ταπεινώσαντες, νῦν δὲ συγχαίρουσιν, ἀγαπῶντες ὅμηρα τὰ ἑαυτῶν, δόξης τε τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ἔθνεσι, ἀριστῆς τε πείρας τῶν ἡμῶν πράξεων, ἃς ἴσμεν ὅτι τῶν ἐξ ἑαυτοῦ ἔρχεται σφετέρων ὑγρότητι ἀνεχούσης αὐτῆς· ἀλλὰ γὰρ μήτε αὖθις ἐπιτάγματι ἐπεῖν, καρχηδόνιοι μιμήσασθαι· μήτε προσβύται ἄθλιοι ἐν ἑκάστῳ γήρᾳ παραφρονοῦντα πείσαντες, ἢ διαβάλοντες, ὡς πρὸ ἐν τῷ πολέμῳ ταύτῃ διαφθορᾶς· τίνι δαιμόνιος στρατῷ, μὴ παρ' ὃς ἐς τὸν ἥττονα μάχῃ ὑπηρετήσαν αὐχήσουσι ῥᾳδίως; πῖα φίροντες ὅπλα, πρὸ δισσῶν ἄθλιον πολίων δυνατίων, δίς πρὸς θηρία μονομαχοῦσι; τὰ πολεμικὰ αὐτῶν γυμνάσια, χορεῖα, καὶ σκώμματα, καὶ ῥυθμοί· μηδέ τινα ὑμῶν ἐκπλαγήτω τὰ κατὰ ῥώμην ἀγγελθέντα· βρεταλιανὸς μὲν αὐτοκράτωρ, δόλῳ, καὶ ἀπάτῃ λαθεὰς· ἡ δὲ ῥωμαίων σύγκλητος ἐν κέφαλαι, καὶ βίᾳ πάσης ἐκκοπεῖσα, καὶ ἀγνοοῦσα, καὶ μίχρι βοῦς θρασύ· εἰ δύο, ἢ τρεῖς ὁπλίτας ἴδιοι μόνοι, ὑπ' ἀλλήλων ὠθούμενοί τε, καὶ παίοντες, φεύγουσι ἕκαστος ἐν ἴλιον κίνδυνον, τῷ καινοῦ ἀμελῶς ἔχειν· εἰ δὲ καὶ τὰς τῆς συγκλήτου τύχας ἡμῖν διηγήλατε, μὴ θαυμάζετε, εἰ τὸ μὲν ὑμέτερον σῶφρον ἦκεν αὐτοῖς δοκεῖ· τὸ δ' ὀμόζωνον, ἐν ἀκηλάτῳ ζίφ ἐκείνου προπεμπόμενον· καὶ τὰ μὲν αἰσθόμενα, καὶ σιμὰ τῆς ἔρχου, φοβερὰ προσαγορεύσει· τὰ δ' αἰσιμόλα, καὶ ἐκβεβακχευμένα, ὡς ἥμερα λίθδινος ἔχοιεν· διότιπερ πρὸς τὸν ἐμὸν αἰῶνα ἕξιν ἐκπεφυκὸς, καὶ κύσμιον, ἄλλο ζίαν διακένητ· ἄθηκεν δὲ τῷ χορεύσαι τὸ ὄνομα· οὐ δὲ διαβεβλημένοι βίον οὐκ ἀγνοεῖ τε· πρὸς φύτους, καὶ τοὺς ἡμῖν ὁ πόλεμος, ἢ τῆς ὕπνου αὐτὸν καλεῖ σέλενα, ἐπὶ μὲν χθονὸς ὑπνοῦμεν ὡς οἱ πολῖται, καὶ ῥηδίως πάντες, οἱ μόνον ἰταλίας ἐπιβαίνομεν, ἰκετηρίας ἄλλης, καὶ τέκνα προτείναντας, ὑποστρώσει αὐτοῖς τοῖς ὑμετέροις ποσίν· οἱ δὲ λοιποὶ, ἐξ ἀλλίας, καὶ φαυλίττα φθέγγεσθε, ὡς ὑπάρξαι ἐμοί τε, καὶ ὑμῖν τὰ ἐκείνων πάντα δοῦναι, ὑμῖν τε ἀδίκως χαρίσασθαι, καρπωσάμενος. τοιαῦτά τινα ἐπῶν ἐλλόφυμά τε πολλὰ ἐς τὸν ῥώμην, καὶ τὸν σύγκλητον, δίδον παρεφθέγγετο ἀποῤῥίπτας, ταῖς τε ὀξὺ χειρὸς ἀπειλαῖς, καὶ βλέμμασι προσώπου τύπασιν, ὡς πρὸς παρόντας ὀργιζόμενος, ἐπαγγελλόμενός τὸν ἐπ' ἰταλίαν ἕξοδον· διασαίμας τε αὐτοῖς παίμπλησι χύμασα μιᾶς ἡμέρας σκαλιπῶν, τ' ὀσθοῦ ἔχετο, πολύ τι πλῆθος ἐπαγόμενος· τίνι τε ὑπὸ ῥωμαίοις δύναμιν· ἔστιν ἢ αὐτῷ τῷ γερμανῶν ἐκ ὧν καταφρόντος αὐτὸν ἀριθμὸν, ὃν τ' ὄπλοις κεχείρωτο, καὶ πείσας ἐς φιλίαν, καὶ συμμαχίαν, ἐπῆκτο· μυρίαι δέ τε, καὶ φαλαγγαρχικὰ ὅρκανα, καὶ ὅσα πρὸς τὸν Καρθάγης, ἐν ἐπιφέρεσθαι, αὐτὸς μὴ ῥᾳδιουργῆσαι· καὶ τὸν ἐπ' ἰταλίαν ὁδὸν πορείαν ἐνιαύσιον ἐς τὸν ἔτος· καὶ τὸν τῆς ὀκτὼ μῆνας παντελέσαι συγκομισθῆναι· αἰσχρὸν δὲ μᾶλλον ἢ χαλεπὸν ἐπ' ἰταλίαν ὁδοῦ, οὐκ ἐκ προνοίας εἶναι ἐσθῆτα, ἀλλ' ὧς αὐτοχειρίας, καὶ ἐπιγούσης ὑπηρεσίας, τὰ χρειάλλα ἔστι τῷ ἱερόζυδ. ἔδοξεν ἓν αὐτῷ προπέμψαι τὰς τῆς πανόσων φάλαγγας· ἐκάστοις δὲ μάλιστα ἐπίστευεν, ὅπερ αὐτὸς καὶ πρῶτοι αὐξῆσαι βασιλέα, ἐκλεκτοί τε ὑποδραὼ τῆς κινδυνώδης ὑπαχιούσης· ἐκέλευσεν ἓν αὐτῷ φθάσαι τὸν λοιπὸν δύναμιν, καὶ τὰ οἱ ἰταλία χωρία προκαταλαβεῖν· καὶ οἱ μὲν, ἢ μακεμῖνον ὁδοιπόρησι· ἡ δὲ τῇ καρχηδόνι, ἐχ ὡς ἐλπίκιζεν τὰ πράγματα προχωρεῖ· καὶ πολλάκις δὲ τῆς ὄνομα τῆς ἀρχῆς συγκλήτου. ὑγιῆν δὲ μαυρούσιοι τ' ὑπὸ ῥωμαίοις, νομάδων δὲ καλαμίων· ἡ δὲ ἔθνος, στρατοπόδιος πίφρακτο, δίδ· ἡ περικείμενον πολῦβος μαυρούσιον τ' βαρβαρῶν, ὡς αὐ ἐπίχρι αὐτ' τὰς ὀξ ἐπισφομῆς αἰχμάς· ἔχει ἓν ὑφ' ἑαυτῷ δύναμιν ἐκ δυνατφόρων στρατοπικήν· πρὸς δὲ τ' καταπλήκιον ἔστιν, καὶ ὁ χορεῖος ἀπηχῶς προσίκειν αὐχῶν, ἐκ τίνος ἀχορεύου διαφορᾶς· τό τε τοίνυν αὐτῷ τῆς βασιλέως χλυόμενος ὀνόματι, διαδοχόν τε αὐδὲν ἐπιμένει, καὶ τοῦ ἔθνος ὀξυλιθῶν ἐκέλευσεν. ὁ δὲ, πρός τε ταῦτα ἀγανακτήσας, τῷ τε μακεμίνῳ καθεστοσύμενος, ὑφ' οὗ καὶ πάλαι ὑγεμονίαν πεπίστευτο, πάντα φέρων στρατὸν ἀθρόισας, αὐκπείσας τε μακεμίνῳ πηρῶν πάλαι πίστιν, καὶ τὸν ὅρκον, κατὰ λθος ἐπὶ πάλαι καρχηδόνα, δύναμιν ἄγων μεγίστην τε, καὶ χιλιάδων αὐτοκράτωρ ἡλικίας ἀκμάζοντα, καὶ παντοδαπῆ ὅπλων παρασκευῇ ὀξυρεύμενον, ἐμπειρίᾳ τε πολεμικῇ, καὶ τῇ πρὸς τὸν Καρβαρίκας μάχης συνηθείᾳ ἑτοίμην πρὸς μάχας· ὡς ἢ ἀπαλίλυε,

ξ' χορδιαιῶ ὁ σρακὲς προσῶν τῇ πόλῃ, αὐτός τε ἰσχάτῳ δέῃ δι' ἡ καρχηδόνιοι παρεχθέντες, διόμενοι οἱ πλῆθει ὄχλου, οὐκ ὢν τακτέα σρατοῦ δ' ὄντες τῆς γύης ἔτι, παυδημεὶ πάντες ὀξέως, ὡς δὴ τῷ καπηλικῷ αὐτοταξόμενοι. χορδιαιὸς μὲν οὖν ὁ προσβύτης, ὡς τινές φασι, ἅμα τῷ τῆς καρχηδόνος ἐπιβῆναι, οἰ ἀπαγγείλαντος γνόμενος, οἰ τοῖς ἁμὶ μακεμένων, οὐδὲν ἀκόρως οἰ λιβύῃ ἀξιόμαχον ἰσορέοντι, αὐίρτησι ἑαυτὸν βρέχῳ. κρυπτόμενος δ' αὐτοῦ τῆς πλάτης, ἐν ᾗσι αὐτοῦ σρατηγέοντα δὴ τοῦ πολέμους ἄλλοντο. γνομένης δὲ συμβολῆς, οἰ μὲν καρχηδόνιοι ὄχλῳ πολέους ἦσαν. ἅπαντοι δ', ἐκ πολεμικῶν ὁρῶντο ἀπαίδευτοι, ἄτε οἰ ἐρύῃ βαθείᾳ πεφραμένοι, ἐορταῖς τε, καὶ ξυφῆς χορηγέοντο ἀεὶ, γυμνοί τε ὄπλων, καὶ ὀργάνων πολεμικῶν ἐκένοντο δ' ἐπεφέρετο οἵπερ ἦν ἐξεμάθοντ, ἔ πάλικκα, δοράτια τε ἐκ κοντοφόρων· βαρέα τε τὰς ἐμπεσούσας ἀσπίδας πάντες, καὶ ξύλα κατατρίσαντες ἐς τὰ παρατυχόντα ἅρματα, ὡς ἕκαστος ἐδύνατο, πρόβλημα τοῦ σώματος ἐποιεῦντο· οἰ δὲ τομάλοι, ἀκοντισταί τε ἐξοχοι, καὶ ἐπ' ἐσ ἀρίστοι, ὡς καὶ χαλινῶν αὖθι, ῥάβδῳ μόνῃ ἐς ὁρόμους τῶν ἵππων κυβερνᾶν. ῥᾴστα οὖν ἐξέλαυνον τῶν καρχηδονίων ἐς πολέμους. οἳ δὲ οὐχ ὑπομένοντες αὐτῶν τὴν ἐμβολὴν, πάντα ῥίψαντες, ἔφυγον. ὠθούμενοι δ' ὑπ' ἀλλήλων, καὶ παπταίνοντες, πολέους ὑπὸ τοῦ πλήθους ἐφθάρησαν, ἃ πρὸς τῶν πολεμίων· οὔτε καὶ ὁ τοῦ χορδιαιοῦ υἱὸς ἀπώλετο, ἔ τε πρὸ αὐτοῦ πάντες, ὡς δὴ πολῖται πᾶσι μάλιστα μέτα κινδύνου αἱρεῖσθαι πρὸς ταφὴν γένεσθαι δυνηθῆναι, μήτε τοῦ νέου χορδιαιοῦ σῶμα εὑρεθῆναι· οἱ μὲν, γὰρ φεύγοντες, ὅσοι τε ἔξω ἐσορυσσόντες εἰς τὸ καρχηδόνα, ὅσοι τε ἐσῆλθον ἐδυνήθησαν, σκιδαθέντες εἰς πάσαν τὸ πόλιν οὖσαν μεγίστην τε, καὶ πολλῷ, ἐλίγοι ἐν πολλῷ ἐσώθησαν· ἡ δὲ λοιπὸν πόλις πρὸ τοῖς πύλαις συνεχωρούμενοι, παρεισδύναι ἀσυνδέτως ἐώντος, βαλλόμενόν τε ὑπὸ τῶν ἀκοντισῶν, καὶ πατασσόμενον ὑπὸ τῶν ὁπλιτῶν, διεφθείρετο. πολλοὶ δὲ ἀμοιρὰ κατὰ τὸ πόλιν γυναικῶν τε, καὶ παιδίων, ὧν οἰ ὄλεθροι ἀνωλοντο· ὑπερδὶ φασι ὡς δὴ ταῦτα οὕτω μεμοιρώσθαι γῆρασ τῷ πρεσβύτῃ χορδιαιῷ ἀπαγγέλλειν, ὅτε καπηλικὸς ἐσελαύνων ἐς τὸ καρχηδόνα ἐάλω. οἰ δ' ἀπαγωνίσει δὲ πάντων γνόμενος, ἐσελθὼν μόνος ἐς ἁπάντων ὡς ἐπὶ σοὶ ἐσώθησαν, ὕβαρτίζετο ἔτ ἐπεφέρετο ζώνης φθονήσαντος οἰ βρόχῳ, τοῦ βίου αὐτεπαύσατο· τοιοῦτῳ μὲν δὴ τέλει ὁ χορδιαιὸς ἐχρήσατο, βιώσας τὰ πρῶτα δυσαιμόνως, οἰ ἀκμήν τε βασιλεύσας τ λιβύτισας. ὁ δὲ καπηλικὸς ἐς καρχηδόνα ἐσελθὼν, πάντας τε τοὺς πρωτεύοντας ἀπέκτεινε, δι' ὅτινος καὶ ἰσώθησαν ἐν τῆς μάχης ἐφάλη τε οὔτε ἰφῶν συλέοντα, οὔτε χρημάτων ἰδιωτικῶν, καὶ δημοσίων ἀρπαγῆς. ἐπαύσατο τε τὰς λαιπαὶς πόλεσ, ὅσαι τοῖς μακεμένου τιμὰς καθιέρωσαν, τοὺς μὲν ὕβρίζοντας, ἐφόνευσε· τοὺς δὲ δυμήτας, ἐφυγάδευσε· ἀγρούς τε, καὶ κώμας ἐμπεπρήσθαι, λιπαρεῖν τε τῆς σρατιώτας ἐπέτρεπε, προσοδεύοντος μὲν τιμωρίαν ἐς πράττειν ἐφ' ὅσοις μακεμένου ἠμβλήκεσαν. χρυσοῦν τε, ὕβριος ἑαυτῷ παρὰ τῶν σρατιωτῶν μνώμενος, ἴν' εἴ τι πλαίσιον τὰ μακεμένου πράγματα, αὐτὸς ἔχῃ δικαιμένου δύνοιτο, τῆς ἀρχῆς αὐτοπαθέσατο, τὰ μὲν δὴ κατὰ τὸν λιβύην, οἰ πρὸς ἑσπέρᾳ ἴδ.

Ὡς δ' ἐς τὸν ῥώμην ἐσῆλθε ἡ τοῦ πρεσβύτου πλάνη, οἰ πολλῇ παραχῇ, καὶ ἀφασίᾳ ἔ, τι δῆμος ἴδ, ἤ τε σύγκλητος, μάλιστα χορδιαιοῦ πεπλανημένος, εἰς ὃ ἦλθ' ἀκοῦσαι. ἦλθε γὰρ αὐτοῖ οὔτε φασόμενόν τινος· ὡς γὰρ τὴ φύσει ἀλλοτρίως, καὶ ἀπιθέως πρὸς αὐτοὺς διάκειτό τε, καὶ ἐπ' ὀλέθρῳ αἰτίας, ὡς ὁμολογουμένοις ἐχθροῖς ἀκόπως ὠρίζετο. ἔδοξεν οὖν συγκλητῖται, καὶ πᾶσι τῶν πρακτέων σπίτασθαι· ἅπαξ τε αἰρεῖσθαι τὰς κώμας, πόλεμον ἀράσθαι, προσκαμμένους ἑαυτῶν χορονομήσαντας βασιλέως· ἐς ὃ ἐλθεῖν μερίσαι τὸν ἀρχὴν, ὡς μὴ πάλιν ἰσοῦται ἐξουσίαν, ἐς τυραννίδα πάλιν ὀξοκάλῃ. συγκλητῖται οὖν οὐκ ὡς ἐς σωτῆρας σωτῆροι, ἀλλ' ὡς τὸν μὲν δίεις νέον κατεπολέσου, ὃν σίβουσι ῥωμαῖοι οἰ ἀκροπόλῃ. συγκλείσαντ' οὖν αὐτοὺς οἰ τῷ σπῷ μόνους, ὥσπερ ὑπὸ μάρτυρι τῷ δίῃ, μὴ σωτῆρα, ἐπισκόπῳ τε τῶν πρακτέων ἐπιλεξάμενοι τὸν οἰ ἡλικίᾳ, μὴ ἀξιώματι πρέποντα, οὓς ἐθνάμαζον κατὰ τὸν ἐπιφορείαν ἐχόντων καὶ ἄλλων ἐπῆλθε, λιπαρεῖσθαι τὴν τὸν πλείσου τ' γνώμης. μάλιστα τε, μὴ ἐκλιβῖται αὐτὸν τὸν, αὐτοκράτορας ἐφίεσαι. πάντων δ' ἦν ὁ μὴ μάλιστα, οἳ τε πολλοὶ σρατοπέδων ἀρχαῖς γνώμῃ, τ' ἐ ῥωμαίων πόλεως ἐπῆρχον κατ' ἀσὰς, αὐτοπρόσωπός τε ἀρχῆς, μὴ οἰ ὑφ' ἑτέρῳ τ' τοῖς ὄχλοις φρονῶν τε, μὴ ἀγχινόας, μὴ βίᾳ σώφρονος· ἀ ἦ βαλβῖται, γνώμῃ μὲν ὑπαΐδης, ἀφ' ἑλλάδος τε ὑπατείαν ἐλαχηκὼς, ἰδίων τε ἀγαθῶν ἀμέμπτως, ἦ δ' ἕδρας ἀπαλέσθρος. τ' ἦν χειροτονίας ἐκείνης αἰτήσας, σιλανοῦ τε αὐτοεξόντος, μὴ πάσης ταῖς ἐκκλησίαι, καὶ τιμῆς ἡ σύγκλητος ὅλῃ δόγματος αὐτῷ ἐκόσμησαν· ὁ δῆμος, τούτ οἰ ᾧ κατεπολέμῳ

πρασπομένοι, ἅτε ὑπ' βαλόντ' πιῶν χορδιωτ' φίλων, ἢ οἰκείων, ἅτε γόντες ὑπ' φίμης, παρῆκαν ταῖς πύλαις, φράξαντες πᾶσι πὼ ἀσφ' τὸ καπιτώλιον, αὖσθαι τῷ πλήθει τ' ὄχλων· λίθους τε, ἢ ξύλα ἐπιφέροντο, ἀπὸ πρασπόντες τοῖς ὑπ' τ' συγκλύτου ἐφισαμένοις, καὶ μάλιστα φ' μάχιμοι παραινύμενοι στρέφεσθαι τῆς πόλεως· φυλὴ τε ἐπιστριφὶς ἦκε πρὸς φῦς φαύλας, ἢ κούφας τῶν ὄχλων· ὅθεν διδόντες, ἀπορήσαντ' αὖφ', ἐβόων τε, καὶ ὑπείλουν ἀποκτεῖναι αὐτούς· ἐκείνου γὰρ τοῦ χορδιωτοῦ χλοῦς βασιλέα ἀρεῖσθαι, φ', τε τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀρχῆς ὄνομα ἐκείνῳ τῷ ἀνδρὶ, καὶ ὀνόματι μένειν. ὁ δὲ Ἑλλήνιος, καὶ μάχιμος, ἐκ τ' ἐπαίκου τάγματος τοὺς στασιώτας, πάλαι σρατιώτας τε, οἳ αὐ ῥώμη δέποτε βοεῖ, πεισήσαντες αὐτοῖς ἐμφερόντως, προελθεῖν τε τοῦ καπιτωλίου ἐβιάζοντο· ὑπὸ δὲ πλήθους ξύλων, καὶ λίθων, ἐκωλύθησαν. ἐς τε δὴ ὑπβάλλοντός τινος, αὐτοὶ φ' δῆμον ἐθορύσκετο· καὶ τὴ παυδίου νύκτα τῆς χορδιωτοῦ ξυναλὸς τέκνον, τῷ πάππῳ ὀμώνυμον· πίμπλασι τοίνυν τῶν ζώων αὐτοῖς πασσ', καλύπτ' φ' παυδίου κεφαλήν. οἱ δ' ὑρόντες αὐτ' ἀζύγον δίκαι, ἁρμάζειν ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐς μέσου τοῦ πλήθους ἀφικνούμενοι τοῖς ὄχλοις, χορδιωτοῦ τε ἔκπυστον λέγοντες, καὶ τῇ αὐτ' προσηγορίᾳ ἀποκαλοῦντες, αὐάγειν ἐσ' φ' καπιτώλιον βοφυμούμενοι ὑπ' τοῦ δήμου, καὶ φυλλοβολούμενοι· τῆσ' τε συγκλύτου καίζαρα αὐτ' ἀποδεξάσης, ἐπειδὴ ὅλῳ πὼ ἡλικίαν οὐχ ὁδὸς τε ἦν προΐσασθαι τῶν πραγμάτων, τῆς τε ὀργῆς ὁ δῆμος ἐπαύζατ'· ἀνέφρυτ' τε προελθεῖν ἁς πὼ βασίλειον αὐλιώ· Σωιβὴ δ' κατὰ τοὺσ αὐτοὺς χρόνους πλάσμα ὀλίθριον τῇ ῥωμαίων πόλι, αἰῶνι, ἢ πρόφασιν λαβὸν ὕλης ὑπ' λίμνου θρασυτὸ δύο αἰσθῶν τ' ἀπὸ συγκλύτου. σωιλαλύθησαν γὰρ ἁς φ' ἑλλυτήριον πάντες, σκεπόμενοι περὶ τῶν καθεστώτ' μαθόντες δ' οἱ σρατιῶται, οὓς οἱ τῷ σρατοπέδῳ μαθημένους καταλιλοίπει, ἵνα μὴ πρὸς ἄριθμὸν τῆσ' σρατείασ' ὄντες, καὶ δι' ὀλιγίαν ἵκοι μιμνησκόντες, ἦλθον μίχρι τῆσ' ἀσφόδου τ' συγκλύτου, βυλόμενοι φ' πρασπόμενοι μαθεῖν, ὅπλων μὲν γυμνὰ, ὡ λιτοῦσ' δι' ἐσθῆσι, καὶ ἐφισρίσιν· ἐσήκασι δ' μὲν ἐς τὸ λειπὸν δῆμον· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι, πρὸ τ' ξυρῶν ἔμενον· δύο δὲ, ἢ ζῆς, πεφορότορον ἐπαικοῦσι τῶν βυλομένων δηλῆσαι τ', ἁς φ' σωίσθησαν ἐκπλῆσθαι, ὡσ' φ' ἰσθυμένοι ζωμὸν τῆς νίκης ὑπερβῦσαι τούτους· τ' δ' συγκλύτου αὖθ' ὑπ' ὑπατείασ' μὲν πασὶ χαλλιπατὸς ὄνομα, ἡμερησθύνιος δὲ φ' χλόος, καὶ ἔτ' δρος σρατηγικὸς δ' ἄξίωμα, μανίκινας καλάμῃ, δόλῳ τι προσδοκῶντας τοὺς σρατιώτας, ἔχοντας δ' τὰσ χεῖρας ὑπὸ τὰς μηλωτὰς ἐσ' τοῖς ἐφισρίσιν, παίουσι πλησίον καταπαλαίας ξίφεσι, ἅς ἐπιφέροντο ὑπὸ λαπίοις· πάντες γὰρ ὅλῳ πὼ ὁδὸν στέγον τε, καὶ παραχῶ, οἱ μὲν, φασιρῶσ', οἱ δ', ἢ κρύβδην ἔβιφοφόρουν, ἀμαυπτήρια δῆθεν φέροντες ἑαυτῶν, ἐς τοὺς αἰφνιδίας ἐπιβουλεύοντας ἐχθρούς· τότε δὲ οἱ σρατιῶται πλησίοι τε καὶ πᾶσι ἀπροσδοκήτως προβαλεῖν οὐ δυνάμενοι, πρὸ τῆ βαμοῦ ἵσταντο· οἱ δὲ λοιποὶ σρατιῶται ἔξω διασάμενοι, ἐκπλαγέντες τῷ παθεῖν τῶν συσρατιωτῶν, φοβηθέντες τ' δῆμον φ' πλῆθος, αὖθι τε ὅπλων ὄντες, ἔφυγον· ὁ δὲ γαλλικηνὸς ἐκσφαλὼν τῆσ' συγκλύτου ἁς φ' δῆμον μέσον, ἀφανύς τε φ' ξίφος, καὶ πὼ χεῖρα ἐμαγμένον, διεκαλύπτ' διὰ, ἢ φανῆναι τοὺς ἐχθροὺς μὲν συγκλύτου, καὶ ῥωμαίων, φίλους δ', καὶ συμμάχους μαθόντ'· ὁ δὲ δῆμος ἔξασ' πειθὴς, φ' μὲν γαλλικηνὸν ἐφύμ. τοῦ δὲ σρατιώτας ὡς διωκφ' τ' διώκοντας, ἵππαλον λίθοισ' ἀπὸ, φθάζοντες ὀλίγῳ πιῶν, καὶ ζωθέντων, ἁς δ' σρατοπέδου κατεφυγόντ', ἢ τὰς πύλας κλείσαντ', ὅπλα δὲ αἰσλῃ βόντες, ἐφέρετ δ' τεῖχος τοῦ σρατοπέδου· ὁ δὲ γαλλικηνὸς ἅπαξ τολμῆσαι ἔχειν τ' πλικοῦτον, ἐμφύλιον πόλεμον, ἢ ὅλεθρον μέγα ἤγειρε τῇ τοῦ λαοῦ τε γὰρ δημοσίαν ἀποβύκασ' τῶν ὅπλων, οἳ πιστ' ἦσαν πρὸς πομπὴν μᾶλλον, ἢ μάχην ἐπιτήδεοι, αἰσχρῶς ἔσεσθαι τοὺς ὄχλους ἔπεισ'· ὁ, τε σῶμα ἔκπυστος Φράπτιος ἁς δίσ' τ' δν, τά τε τῶν μονομάχων καταγώγια αἰοίξασ', ὀρύγματα φῖς οἰκείοις ὅπλοις ἔκπυστον ὀρυττομένοι· ὅθεν τε δὴ οἰκείως, ἠέργασμένοις δόρατα, ἢ ξίφη, πλίκασ' τε, πάντα διεπαίζετο. ἔ, τε δῆμος οἱ ζουσιῶν, πᾶν φ' ἐμπίπτοι ὕλης ἀξιομάχου ἐργαλεῖον, ὅπλον ἐφιεῖτο· ἀθροιδέντες δ' ἐν, ἐπὶ λοιπῷ σρατοπέδῳ· καὶ ὡς πλινορκήσοντες αὖ δ' δῆμον, προσίκαλλόν τε ταῖς πύλαις, καὶ φῖς τείχεσιν. οἱ δὲ σρατιῶται μὴ φθάσῃς ἐμπειρίασ' ὠπλισμένοι τε ταῖς ἐπάλξεσι, καὶ ταῖς ἀσπίσασ', τόξοις τε αὐτοὺς βάλλοντες, καὶ δόρασι μακροῖς ἀπείργοντες, τ' τείχους ἀπελίσσοντ'· ὡς δὲ ῥωμαῖοι ὁ δῆμος, οἵ τε μονομάχοι πλησιόμενοι, ἢδη καὶ ἀσπίσας προσίσας, ἐπλεθὲν ὑπὸ λίθων ἑκάστοσε αὐτοῖς οἱ σρατιῶται ἐπισραμμένοις, καὶ τὰ ὤσπα δεδωκότας, ἀπίστας τε ἀμελέσθαι, οἰομένους μὴ τολμήσειν ἐπεξελθεῖν ὀλίγοις πλήθει τοιούτῳ, αἰσάξαντες αὐφνιδίως τὰς πύλας, ἐπέφεσθαι τῷ δήμῳ. καὶ τοὺς τε μονομάχους, ἀπέκτειναν, τοῦ τε δήμου μέγα τι πλῆθος ἀπώλιπ ὠδύμενοι· οἱ δὲ, τοσοῦτον διώξαντες, ὅσον μὴ πολύ τι τοῦ σρατοπέδου ἀποσπάσαι, πάλιν

ἐπισῆλθον,

ἐπαῦλιν, ἐντὸς τοῦ τείχους ἔμενον. ἐν τούτῳ δὲ μᾶζον ὁ ὀργὴ τοῦ τε δήμου, καὶ τῆς συγκλύτου ἐγένετο· στρατηγοί τε οὕτω κατελέποντο, ἔκ τε πάσης Ἰταλίας λογάδες, ἔτι τε νεολαία πᾶσα ὑβρίζετο. ὅ τε λοιπὸς αὖ τῶν ἀλλοίων, καὶ τοῖς προστυχοῦσι ὠμίλει τὸ πρότιμον δὴ τὸ μὲν πλῆθος μᾶζον ὁ μάχιμος ζῶν αὐτῷ ἀπήγαγε, ὡς δὴ μαχίμῳ πολιμάρχῳ· οἱ δὲ λοιποὶ, ἔμενον, ὡς πλὴν πόλιν φρουρεῖν τε, καὶ προσαπόζεσθαι αὐτῆς. ἐκάστοτε οὖν τῷ τείχει τοῦ στρατοπέδου ἐγένετο προσβολαί· ἐπράσσετο δὲ οὐδέν, προμαχεμένων αὖ ἐκ τῶν στρατιωτῶν· οἱ δὲ βαλλόμενοι, καὶ πιπτόμενοι, κακῶς ἀπηλλάγησαν· ὁ δὲ βασιλεὺς οὗτος μέγα, διάταγμά τι προεῖπε, ἐκ τοῦ δήμου ἐς διαλλαγὰς χωρῆσαι· τοῖς τε στρατιώταις ὑπισχνεῖτο ἀμνηστίαν, αὐτοῖς τε πᾶσιν ἐλπίδα ἀμαρτημάτων· ἀλλ' οὐδὲν ἐπέρους ἔπειθε. τὸ δὲ μέγα, ἐκάστοτε ἤυξετο, τοῦ μὲν τοῦ δήμου ἀπαξιοῦντος ὑπ' ὀλίγων κατα φρονεῖσθαι, τῶν δὲ στρατιωτῶν ἀγανακτούντων, ὅτι δὴ τοῦτο ὑπὸ ῥωμαίων ὡς ὑπὸ βαρβάρων πάσχουσι· τὸ δὲ πολυτάλαντον, ἐπεδὴ τειχομαχοῦντες οὐδὲν ἔπρασσον, ἔδοξε τοῖς στρατηγοῖς εἰκόναι πάσαις φυλαῖς ἐσορίους τὰς ἐς τὸ στρατόπεδον ἀγωγοὺς ὕδατος, αὐτίκα τε ποιεῖν, καὶ ἐνέργειαν αὐτοῦ παρασήσασθαι. προσπίπτοντες οὖν, πᾶν τὸ ὕδωρ τοῦ στρατοπέδου ἐς ἕτερα ῥεῖθρα μετωχέτευον, εἰκῆ πίπτοντες, καὶ εἰσφράττοντες τὰς ἐς τὸ στρατόπεδον εἰσόδους αὐτοῦ· οἱ δὲ στρατιῶται ἐρῶντες τὰ κίνδυνον, οἱ ἀπηγωνίων δὲ γενόμενοι, τὰς πύλας αὐοίξαντες, ἐπεξῆλθον. μάχης τε καρτερᾶς γενομένης, καὶ φυγῆς τῆς δημοτῶν, οὐδὲ πολὺ τῆς πόλεως διώκοντες οἱ στρατιῶται, προῆσαν. ἐπεὶ δὲ ὤχλει ταῖς συστάδην μάχαις ὑπέμενον, αἰκαπὸ δῶν ἐσ τὰ δώματα, τῷ τε καιρίῳ ἐκάλουν αὐτοὺς, καὶ λίθων βολαῖς, τῶν τε ἄλλων ὀχεάτων, ἐλυμαίνοντο, ἐπαιακτεῖσαι μὲν αὐτοῖς διάγνωσιν τῶν δικαίων, οὐκ ἐπόλμησαν οἱ στρατιῶται. τὰ κλισμίων δὲ τῶν δικαίων, καὶ τῶν ὀρχηστηρίων ταῖς θύραις, καὶ ἅ πισθ' ἕλκει ξύλων ἐξοχαῖς, πολλαὶ δὲ αὖ ταῖς κατὰ πόλιν, πῦρ προσεπέθεσαν· ἐφέρετο δὲ διὰ πυκνότητα τῶν οἰκιῶν, ξυλείας τε πλῆθος ἐπάλληλον, μίγνυσθαι μὲν τὸ πῦρ ἐκ μέσου, ὡς τὸν λοιπὸν μὲν ἐκ πλουσίου ποιῆσαι πένητας, ἀποβαλόντας θαυμαστὰ, καὶ ἀμφιλαφῆ κτήματα· οἵ τε προσόδους πλουσίους, καὶ ἐκ ποικίλης πολυτελείας, τίμια· πλῆθός τε αἰθρώπων συνεκπεφλέχθαι, φυγεῖν μὴ δυναμένων, ὅτι τὸ ταχὺ ἐξόδους ὑπὸ τοῦ πυρὸς προκατειλῆφθαι· σύσσημά τε ὅλαι πλουσίαι αἰσθέσθαι ὅπῃ πάντα, ἐγγυτάτω μιᾷ σὺν τοῖς στρατιώταις πρὸς τὸ αὐτὸ πάλιν ἐκκυέρχεσθαι, καὶ δὴ πλῆθος δημοτῶν. τοσοῦτον δὲ μέρος τῆς πόλεως τὸ πῦρ ἐλυμήνατο, ὡς μηδὲ μίαν τῶν μεγίστων πόλεων ὁλόκληρον διώκαζ τῷ μέρει ἐξισωθῆναι· καὶ τὰ μὲν κατὰ τὸν ῥώμυλον, φιλοῦται δὲ· ὁ δὲ μαχιμίνος αὐτίκα τὴν ὁδὸν πορεία, ἐπίσπ τοῖς τῶν Ἰταλίας ὄρεσι· θύεται τε δὴ τῇ μητρὶ θεῶν, τῆς ἐπ' Ἰταλίας εἰσβολῆς εὖχετο. ἐκέλευσέ τε πάντα τὸν στρατὸν ἐν ὅπλοις εἶναι, καὶ μετ' οὐ ταξίας προχωρεῖν· τὸν μὲν οὖν λιβύης ἀπόστασιν, καὶ τὸν κατὰ τὸν ῥώμυλον ἐμφύλιον πόλεμον, τά τε μαχιμίνῳ πρὸς χθίστα, καὶ τὸν ἐς Ἰταλίαν ἄφιξιν αὐτοῦ, ἐδηλώσαμεν, τὰ δὲ ἐπόμενα, ἐν τοῖς ἑξῆς λεχθήσεται.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ, ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

προκτῆσθαι, ἢ τὸ ὑπ᾽ αὐτοῖς πεδίον χορηγεῖν ἀφθονον, καὶ οἰκεῖσθαι, ἢ τὸ χωρίον ὑπ᾽ ἀσφαλοῦς περιφράττεσθαι, καὶ τὸν ἐπιπολαίου ἀδοῦν τῷ πολίσματι ἐνδέχεσθαι. Λίβυες τε, καὶ ξύλα ἐπιφέροντο, καὶ τὰ πρὸς ἕτερα τοῖς ὑπ᾽ αὐτοῦ συγκλύσμασι διαφυλάσσοιεν, καὶ μάλιστα μὲν τὰ μεγάλα πύργωμένοι τὸ δεύτερον τῆς πολέως. Ἀπὸ τε τῶν ἐπιτηδείων ἔχειν πρὸς τοὺς φαύλους, καὶ κακόφρονας τῶν ἀγλαν. ὅ δὲ ἀνδρικώτατος αὐτῶν, ἐβόα τε, καὶ ἠπείλουν ἀποκτενεῖν αὐτοὺς. ὑβρίσουν γὰρ τὴν χορδιανὸν ξύλους βασιλέα ἀγειν, τὰ τε σὰ τοκρατεῖν ἀρχῆς ὁρμᾶσθαι ἐκείνῳ τῷ δίκῃ, καὶ δόντι μὴ μέτεια. ὁ δὲ βασιλεύτατος, καὶ μεγαλοψυχότατος τῶν ἐπὶ τοῦ παντὸς αἰῶνος γεγονότων ἀνθρώπων, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπράυνε τὸν θυμὸν, ὥστε ἐπὶ τὸν ἐπιπολαίου ἐλθεῖν. ὑπὸ δὲ πολλῶν Λίβυες ξύλαν, καὶ λίσσαν, ἐκαλοῦσκον, ἧς τε δὴ ὑπεβάλοντο τίτθες, αὐτοὶ τὸν δῆμον ἐθρέψαντο. Ἦν τι παιδίον νήπιον τῆς χορδιανοῦ θυγατρὸς τίκτουσα, τὸ πάππῳ ὁμώνυμον· πῖμ μεστὸν πόνων τῶν (ὧν αὐτοῖς πάσαι) καλλίσυνδ᾽ ἂν παιδίον κομισθῆναι. οἱ δ᾽ Λίβυες αὐτὸ ἀπὸ ξύλου οἴκει, φράμενοι ἐπὶ τῶν ὤμων. ἐξ μέσου τοῦ πολλῶν Λίβυες ἀθικτοὶ τε τοῖς ἀγλαοῖς, χορδιανοῦ τε ἕκητον λίσσητον, καὶ τῇ αὐτῇ προσηγορίᾳ ἀπομακλοῦντο, ἀπὸ ἀγαθοῦ δὲ τὸ κακοπολίου ἀδφαμένου μόνου ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ φυλοβολοῦμενοι· τῆσ τε συγκλύσου καὶ ξύρα αὐτὸ ἀποδεξάσης, ἢ πεδὶ τὸ ὄλω πλικίαν οὐχ ὁσὸς τε ὦ προϊσταθαι τῶν πραγμάτων, τῆς τε ὀργῆς ὁ δῆμος ἐπαυσάμενος· ἠνίκα τὸν τε προειλθεῖν ἐφ᾽ ὧν βασιλεύσατο αὐλίῳ· σωιβεῖν ἡκατὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τῆς ἀρχῆς δηλεῖσθαι τῇ ἐφαμάδων πόλῃ, αὐξάνειν, καὶ πρόφασιν λαβὸν ἐξ βόσκημου βρασμὸς δύο αὐσβοῦν ἐν ἀπὸ συγκλύσου. σωιλαλυΐσασιν γὰρ ἐφ᾽ ᾧ ἐξελυτῆσθαι πόλεμον, σπιλόμενοι περὶ τῶν κτησίων. μαλθάττες δ᾽ οἱ στρατιῶται, οὓς οἱ τῷ στρατηγῷ μαχεμένους κατπαλλάττει, ἤδη γὰρ πρὸς ἄφιξιν τῆς στρατείας ὄντες, καὶ διὰλλαξαμένους οἴκοι μεμνημένους, ἦλθον μέχρι τῆς ἀσσόδου τῆ συγκλύσου, βαλόμενοι τὸ πρακτόμενον μαθεῖν, ὅπως μὴ γυμνοὶ ἐς λιτοὺς δι᾽ ἐσθῆτα, καὶ ἐφιππίσιν ἐσπίκασιν ἢ μᾶλλον τὸ λοιπὸν ἀπὸ μὴ ἀλλοι, πρὸς ἐμοὶ ἐμενον. δύο δὲ, ἢ ξύλοι, πεφιδρόσθοντ᾽ ὑπακούσαι τῶν βασιλεύοντα, ἐς τὸ συνίσχειν ἐκπλαγῆσθαι, εἰ

ἐπαιῶλθον, ἵν' ὁ τε τοῦ τείχους ὅμοσε. ἐν τῷ δὲ μαζοὶ ἡ ὀργὴ τοῦ τε δήμου, ᾗ τῆς συγκλήτου ἐγίγνετο τραπεζοί τε οὖν καὶ τὸ λέγεσθαι, ἓκ τε τοῦ σε ἰταλίας λογάδες, ἔτε νεολαίας πᾶς ἐμβορίζετο. ὅ τε πλοῖος τε αὐτοκρατόρων, ᾗ τῆς προστυχοῦσιν ὡσπλίζετο. τούτων δὴ τε μὲν πολὺ πλῆθος μόχθος ὁ μάξιμος ὢν αὖ τῷ ἀπήχαγε, ὡς δὴ μαξιμίνῳ πολεμήσων· οἱ δὲ λοιποὶ, ἅμιλλαι, ὡς πόλιν φρουρεῖσθαί τε, καὶ προκατέχοιεν αὐτῆς. ἐκάστοτε οὖν τῷ τείχει τοῦ στρατοπέδου ἐγίγνετο προσβολαί· ἐπρασσε ἡ οὐδέν, προμαχεμένων αὖ ὧν τῶν στρατιωτῶν· οἱ ἡ, ἐκαλλύνοντο, καὶ πᾶσκόμενοι, κωκύω ἀπὸ τῆς λακήσαι· ὁ δὲ βαλλίστου ὄλκοι μείων, ἐλάτεμαι τε προθεὶς, ἱκέτευε τοὺς δήμους ἐς ἀλλαλοὺς χωρῆσαι· τοῖς τε στρατιώταις ὑπισχνεῖτο ἀμνηστίαν, αὐτοῖς τε πάντων ἐλπίδων ἀκορέστατα μάλ' οὐδ' ἐς τέρους ἔπεισε. τὸ δὲ ἡνίον, ἐκάστου τε ὑξέτο, τοῦ μὲν τοῦ δήμου ἀπαξιοῦντος ὑπ' ὀλίγων κατὰ φρονηθῆσαι, τῶν δὲ στρατιωτῶν ἀχαλινωτότατα, ἐπὶ δὴ πᾶσι τὰ ὑπὸ ῥωμαίων ὡς ὑπὸ βαρβάρων πάσχοντες· τὸ δὲ τελευταῖον, ἐπεισθῆ τε τῷ μαξιμίνου οὐδὲν ἧσσον, ἐδόξει τοῖς στρατιώταις ἐκδύναι πάντας φῦς εἰσρέοντας ἐς τὸ στρατόπεδον ἀγωνοὺς ὕδατος, ἀσπίνῃ τε ποτοῦ, καὶ ἐνδεᾶς ῥείθρων αὖ τοὺς παρασκάπτοντας· προσπιόντες οὖν, πᾶν τὸ ὕδωρ τοῦ στρατοπέδου ἐς τὸ δὰ ῥέθρα ἐπέβρα μετοχέτευον, ἐκκόπτοντες, ᾗ εἰσφράττοντες πάντα ἐς τὸ στρατόπεδον εἰσόδους αὖ τοῦ· οἱ δὲ στρατιῶται ὁρῶντες τὰ κίνδυνον, οἱ ἀπογνόσει δὲ γενόμενοι, τοὺς πύλας αὐοίξαντες, ἐπεξῆλθον. μάχης τε κατὰ πόλιν γενομένης, καὶ φυγῆς τῆς δημοτῶν, ὧδή πολὺ τῆς πόλεως διῳκοῦντες οἱ στρατιῶται, πρὸς ἔσκυ. ἐπεὶ δὲ οἱ ἄλλοι τοῖς συσκευὸν μάχεσθαι ἡπίωμενοι, αὐάστατα ὧδ' ἴδη ἐσ τὰ οἰκήματα, τῷ τε καῤῥάμῳ ἐκάλουτες αὖ τοὺς, καὶ λίθων ὁλοᾶς, τῶν τε ἄλλων ὁτεύχων, ἐλυμαίνοντο, ἐπαιάβῃσαν μὲν αὖ τοῖς ὀλίγοις ἀπὸ τῶν οἰκήσεων, οὐκ ἐπέμησαν δὲ οἱ στρατιῶται. κατακλησίασαν δὲ τῶν οἰκιῶν, καὶ τῶν ὀρύσσειν ταῖς θύραις, καὶ εἴ τι οὐ ἔβλεπον ἔξω ἐχεῖ, πολλαὶ δὲ αὖ τὰς καπὶ πᾶν πόλιν, πῦρ προστιθέντες· ἔβλαπτε δὲ ὀβ. πακιότατα τῶν ζωοικιῶν, ξυλείας τε πολὺς ἐπόλλυτο, μήγιστον μόχθος τῆς πόλεως ὁ πῦρ ἐς μέσην, ὡσ' ἀπόλλυσθαι μὲν ἐν πλουσίων πᾶσαν πίπτοντας, ἀποβαλόντας βαυμαστὰ, καὶ ἀμύλαφῶν κτήματα· ἐν τε προσόδῳ πολουσίας, ᾗ ἐς πολλὰ ἔρα, τίμια· πολλοὺς τε αὐθρώπους συνκατοφλέγεσθαι. φυγῆς μὴ ἀλαθῆ γίνεσθαι, ὀβ. τὸ τοῦ ἐξόδους ὑπὸ τῶν πυρὸς προκατειλῆφθαι· οὐσίας τε ὅλας πλουσίων ἀποβάλλειν ἐπεπόνησαν, ὑγιῶς τε μιξαόντων ἐαυτοὺς τοῖς στρατιώταις πρὸς τὸ αὐτὸ πάλιν κωκύσαι, ᾗ ἀπολλῦσθαι δημοτῶν. τοσοῦτον ἡ μόχθος τῆς πόλεως τὸ πῦρ ἐλυμήνατο, ὡς μηδαμίως ἂν μιγίστων πόλιον ὁλόκληρον διῳκῆσθαι τῷ μόχθῳ ἐξισωθῆναι. ᾗ τὰ μὲν κατὰ τὴν ῥώμην, ἐτελεῖτο τάδε. ὁ δὲ μαξιμῖνος αὐτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν πορείαν, ἐπίστη τοῖς τῶν ἰταλίας ὅροις· θύων τε δὴ τῷ μυθερίαι Ϛαμῶν, τῆς τε ἐπὶ ταλίας ἀσβολῆς ἔχετο. ἐκέλευσέ τε πάντα τὸν στρατὸν ἐν ὅπλοις εἶναι, καὶ μετ' ὀλίγα εἰ ἀσ προσχωρεῖν κατὰ μὲν οὖν λιβύης ἀπόστασιν, καὶ τὸν κατὰ τὴν ῥώμην ἐμφύλιον πόλεμον, πάντα μαξιμῖνον πρὸ χθέντα, καὶ πῶς ἐς ἰταλίαν ἄφιξιν αὐτοῦ, ἐδηλώσαμεν, πάντα δὲ ἐπόμενα, ἐν τοῖς ἔξης λιχθήσεται.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ, ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ἀ μὲν δὴ μαξίμινος πραχθέντα μετὰ τὸν γορδιανοῦ τελευτὴν, ἤ τε εἰς ἰταλίαν ἄφιξις αὐτοῦ, λιβύης τε ἀπόστασις, καὶ ἡ ἐν ῥώμῃ τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὸν δῆμον διαφορὰ, ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέλεκται. Οἱ δὲ μαξίμινος ἐπιστὰς τοῖς ὅροις, προῦπεμψε σκοπεῖν τοὺς δρῶντας, μή τινες ἐνέδραι ἐν κρημνοῖς ἢ λόφοις, ἢ ὕλαις τε κρύβδην εἶεν. αὐτός τε κατὰ μικρὸν εἰς τὸ πρόσω ἐχώρει, τοὺς μὲν πρὸ τῶν ὀπλιτῶν φάλαγγας, ἐς τετράγωνα τάξεις σχήματος, ἐπιμήκεις μᾶλλον, ἢ βαθείας, διδοὺς παλίσσους τοῦ πλήθους διαλάβοις. τὰς δὲ σκηνοφόρα πάντα, κτήνη τε, καὶ ὀχήματα, ἐν μέσῃ τέλεσι, αὐτοὺς ἅμα τοῖς θυρωφόροις ὁπλίτῃσι φυλακῶν, εἵπετο. ἱππεῖς τρεῖς δὲ παρέζευεν οὐ τε τῶν κατὰ φάλαγγα ἱππέων ἴλαι, καὶ μαυρούσιοι ἀκοντιστοί, τοξόταί τε οἱ ἀρχὴ τῆς ἀσφαλοῦς ἡ χωρεῖν ἔμελλε τὴν στρατιάν. ἐκείνους γὰρ μάλιστα προυβάλλετο, ἵν' ἐκδιδάσκωσι τοὺς πολεμίους τὰς προὔντας ἐμβολάς, θυμοειδεῖς ὄντες, καὶ οὐ πολλοῖς ἐπὶ αὐχμηρὰ μάχη. ἐπὶ δ' αὖ τοῖς καὶ μετόπισθεν εἶσι, θλίψεται φρόνητοι ὡς βαρβαροι. ὡς δὲ πᾶν τὸ πλῖον ὁδηλοῖεν ὁ στρατὸς μετ' ὄκνου σπίσης τε, καὶ θύτως εἶσιν, ἐπίσχουσι πρώτῃ ἰταλίας πόλῃ, ὧν κωλοῦσιν ἡμᾶς οἱ πρόσθεν. πρόκειται δὲ αὐτῇ ἐπ' ἀκρωτῆρι πόλις, ἰσόμεγα πρὸ τῆς ὕπω ῥείας πόλεως ἀλλ' περ ὠνόμασται πάντα ὑπὸ τῷ μαξίμινῳ οἱ προφύλακοι, καὶ σκοποὶ τοῦ στρατοῦ, ὧν ἄλλαι κυκλοτερεῖς ἕδραι τὴν πόλιν, πανταχῇ μέν τε περιδιήνεικαν, ἐμπρὸς σπάντες τὰς θύρας ἐς ἄλλην τε, καὶ οἰκίαν, πάντα τε ὅσα ἔν τε τῇ πόλει, ὧν τε ἀγορᾶς, ἃ μοι ἐνεφορήσαντο, ἃ δὲ καὶ παρεσκεύαστο, καὶ μήτε ἐσπεζυγίοις, μήτε ἀθρώποις κατὰ λιβύην ζοφὰς· ὁ δὲ μαξίμινος, ὧν μὲν ἐν τῇ πόλει ἐπὶ τῶν ἰταλιωτῶν δίψυδε συγγνώμῃ, ἐλαττίζων πάντας τοὺς σὺν μοὶ ἔξω ποιήσειν, οὐκ ἔσπευδε μόσσεσθαι πρὸς ἔφοδον αὐτοῦ· ὁ δὲ στρατὸς, ἄχθετο δίψυδε ἐν αὐχμῷ λιμοῦ πειρώμενος· διαυκτὸν δὲ ἐστρέτησε οὖν, ἀμείς, ἐν τῇ πόλει τὸ ἀθύρωτος, καὶ κατὰ πάντων οἰκίας, ὁλίγ' ἐν τῷ πολίῳ δ' μακάλῃ αὐξόροπτι, ὧδε τοὺς ἄλλους ὑπαστέγοντο· ἀπαδὲ ὄρη ὑπὸ μάκη, ὧδε ἀπὸ πέγασ' ἰταλίας, ἡ φύσις ἠγειρεν, ὑπερικεῖν μὲν τὸ ὕλεος, ἐπιμηκέστατα δὲ, ὡς πᾶς κατὰ ἰταλίαν ὁλληνόφωνα κεῖσθαι· ἐν μέσῃ τῆς ἀξιδὸς ἰταλίας μεγέσῃ, ἐὸς τὸ τυρρηνοῦ οὐ πίλαγος· ἐν δὲ τοῖς λαιδὸς, ἐσὸν τὸν ἰόνιον κόλπον· σκέπτουσι δὲ ὕλαμοι ἀσεσέαις, καὶ πυκνοῖς· τοὺς δὲ διεξόδους ἐστέναται, ἢ ἐξ κρημνοῦ ἐσ βάθος μέπτον ἀπορρωγότας, ἢ ὀβδ πυρῶν ἰρακύπτα τε· σανανῶν γοῦν ἐσι χειροποίητοι μᾶλλον κρημνοῦ τοῖς πάλαι παλιώτατοις ἀφιγμένοι. μᾶλ δ' οὖσ οὖν τοῦ λόου, ἀμφὶ ὁ στρατὸς, ἐλπίζοντες πάντα τε ἄκρα κατειλῆφθαι, τὰ φράκτα τε τὰς διόδους ἐς κωλύμην τῆς αὐτῶν διαβάσεως, ἠλπίζοντ', καὶ ἐνδιδύσεσθ' ἐνθ' τε τῶν χωρίων τὰ μαιρόμενοι πῶ φύσιν· ὡσ δ' ἀλίβησιν ἀκωλύπτως, μᾶλλόν τ' μπροῶν γενόμενοι, κατὰ βαίνοντες ἐς τὸ στρατόπεδον, ἤδη ἀπεδεδρηκότ' τε, καὶ ἐπειλημένους· ἐξ τά τε αὐτῷ πάντα προεχωρήσειν ὁ μαξίμινος ἠλπίδι, ἰταλῶν μὲν δὴ τοῖς δυναστεύσασι τὰ βεβρηκότων. ἔνθα δ' κρύπτειν ἐαυτὸν, καὶ σώζειν ἠλπίσαντο, ἢ δι' ἐτέρου ἐσπουλεύσαι, μάχῃ θαί τε αὖθις, ἢ ὑπεκπεμένων χωρίων· χωρισμένων δὲ αὐτῶν ἐν τῷ πολίῳ, ἀ σκοποὶ ἀπήγγειλαν πόλιν ἰταλίας πῶ μεῖσην· ἀκυλήϊαν ἢ κραλημένων, κεκλῆσθαι. τὰς δὲ προπεφθείσας φάλαγγας τῶν παιόνων, προθύμως μὲν πειρᾶσθαι, πολλάκις δὲ προσκαλούσας, ἀνύειν δίν· ἀπαγορεύειν ὄ, κἠ ἀναχωρεῖν ἐκ τῶν μένους, λίθοις τε, καὶ δόρασι, πέξωθέν τε πλήθει· ὁ δὲ μαξίμινος ἀγανακτῶν σφισὶ πρὸς τὸν στρατηγοὺς ἢ παιόνων, ἵν' ἀμελίσειεν μαχομένους, αὐτοσφῶν ἐπεῖπε· πλῖζον ἐξάσαι αἱρήσειν πῶ φλιν, ἢ δ' ἀκυλήϊα, κἠ πρότερον μετ' ἄτε μεγίστη πόλις ἰδίως δή μου

ἡ μὲν πολυανδρωπος ἦν, καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν τῆ ἐμπορίαι ἐκ τῆς Ἀσίας ἐκδεχομένη, καὶ πρὸ τῶν Ἑλληνικῶν ἐθνῶν πάντων ἰσχυομένη· τὰ δὲ τῆς ἠπείρου ὅλη γῆς, ἢ τοῦ ταμιεύειν τοῖς ἀπὸ θαλάσσης ἐπὶ τὴν ἤπειρον ὁδεύουσι τὰ πλούσια· τὰ δὲ τῆς ἠπείρου ὅλη γῆς, ἢ τοῦ ταμιεύειν τοῖς ἀπὸ τῆς

μὴ ἀκμὴν εἶν, τοσοῦτον γε τοὺς ὁ χλος ὅμως τοῦ λὺ ἐλέγετο μὴ αὐτοῦ πω, ὑπεκθέ
ῆ ὑπὸ Ἰκδίᾳ, ἀλλὰ μὴ ὑπὸ αὐθρώπων τινῶν κτεινῆσθαι, ἐπεὶ οὐκ ἔχω· τὸ γὰρ αὐτὸ ἔοι τῶν ἀ
πορρήτων, ποιᾶ πολλὰ τὰ πιστοῦται. ἀλλ ὧν περὶ τοῦ ἀ πρακτῶν πρὸς μᾶλλον ἐπα
γγελθέντων, ὀργῇ, καὶ θυμῷ, χρόμενος ὁ κόσμος, μᾶλλον ἢ πείσας τὸ ἐπὶ δίκῃ ἐγένετο πρὸς τοὺ
ποτε μῷ μεγίστῳ, ἀπέχθητο τῆς πόλεως σημεῖα ἐκκαίσας, τὸ ξύλινον ὅρυ σᾶ τε μεγίστου
βάθους, καὶ πλάτους φθρόμενον· τῶν γὰρ ἐσβοκεμένων ὀρῶν ταῖς σὶ ὅλου τοῦ χω μᾶ
νος παγέσας χλόᾳ σ λύουσι ὑ ρ ὐ ἔτους ὥρα, παμμεγέθη τὸ κτεῖνον ἐγένετο. ἐ
πορος οὖν ὢν ὁ σᾶ βασις τῷ στρατῷ· πῶ γὰρ χ φύρᾳ δῆτον μέγα, καὶ ἡλίου σον ὑ τῶ τῶν
πάλαι βασιλέων πεπεμμένον, ἐκ τῆς ἀπιδῶν λίθου, πυλίσκη τ ὀλίγου αὐξανομένους ὑ πεὶ
λημμένον, ἀμφικεῖσθαι, καὶ κατελελύκεσαν οἱ ἀκυλήσοι. οὗτε οὖν χ φύρᾳ· οὔσης, οὔτε τε
ῶν, ὁ στρατὸς ἐν ἀφασίᾳ κατεσκήνῳ. μεμαυὸι δὲ τινὸς οὐκ ἐδύτες πᾶν ἐπυλιωτῶν πο τοιμῶν
τὰ στρ ο β ὰ, καὶ κατὰ ῥᾴθυμίαν ῥᾳθύμα τα, οἱ ὁλμοι δὲ χολαί τβα ἐπιὴγκθαι τοῖς πεδί
ο ῖς ὑπὸ παρ αὐ ρίο, διὸ καὶ πᾶν τοῦ ρᾳδίως ἀμ στρ ο β ὰς μὴ στρ ο β ὰς τε πεδί
ῶν ἀπεσθήσαντες ἅμα τοῖς ἱ ππο ισι διαν χθαι ἐθισμοῦσις, παρ ο ρ ε χ ὄντες, ἀ σπά
ζοντο. ἐπὶ δὲ τοῦ λύ μὲν οὖν, ὦ Ζεῦ ὑ μᾶς ὧν σκλυ σπουσά μβλος ὁ μαξ ἡ μῖνος, πάφρον τῶ στρατῷ τε
ελυμένῳ θάσης, μὴ πηδὺ ἐ πὶ πλοιον, ἐ μῆνε ὧδὲ τῇ ναυ σὶ ἄχθη, σκι ᾷ ἁμένος ὅ πως ἐν τῷ
ταμον χ φυρώσῃ· ἐ πεὶ δὲ ξύλων ὧ ἀ σ εἰα, καὶ ν εῶν, ἀς ἐλά ξ διχθέσεις χ φυρεῖσαι τῷ
ῥεῖθρον, ἐ πὶ βαλόν πηδὺ τῶν τ χι ῶν πολλὰ εἶναι καὶ δι ο φορα σκιᾷ πδιφθορὸς ξύ
λου ἐ ν τοῖς δ ἡ μοισ ἀ ρδὶς, δι ἐς ὃ χ ὠν το μὲν πρόσθρον οἱ κ ο ι κ ο ὧ ν τες ἐς ὑ πηρ ε σίαν ἐσω
τῶν, καὶ παρ α πέμπειν τὸν οἶνον ἀσφαλῶς τοῖς ὁ μοῦσις. ἀ πὸρ ὄντα κοῦλα δὶ κλω νεῶν,
ἀ λλήλοισ σωθθέντα, ἐ πασθέ ἐ σθαι μὲν ἔ μελλον ὥσ περ τὸ σκάφη, μὴ πα ρ ε κ χ θέσεσθαι ῥ,
διά τ ο ῦ δ ἡ σμοῦ· ν ὸ ἐ πα λλήλοι, φευγάνων π αὖ σθε ἐ πὶ ΣΑ ν ὄντων, χρῦ τ ῆς γῆς με
ῖζί ων ἐ ς αὐ τὰ σωρ ο ῦ ὄντος χεῖ ν ο πλῆ, καὶ ἀσυσ ῆ· ἐ φεσῶ τος οὖν αὐ τοῦ, διαζᾶς ὁ στρα
πὸς, ὧδὲ πὶ τοῦ λιθ ἐ χρά· τὰ μὲν οἰκοδ ο μήμ ατα τῶν προαστείων δ ἦ ν ρα δ ὑ ε ισκον· ἀ μηχά
νους μέν τοι, καὶ δ ύσβα πάντα ἐ ξείκ ο ν τ ο ι· ἀ ἰ ὲ ἐ ν τῇ μ ε σαυλ ῳ, καὶ πᾶν τὸ σ
εἴσις ὑ πὸ ρ ε χ ουσιν ὥρα κ αὶ ἠ ὲ χ ωσι. δ ύσβα ν χω ρ ὸ ν τ ῷ στρ ἰ ᾳ σι ἴ σις, ἀ μπέλων τ ε πρὸς ἀλλή
λα· δ ὲ σεις πάντ ο τ ε ῖ χ ῳ ν δ ὲ ἐ ρ τ ῳ μέ ῳ ν ἐ ν ἐ ο ρ τ ῇ σ ᾷ μα τι, τεφαίων αὖ τις πῶ χρῆσε κ αὶ κο
μᾷ δ ὲ σε ι τ ε κμήρα· σ ἀ πᾶ πάντα ῥ ι ζ ὸ θ ε ν ἐ κκ ὁ λα σ ὁ στρατὸ, ὠδὶ τα πείχ ε ὐ πείγ το.
κεκμηκό τ ὃ αὖ τῷ, προσβ α λεῖν θ ὐ θέως οὐκ ἐ δ ὑ ξε μένεσαν τες, καὶ δ ἐ ξω πολιορκίᾳ· καὶ δ ἐ ομ
ῥεῖθρ ο ν κ α τὰ λόχ ο υς, καὶ φ ά λαγγα ς, σ ὺ ν δ ὴ πᾶν τ ὸ πέ ρ ᾳ σ ὼ ἐ ν ῳ σ ι ς κ α τὰ μ ὴ ρ ὸ ν
προσ τ ὲ κ α τ ᾽ ρ, μ ε ῖ σ ὺ μ ὴ δ ᾽ α σ ὰ ν α ὖ π α υ σ ά μ ἐ νοι, τοῦ λοιπ ο ῦ ἐ ρ χ ό ν τ ο ς τῆς πολιορκίας· μ ηχα
νᾶσ τὰ ῦ ν παντ ο ῖ α ς προσ φ ὀ ρ ο υ· ἰ ᾧ πεί χ ο μ α χ ο λῶ τες πανυ τὶ σ ὠ υ ῖ, δ ᾽ ὲν πα ρ ὰ λ ἦ ν ο ν ἔθδ ες
πολιορκίασ· πολλῶν δ ὲ, καὶ ῥᾳδίν ἐ κ ρ ᾶ σ ᾽ ἡ μ ᾶ δ ᾽ α σ ὰ γ ο μ ένων προσ β ολῶν, καὶ παντ ὸ σ
ῶν στρατ ῶ ὡς τάχ ο σ α γ α θ ύσασ θ ε σ τὴν πόλιν μ ὲ ν τ ὸ λλὶς βίασ ᾽, καὶ προθύμου μ ά χ ε σ θ ᾽
πεῖ χ ο ν δ ὲ κ α ὶ ἀ κ υ λήσοι· κ ὼ πεῖ χ ο ν δ ὲ ἀκ ὼ λ ε ί σ ο υ τ ε, πα ν τ ὸ σ μ ὲ ν
δ ὲ ἅ μ α πεισ θ, κ α ὶ γ ω ν α ε ῖ τ ὲ α ὖ ω ῦ θ ε ν ἐ π ᾽ λ ε ῖ ο ν τ ε, κ α ὶ π ύ ρ γ ῳ ν ἀ τ ο σ μ α χ ό μ ο ι, ο ὐ δ ᾽ π ο τ ὲ ὧ δ
οὐ τ ω σ ἀ γ ῶ ν ο ς ἡ λ ι κ ί α, ὅ σ μ ὴ μ ε τ ᾽ κ ε ί ν η ς ἦ ν ἐ π ᾽ ἄ σ θ ο ς τῆς π α ρ τ ε ί σ θ ε μ ά χ η ς. τ ὸ μ ὲ γ ὰ ρ π ρ ο
ἀ ε ῖ τ ε ι α, κ α ὶ ἐ ῖ π ᾽ τ ῶ ν π υ λ ῶ ν ἔ ξ ω θ ε ν ἰ ὼ, ὑ π ὸ τ ο ῦ μ α ξ ἰ μ ί ν ο υ σ τ ρ α τ ῷ κ α ὶ τ ὸ σ τ ρ α π ῷ ·. τ ῆ ν τε ξυ
λείαν τῶν οἰκοδ ο μ η μ ά τ ω ν, ἐ ὶ ς τ ὰ ς μ η χ α ν ὰ ς κ α ὶ τ ὰ κ ὲ χ ω ρ η κ ό τ α. ἐ ὶ σ ᾽ ἀ γ ό ν τ ο ν δ ὲ π ᾽ τ ῆ ν ε ὐ ρ ο ς
π ῆ ν ἐ λ ε ῖ ν· ἰ ᾽ ὑ π ε ι σ ε λ θ ὼ ν ὁ στρατὸς, πάντα τε τὰ σ ι α ρ π ί σ ι ν. κ α ὶ κ α τ ε σ κ ά λ α σ ᾽ α ὐ τ ὸ π ὸ
λιν, μηλόβοτον, κ α ὶ δ ρ ύ μ ο ν ἡ ν ὠ χ ῶ ρ α κ α τ ε λ ε ῖ ν· ο ὐ δ ὲ γ ὰ ρ ἄ λ λ ο ς α ὖ τ ῷ π ὼ ὐ δ ὲ ῥᾴμαν
ὁ δὸν δ ὑ ν α τ ὸ ν, κ α ὶ σ ὺ δ ὲ ο ὖ τ ο ς ἔ ω σ α ν, μ ὴ τ ῆ σ ὲ π ρ ὼ τ α σ ὲ ὶ ν ἐ π ᾽ ἰ τ α λ ί α ς τ ὸ λ λ ο ς α ὐ τ ὸ π ὸ σ τ ο ν, κ α ὶ ἀ ε
ῥ ε θ ε ί σ η ς. ὑ π ὸ π ρ ε χ θ ε ὶ σ ῶ τ ὸ ο ὖ ν σ ὠ ῥ ι ε ῦ ν, κ α ὶ δ ὑ ή σ α σ ι α ὐ τ ῶ ς τ ε, ν ὼ δ ᾽ ὑ μ ὸ ς α ὐ τ ῶ ν, ὃ ν π ο σ ὶ ν ἰ ν ὴ κ α ὶ ἐ
σεμάς, π ε ι σ ᾽ ἐ ὸ ν τ ε ς ἴ ω σ ι ν ὲ π ο χ ὺ μ ο ι σ ι, σ ρ ὸ ν τ ὸ ν α ὐ τ ὸ ν ἡ μ ῖ ν π α ρ ο ὼ τ ο ν τ ε, ἐ ς π ρ ο ῦ μ ἰ α ν
τε ἐ γ ε ί ρ ο ν τ ο ς· σ ὶ δ ὲ ἀ κ υ λ ή σ ο ι σ ι λ ἴ θ ο ι ς τ ᾽ ἔ β α λ ο ν α ὐ β ώ ε ε ς· κ α ὶ κ ε ρ σ ὼ ν τ ε ς θ ε ί ῳ τ ε, κ α ὶ ἀ σ φ ά λ
τῳ, τ ῶ π ᾶ σ ι λ ό ν τ ε ς, κ α ὶ λ ο ι σ ὶ σ κ ε ύ ε σ ι τ ὲ μ ε γ α λ ό ν τ ε ς λ α ς ὰ ς ἐ π μ η κ ὲ ς ἔ ρ υ σ ο ν, κ ᾽ ὑ π ο ρ ε ί ξ α ν τ ε ς,
ἅ μ α τῷ π ρ ο σ π λ α ί ῳ τ ῆ ς π ε ί χ ε ο ς τ ὸ στρατὸν, κ α τ ε σ κ ι ᾷ σ θ η σ α ν· κ α τ ὰ κ ε ῖ σ ᾽ ὁ μ ε ρ ὸ ν
δ ὲ ἵ π π ω ν μ α σ θ ὸ ν. φ θ ὸ ν ο μ ὸ ν δ ὲ ὃ π ό σ η σ υ μ ὸ ς ὑ π ὸ π ρ ο σ έ ρ η τ α ι, δ ι ν ο μ έ ν η τ ε, ἀ ε ῖ π ῶ ν γ ω μ έ ω ν
μ ὲ ν ῶ ν μ ᾶ λ ὼ ν τ ο ῦ σ ώ μ α τ ο ς ἐ ὺ σ π ᾶ ν· ἐ χ ῆ τ ο, ὡ ς τ ὸ ν ς θ ᾴ ρ α κ α σ ὼ α ὐ τ ὸ ὺ ς π τ ε ρ υ ῳ μ ό σ υ σ ἀ ὼ
τ ο ῥ ῥ ἰ π τ έ ῳ, κ α ὶ τ ὸ λ ο ι π ὸ ὅ σ τ ι ς, δ ὲ ὃ ὁ σ ί σ η ρ ο ς ἰ θ ὺ μ ε ί ν ο ν ο ς· τ ά τ ᾽ ἐ κ Σ υ ρ σ ῶ ν τ ε, μ ᾽ ἠ ὺ λ ω ν,
ὑ Φ λ ί ᾳ τ ο, κ α ὶ σ υ ν ε ί λ κ ε ν ο ν. ἰ ῶ γ α λ ᾽ ἰ δ ὲ ῖ ν γ υ μ ν ω μ έ ν ο υ ς τ ὼ ν στρατ ῶ τ ω σ ἀ ὼ τ ὼ ν ὑ Φ ᾽ ε α υ
τῶν· κ α ὶ σ κ ε ύ λ ω ν ὄ ᾽ ἰ π π ω ν π α ρ ᾽ ε χ ὼ ῥ ᾽ ἐ ῖ ρ μ έ ν ο ι σ ο φ ί ᾳ τ ὲ χ ν ω ν ε ; ἀ λ ᾽ ο ὐ ν α ὐ ῶ ρ ᾳ μ α χ η σ ὼ
τ ῶ δ ᾽ ι σ ρ α μ ό σ α. ἐ κ τ ε ῦ τ ο ι σ ο ῦ τ ο υ, π α ρ μ ᾶ λ λ ο ν σ α ὐ λ ί σ θ η σ α ν τ ὸ ν στρατὸν, τ ῷ ὸ τ ε ὐ λ ᾽ ἐ π σ π
ρ ο ω ῦ χ ε, κ α ὶ τ ὸ π ρ ό σ ω σ α ν, ἡ ν ρ α π ε μ ά ξ ε τ ο τ ὸ π ᾶ ν χ ᾽ ῆ ρ α σ ο, κ α ὶ ἐ ῖ τ ι γ υ μ ν ὸ ν ἦ ν, τ ῦ σ ώ μ α τ ο ῦ ·
ἀ λ λ ᾽ ὰ μ ὼ ν ὴ τ ὰ σ ὲ μ η χ α ν ᾶ σ π ρ ο σ α χ ω μ έ ν α ς, ἀ ᾽ ᾷ σ θ α ν ᾽ ἐ π ᾽ β α λ λ ο ν ὁ μ ο ί ω ς π ᾶ σ η, κ α ὶ ἐ ῖ τ ι ν ὺ
ἀ λ λ ὺ μ ε τ ὰ σ ὸ,

ἀδυμεσέως, ἐπί τε τῷ ἄκρῳ ἕκαστοι ἀκίδας ἐγχρύσους αὐτοῖς ἀφῆσθαι φρόμοναι, ἐμπαγῆναι τοῖς μαχαιρίοις, καὶ πρὸς πιφυκῖαι, ῥᾳδίως αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἡμιφλίγου τῶν μὲν οὖν πρὸ τοῦ ἡμῶν ὧν, καὶ τί μακρὸς λόγος, καὶ ἰσοβρόντου ἕμενεν ἡ τύχη τῆς μάχης· χρόνου δὲ ἐγγινομένου, ὃ τε ἕρκος τοῦ μαχίμου ὁπλίτου ἐλύετο, καὶ πίπτουσι τῆς ἐλπίδος, ἀθύμους διέτασσον· οὐδὲ γὰρ ἐν πόκει ἦν μηδὲ μίαν ὑπὸ μοιρῶν προσβολὴν, τούτους διέζευξε τῶν αὐτῶν τρόπων μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐθεντῶν τας. οἱ δὲ ἀκυλήσιοι ἐπιῤῥώνυντό τε, καὶ προθυμίας πάσης ἐπιτάμνοντο· τῇ τε σωκρίᾳ τῆς μάχης, πεῖραι, καὶ θορύβου ὁμοῦ προσλαμβάνοντες, καὶ τῷ φρόνιμον τῶν ἕρκατιωτῶν, ὡς καὶ ἀποσκοπεῖν ἀφ' ἑαυτῶν, ἐνυβρίζῃ τε τῷ μαχιμίῳ τε ἐπεσκωῤῥεῖς τε αὐτοῖς, καὶ τὸ παῖδας ἀπορῥίπτειν δυσφήμους, καὶ αἰσχρὰς βλασφημίας· ἐφ' οἷς ἐνέπνεον κισσύμενος, ὀργῇ σ' μᾶλλον ἐπὶ μᾶλλον· χθόνα δὲ καὶ τῶν πολιμίων ἀπλήκμενος, ἐκβάλλεις τοὺς πολεῖσους τῶν ἡγουμένων τῶν ἱδίων ἕρκατιωτῶν, ὡς μὲν ὄρους, καὶ ῥηθύμως προσφῤῥομένους τῇ πειρᾷ μαχίᾳ· ὄθεν αὐτῷ πειρώντων, τῶν οἰκείων, μῖσός τε, καὶ ὀργὴ. παρὰ δὲ τῶν αὖ τῇ πόλῃ, πολεμίων ἡ καταφρόνησις ἔσεις δὲ τοῖς ἀκυλησίοις πάντα ὑπάρχειν ἐκπολέμας, καὶ ἐπὶ τῇ δείᾳ σωτηρίᾳ ἐπαρασκευῆσθαι, εἰς πᾶν τὸ λοιπὸν πάντων σεσωρευμένων, ὅσα ἰῷ ἀνθρώποισι, καὶ κτήνεσι, καὶ τοῖς ἐπὶ τῇ γῇ. ὁδὲ ἕρκατις, πάντων ἐν κοσμοφόρων δίνοις κινουμένων, τῷ τε γῇς ὑπ' αὐτοῦ σεληνομένης, μένων, σ' δὲ ὑπὸ σκιωλείας αὐτοκλίσιος, οἱ δὲ πολεῖσοι, ὑπὸ γνωμῶν τῶν ἀΐεσι, ὀμβρων τε, καὶ ἠλίου ἐνέργειαν, λιμῷ τε διεφθείροντο, μὴ δὲ ἐπεσάκτων ζοφῆς αὐτοῖς τε, καὶ ὑπὸ ζυγίοις, ἐσάγμενοι· πανταχῇ δὲ γοῦν τοῖς τῆς ἰπαλίας ὁδοῖς πεῤῥαφράξαντες ὦσιν οἱ ῥωμαῖοι, τειχέων τε ἐγκρισιν, καὶ πυλίδων ἀσωσιν. αὐόρατον τὸ πατρικὸν τῶν ἐξέπμλεσε ἡ σύγκλησις σωῒ ἐπὶ πλέκτοισι, καὶ λογάσιν ἀπ' ἰταλίας πάσης αὐοῤῥάσιν, ἢ αἰπαλοῖ τε πάντες, καὶ λιμένδε φρουρεῦντες, καὶ μᾶλλον ἐκπάλους συγχωρῆσαι, ὡς ἅπασι. ἢ ἀγνωσία εἶναι μαξιμίνῳ τὰ ἐν ῥώμῃ πραπτόμενα· αὖ τε λεωφόροι ὁδοὶ, καὶ ἀξαποὶ, πᾶσι μὲ ἐφυλάξαντο, ὡς μηδένα διαδρᾶναι. σωῒ βοάνις δὲ τὸν ἕρκατὸν δυκωλῆσαι τὸ λιορκεῖν, ὡῒ τὸν τὸ λιορκεῖσθαι, ἐπεὶ μήτε πῶ ἀκυλήσιοι ἐλᾶν ἐλπίσαν, μήτε ἀποσὰς ἐκεῖθεν, ὧδε πῶ ῥώμῃ χωρῆσαι, σὰς τὸ πᾶν, ἢ γνάμαιον ἀπορίαν· ἀ πάντα χαῖρ προηκτείλαντο, καὶ σωκέκλεσο· φῆμαι δὲ μείζους ἐξέτασ λίαν ἀπόδικαι ἐλίδυον, ὅτι πᾶς ὁ ῥωμαίων ἐν ὅπλοις εἴη, ἰταλίας τε πᾶσα συμπεπλωκοι, πολίτας τε ἔθνη ἰλλυρικὰ, καὶ Σαρδόνια, πάντα δὲ ὑπ' αὐτοκλείς, καὶ μισοβρέμασ, ἕρκατὸν ἀγυῆρα, μεῖζ τε γνώμη, καὶ ἰυχῇ ὁμοίως μαξιμίνοις μεμίσηται· ὄθεν ἐν ἀπορίᾳ εἶσεν ἄσπα καὶ πάντων ἀσπίνεσι ὁ ἕρκατὸς αὐτῷ· ὁ χαῖρ ἰῷ μόνος ἐν τῷ πεπαῤῥέοντος τοῦ πλείστου πόνου, ἀμαπι, καὶ φόνοις μεμιασμένου ἐπίνετο· οἵ τε χαῖρ ἀκυλήσιοι, οὐδ' ἐν τῇ πόλῃ τελαυτῶντες οὐκ ἔγνωσαν ὅπως βαίνωσιν, ἐν τοῦ τοῦ ταμοῦ ἀπῤῥίπτοντο· οἵ τε ἐν τῷ ἕρκατὸς φοβούμενοι, ἢ διαφθῤῥόμενοι νόσῳ, ἐλίδυον τῷ ῥέμματι, οὐκ ἐχρῶντο αὐτῶν τὰ πρὸς ζοφῆς ἐπὶ τῇ πόλῃ. πολυπόθεστος οὖν ἀπρεῖαι, καὶ δυοδυμέας τοῖς ἕρκατὸς καὶ μυκῆτι δὲ τοῖς χοίσις, ἀλφηιδίως αὐαπωμένου τῷ μαξιμίνου ἐν τῇ σκιωλῇ, ἢ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν αὐέσει τῷ πολέμου οὔσης, πᾶσι τε πλείστοι ἐς τὰς σκιωλὰς, καὶ τὰς ἐγκαταλείμματα τῆς φρουρᾶς χωρεῖα αἰσαπικὰ χρηκῶν, ἔδυε τοῖς ἕρκατιώτας, οἱ πρὸς τῇ ῥωμαίων πόλῃ ἕρκατὸν πλῆθος ἔλκον ὑπὸ ἀκλοῦ μέσον ὄρος ἀλβανοῦ, ἔνθα πολλὰς, καὶ γωνιαίας καταλελοίπεσαν, φοιτῶσαι τὸν μαξιμίνου, ὡσ πανσυσιτο μὲν χοίσου, καὶ ἀπραγῶν πολιορκίᾳ, μηκίτι δὲ πορῤῥώσιν ἱπαλίας ὑπαδῦ τυραύνου κομψηνωμένου, καὶ μεμισημένου. τολμῶντες τε ἔν, ἐπάσαι τῇ σκιωλῇ αὐτοῦ περὶ μέσον ἡμέραν. ζυναγαγόντων δὲ αὐτοῦ καὶ τῶν φροντρολόντων θυρωρόων, τάσσ τε ἐκάλεσε ἐκ τῶν σημείων καθαπτῶσι, καὶ αὐτὸν ζῶν ζῇ πᾶσι δὲ πρὸς ἐπὶ τῇ σκιωλῇ, ὡσ σὺ ἀρα σκαλεῖσεν αὐτοῖς, οὐκ ἀπακράμενοι, ἀσαμερῶσι· φοβδύνοι δὲ καὶ τὸν ἐπέρχον τοῦ ἕρκατοῦ, πάντας τε τοὺς ἐκείνῳ θυμήρεις φίλους. βίλασ τὰς τε τοῖς σώμασι τοῖς βουλομένοις ἐνυβρίζ ἰν, καὶ παιδεῖν, ἐὰν ζῶν κινοῖτο, καὶ ὄρνισι ὁρᾶσθαι. τὸ δὲ μαξιμίνου, καὶ τοῦ παιδὸς τὰς κεφαλὰς, εἰς πῶ ῥώμῃ ἔπεμψαν· τὸ μὲν οὖν τῷ δὴ τελ μαξιμίνοις, καὶ ὁ πατὴς αὐτοῦ ἐχρήσατο, δίκαιος πονηρᾶς αὐχῆς ὑποκόντες· ὁδὲ ἕρκατὸς πᾶς ἀς ἐπόβη τὰ χεῖρ μικὰ, ἔν τε ἀφαδᾷ ἔζε, καὶ οὐ πάνυ τι τῷ πραχθέντα παῖδος ἐρῆσαι ὄρ. καὶ μᾶλιστά γε οἱ παύσοδυ, καὶ ὅσοι βαρῤῥαροι θεᾶκθν. οἵ καὶ πῶ αὐχὲν αὐτῷ ἐγκεχειρίκασιν· σὺν δὲ ὀλίγου ἀπαξ γεγονότες, ἀκοῦσθαι μὲν, ἐφόβουν δὲ, αὐσχύνη τε ἰῷ σωκῆσθαι· τοῖς πραχθεῖσι ὑποκειμένοις. κατὰ δὲ μοῖρ τε τὰ ἴπαλα, ἐν ἐρλικῷ σήματι προσθέσεσι τοῖς τείχεσι τοῖς ἀκυλησίων, ἀπὸ λόγου τε τὸν φόνου τῷ μαξιμίνου· τοῖς δὲ πύλας αὐοίγειν ἐξίουσι, δἔχεσθαί τε φίλους τοὺς χθὲς ἐχθροὺς· οἱ δὲ τῶν ἀκυλησίων στρατηγοὶ, τὰς μὲν πύλας αὐδὲ ἐξεπόλεμαν· προθέντος δὲ τοῖς ἕρκατὸς μαξιμίνου, καὶ ζαλζίγου,

χορδιασθῆ τε καὶ σαρος, τε Φαῦσις, καὶ διὰ Φυσιας κεκοσμημένος, αὖ τοί τε ὁ Θύμολος, καὶ
τοὺς τραγικοὺς πάντας ἡδίονι γωρίσαι, καὶ αὐλητὴν, ὃν Φημὶ ξένε τὸν ὑπὸ ῥωμαίων συγκλη-
του ἀπελαθέντας αὖ τοκράτορας, τοῦ ἀυσου δὲ ἕλκειν ἐκείνους ἐς οὐρανὸν, καὶ δεῖν ἀ-
σκεῖν χορηγίαν· προῦθεῖτε τε ὑπὲρ τῶν τειχῶν ἀγῶνας, ὥστε παρέχειν τὸ πᾶν τοῦ
ὑπὸ τὰ ἀκρόπολιν, καὶ τοῦ ἀγῶνος τὰ πάντα δεικνῦν, καὶ τοῦ τῶν ἀφθονίας· ἐδῆτο τε τ, καὶ ὑ πολεμοῦντος,
καὶ ὅσα ἐδυνάσατο παρέχειν εἰς χρῆσιν αὐθρώποις πόλις διδυμοσθοσιν, καὶ ἀκμάζουσε. ὅ-
θεν καὶ μᾶλλον ἐξεπλάγη ὁ τραστος, ὡσεὶς ὅτι ἥδε μὲν, πάντα αὐ ταῦκ ἔχει, εἰ καὶ ἐυδὲ
πολεμεῖ ἀνθρώπων· αὐτοὶ δ' ἐν εὐσκίᾳ πάντ' ἔσα τε πλέον διεθορῦσιν, ἥδιον
πάντα ἔχουσε πόλιν· ὁ δὲ τραστος ἔμελε πρὸς τοῖς τείχεσι, ὅπως τὰ χώρια, ἃ πρὸ ἀστεος
τῶν τειχῶν ἑλάμασιον, ὅσα ἕκαστος ἐσοῦλετο· διελέγετο τε ἀλλήλοις· καὶ ὃν ἐρώτας μὲν,
καὶ ὁ λαὸς, διάθεσις· ὁρᾶμα δὲ ἔτι πολυορκίας· τῶν τάχιδι κεκλεισμένων, καὶ τοῦ τραστε
τοῦ διατρωμένου· τὰ μὲν δὴ κατὰ πῶν ἀκυλαίνα, ἐν τούτοις ἐδ· οἱ δ' ἐπεῖτε οἱ τῶν μα
χιφαλῶν ἀνμίζοντες ἀπὸ τῆς ἀκυλλήσεως, ὁδὸν παρέσχετε μᾶλ πάσης ἐπείξεως,
πῶσιν αὐτοῖς τὰς λοιπὰς πόλις, πύλαι ἀνοίγωσιν· ἡ δὲ ΦιλΦορονῦσα τοῦ τα μεί-
μου, ὑπεδύετο· ὡς δὲ δι' ἐλθοῦσ' τοὺς τε λίμενας, καὶ τειχάγα, μᾶλλ ἐν ἀλπίσου,
πῦρ ἐτέτυκτο μᾶλλ μᾶ αὐτοκράτορι, ἐπεζεύσαντο ἐν ῥαδεσίᾳ, ὕπαι τοὺς τε ἀπὸ ῥώ
μης ἐ πλείονας, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς ἵππου ἀσ λογάδας ἡβροῦζον· ΦΙλιππος δὲ αὖ τῷ καὶ χαρ-
μανδῖ σὺν ὀλίγᾳ συμμαχίᾳ πεμφθεῖς ὑπ' αὐτῶν, ἠπ' ἤυσιαν ἢ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν
αὖθις, ἐξ οὗ πρὸ ἦν αὐτῶν ἐπιμελῶς ἀρξας· παρασκευάζοντι δῶν αὐτῷ πῶ ἄνακμον
ὡς πολεμοῦντι τῷ μαξίμου σρατῷ, προσίασιν οἱ ἱππεῖς, πῶ κεφαλῶ τοῦ τα μαξί-
μου, καὶ τοῦ παιδὸς ΦΙλίππου τε, νίκλω τε, καὶ δι πρακλαι ἀγγέλοντες, ὅτι τε αὖ τὸ σρα-
τοῦ τὰ ῥωμαίων Φρονεῖ, καὶ σὺ ἐξ αὐτοκράτορας, οὓς ἠσύγκλητος ἐ πόμπε· σύπω ἡ παρ'
ἐλπίδα ἀπὸ λύθέντων, θυσίας τε Θεμοῖς δῦθυς προσήνεγκε, καὶ νίκην ἐπαναίρεσθαι πάντα,
ὧν ἀκοινητὶ σύνηκεν· ὁ δὲ μάξιμος κραλλιδῆς ἔκπεμπε τοὺς ἱππεῖς ἐς πῶ ῥώμης ἀγγε-
λοῦντὰς τε τὰ πραχθέντα τῷ δήμῳ, καὶ τὴν κεφαλῶ κομίζοντας. ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο,
ἀσὶ πασῖ τε εἰς πῶ πόλιν, λήκυθόν τε τὴν κεφαλῶ τοῦ πολεμίου αἰσχολοπισμένην,
ὡς πᾶσι περίσπε ἔη. οὐ δ' ἐπεῖτε δῆ λέγω τῆς ἡμέρας ἐκείνης πῶ ἐορτὴν, οὔτε χαρᾶ λι-
κία τις ἦν, ἢ μὴ πρὸς τοὺς Θεμοὺς τε, καὶ τοὺς ἡρῶας πεύχεσθαι, οὔτε τῆς ἐμέτου οἴκοι, ἀλλ' ὡσ-
περ ἐν θυσίαις ἐφέστατο, ξυνηδυμένοι τε ἀλλήλοις, καὶ ἐς τὸν ἀπόβροιαν συμβίοις ἦδε,
ὡς περ ἐκκλησιάζοντος χωρίᾳ. ὁ δὲ βαλβῖνος καὶ αὖ τῷ ἡνιόχῳ μᾶς ἦσαν. αὖχοι τε πᾶ-
σιν ἐπὶ τοῖς ἀνοφορίαις, ἃ τε ὑπὸ ἡδονῆς οὐ ποτε μοῦ σληρούμενα, καὶ τῶν πεπεμένων ἐ-
λῶν ἐπὶ ἃ σῴματα, ἐς θάλατταν ἐκχεῖ τ· ἔνθεν ἡ τῆ φωνῆ κλᾶσιν οἱ ἐπιχώριοι ἐπὶ τὰ πελά
γη τὸν λίμενα ἐκείνον· δῦθυς δῆ οἱ ἀκυλήσαν τὰς πόλ αὐοίξαν τοῦ, ὑπεδέχοντο· οὔτε τοὺς ἀπὸ τα
λίας πόλας, πρεσβείας ἔπεμπεν ἀπὸ τῶν προτυόντων παρ' αὐτοῖς αὐσομῶν· οἱ δ' λοιποὶ πο
νοῦντοῦς, καὶ διαφθοροῖ, θεῶν παλίαν ἡνιοχοι προσυκῆ μέζον ἀγάλματα· καὶ ἐ τινὸς δ-
σιον τέΦασιν χρυσοῦν ἐξ αὐκείνμάτων, διὸφιλον τε, καὶ ἐ ΦυλλοΣολοωῖον τὸν μάξιμον· ὁ δ' σρα
τὸς τῶ ἀκυλήσαν πολιορκήσας, προσοῆ καὶ αὖτὸς ἐν ἐρυσὶ κῶ ἁμάρτι διαΦθορός· σὺν ἐξ
ἀληθοῦς μὲν διαθέσεως πᾶς, προσποιήτῳ ἡ δυσοίᾳ, καὶ τιμῆ δῆ· πῶ πεσοῦσαν ἐξ αὐτάγκης
τῆς βασιλείας τύχης· δι' ἣν ἐλᾶσι γοῦν αὖτὸν ἡγεσάκαλον, καὶ λαεβαιόντας ἤλπιζον, ὡς
μὲν ὑπ' αὐτῶν ἐπιλεχθέντα βασιλέα, καθηρημένον, κρατοῦντας δὲ τοὺς ὑπὸ συγκλήτου
ἠρημένους. ὁ δὲ μάξιμος ἐν τῇ ἀκυλῇ ἀγκόμενος, πρᾶτος μὲν, καὶ διαπτῆσας, ἡ δυσεγείσα
ἐφάλλετ· τῇ δὲ ξίφη τῶν ὑμόρῶν συγκλείσας ἐς τὸ πεδίον ἀφῆκε τὸν σρατὸν, βήματος τε
αὖ τῷ ἡνια σκιδασθέντος, ἕλεξε τοιάδε,

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΜΑΞΙΜΟΥ.

" Οσων μὲν ὑμᾶς ὦ ἡνιοι μᾶχαν ὠπτάς τε, καὶ τὰ ῥωμαίων Φρονῆσαντας, σαφρὰ με μαθή-
" τε, ἀν τὸ πολέμου μὲν, ἐφ' ὑμῖν ἔχοντες πρὸς θεοὺς, οὓς ὁμωμόκατε· καὶ πῶ ΦυλλοΣολοῖ-
" τὸν σρατηγικὸν ὅρκον, ὃς δῆ τῆς ῥωμαίων ἀρχῆς σι μὲν μυήμεθον· χῶ δὲ ὑμᾶς καὶ σὺ
" λοιπῶν ἀξ παιγνὸς τούτων ἀπολωλῶ, τὰ πιστὰ προῶπας ῥωμαίοις τε, καὶ συγκλήτῳ, ἡ
" αὖ τοκράτορσιν ἡμῖν. οὓς ἐξ ἀυσεβείας, καὶ πολλῶν πράξεων, καὶ μακρᾶς διαδοχῆς, ὡς τοῦ
" ἠπ' ἀκυλουβίας ἐῶν ἔσχον ἀνακάτ τισε, μείναν ἰόντ' ὁ δῆμος, καὶ ὁ σύγκλητος, ἐπαλέξατο· ἀ
" χαῖ ἐτὸς ἀποδοσ' ἴδιον κτῆμα ἡ αὐχὴ, ἀλλὰ πανηγύρι τοῦ ῥωμαίων δήμου ἄναδεν· ἡ ἐν ἐκείνῃ

τῇ πόλει, ἢ τῆς βασιλείας ἡσθῆναι τύχοι. ἡμεῖς δὲ διοικεῖν, καὶ διέπειν τὰ τῆς ἀρχῆς, ἕως ὑμεῖς ἐγκαθείσεσθε. ταῦτα δὲ μετ' ἀδικίας τε, καὶ κόσμου τοῦ πρέποντος, οὐδενός τε, ἢ τιμῆς πρὸς τοῦς ὑπάρχουσι, ὑμῖν μὲν ἀδύνατα γένεται, καὶ πάντων αὐτοῖς ἀπορεῖ βίου. τοῦτο δ' ἄλλοις πᾶσιν αἴθρωπον εἶναι, καὶ τὰ ἔθνη, καὶ καθ' αὑτὰς, ἑφεξῆς. καὶ πρὸς τοῦτον μέγιστος πειθοῖ. βιαζόμενοι δὲ τε καὶ καθ' ἡγεμόνα ἐν τοῖς οἰκείοις, οὐκ ἐν ἀλλοδαπῇ καὶ κακῶς πάσχοντες. ἔτι δὲ τοῦ καὶ τὰ βάρβαρα ἰσχυρὰ ἐν ἔθνη, ἀξ' ἑφορᾶσθαι ὑμᾶς ἔχοντα. δύο μὲν γὰρ ὄντων Σασπείων, θάτερον καὶ τὰ ἐν τῇ ῥώμῃ διοικοῦντα, καὶ ἐν τῷ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀρχεῖν πρὸς τὸ χρείαν ἀεὶ τοῦ πρὸς τὰ κολασθῆναι ἁμάρτοντας, μὴ δ' ὅπως ὑμῶν οἰκέτων τῶν πραγμάτων ἔσονται τινὰ μήχανῃ, ἢ τι ὑφ' ἑαυτοῖς, ἐκ τ' ἀλλοδαπῆς, ἢ τῆς ὑπὸ ῥώμαίοις, ἢ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, οἱ ἀδικοῦνται ἀπίστησαν. ἀλλὰ γὰ ἔστω πάντων ἀμηχάνων, καὶ ἀδυνάτων φιλίαδ' εὐβαίου. ἀνοίαδ' τε, καὶ δύκοφιλίαδ' τοῦτο αὐτοῦ.

Τοιαῦτα πρὸς ἅπαντ' ὁ μάξιμος, νομάς τε χρημάτων μεγαλοφρόνως αὐτοῖς ὑπολαδ', ἀλλ' ὑπὲρ ἡμᾶδ' ἐνδιαβίλιαδ' ἐν τῇ ἀκυλήᾳ, τὴν ἐς ῥώμην ἐπαναβοδὸν συγκροτοῦ μὲν ἄλλα στρατιωτικὰ, ἀπὸ τῆμ ἐν ἔθνη, καὶ τὰς οἰκείας στρατοπέδας· αὐτὰς δὲ ἐς τὴν ῥώμην, σὺν τε τοῖς ὁρυφόροις, οἷ πὼ Σασπίλιοι φερουφοῦσι αὐτὸν ἐν τῷ βασιλείῳ στρατευομένοις. ἀπὸ τοῦ ἔθνη δὲ καὶ οἱ ἀρχὴ γερμανοὶ ἐλαυνόμενοι, ἰθαγένεσι γᾶ αὐτῶν τῇ οὐσίᾳ, ἅτε καὶ τοῦ ἔθνους ἐπιόντος τὸ πρὸ μόνου τοῦ ἰδίᾳ τυγχάνοντος, ἐσιόντι δὲ αὐτῷ ἐς τὴν ῥώμην, ὃ, τε βακλίτιος ὑπάντητο ἐπαχθόμενος τοῦ ἰδιώτευσιν

αὐτοὶ ἐωμοῦσι ξηβιάσαντο, ἔχοντες αὐτοὶ, ἁπλοῦντες ἐς τὸ στρατόπεδον, συγκλείσαντες τὰς πύλας, ἡσύχαζον. οἱ δὲ γερμανοὶ μαθόντες αὐτομόλους τε, καὶ ἐρήμους, ὡς χάρμι ἢ πόνου τινὸς οὐκ ἐλόμενοι πόλεμον μάταιον ὑποδὺς αἰσχρῶς πεπτωκότων, ἐπαυδήσαν ἐς τὸ ἐναντίον κομιστόμενοι. τέλος μὲν δὴ τοιούτῳ ἐχώσαντο αἰσχίστῳ τε ἅμα, καὶ αἰσίῳ, σύμμοιροι, μὴ λόγου ἄξιοι πρισβύται, δύναμίν τε μὴ κατ' ἀξίωσιν ἐνδεῖ πλῶ ἀρχὴν ἐληλυθότες· ὃ γὰρ ἐλαυνὲς τ[illegible]
ἔτι που μεγάλως ζισκαίδεκα, αὐτοκράτωρ τε αἰεὶ εἴχθη, μὴ πλῶ ἐωμαίων ἀρχὴν αἰεὶ δίξας.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΕΛΟΣ.

BIBLIOTECA ROMA VITTORIO EMANUELE

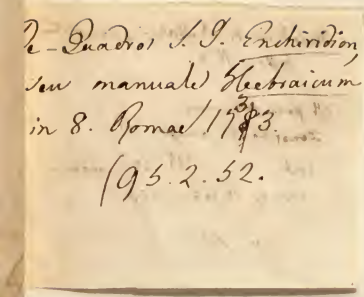
De-Quadros S. J. Enchiridion
seu manuale Electoraicum
in 8. Romae 1783.
93.2.52.